

شیعر له زاری ژنهوه

شیعر له زاری ژنهوه

حه مه سه عید هه سه ن

خانەى موکریانى بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

● شیعەر له زارى ژنهوه

- نووسینی: هه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆران جه‌مال پرواندزی
- به‌رگ: جیگەرعه‌بدولجه‌بار
- نیگاری به‌رگ: ئیدفارد مونش
- نرخ: ٣٠٠٠ دینار
- چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- چاپخانه‌ى موکریانى (هه‌ولیر)
- به‌رپۆه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتیبخانه‌ى گشتییەکان ژماره‌ى سپاردنى (١٧٢) ى سالى ٢٠١٣ ى پى‌داوه.

زنجیره‌ى کتیب (٧٣١)

مالپه‌پ: www.mukirvani.com

ئیمه‌یل: info@mukirvani.com

بیرست

- (١) په پووله و تفهنگ ٧
- (٢) خوڼووسینه وه به ئاگر ٢٧
- (٣) سهرده مئ له بیدهنگی ٤١
- (٤) دوو خانمی دووگیان به شیعر ٥٩
- (٥) که تهرم بکوژ دهناسیته وه ٧٢
- (٦) هه ورئکی له تینوواندا خنکاو ٩١
- (٧) که گیرفانی با پر ده بیټ له چرپه ١٠٤
- (٨) کوتر له سهروهختی فریندا ١١١
- (٩) ده لئی دهست بو پیشکو ده بهم ١١٨
- (١٠) راوه ئه ستیره ١٤٢
- (١١) په پووله گو له به دم فرینه وه ١٥٤
- (١٢) شاعیر و سۆزانی ١٥٩
- (١٣) خاتوونه شاعیریکی روچهریندار ١٦٥

پهپووله و تفهنگ

ئەو خەلکە ھەموو لە شیعەر دەچن،
شیعەری بە دەستی قەدەر نووسراو،
ھەندیکیان شیعەری تەواو ئازادن،
ھەندیکیان شیعەری کۆت و بەند کراو.
سیوران

پەخنەگر ئەگەر دەقیکی پەسەند کرد، دەلێن، پەنگە نان بە
قەرزدان بیّت، ئەگەر پەتی کردوو، بە تۆلەسەندنەوی لە
قەلەم دەدەن، ئەگەر هیچ خۆیندەنەوی بۆی نەبوو، دەلێن
بایەخی پێ نەدا و بە لووتبەندی بۆی تۆمار دەکەن، وەک
نەزانن ئەو پەخنەگر خۆیەتی بێزار دەدا، کام دەق بەسەر
دەکاتەو و کامیان نا، کامیان پەسەند دەکات و کامیان نا، خۆ
پەخنەگر شارەوانی نییە، خزمەتەکانی بە شیوەیەکی یەکسان
بۆ ھەمووان بن، گەنگ ئەوێ پەخنەگر سەیری دەقەکان بکات،
بە چاوپۆشین لە خواوەنەکانیان.

جیاوازی نیوان (غەزەل) و شیعەری ئەوینداری ئەوێ، لە
یەکەمیاندا، کێژەکان نزیکە ھەموویان لە یەک دەچن، وەلێ
لە دووەمیاندا ھەر کەنیشکە و تاییەتمەندیی خۆی ھەیە.

په‌خه‌ی د‌یرین‌یش به‌ه‌مان که‌ره‌سه‌ه‌موو ش‌ی‌ع‌ر‌ی‌ک‌ی
ه‌ه‌ل‌ده‌ک‌و‌ل‌ی، به‌لام په‌خه‌ی م‌و‌د‌یر‌ن، ب‌و‌ه‌ر ش‌ی‌ع‌ره‌ و
خ‌و‌ب‌ند‌نه‌وه‌یه‌ک‌ی ت‌ا‌ی‌یه‌ت‌ی ه‌ه‌یه‌ و ب‌و‌چ‌و‌و‌ن‌ی پ‌ی‌ش‌و‌ه‌خت ن‌ا‌ک‌ات به‌
پ‌ی‌و‌انه‌ و وه‌ک ئ‌ا‌مان‌ج ده‌رو‌ان‌ی‌ته‌ ده‌ق، نه‌ک وه‌ک ئ‌ام‌یر.

زمانی ژنانه:

ه‌ه‌رچه‌نده‌ ژن ز‌و‌ر نه‌رم و ن‌ی‌ان‌تر له‌ پ‌ی‌او، م‌ام‌ه‌له‌ له‌گ‌ه‌ل
ز‌مان‌دا ده‌ک‌ات، به‌لام ز‌مان ل‌ای‌ه‌ن‌ی پ‌ی‌او ده‌گ‌ر‌ی‌ت، ب‌و‌ن‌م‌و‌نه‌ له‌
ز‌مان‌ی ئ‌ینگ‌لی‌ز‌ی‌دا، (ل‌و‌رد) م‌ان‌ای‌ه‌ک‌ی ز‌و‌ر پ‌و‌زه‌ت‌ی‌ق‌تر‌ی ه‌ه‌یه‌
له‌وه‌ی که‌ (ل‌ی‌د‌ی) ه‌ه‌یه‌ت‌ی. ی‌ان ز‌و‌ر ج‌ار (گ‌ی‌ر‌ل)، له‌ب‌ری ژن
به‌کار ده‌ه‌ی‌ن‌ر‌ی‌ت، وه‌ل‌ی به‌ ده‌گ‌م‌ه‌ن (ب‌و‌ی) له‌ب‌ری پ‌ی‌او
ده‌گ‌و‌تر‌ی‌ت. (س‌پ‌ی‌ن‌س‌ته‌ر) که‌ به‌ م‌ان‌ای (ق‌ه‌ی‌ره‌ک‌چ) و گ‌ه‌وره‌ک‌چ
د‌ی‌ت، ن‌ی‌گ‌ه‌ت‌ی‌قه‌ نه‌ک ب‌ی‌ل‌ای‌ه‌ن، به‌لام (ب‌ا‌چ‌له‌ر) که‌ به‌ م‌ان‌ای
پ‌ه‌به‌ن (ز‌و‌گ‌و‌رت‌ی) د‌ی‌ت، ه‌ه‌ر ب‌ی‌ل‌ای‌ه‌ن ن‌ی‌یه‌، به‌ل‌ک‌و‌و ز‌و‌ر ج‌ار
پ‌و‌زه‌ت‌ی‌ق‌ی‌شه‌. پ‌و‌ب‌ی‌ن ل‌اک‌و‌ف پ‌ی‌ی‌ و‌ای‌ه‌، (له‌ ک‌ن ز‌مان، ب‌ان‌یک‌ه‌ و دوو
ه‌ه‌وا، ئ‌ا‌خ‌ر م‌ی‌ وه‌ک که‌س‌ی‌ک‌ی س‌ه‌ر‌به‌خ‌و‌ س‌ه‌رن‌ج‌ی ن‌ادر‌ی‌ت،
به‌ل‌ک‌و‌و ئ‌ه‌وه‌ پ‌ی‌وه‌ند‌ی‌یه‌ت‌ی به‌ پ‌ی‌او‌ه‌وه‌، ن‌اس‌نام‌ه‌ک‌ه‌ی د‌ی‌اری
ده‌ک‌ات.)^(۱) ئ‌ه‌وه‌ ن‌ی‌یه‌ له‌ ک‌ور‌د‌ی‌ش‌دا ده‌گ‌و‌تر‌ی‌ت: ب‌را‌ژن، م‌ه‌لا‌ژن،
د‌ای‌ک‌ی ئ‌ازاد و ژنی په‌ش‌و‌ل.

وه‌ک چ‌و‌ن ز‌مان‌ی‌ک‌ی ن‌ی‌ران‌ه‌ ه‌ه‌یه‌، م‌ی‌ب‌ی‌نه‌یش خ‌او‌ه‌نی ز‌مان‌ی
خ‌و‌یه‌ت‌ی. ز‌و‌ر ج‌ار ز‌مان‌یش ته‌واو وه‌ک ئ‌ی‌د‌و‌ل‌و‌گ‌ی، له‌ ه‌ه‌وا‌ری
پ‌اس‌ی‌زم‌دا ب‌ار‌گ‌ه‌ ده‌خ‌ات، به‌ ت‌ا‌ی‌یه‌ت‌ی ک‌ات‌یک‌ ج‌یا‌وا‌زی له‌ ن‌ی‌وان
ن‌ی‌ر و م‌ی‌دا ده‌ک‌ات. گ‌ه‌له‌ک‌ ج‌ار ز‌مان‌ی ز‌ال‌ که‌ ز‌مان‌ی ن‌ی‌ره‌، وه‌ک
که‌م‌ی‌نه‌یه‌ک‌ ب‌و‌ م‌ی‌ ده‌رو‌ان‌ی‌ت و وه‌ک ب‌نده‌س‌ت‌یک‌ م‌ام‌ه‌له‌ی

له ته کدا ده کات. هه ر خانمه شاعیری، گوتاره که ی که به
زمانی به ره ه می ده هیئت، سه ر به ره گه زی می نه بوو،
گوتاره که ی میوونی لی نه تکا، ئه وه هیشتا له باز نه ی زمان و
گوتاری نیرانه پرگاری نه بووه. سه رنج بدهن قینوس فایه ق به
زمانیکی چه ند پاراوی ژنانه ده په یقیئت:

نه رسیس قسه م بو بکه
با بیرم نه چیتته وه، ژنم.
ژنیکم
هیشتا به کو لانه کانی عیشیدا
تینه په ریوم،
له و ما لانه لام نه داوه
که بو نی نیرگزی و یاسه مینیان لی دئ،
هیشتا گه مه م
به په نجه کانی پیاویک نه کردووه،
هیشتا لیوم
به جامی ده ست له ملانه وه نه ناوه.

ئه وه لایه نیکی لاوازی هه ر ده قیکه که نووسه ره که ی ژن بیئت
و به ره ه مه که هه لگری پیناسه ی ژن نه بیئت. خوینهر مافی
ئه وه ی هه یه، گومان له راستگویی ئه و ژنانه بکات که له و دیو
ده مامکی زمانیکی بیلیه ن یان نیرانه وه خو یان ه شار ده دن.
نووسین وه ک می، بو نووسه ریکی ژن، لایه نیکی گه شه، نه ک
تاریک. که شیعی فیه روو غی فیه روو غزاد یان غاده ئه لسه ممان

دهخوینینهوه، دهزانین بنووسی ئەو دهقانه، ژنن، ئەمهیش
 لایه‌نیکی به‌هیزی ئەو دوو شاعیرهیه. شاعیر ئیدی چ نیر بیت،
 چ مئ، پێش ئەوهی باس له خه‌م و خولیاکانی خه‌لک بکات،
 دیت خه‌م و خولیای خۆی ده‌نووسیته‌وه.

قینۆس فایه‌ق ده‌لێت: (بروام به‌هه‌بوونی ئەده‌بیک نییه،
 ناوی ئەده‌بی ژنانه‌ بیت، ئەده‌ب به‌سه‌ر دوو خانه‌دا دابه‌ش
 ناكریت: پیاوانه و ژنانه، یه‌ك ئەده‌ب هه‌یه، ئەویش ئەده‌بی
 ئینسانیه، ئیدی چ پیاو بینوسی‌ت، چ ژن. ئەده‌بی منداڵان،
 كرێكاران و به‌ره‌نگاربوونه‌وه هه‌یه، به‌لام ئەده‌بی ژنانه
 نییه.)^(٢) هه‌روه‌ها ده‌لێت: (بیرۆكه‌ی ئەده‌بی ژنانه ئەو پیاوانه
 دایانه‌یناوه كه‌ پروایان به‌ داهینانی ژن نییه، یان له‌ ژن
 ده‌ترسن.)^(٣)

ئەده‌بی ژن، ئەده‌بیکه‌ تێیدا ژن، کۆشش بۆ سه‌لماندنی خۆی
 ده‌کات و له‌ پێی کێشانی وینه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌وه، نه‌ك ئەو
 وینه‌یه‌ی پیاو بۆی کێشاوه. ئەده‌بی ژن، پێداگرتنی ژنه‌ له‌سه‌ر
 ئینسانبوونی خۆی، نه‌ك ئەده‌بیکه‌ جیاواز له‌ ئەده‌بی
 ئینسانی. ئەو ئەده‌به‌ی سیمۆن دی بو‌قوار، هێرتا مۆلله‌ر، سۆزان
 سو‌ن‌تاگ، غادده‌ ئەله‌سه‌ممان و ئەحلام موسته‌غانمی
 نووسیویانه، كه‌ ئەده‌بی ژنه، هاوزه‌مان ئەده‌بیکه‌ ئینسانیشه.
 له‌ ئەده‌دا ئیدی نووسه‌ره‌كه‌ی ژن بیت یان پیاو، هه‌ر ئەو تێما
 و بابه‌تانه‌ به‌سه‌ر ده‌کرینه‌وه كه‌ جێی بایه‌خی ئینسانن، وه‌ك:
 مه‌رگ، ئازادی، کۆچ، نامۆیی، ئەوین، ناپاکی و چه‌وساندنه‌وه.

رهنگه ههله نههم که بلیم، نووسهری ژن له کۆمهلیکی
ستهکاری داخراودا، کاتیکی باسی خهم و خولیاکانی خو
دهکات، ئهوهی دهینووسی، لوتکهی ئهدهبی ئینسانیه. ئهگهر
نووسینی ژن ئهوه بیته که ژن وهک می دهینووسی، ئهوا
نووسینی ژنانه، ئهوه نووسینهیه له گۆشه نیگای ژنهوه
دهنووسریته و له خزمهتی ژنیشدایه، به چاوپۆشین لهوهی
نووسهرهکهی ژنه یان پیاو.

باسکردن له ئهدهبیکی تایبته به ژن، به مه بهستی سووک
سهرنجدانی به رههمی ژنان نییه، بهو مه بهستهیه که به
به رههمه که وه دیاره، نووسهره کهی ژنه، ئاخر له ههموو
به رههمیکدا کهم تا زۆر ههست به هه بوونی نووسهره کهی
دهکهین. له روانگهی پۆمانووس (شیشتین ئیکمان) وه که له
۱۹۷۸ به دواوه ئهندامی ئهکادیمیای سویده، شیوهی باسکردنی
ژیانی ژن، لایهنی ههره به هیزی (دۆریس لیسینگ) ه که ۲۰۰۷
نۆبیلی له ئهدهدا بهر کهوت، ئاخر ئهوه به شیوهیهک باسی (بو
نموونه) شه پۆلی خوینی مانگانهی ژنی کردووه، کهس پیشتر
ئهوه بویرییهی شک نه بردووه، وه های باس بکات. ^(۴) ئایا ئهگهر
لیسینگ ژن نه بووایه، دهیتوانی بهو شیوه بالایه باس له
تایبهتمه ندیهکانی می بکات؟ (بویهی نینوک) که کۆشیریکی
قینۆس فایهقه، ههر له ناو نیشانه کهیه وه خوینه ر پیشبینی
ئهوه دهکات، به رههمی خاتوونه شاعیریکی بیته. ئهوه خانمه له
هۆنراوهی (جوپیتر) دا دهلیته:

خۆرم له بار دهچیت و

حه قیهتم له بهر ده پوات.

ئاخو شاعیریکی پیاو له توانایدا ههیه، به دوو پرستهی هینده چر، به دوو وینهی هینده دلپرفین، باس له خوین له بهر رویشان و منداڵ له بارچوون بکات؟ بئ دوودلی دهتوانین ئه دوو پرسته شیعریه، به داهینان بو قینوس فایهق له قهلهم بدهین، ئاخر پیشتەر کهس نه (خۆری) وهها خستووته پرستهوه، نه حهقیقهت.

دهمه و ئیواره ره دووی مانگ دهکهوم
نیوهی شهو پاکیزه بيم به خاک دهسپیرم،
خهریکم پیاوانی ئهم شاره له بار خۆم ده بهم،
دهنگی زبری مه لای گه ره کم له بهر ده روات،
بیژوو به ههتاویکه وه ده کهم.

وهک چوون شاعیری راسته قینه به شیوازی نووسینیدا
دهناسریته وه، ههر شیعریکیش ژن بنوسی بیّت، به ئاسانی
ههستی پئی ده کهین، با شاعیره ژنه که به جیناوی کهسی
یه که میش نه په یقیبیّت.

دهرپرینی شیعرى:

قینوس فایهق چونکه کورتبیری ره چاو دهکات، بویه به ژنی
شیعرى زراقه، چونکه وهسفهکانی جوانن، بویه سه رنجمان دیل
ده کهن، چونکه دهرپرینهکانی ناسکن، بویه سۆزبان لی
هه لده قولیّت، چونکه به فه رمانی خوداوه ندیک ده نووسیّت که
له سه ر عهرشی رۆحی رۆ نیشتوو، بویه شیعرى راستگویی لی
ده چۆرپیّت. ئه ستیره ی بویرییه کیش به دهرپرینه کانییه وه
ده دره وشیته وه، ههر زوو شیعرهکانی ده ناسینه وه.

سەردانی فیڕگە سەرەتایییەکەت دەکەم،
 پەرەکانی فایلی مندالیت هەڵدەدەمەو،
 لە دەرگای ماله دراوسێکانت دەدەم،
 لە بارە ی ئەو کچانەو پرسیاریان لێ دەکەم
 کە خوشەویستی تۆ بوون،
 ناخۆ وەک من شیتانە خوشیان دەویستی؟
 ئەوانیشت وەک من
 سەرکێشانە خوش دەویست؟

توانای شاعیران بە داهینانی میتافۆر و وینەی شیعرییەو
 بەندە. ئەوی توانای داهینانی وینەی شیعری و میتافۆری
 نەبێت، با خووی لێ نەبێت بە شاعیر. وەک چۆن خودا هیچ
 کەرەسەیهکی لە بەردەستدا نەبوو، کەچی گەردوونی خولقاند،
 شاعیریش ئەو بەهرەمەندەیه بوو داهینانی وینە و میتافۆری
 نوێ، پشت بە کەرەسە دیڕین نابەستێت. دەستی خودا لە
 ئاسمانەو دەگاتە زەوین و جاریک سپی هەڵدەگەڕێنێت و
 کەرەتیک سەوز. پێویستە شاعیریش هەمان توانای بە سەر
 زماندا هەبێت و چەندان میتافۆر و وینەی لێ چێ بکات.

(چاوم لە هەورەکان بوو،
 ئاسمانیان تە ی دەکرد.)
 ئەمە قسەیه، شیعەر ئەوێهه بلێم:
 (هەورەکان دەیانبینی
 چاوه‌کانم ئاسمانیان تە ی دەکرد.)

ئەو شیعەر نییه بَلِّیم:
 (شەمال بۆنی قژی یاری بۆ هێنام،)
 یان بنووسم:
 (گەردەلوول کە پرە کە ی تیک داین.)
 شیعەر ئەو یە کە بَلِّین:
 (کاتیک گەردەلوول هەڵدە کات،
 شەمال، لە کویدا خۆی حەشار دەدات؟)
 یان: (مالم لە سەر لوتکە ی چیا یە.)
 ئەو قسە یە. شیعەر ئەو یە، بَلِّیم:
 (مالم لە سەر لوتکە ی زستانە.)^(۵)
 ئەو شیعەر نییه بَلِّیم
 (تەمەنم بیست و چوار بە هارە.)
 شیعەر ئەو یە کە فینۆس فایەق دە یَلِّیت:
 (تەمەنم بیست و چوار شووشە بۆ یە نینۆکە.)
 ئاخر لەو پستە یە دا (سەر پرایز) هە یە و خوینەر تووشی
 حە پە سان دیت.

لێکدانە وە ی جیاواز:

هە نووکە شاعیران بە تەلاری دیرینی شیعەر سە رسام نین و
 گە لیک گۆرانکاریان بە سە ردا هێناو. شاعیرانی ئیستا ریتە
 دیرینە کان رە چاو ناکەن و پێو هندیان بە زمانە وە هک جاران
 نییه. تازە گەری لە شیعەر دا بریتی یە لە دا هێنانی فۆرمی نوێ،
 دەر چوون لە باز نە ی شیعری دیرین و تیپە راندن لە وە ی کە
 بە ر هەم هێنرا وە. ئە گەر شیعری کۆن تە نیا مانایە کی

دهبهخشی، ئەوا شیعرى نوێ له چوارچێوهى تاكمانادا گیر
ناخوات. یهكێكى دیکه له تایبهتمهندییهکانی شیعرى نوێ
ئهو هیه، به هۆی رهمز، پارادۆكس، ته مومز، سه رپرایز،
تهقاندنهوهی وشه و مامهلهی نویوه له گهڵ زماندا، خوینه ر
تووشی چه په سان ده کات. ئەها قینۆس فایه ق ههول ده دات
(به رد) بکات به ئاو!

دهستی به رد ده گرم
یارى به برۆکانى ده که م
بۆ دانیشتنیكى عیشق داوه تی ده که م
به لکوو ئیدی له به ردیی بکه ویت.

هیرمینیوتیکا که به مانای هونه رى لیکدان ه وه دیت و
رپیازی که بایه خ به تیگه ییشتن له ده ق ده دات، سه ره له دانی بۆ
ناوه راستى سه ده دى چه قده یه م ده گه رپته وه و هه ر له وسایشه وه
له لایه ن باوه رداره می شکوشک و بیردا خرا وه کانه وه به ره و پرووی
ره خنه ی توند بو وه ته وه، ئاخر به شیکی زۆر له پیاوانی ئایین
له گه ل ئه وه دان، ته نیا یه ک لیکدان ه وه بۆ هه ر ده قیک بکری ت و
ئه وانه یشی رپیازی هیرمینیوتیکا په سه ند ده که ن، وای بۆ ده چن
ده ق لیکدان ه وه ی جیاواز ه لده گری ت. ئەو مادده یه ی ده قى
ئه ده بی لى چى ده کری ت، زمانه. زمان له ئه ده بدا هه ر ئەو
مانایه ی نییه که له قامووسدا هه یه تی، گه لیک مانای دیکه شی
هه یه و له وه ده رده چیت که ته نیا هه لگری هه والیک بیت و
هیچی تر، ئاخر (زمان له ئه ده بدا، کۆمه لیک وشه نییه، به لکوو

کۆمه‌لێک پێوه‌ندییه. ئه‌وه ئه‌و پێوه‌ندییه تازانه‌ن که مانای نوێ به‌ره‌م ده‌هێنێ و ئه‌وه شاعیره کاریک ده‌کات، ئاماژه دێرینه‌کان، مانای نوێ بیه‌خشن.

تۆ توانیت ئه‌و هه‌موو زه‌وییه داگیر بکه‌یت،
که‌چی پێت ناکرێ
په‌پوله‌یه‌ک له‌ باوه‌شی تفه‌نگێکدا بخه‌وینیت.

فینۆس فایه‌ق هه‌رچه‌نده له‌و کۆپله‌یه‌دا پ‌ووی ده‌می له‌ (تیمۆجین) ه‌ که‌ ده‌کاته‌ جه‌نگیز خان، وه‌لێ (تۆ) له‌و شیع‌ره‌دا چه‌ندان لێکدانه‌وه هه‌ل‌ده‌گریت، په‌پوله له‌ویدا ئاوسه به‌ ده‌یان مانا، تفه‌نگیش هه‌روه‌ها. لای کافکا، کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی، به‌ زه‌بری هه‌ندیک فاکته‌ری جیاواز، (وه‌ک تیکشکانی ئه‌زموونی یه‌که‌مین د‌لداری، گوشار و مامه‌له‌ی باوکیکی سته‌مکار و سه‌رنه‌که‌وتن له‌ خویندندا،) له‌ که‌سیکی نمونه‌ییی رۆمانتیکه‌وه که‌ په‌نگه شه‌یدای ئه‌ده‌ب و نووسینیش بێت، ده‌بێته‌ بکوژیکی کریگرته. ئه‌م گۆرانه، یان دروستتر، ئه‌م به‌دگۆرانه، به‌ چه‌ند قو‌وناغێک پ‌وو ده‌دات، کاره‌کته‌ره‌که له‌ هه‌ر قو‌وناغێکدا، به‌شیک له‌ ئینسانبوونی خۆی له‌ ده‌ست ده‌دات و دوا جار به‌ره‌و خه‌ره‌ندی د‌وران‌دی هه‌موو ئینسانبوونی خۆی خل‌و‌ر ده‌بێته‌وه و ده‌بێته‌ ئه‌ندامیکی چالاکی مافیایه‌ک یان بکوژیکی درنده له‌ ده‌زگایه‌کی سه‌رکوته‌ردا.⁽¹⁾ فینۆس فایه‌ق شه‌یدای ئامیزێ تفه‌نگ نییه، هه‌زی له‌وه نییه به‌ ده‌شتیکی به‌ مین

چینراودا پیاسه بکات، ئەو بۆیه شیعر دەنوسیت، تا ئینسان به
پهپوولهیی بمینیتهوه و نهبیت به درنده .

گوئ مهگره له قاقای
ئەو پیاوه بستهبالایانهی
نازانن مبینیهی کهر و ژن
له یهک جیا بکه نهوه .

فیدنیسکی دهبیژیت: (شیعر پهرجوو بهرههه ناهینیت، شیعر
خوی موعیزهیه. شیعیک نییه جوان و یهکیکی دیکه ناشیرین،
شیعریان راستهقینهیه یان ساخته. ئەوه سهروهختی داکشانی
شیعره، کاتیک دهلیین، ئەم شیعره جوانه و ئەویان ناشیرین،
بهلام له سهروهختی ههڵکشانی شیعردا دهبیژین، ئەمهیان
راستهقینهیه و ئەوهیان ساخته.) ریلکه دهلیت: (ئهگر
شیعرنوسین تا ئەو رادهیه بو تو پویسته، هه رلیت قهدهغه
کرا، دهمریت، ئەوا هه رگیز دهستی لی ههلمهگره و ژیان خۆتی
بو تهرخان بکه!)

دهترسم دەم و لیوم بسووتینن
تا بۆم نهکرئ ماچت بکههه.
دهترسم زمانم له سیداره بدهن
تا نهتوانم بلیم
خۆشم دهوپی.

شاعیری داهینه‌ر که‌سیکه، لێ ناگه‌ریت جوانی گیان له ده‌ست بدات، ئاخر ئه‌وه جوانیه‌ سه‌وزمان له پێسی و درنده‌یی پاکژ ده‌کاته‌وه. شاعیر ئه‌گه‌ر سه‌روه‌ختی نووسین چێژ له شیعره‌کانی خۆی نه‌بینییت، خوینه‌ریش چێژیان لێ نابینییت. شاعیری مه‌زن چاره‌نووسی خۆی به‌ حیزبیک، فیکریک، ئایینیک، یان نیشتمانیکه‌وه گرێ نادات، داهاتووی خۆی له نووسینه‌کانیدا ده‌بینیته‌وه. شاعر ناتوانییت دنیا بگۆریت، وه‌لی پێی ده‌کریت، تارمایی نائومی‌دیمان لێ دوور بخاته‌وه و پارچه‌کانی گۆزه‌ی دلی شکاومان، پێکه‌وه بلکینیته‌وه.

په‌مز و ده‌مامک:

ئه‌وه ناته‌باییه، شاعیر هان ده‌دات، له شته‌ جیگه‌ره‌کان یاخی ببیت و له‌بری ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ هه‌ست و بیر خۆی ده‌ربهریت، دیت پێگه‌یه‌کی هونه‌ری هه‌له‌ده‌بژیری، کاتیکی هانا بو‌ ده‌مامک (ماسک) ده‌بات. ته‌کنیکی به‌کاره‌ینانی ماسک، خۆ شار‌دنه‌وه‌یه له‌ودیه‌ ده‌مامکی که‌سایه‌تییه‌کی ناسراوی دیروکییه‌وه، که‌ بو‌ ده‌رخستنی خولیاکانی شاعیر ده‌ست بدات، واتا خه‌م و هیوای هاوبه‌ش له‌ نیوانیاندا هه‌بیت. ماسک، پێگه‌یه‌کی هونه‌رییه، شاعیر به‌ هۆیه‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ، باسی ئه‌زمونی خۆی ده‌کات. له‌و ته‌کنیکه‌دا به‌ پروکه‌ش باس له‌ ژيانی که‌سایه‌تییه‌ دیروکییه‌که‌ ده‌کریت، به‌لام راستیه‌که‌ی، شاعیر چیرۆکی ژيانی خۆی ده‌گێریته‌وه. که‌ به‌در شاکر سه‌ییاب باس له‌ ژيانی سه‌ختی ئه‌ییوب په‌یامبه‌ر

دهکات، ئەهییووب لەو شیعەرەدا دەمامکە، ئەهەوی
 دەهخویننەوه، ئەزموونی خودی سهیابە.
 پێوهندییهکی قوول و پتەو لە نیوان رەمز و دەمامکدا
 هەیه، شاعیر که نیازی بەکارهێنانی تەکنیکی دەمامکی
 هەبێت، پێویستی بە رەمزیکی میژوویی دەبێت. بۆ ئەهەوی
 شاعیر لە هەلبژاردنی رەمزەکهیدا که وهک دەمامک بەکاری
 دەهێنێت، سەرکهوتوو بێت، پێویسته هەندیک لایەنی
 لەیهکچوو لە نیوان خودی شاعیر و رەمزەکهیدا هەبێت.
 شاعیر دێت لە رپی بەسەرکردنەوهی ژياننامە
 کهسایهتییهکی دیرینهوه، باس لە حالی حازر و لە خودی
 خۆی دهکات. مەرج نییه هەموو رەمزیکی رۆلی دەمامک وازی
 بکات، بەلام هەموو دەمامکیکی پێویستی بە رەمزیکه که مەرج
 نییه کهسایهتییهکی دیرۆکیی راستهقینه بێت، بەلکوو
 دەشیی شاعیر سوود لە کهسایهتییه گونجاوهکانی نیو
 داستان و ئەفسانەیش بپینێت.

دیم و رەدووت دهکهوم جوپیتیر
 بمبه له ههسارهیهکی تر
 به چنگی خۆل مارهم که له خۆت
 ئاگر و با بکه به شاهید.

جوپیتیر که به گویرهی میتۆلۆگیی رۆمان، شای یان
 گهرهه خوداوهندهکانه، ناوی مهزنترین ئەستیرهیشه و لای
 گریکهکان دهبێته زیوس. جوپیتیر که دهسهلاتی بهسەر

باران، بروسکه و زریاندا دهشکا، له کن قینۆس فایهق هەر
 پهمزه، نهک ده مامکیش. له و نموننهیه دا، جوپیتیر ته نیا وهک
 خداوه ندیکى مه زن ناوی نه هاتوو، وه کوو ئه ستیره ییش
 مامه له ی له گه لدا کردوو. شاعیر پوو ی ده می له جوپیتیره و
 ده لیت:

وه ره له مپووه تو نیوه که ی تری من به
 وه ره له مه و دوا من تو ته واو ده کم.

ئه وه ییش که هەر به کیک به دووی نیوه که ی تری خویدا
 ده گه پیت، تا له گه لیدا به ک بگریت و ببیته که سیکی ته واو،
 ئه فسانه یه کی دیکه یه و خزمهت به بابه تی شیعره که
 ده کات.

نۆستالژیا

جاران که ده رویشتمه وه
 شووشه یه ک پر پر له ئاورشینى هه یوان و
 پریاسکه یه ک لیوانلیو
 له تریفه ی مانگه شه وی سه ربانی هاوینان و
 چه پکی پیکه نینی پووره مه نیج و
 سه به ته یه ک چرپه ی سه ر له ئیوارانی
 خه رامان و دلداره که یم
 ده نایه سووچیکی جزدانه که مه وه.

له م شیعره دا که تامه زرۆییی لی ده چۆریت بو زید و
 رابردووی جوان، قینۆس فایهق هەر ههستی خو ی ده رنابریت،

ئاخر هه موو ئه وانى تالاوى غه ريبييان نۆشيوه، خۆيانى تيدا ده بيننه وه. نۆستالژيا، هه ر تامه زرۆيى نيه بۆ ئه و شوينهى مندا ليمان تيدا به سه ر بردوو، نه خوشيهى كه سته خيشه. كه سانىك كه تووشى نۆستالژيا ده بن، خه ويان كه م و خه ميان هينده زۆر ده بىت، تا ئاستى خه مۆكى، كه مدوو ده بن، زوو زوو هه ناسه سارد هه لده كيشن، وه ك گوليكي بى ئاو سيس ده بن، هاوه ستىيان به ره و كزى ده چىت و شاعيريش چونكه له كه سانى ئاسايى هه ستناكتره، زووتر و دژوارتر تووشى ئه و ده رده ده بىت.

جاران كه ده رۆيشتمه وه

هه موو شتىكم بۆ غه ريبيم ده برده وه،

ئه مجاره ده رۆمه وه و هه چم پى نابريته وه،

چونكه خۆم پى نيه.

وه ك باوه، ئيمه له مه نفاوه ئاگرى نۆستالژيا بۆ زىد و نيشتمان، له ده شتى ژيانمان به رده بىت، وه لى قينۆس فايه ق چونكه ناچاره بگه رپيته وه بۆ مه نفا، هه ر له زىدى خۆيه وه، هه ست به نۆستالژيايه ك ده كات، چاومان له و ئاگره يه له رۆحى به ربوو و ئيمه يش له گه ليدا ده سووتيين، ئه مه يش هاوزه مان تپه پاندنه له و شيعرانهى ده كه ونه خانهى نوستالژياوه و لوتكهى كاره ساتيشه، بۆ مه نفا بگه رپيينه وه و خودى خۆمان له نيشتمان لى جى بمىنييت.

جوبران خه ليل جوبران ده بىژييت:

(ته نيا له وه ختى جيا بوونه وه دا،

ده زانين يه كمان خۆش ده وى يان نا،

ئاخر ئه و کاته، ههست درۆ ناکات.)
 زید ئه و خۆشه و یستهیه تا لی جیا نه بینه وه، نازانین
 چه ندمان خۆش ده ویت. عه بدوللا په شیو یه کی که له و
 شاعیرانه ی، به زه بری نۆستالژیا شیعیکی ئه فراندوو ه:
 ئه گهر ئه مجاره بیمه وه

وهک سمو ره
 به دارگو یزه به رزه کانا هه لده گه ریم،
 وهک په له یهک هه وری نه و ی
 به سه ر کی لگه سه وزه کانا ده خولی مه وه،
 وهک شه نگه بی
 به سه ر چه ما
 به سه ر گشت زناره کانی
 که نارا ده چه می مه وه،
 ناخ به س ئه مجاره بی مه وه. (٧)

کو پله کانی شیعه که ی په شیو، به (ئه گهر ئه مجاره
 بی مه وه) ده ست پی ده که ن، وه لی کو پله کانی شیعه که ی
 قینۆس فایه ق به (جاران که ده رو ی شتمه وه) ده ست پی
 ده که ن. ئه گهر له داهاتو ودا که سی ک بخوازی ت لی کو لینه وه
 ده رباره ی نۆستالژیا له شیعی کوردیدا بکات، ده توانیت وهک
 دوو نمونه ی گونجاو، هانا بو ئه و دوو شیعه ببات.

وهک چۆن کوردی په تی، کانیای کوردیه که، قوری وشه و
 ده ربړینی زمانی بی گانه، لی لی نه کرد بیت، (شیعی
 په تی) یش، ئای شیعی که، خا ته ی په خشان شلوی

نەکردبێت. وەك چۆن نێرگەز مێرگێك جوانتر دەكات، هەروایش بە كۆمەكی زمانی شیعر، پەخشان جوانتر خۆی دەنوینیت، بە پێچەوانەو، پەخشان ئەگەر گۆلی شیعر هەلنەوهرینیت، لای كەم سیسی دەكات. وەرگێران دانانی وشەیهكی خۆمالي نییه لەبری وشەیهكی بێگانه، بەلكوو سەرلەنوێ نووسینهوهیه، بە مەرجی گۆیزانەوهی پۆخ و جەستەى مانا، بە ئەوپەڕى دەستپاكییهوه. هەق نییه ژنان لەوانە ببوورن كە دەلێن: (وەرگێرانی شیعر بە شیعر، وەك ژن وایه، ئەگەر جوان بوو، دڵسۆز نییه، ئەگەر دڵسۆز بوو، جوان نییه.) هەندێك لەو شیعرانەى قینۆس فایهق كە سەرەتا بە عەرەبى دەیاننووسیت و دواتر دەیانكات بە كوردی، یان بە پێچەوانەو، بە كوردی دەیاننووسیت و دواتر وەریاندهگێڕیتە سەر عەرەبى، لە پەخشانەوه نزیكترن.

ئارنست هەمەنگواى فیрман دەكات، بۆ ئەوهی بە كورتى بنووسین، دەبێت بە پێوه بنووسین. (هەنرى باسۆس)یش پێى وایه، دەبێت ئەم دنیاى به كەمترین وشە نیشان بدەین، بێ هیچ شیکردنەوه و كۆمىنتێك. ئەوه بۆیه ئەو دوو ئەدیبه مەزنه، نووسینی پۆژنامهوانیشیان گەيانده ئاستى داھێنان. ئەوان فیрман دەكەن، ئەگەر پۆمان نووسینهوهى واقعیت بێت بە شیوهیهكی هونەرى و لە پوانگەى نووسەرەكەیهوه، ئەوا پۆژنامه نووسی، هونەرى بەخشینی زانیاری واقعییه بە شیوازیكى كورت و پوخت. ^(۸) قینۆس فایهق كە یهكێكه لەو خاتونەشاعیرانەى، خوینەرانى ناچار كردوو، بەرپێزەوه

سهرنجی شیعرى بدهن، له بواری پوژنامه نووسیشدا، چونکه دهزانیت چى دهلیت و چوڤن ده نووسیت، هه بوونی خوئی سه لماندوو. ئه و كه له بواره یلی كۆمه لایه تی، سیاسى و فیکریدا به كورته گوتار دیته قسه، هه میسه شتیکی بو گوتن پییه، شتیك كه گوتنی پیویستی به بویرییه، شتیك كه بیروپرای خویه تی، نهك دووباره نووسینه وهی بوچوونی ئه م و ئه و.

تاكوو با، هه لئه كا
 گاشه به رد
 هه ست ناكا، گابه رده
 تاكوو گول، لایه وه، نه پشكوئ
 درك هه ست، به بوونی، خوئی ناكا
 منیش تا، دهنگی تو، نه هاته، سه ر پێگه م
 نه مزانی میینه م،
 له وساوه هه ست ده كه م
 لیوانم سوورترن،
 چاوانم گه شترن،
 له وساوه هه ست ده كه م
 بو گواره له گوچكه و
 بازنگ له ده ست ده كه م. (*)

فینۆس فایه ق به زمانیک ده نووسیت كه به دلنایاییه وه ده توانین بلیین، زمانیکی شیعریییه، زمانیک هه ر زوو هه ست

دەكەین، خاوەنەكەى مێیینەیهكى بۆیرە. ئەو چونكە ئەو
كەرەسانە شك دەبات كە شیعریان لى چى دەكریت و
شارەزای تەكنیكگەلى شیعرنووسینە، بۆیه توانای بەسەر
هونەرەكەیدا دەشكۆت.

٢٠١١/١٢/١٧

ژێدەرەكان:

- (١) د. علي الصكر، إنحياز اللغة جنسيا ١٤. ١٠. ٢٠١١ القدس العربي.
- (٢) الشاعرة الكوردية فينوس فائق ل (الحرية) ٢٠٠٨. ٠٦. ٢٥
- (٣) فينوس فائق، الأدب النسوي مصطلح لتهميش إبداع المرأة، ٢٠٠٦.
٠٦. ٠١ سايتهی دەنگەكان.
- (4) Kerstin Ekman: Lessing är viktig för kvinnornas litteratur, SvD kultur, 05. 12. 2011 Stockholm.
- (٥) عبدالعزيز المقالح، جودت فخرالدين ٢٩. ٠٩. ٢٠١١ دار الحياة.
- (٦) د. محمد بو عزه، الخيال الإنتهاكي ١٩. ١٠. ٢٠١١ الحياة.
- (٧) عەبدوللأ پەشیۆ، پشەت لە ئەوا و ڕوو لە کڕیۆه، چاپخانەى
وەزارەتى پەرورەدە، ٢٠٠٦ ل ٣٤٠ هەولێر.

(٨) مايا الحاج، هل الصحافة هي حقاً مختبر أدبي ٢٤. ٠٩. ٢٠١١ دار الحياة.

(٩) فينؤس فايهق، گوناھه جوانه كان ٢٠٠١ هۆلاند.

(١٠) فينؤس فائق، طلاء الأظافر، دار الحضارة للنشر ٢٠٠٨ القاهرة.

(١١) فينؤس فايهق، تیمۆجین، ئایندهی ژماره ٨٣ ئاداری ٢٠٠٩ ههولیر.

(12) <http://www.venusfaiq.com/>

(13) <http://www.bakhawan.com/kurdipedia/?q=2163>

(*) ئەم کۆپلهیهیه و هه ندی رسته ی دیکه ی فینؤس فايهق، نووسه ری ئەم باسه له عه ره بیهیه وه کردوونی به کوردی.

خۆنوو سینه وه به ئاگر

ئهو په خنه گره ی له بازنه ی میتۆدییکی
 په خنه ییدا خۆی دیل بکات،
 له بری ئه وه ی هه ولی ئازادکردنی
 دهق بدات، بهندی دهکات.
 ئامانج له په خنه، به خشیانی زانیارییه
 له پێی هه لسه نگاندنی دهقه وه.

شیر و سته م:

(سیاسه تکاری سته مکار لای به یانی له به رده می
 کیزۆله یه کدا ده نووشتیته وه و چه پکی گولی لی وه رده گریت،
 نیوه پۆ فه رمان ده دات، چه ند که سیك بکوژرین، شه ویش وه ک
 هه ر مندالیک تیڕ ده خه ویئت.) سیاسه تکاری سته مکار ئه مپۆ
 به لێننامه یه ک بلاو ده کاته وه، سبه ی پیلای پی ده سړییت. کاری
 شاعیر ئه وه نییه، بگه رییت به دوا ی گه لاتوویه کدا، عه یب و
 عاری ده سه لاتداری سته مکاری پی بشاریته وه، ئه رکی ئه وه یه،
 به زمانی شیر نه ک هی گوته ر، پرووناکی بخاته سه ر
 ناته باییه کان و تا بو ی ده کریت ده سه لاتداری سته مکار که
 هه ول ده دات له ئینجانه ی ناخی هه ر تاکیکدا شه تلی
 سیخوړیک بچینییت، له قاو بدات.

لێت نابوو
 چونکه ناتوانی فرمییسکی
 پژاوم
 کو بکهیتهوه .
 من ده پۆم و ده بێ ناوم
 له فهرههنگی بیرى خۆتا
 بسریتهوه ،
 نیگام ،
 بۆنم ،
 هه ناسهم بنیڕیتهوه .⁽¹⁾

یه کێک له جیاوازییهکانی نیوان پامیاری و شیعر ئه وهیه ،
 له میاندا مۆرال هینده جیی بایه خ نییه ، به لام له ویاندا ، مۆرال
 به ردی بناغهیه . ئه وه بۆیه شاعیران ، هیچ له گه ل ئه و
 سیاسه تکارانه دا کو یان ناکاته وه ، که کۆشکی شکۆمه ندیی
 خۆیان ، له سه ر بناغه ی به دئاکاری پۆ ده نیین . ئه وه بۆیه ئه گه ر
 ده سه لات به ده ست سته مکاره وه بیّت ، جیی شاعیران مه نفا یان
 زیندان ده بیّت . (جیاوازییه کی دیکه ی ده سه لاتدارانی سته مکار و
 شاعیران ئه وه یه ، ئه وان ده خوازن شاعیر له خۆیان بچیت ، وه لئ
 شاعیر هه ول ده دات له خه لکی ئاسایی بچیت .)

نووسین وهک ژ:

ئینسان که فام دهکاته وه ههست دهکات، بوونه وه ریکه له زمان، ئه وه پپوه ندییه دیالکتیکییه له نیوان زمان و کۆمهڵ، زمان و فیکر، زمان و ئابووریدا ههیه، به قازانجی نیڕ دهشکێتیه وه، نیڕ ئازاد و مێ دیل دهکات، یان لای کهم مێ دهخاته بندهستی نیڕه وه. بابسالاران نهک هه ره له کرده ی جووتبووندا، له هه موو بواریکدا، نیڕ وهک بکه ره و مێ وهک بهرکار نیشان ددهن. زمان به گشتی لایه نی نیڕ دهگریت و له دایکبوونی زمانیکی بیلالیهن وهک مه حال وایه، بۆیه وهک شتیکی دهگمه ن وایه، ئه گه ره ژنیکی بتوانیت به زمانیکی ژنانه ی ده ربازبوو له بازنه ی زمانی نیڕانه، تایبه تمه ندییه کانی خو ی بنووسیته وه. نیڕ چونکه زمانی داگیر کردو وه، داهینانیشی خستوو ته ژیر کۆنترۆلی خو یه وه، ئه وه بۆیه ستایشی نیڕسالار بو شیعی ژنان، به گشتی له درۆ و دوورپووی به ولاره هیچی دیکه نییه، ئاخه نیڕسالاران نهک هه ره که یفیان به ژنی داهینه ره نایهت، به لکو وه ولێ زړاندنی ناویشی ددهن،^(۲) ئه گه ره نا نالی ئه وه (حه شر)ه ی به مه ستوو ره نه ده کرد.

تۆ هه ندی جار

پاییزیت و هه ندی جاریش

وه رزی به هار،

که ون ده بی

خه زان بالام داده پۆشی و

که ده تبینم

ژیانم ده بی به گولزار.^(۳)

(ژنبوون هیچی دیکه نییه غهیری ئهوهی که ژن خودی خوئی
 بیټ، ژن، ژن بیټ، پیاو نهبیټ، ژنبوون ئهوهیه، ژن بی ترس له
 کۆمهل، بی شهمرکردن له دابونه ریت، بی سلکردنه وه له تابوو،
 بی دلپراوکی خودی خوئی بنووسیته وه.)⁽⁴⁾ لایه نی ههره گهشی
 که ژال ئیبراهیم خدر که له م باسه دا کۆمه له شیعرى (ئاونگی
 وه رینی گۆله کان) ی به سهر ده که مه وه، ئه وه یه، ههر که دهستی
 به نووسین کردووه، ههولێ داوه ژنانه بیټه گۆ.

بالنده کان زۆر له ئیمه ئازاترن
 ئازادانه یه که ماچ ده کهن،
 دره خته کان زۆر له ئیمه عاشقترن
 به بی ترس
 دهست له ملی یه کتر ده کهن.

دیروکی نووسینی کوردی به شیوه یه کی گشتی بریتیه له وه
 نووسینانه ی له پوانگه ی (نیر) وه نووسراون، (می) یش که
 دهستی به نووسین کردووه، وهک تووتی ههر ئه و شتانه ی
 گوتووه ته وه که پیشتر پیاو گوتوونی. به هه له دا ناچم ئه گهر
 بلیم، ژن هه رگیز هیچی له باره ی جهسته ی خویه وه نه نووسیوه،
 ژنیش پیاو ئاسا، ئه و خه لکه ی بو ئه وه هان داوه، ملکه چی
 دابونه ریت بن، ژنیش وهک نیر له وه ختی نووسیندا ههولێ
 سه رکوکردنی می داوه، سه رنجی نووسینی (مه ستوره) بدهن،
 ئاخو هیچ جیاوازییه کی له گه ل نووسینی پیاوانی سه رده مه که ی
 خۆیدا هه یه؟ له بری ئه وه ی وهک ژنیک بچیت باسی خودی خوئی

بکات، له ناچار بیهوه هاتوو هه ر ئه و قهوانه سواوانه ی لی
داوه تهوه که پیاوان پێش وی لێیان داوون.

دهستت مه هینه به قژما
جیگهی په نجه ت نابیته وه،
قژم پره له جیچه پوکی دایکم و
جیگۆچانی دهستی باوكم.

ژن به گشتی پاشکۆی نووسینی زالی پیاوانه بووه، هه میسه
ئه وه پیاو بووه باسی جهسته ی ژنی کردوو، وهک تابوو وابوو
ژن باسی جهسته ی خۆی بهینیتته گۆرئ. وهک له ناخی هه
ژنیکدا، پیاویک بزئ، تهواو ئاوا ژن سانسۆری له سه ر خودی
خۆی داناوه و خۆی هاوزه مان زیندانی بووه و وه ردیانیش، ئاخر
خۆی به شدار بووه له زیندانیکردنی خۆیدا. ژن به هۆشیارییه وه
بووبیت یان له نائاگایییه وه، وهک نمونه ی بالا سه رنجی ئه و
تیكستانه ی داوه، که پیاوانه نووسراون.

حه ز ده کهم ببه ته وارێک و بفېرم
به لام تۆ هه میسه باله کانم دهدزی،
ده زانم شه ویك
له گه ل شیعریکمدا سه ر ده بردریم و
که سیش له خوینم نا پرسیتته وه.

ئەو ەبۆ ھەيمەن ئاسايى بۆ، شەيعەرى پۆرنۆگرافىك بنووسەيت،
ئەو ەبۆ قوبادى جەلەزادە ئاسايىيە شەيعەرى ئىرۆتەك بنووسەيت،
وھەللى ئەگەر خاتوونىكى شاعىر باسى دلدارىيەش بکات، دهلەين،
ژنىكى بۆيرە! ھەرچەندە دەبوو بۆ ژنىش نووسىن لە بارەى
جەستەى خۆيەو، وھەك کارىكى ئاسايى سەرنج درابا، ئاخە
(ژيان وھەك چۆن ئەزموونىكى دەروونى، سۆزدارى و فەكرىيە، لە
ھەمان كاتدا ئەزموونىكى فەيزەكەشە). (۵) ئەگەر ژنىش بە
راستگۆيىيەو باسى جەستە و تەننەت (سەكس) يەش بکات،
مەبەستى وروژاندەن نەيە، بەلكو سەرقالى بە شەيعەركردنى
ھەست و ناخ و ژيانى خۆيەتى، خەرىكى گوتنى ھەقىقەتە،
ئاخە ھەقىقەت ئەو ەيە لەگەل خۆمان و ئەوانى دىكەدا راستگۆ
بەين، ئاخە قسەكردن لە بارەى جەستەو، دابراو نەيە لە
پەيوستەيە دەروونى و رۆحىيەكان.

من دەمويست ھەموو ەتەرى چاوەروانىم
بەخشە ئەو رەيەى
بەيانىان تۆ سەبەرى لى جى دەھەللى و
ئەواران من كۆى دەكەمەو.

كە ھەندەك خانمەشاعىر لە ھەوللى بە شەيعەركردنى
پەيوستەيە جەستەيەكانىاندا دەبن، كە تامەزرۆيى خۆيان بۆ
رامووسان و ئاويژان نەشان دەدەن، بابسالاران ئەو راستگۆيىيە
بۆ ژنان بە دەروژەكردنى سەكس لە قەلەم دەدەن و دهلەين:
پارنەو ەي ھەرزەكارانە بۆ سەكس، ئەدەبىكى بالالى لى بەرھەم

نايهت و شيعر ده ربړی خودی یان پڅی شاعیره، نهک
جهستهی. به لām ئایا جهسته و پڅ تهاواکهری به کدی نین؟
به لām ئایا ژنیش وهک پیاو مافی ئه وهی نییه، خهون به ئامیزی
گهرم و پړسۆزی ئه وینداره که یه وه ببینیّت؟ ئامیزیک که
ئاسووده یی و هیوړیی پی به خشیّت؟ ئامیزیک که هم
جهستهی بلاوینیته وه و هم ببیته هیلانه یه کی ئارام بو خود و
پڅحیشی؟

من زۆر رقم له سه ریۆشه،
چونکه ریگره له نیوان
سه مای په نجهی تو و قزی من.

پڅمان زاده ی پیوه ندیی دیالیکتیکیانیه ی نیوان واقعی و
خه یالّه، به لām شيعر به رهه می ململانی نیوان عه قل و ویزدانه
و زاده ی توانه وهی خوده له نیو بابه تدا. میلان کونديرا پیی
وايه، (هه رچه نده ئه زمونی مروّقیه تی گه لیک ده ولّه مه نده،
به لām ئیستایش ئینسان هینده گیلّه، وهک هیچ ئه زمونیکی
نه بیّت.) ئایا ئه وه لای کهم، هه ندیک له گه وجایه تیشی تیدا
نییه، ئه وهی بو (نیړی) به رهوا ده بینن، بو (می) به تابووی
بزانین؟ ئایا ئه وه کاره سات نییه، ئه گهری ئه وه هه بیّت، ژنیک
له سه ر نووسینی شيعریکی دلّاری بکوژریت!

شيعریکم بو ئاسمان نووسی
زه وی خووی لی تووړه کردم،

شيعريكم بو هه تاو نووسی
هه ور خوری لی ون کردم،

شيعريكم بو باران نووسی
ته رزه به ردبارانی کردم،

که شيعريكم
بو خوشه ويسته کهم نووسی
هاتن گوپيان بو هه لکه ندم.

نامویی جوړی زوره، ههيه له نيشتمان نامۆ دهبيت، ههيه له
خودی خوئی نامۆ دهبيت، ههيه له ژيان نامۆ دهبيت و به
پهروشييه وه چاوه رپي مه رگ دهکات. گه ليک هوکار وا له پياو
ده کهن که ههست به نامویی بکات، وه لی هه رگيز له سونگهی
ئه وه وه که ني ره، ههست به نامویی ناکات، به لام ژن زور جار
چونکه ميه، له کو مه لی بابسالاردا ههست به نامویی دهکات.
توماس ترانستروپممه ر ده لی ت: (حه قيقهت له سه ر پي
هه مووماندا که وتووه، که چي که سمان ناویرين هه لی بگري نه وه.)
شاعيران دهبيت ئه و بویرانه بن که حه قيقهت ده لین. ئيبسن
ده بیژيت: (کاره سات ئه وه يه، پيوستمان به وه بيت، حه قيقه تيک
بسه لمينين که وه ک خو ر بدره وشيته وه.) له سایه ی بابسالاريدا
خاتو نه شاعير ناچار دهبيت سه رقالی سه لماندنئ ئه و

نەزۆکەى لە سەر نەخشەى کوردستان بيسرپیتەو، لە
 حوزەيرانى ١٩٨٩ دا رايدەگويزيٲٲ. ^(٦)

وہک بہفر کاکوٲلى سپيٲ
 باراندہ نيٲو تابووتەوہ،
 لە دووکەلى جگەرەکانى (قەلا)
 لە منارەى مزگەوتى نيٲوان (دوو زى)
 لە مەندىلى (سنەوبەر) يکى نوورانى،
 لە باوہشيكى پىر ميهەر،
 بىروانە!

کەژال ئىبراھيم خدر شيعرى بۆنە نانوسيت، بەلکوو لە
 رپي بەسەرکردنەوہى ميژووہوہ، خودى خوٲى دەنوسپتەوہ، بۆيە
 کاتيک ديٲ باس لەو کارەساتانە دەکات کە بەسەر (قەلادزى) دا
 ھاتوون و بە چاوى رپزەوہ سەرنجى خەباتى خەلکەکەى
 دەدات، ئەوہى بەرھەمى دەھيٲيٲ، دەبيٲتە شيعر نەک شيعار.
 ئەو بايەخ بە وردەکاریيەکانى ديروک نادات، تەعبير لەو
 کاریگەرەبيەتياىنە دەکات کە پروداوہکان لەسەر خودى جيٲيان
 ھيشتووہ. (کاکوٲسپى) يەکە، داىکە ئامينەى ھەفتا سالىە و
 (سنەوبەر) يش ماموستايەکى بيستوسى سالىە بوو، ئەو دوو
 خەباتگير بە خوٲنيان سەلمانديان، ژنى کورد پوٲليکى گرنگى
 لە بە گژداچوونەوہى بەعسا وازى کردووہ.

شيعر و خۆله میڤش:

شتیک که ئینسان له هه‌موو زینده‌وه‌ره‌کانی دیکه جیا ده‌کاته‌وه، به‌گه‌ر خستنی خه‌یال، ئه‌وه خه‌یالی ده‌وله‌مندی شاعیره، به جیهانی‌ک ئاشنامان ده‌کات که خۆی دایده‌هینیت و ئیمه‌ی خوینهر وا هه‌ست ده‌که‌ین واقعیه. شيعر کاتی‌ک ده‌مانگۆریت و وامان لی ده‌کات باشت‌ر بیر بکه‌ینه‌وه و جوانتر ره‌وتار بکه‌ین که شاعیره‌که‌ی ئه‌وپه‌ری راستگۆیی ره‌چاو کردبیت و که ستان‌سلاف جیزریلیک گۆته‌نی: شاعیر له‌بری مه‌ره‌که‌ب، به‌ خوین شيعره‌که‌ی نووسیبیت‌ه‌وه، به‌ خوینی ئه‌م و ئه‌و نا، به‌ خوینی خۆی.

هاورپی ئه‌و شوپه‌ژنانه‌م

خۆله‌میڤشیان

به‌ یادگاری به‌جی هیشت.

ئه‌وه توندوتیژی ناو خیزان، دابونه‌ریتی دواکه‌وتوو، نادادپه‌روه‌ریی کۆمه‌لایه‌تی و به‌ چاوی نزم سه‌رنجدانی ژنانه، که چرای هیوایان ده‌کوژینیت‌ه‌وه، که داهاتوویان لی ده‌کاته شه‌وه‌زه‌نگ و که ته‌نیا و بیده‌سه‌لات ده‌یانیه‌لیت‌ه‌وه، ئیدی له‌ ناچاریه‌وه هانا بو‌ خو‌سو‌وتاندن ده‌به‌ن. خو‌سو‌وتاندن هه‌ر کۆتاییه‌ینان نییه به‌ ژیان، په‌یامیکیشه بو‌ کۆمه‌ل، دوا هاورای ئه‌وانه‌یشه که که‌سیان ده‌ست ناکه‌ویت گۆییان بو‌ رادی‌ریت و به‌ ئاگر خو‌نو‌وسینه‌وه‌ی ئه‌و ژنانه‌یه که بواری به‌ شيعر خو‌نو‌وسینه‌وه‌یان بو‌ نا‌ره‌خسیت. کاتی‌ک ژنان هه‌ست ده‌که‌ن،

هاوولاتی پله دوون، تهنانهت خاوهنی لهشی خۆیشیان نین و
هیچیشیان له دهست نایه، ئیدی ئاگر له جهستهیان بهر دهدهن
که دژوارترین و به ئازارترین جووری خۆکوشتنه. خو سوتاندن
دیاریی دهستی سیستهمی پیاوسالارییه بو ژنان.

سهیره من گولم و تو ههنگیت
ههنگ له پیناوی گولدا گیان ده به خشی،
به لام من
له پیناوی تودا تیرور ده کریم.

ژنان له کن مه دوو چاری گه لیک جور له توندوتیژی ده بنه وه،
وهک جهستهیی، دهروونی، سیکی و ئابووری. ژن که به ره
رووی هه ره شه و گوشار ده بیته وه، ئیدی دهروونی ئارام نابیت و
ئه گهری ئه وه هه یه تووشی خه موکی ببیت، خه موکییش ئینسان
به ره و خۆکوشتن به ری ده خات.

ئه م سپیده یه نامویه
نه بوونی گولی میخه ک دی،
نه سۆزی خوشه ویستی و ماچ،
له وه ده چی عاشقی کوچی کردبی،
هه مووی له گه ل خوی بردبی.

که ژال ئیبراهیم خدر هه ره ده لئی بو شیعرنوو سین له دایک
بووه، له وه ده چی ت که ده ست به نوو سین ده کات، هیچ پیوه ندیی

به ده‌ور به‌رییه وه نه‌می‌نیت و تا له نووسین نه‌بیته‌وه، هه‌ست نه‌کات خه‌ریکی شیعر نووسینه. وای بۆ ده‌چم وه‌ک چۆن بۆ ئیمه، ئه‌وه شتیکی نوییه که شیعریکی تازه‌کی نووسراوی ده‌بینین، بۆ خۆیشی جوړیک بی‌ت له کوتوپری، ئاخر بی ئه‌وه‌ی ژوانی له‌گه‌لیدا هه‌بی‌ت، له‌ناکاو شو‌ره‌سواری شیعر دیت و ده‌یف‌رینیت. له شیعره‌کانیدا تامه‌ز رو‌بیه‌ک بۆ جیهانی مندالی هه‌یه، جیهانیک که له شاعیر وایه، شیعر تییدا سه‌روه‌ره و ئه‌وه هه‌ر ده‌سه‌لاتی شیعریشه له هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌کدا به هانامانه‌وه دیت.

ئه‌گه‌ر یه‌کێ لیم بپرسی

شیعر بۆ چاوی کێ ده‌لیی؟

چی پێ بلیم؟

که من هیشتا نازانم بۆ خۆشم ده‌ویی،

که من هیشتا نازانم کێ.

ئه‌ستیره‌ی خو‌رسکییه‌ک به شیعره‌کانییه‌وه ده‌ره‌وشیته‌وه، هه‌ر ده‌لییت وه‌ک ئاوی کانی له ناخی دل‌یه‌وه هه‌ل‌ده‌قولین. وه‌ک چۆن که‌سانی پاستگۆ قسه‌ی دل و هی سه‌ر زاریان وه‌کوو یه‌کن، قسه‌ی ناخ و شیعرێ که‌ژال ئیبراهیم خدریش هه‌مان شتن. ئه‌و له‌ودیه‌و ته‌موم‌ژی ده‌ست‌کرده‌وه، خۆی هه‌شار نادات، هیچ له نه‌ینیدا ناهیل‌یتیه‌وه و به جوړیک ناخی به پروماندا ده‌کاته‌وه، ته‌واو وه‌ک ئه‌وه‌ی کلیلی واز‌کردنی ده‌رگای شیعره‌کانی بۆ هه‌موومان نارد‌بی‌ت.

٢٠١٢/١/١٦

(١) که‌ژال ئیبراهیم خدر، ئاونگی وه‌رینی گه‌لاکان، چاپخانه‌ی پروون ٢٠٠٧ سلیمانی.

٢) هه‌موو شيعره‌كان له كو‌شيعرى (ئاونگى وه‌رينى گه‌لاكان)ى كه‌ژاڵ ئيبراھيم خدره‌وه وه‌رگيراون.

٣) جمانه‌ حداد، هذه هي قصة جسد، مجلة جسد، ص ٦٤ عدد ٤ أيلول ٢٠٠٩ بيروت.

٤) حوار مع الباحثة اللبنانية يسرى مقدم، ص ٦٣ جسد عدد ٥ كانون الأول ٢٠٠٩ بيروت.

٥) جمانه حداد، هذه هي قصة جسد، مجلة جسد، ص ٦٤ عدد ٤ أيلول ٢٠٠٩ بيروت.

6) <http://www.qaladze.info>

خوێندنه‌وه‌ی شیعرێ (سه‌رده‌مێ له بێده‌نگی) ی پۆڤ هه‌له‌بجیهی

من نامه‌وێ بێده‌نگیتان تیك بده‌م،
 كه ئێوه چوون له‌گه‌ڵ خۆتاندا
 سه‌رده‌میكتان ناست،
 سه‌رده‌مێ زه‌رده‌په‌ر
 سه‌ری ده‌شكا و
 گه‌لا له‌په‌نجه‌کانی چله‌وه،
 له‌په‌یزه‌ی دره‌خت داده‌به‌زی،
 فرین له‌ بال ده‌تۆرا و
 گزنگ به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد
 ده‌ست بکاته ملی ئینجانه.
 جریوه تami یاده‌وه‌رییه‌کی نه‌بوو،
 بچیته‌وه سه‌ر مه‌نتیقی بالنده،^(*)
 كه ئێوه چوون له‌گه‌ڵ خۆتاندا،
 سه‌رده‌میكتان ناست،
 سه‌رده‌مێ گۆل بیری ده‌چوو
 چاوه‌کانی به‌ شکوفه‌ برێژی،
 شه‌و بیری ده‌چوو،
 تریفه‌ بخاته ناو ستیانه‌کانییه‌وه،
 رووبار بیری ده‌چوو
 به‌ده‌م شه‌پۆلیکی شه‌له‌وه، پیاسه‌ بکا،

با، بیرى ده‌چوو
 ببیتە میوانیکی مه‌ستى باخچه،
 گيا له بیریدا نه‌بوو،
 سییه‌ر بخاته سه‌رشانى،
 كانى به ئەوکی پر له‌خۆلەوه له بیرى ده‌چوو
 له فرمیسه‌که‌کانیدا مانگ خۆی ده‌شوا،
 ئەو هه‌موو بارانه ده‌بارى،
 چه‌م بیرى ده‌چوو،
 ته‌رمى باران له پرچه‌کانیا ناونوس کا
 هه‌موو پۆژى
 سپیده به نه‌رمه سه‌مايه‌که‌وه
 گه‌سكى له تاريكى ئەدا،
 که‌چى له بیریدا نه‌بوو
 فوو له چرایه‌کدا پیکرا.
 نامه‌وى بیده‌نگیتان تیك بدەم
 که ئیوه چوون
 له‌گه‌ل خۆتاندا سه‌رده‌میكتان ناشت،
 سه‌رده‌مى ئەستیره به‌سه‌ر
 شانى ئاسمانه‌وه ده‌تریايه‌وه،
 که‌چى ته‌ریقه‌تى تاريكىی ده‌خویند،
 هه‌ور سکیچی بارانى ده‌کرد،
 که‌چى ته‌ریقه‌تى قاتوقرىی ده‌خویند،
 ماسى بو دلى ئاو هه‌لوه‌دا،
 که‌چى ته‌ریقه‌تى فرینی ده‌خویند،

ئاو تەریقەتی تراویلکە ی دەخویند،
 کە ئیوێ چوون
 لەگەڵ خۆتاندا سەردەمیکتان ناست
 سەردەمی پەنجەرە دوور لە بینین،
 وەجاخکوێربوو بە تەماشای،
 کۆلان دوور لە پێگا،
 نەزۆک بوو بە ھاتوچۆ،
 ژوور دوور لە چرپە ی چریا،
 شیرزەبوو بە ژن،
 جۆگە تابووتییکی درێژبوو بۆ کێلگە
 چاوەروانی دوور لە تامەزرۆیی،
 پەتای تاعوونێ بوو بۆعیشق
 مردن دوور لە پەییامی خۆی
 پاسەوانییکی ساختە بوو بۆ ژیان،
 کە ئیوێ چوون
 لەگەڵ خۆتاندا سەردەمیکتان ناست
 سەردەمی ژیان سیوێکی سووربوو،
 بە دەم ھەناسە برکێی چەقۆو، نەزیف...
 سەردەمی ژیان پرتەقالییکی کرچوکال بوو
 لە باخی سنگی کچیکی شەرمندا،
 ھەمیشە گۆشراو،
 سەردەمی ژیان کرپۆھییەکی ئەزەلی بوو،
 بە چەترو کاسکێت و پالتۆ داپۆشراو
 سەردەمی پێکەنینی تەفەنگەکان،

جوانیی پراو دهکرد و
 ههژانی ژیان پر له نهگوتن،
 سهردهمی خهونی توولانیی
 قهیرهکچان پر له قامچی و
 فریادپرسی فهراهادهکان ئاوهژوو،
 سهردهمی له تونیلهکانی
 غهریزه دا ژیان نوقم و
 (مههدی)یهک مهراقیکی نهپرواند،(**)
 تا له بیلبیلهکانیییهوه خه و ببینی،
 سهردهمی چاوی دههشەت و پامان بزربوو،
 ژن خووی دهبووه پۆمانیکی گونا و
 پیاو خووی دهبووه نۆقلیتیکی حهرام و
 مندال کتیبیکی نیگه‌ران،
 نامه‌وی بیده‌نگیتان تیك بدهم،
 به‌لام به جووتیک پیللاو ده‌لیم بیده‌نگ بن!
 ئیتر قاچه‌کان له‌ودیو سه‌فه‌ره‌وه، ناگه‌پینه‌وه،
 به بازنگه‌کان ده‌لیم به‌سیه‌خرینگه‌خرینگ،
 ئیتر مه‌چه‌کی برپاوه‌ودیو مه‌حشه‌ره‌وه،
 قیامه‌تیك هه‌لناکا،
 به چۆله‌وانیی بیشکه‌ده‌لیم: بنوو!
 ئیتر گروگالیکی کال
 له‌ودیو (شازده‌ی سی)وه،
 ئاسمان ناکاته‌چراخان،
 به‌کانیییه‌که‌ده‌لیم:

ڕیزی گۆزه کان دلگران مه که!
 ئیتر سه رسانی له نجه ولاری،
 له و دیو (کانیه شقان) هوه دلۆپی ئاو نادوینی.
 من نامه وی بیده نگیستان تیك بدهم
 به لام به بونی فه ریکه سیو یکتانا ده گه ڕیمه وه
 که چاوه کانی (چاوه گ) چاوه ڕیم ده کا،
 به بونی قریوه ی هه نار یکتانا ده گه ڕیمه وه،
 که شنه ی (باخی میر) قژم شانه ده کا،
 به بونی هه لۆزه یه کی چاوه شتانا ده گه ڕیمه وه
 که لیوه کانی (باوه کۆچه ک) ماچم ده کا،
 به بونی هه ناسه ی شاتوو یه کتانا ده گه ڕیمه وه،
 که (گولان) سه رگوزشته ی عیشقی که نابریته وه،
 به بونی هه نجیری کی عه یارتانا ده گه ڕیمه وه،
 که گزوگیای سنگی (عه نه ب) باهوزی که (***)
 مه راقم کال ده کاته وه،
 ئیوه بنوون من نامه وی بیده نگیستان تیك بدهم،
 من نامه وی.

ئه مه ل ده نه قه ل له هۆنراوه ی (سازش مه که) دا ده لیت:

(چۆن ته ماشای

چاوی نازه نینی ده که ی

که سوور ده زانی ناتوانی

بیپاریزی

له مه ترسی؟)

شازدهی ئاداری ههشتاو ههشت، ئه و پوژدهی ههله بجهی تیدا
 کیمیا باران ده کریت، پوژ ههله بجهیی لهوئ ده بیئت، له و پوژدها،
 سی خوشک و دوو برا و دایکی، ده بنه خوړاکی نه ههنگی بای
 مه رگ و ئیمهیش که سمان نه مانتوانی هیچی بو بکهین،
 نه مانتوانی نه دایکی، نه خوشکیکی نه برایه کی بپاریزین و
 پیمان نه کرا برینیکی ساریژ بکهین، ئه وه بویه ئه مه ل ده نه قل
 گوته نی، ناههقی نییه، (تا عه ده م دیته وه لام، هه ر شمشیری
 شیعرى له نیوچاوانی بیابان بچه قینیت).

چاره سه ر به شیعر:

که به زه بری خه میکی قوول و ئازاریکی دژوار، ئه وه نده سر
 ده بین تا ئاستی له گو که و تن، که خه م له سه ر خه م که له که
 ده بیئت و له خه مۆکی نزیک ده بینه وه، ئه وه شیعره به
 هانامانه وه دیت. ئاخو ئه گه ر پوژ ههله بجهیی خه م و ئازاری
 خوئ به شیعر ده رنه بریبا، دهیتوانی دواى کاره ساتی ههله بجه
 دریزه به ژیان بدات؟ ئه و ریگه یه کی دروستی ههله بژارد که
 هانای بو خوا وه ندی شیعر برد، ئاخو به تیکستکردنی ههست،
 ههنگاوی یه که مه بو ده ربازبوون له بازنه ی نائومییدی و په نگه
 بیجگه له شیعر، هیچ چاره سه ریکی دیکه جاریکی تر تروسکه ی
 هیواى نیشانی ئه و نه دابا.

به جووتیک پیللاو ده لیم بیده نگ بن!

ئیتیر قاچه کان له و دیو سه فه ره وه، ناگه رینه وه،
 به بازنگه کان ده لیم به سیه خرینگه خرینگ،
 ئیتیر مه چه کیکی براو له و دیو مه حشه ره وه،

قیامه تێک هه لئاکا،
 به چۆله وانیی بێشکه ده لێم: بنوو!
 ئیتر گروگالێکی کال
 له و دیو (شازدهی سی) وه،
 ئاسمان ناکاته چراخان،
 به کانیهک ده لێم:
 ریزی گۆزه کان دلگران مه که!
 ئیتر سه رسانی له نجه ولاری،
 له و دیو (کانیه شقان) وه ده لۆپێ ئاو نادوینێ.
 جهیمس پیننه باکه ر که پرۆفیسۆر له سایکۆلۆگیدا، ده لیت:
 (که ئینسان تووشی کێشهیهکی سهخت ده بێت، ئه گه ر ئازادانه
 ههستی خۆی بنووسیته وه، وهک ده روون و وهک جهسته هیش
 رهوشی به رهو باشی ده روات.)⁽¹⁾ ئه و چاکی کرد که له رپی
 شیعره وه خه مه کانی خۆی له گه ل ئیمه دا به ش کرد، وای
 نه کردبا، چۆن ده یتوانی باری زیده گرانی شانی سووک بکات؟
 شیعر ته نانهت له (ستریس) یش قوتارمان ده کات و پشوو به
 جهسته مان ده به خشییت، ئاخو وهک چۆن پینیسالین ئه نته
 بایۆتیکه، شیعریش ئه نته ستریسه. زه وینیکه به شهخته بوو،
 به زهبری خۆر له ناکو نه رم نابیته وه، وه لێ دلێکی رهق به
 سیحری شیعر نه رم ده بێت و په نگه شیعر وا بکات له پر زنه ی
 فرمیسیکی خاوهنی ئه و دل له رهقه، به ته قیته وه.

ژیان ههچی دیکه نییه، وشه نه بێت، ئه وه ته نیا وشهیه، بریار
 ده دات، ژیان ی ئیمه به رهو کوئ ده روات. ئه وه ته نیا وشهیه

ده‌رگای ژیان به‌پووی ئی‌مه‌دا ده‌کاته‌وه یان داده‌خات. ئی‌مه
 ته‌نیا به‌هۆی وشه‌ی جوانه‌وه هه‌ست به‌دل‌نیایی، شادی و
 هی‌ووری ده‌که‌ین. شیع‌ر هیچ نییه، غه‌یری هه‌ویری وشه‌ی به
 ئاوی موزیک شیل‌راو نه‌بی‌ت. شیع‌ر که له وشه چێ ده‌کریت،
 پانتاییه‌ک له ده‌وری ئی‌مه داگیر ده‌کات، که به ده‌نگی به‌رز
 شیع‌ر ده‌خوینینه‌وه، هه‌ر وشه‌یه‌کی له دنیا‌ی بی‌ده‌نگیدا،
 جی‌یه‌ک بو‌خۆی ده‌بینیت‌ه‌وه، شیع‌ر هه‌ر جێ نا، کاتیش داگیر
 ده‌کات و ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌یه تا لوتکه‌ی ئه‌به‌د هه‌لبکشیت، به
 تاییه‌تی ئه‌گه‌ر وه‌ک ئه‌م شیع‌ره‌ی رۆژ هه‌له‌بجه‌یی به‌زمانیکی
 نه‌رمونیانی وه‌ک زمانی لیری‌ک نووسرا‌بی‌ت.

سه‌رده‌می ژیان پرته‌قالیکی کرچوکال بوو
 له باخی سنگی کچی‌کی شه‌رمندا،
 هه‌میشه‌گوشراو،

سه‌رده‌می ژیان کرپوه‌یه‌کی ئه‌زه‌لی بوو،
 به‌چه‌تر و کاسکی‌ت و پالتۆ دا‌پۆشراو

رسته‌کانی رۆژ هه‌له‌بجه‌یی راست‌گۆیی و پاک‌ژییه‌کیان پپوه
 دیاره، هه‌ر ده‌للیت راسته‌وخۆ له‌دلییه‌وه، بی ئه‌وه‌ی به‌هیچ
 فیلته‌ری‌کدا تی‌په‌ر بووبن، هاتوونه‌سه‌ر کاغه‌ز. مندالیک چۆن
 ده‌رگای قه‌فه‌زیک له‌بالنده‌یه‌ک ده‌کاته‌وه و ئازادی ده‌کات،
 ئه‌ویش به‌هه‌مان شیوه، ده‌رگای قه‌فه‌زی دلی له‌رسته‌کانی که
 هه‌ست و خه‌ون و خولیاکانی ده‌گیرنه‌وه، کردووه‌ته‌وه. ئه‌م
 خۆده‌ربهرینه‌به‌و ئازادی و بو‌یریه‌یه‌وه، هاوزه‌مان شاعیر و
 خو‌ینه‌ریش ئاسووده‌ده‌کات.

زمانی وینە و میتافۆر:

پۆژ ھەلەبجەیی بە زمانیکی پاکژ که ھەر لە زمانی داستان دەچیت، زمانی سەرۆختی مندالیەتی مرقایەتی، بە زمانیک که لە نیوان واقع و خەوندا ھاتوچۆیەتی، بە زمانیک ھەرچەندە واقعی پێ دەنوسیتەو، بەلام لەو دەچیت ئەفسانە پێ بگێریتەو، بە زمانیکی گەییوی بە وینە شیعیری دەولەمەند، بە زمانیک که زوو زوو تووشی سەرسورمانمان دەکات، خەمی دابران، تەنیا ی و غەریبی دەگێریتەو. تامەزروویی ئەو بو ئەو، بە وشە مانایەک بە ژبانی بدات، دەزانیت ئەو کارە پیویستی بە موزیکیش دەبیت، ئەو بۆیە پستەکانی شەلالن بە موزیک و مندالیک چۆن لە باوکی دەپاریتەو، ئەو لەم شیعەریدا وەھا دەپەیفیت.

سەردەمی زەردەپەر سەری دەشکا و
گەلا لەپەنجەکانی چلەو،
لە پەیزە درەخت دادەبەزی،
فرین لە بال دەتۆرا و
گەزنگ بەشی ئەو نەدەکرد
دەست بکاتە ملی ئینجانە.

(زەردەپەرکی سەرشکاو که دەبیتە خۆرنشینکی سوورباو،
گەلا بە پەنجە چلدا لە پەیزە درەخت دادەبەزیت، فرین بال
جی دەھیلت و گەزنگ دەست لە ملی ئینجانە دەکات.) ئەوانە
چوار وینە شیعیری تازەن که پۆژ ھەلەبجەیی دایهیناون، ئەو

هەر وێنه به وشه ناکیشییت، وزه ی نویش له وشهکاندا دهوژێتهوه. نیزار قهبانی ناوی (وێنهکیشان به وشه) ی له کوشیعرێکی ناوه، نهک ههر ئه و شاعیره مهزنه، زۆری دیکهیش وای بو دهچن، هونهری شیعرنووسین بریتییه له وێنهکیشان به وشه، ئهوه بۆیه شاعیر دیت ههست و بیرى خۆی له وێنه دا چڕ دهکاتهوه. شاعیر بۆ ئهوهی خولیاکانی به وێنه دهبرپڕیت، پێویستی به میتافۆر ههیه. میتا به مانای سهروو دیت، میتافۆریش دهبیته ئهوهی وشه له سهروو مانای خۆیهوه، هه لگری مانای دیکهیش بیته. میتافۆر که گرنگترین په گهزی رهوانبیریه، گه لهک شتی هاوبهشی له گه ل لیکچوواندندا ههیه. (ژیان وهک سهفه ریکی سهخت وایه)، ئهوه لیکچوواندنه، (سهفه ری ژیان)، ئهوه میتافۆره. بۆ تیگه بیشتن له میتافۆر که وێنه ی شیعی به رههم ده هیئیت، که توانای نوێ به زمان ده به خشیته، که بۆ رامان هانمان دهدات و ئاسۆی بیرکردنه وه مان فراوانتر دهکات، وه رگر پێویستی به پاشخانیکی رۆشنبیری دهوله مهنده هیه.

له گه ل بایه خی زۆری وشه يشدا، به لام شیعی له وشه پیک نایهت، له زمان پیک دیت، زمانیکی نوێ که ناسنامه ی شاعیره کهیه تی. وشه بۆ ئهوهی که پروو هه لنه هیئیت، ده بیته خۆی به خه رمانه ی میتافۆر دابپۆشیته و داهینانی میتافۆری نویش، شتی که ته نیا شاعیرانی گه وره ده رۆستی دین، ئهوه بۆیه به شاعیرێکی مه زنی وهک تۆماس ترانستریۆمه ر که پارسال نۆبیلی وه رگرت، ده لێن: پاشای میتافۆر. ئهوه شیعی

نییه که وه فای ده لیت: (شیرین تهشی ده پرسی،) ته نیا له بهر
ئه وه نا، ئه وهی ده پرسی خورییه نهک تهشی، له بهر ئه وهشی،
ئه وه رسته یه کی خه به ریه نهک شیعی. شیر ئه وه یه بلین:
(شیرین قزی هه ور داده یی). ئه وه (قزی هه ور) ه که میتافوره،
وینه یه کی شیعیشی بیک هیناوه.

پارادۆکس:

شاعیری نوێکه ره وه وشه له قه فه زی قاموس ده رباز ده کات،
مانای نویی پێ ده به خشی و پۆلی تازهی پێ ده گیریت. له
مالی شیعر دا پارادۆکس کوانوویه کی هه میشه گه شه، ده بیته
هوێ ئه وهی گیانی شیر به زیندوویی بمیته وه، ئه وه یه له
رپی به ره مه هینانی پیه ندیه کی نویی چاوه رینه کراوه وه له
نیوان وشه کاندای که مانای نوێ و سه یر به ئاواره دیرینه کان
ده به خشی. ئه وه پارادۆکسه وا ده کات، مانای ته مومزاوی و
شاراوهی وشه، ناکۆک بیت له گه ل مانا ده ره کی و
روکه شه که یدا. پارادۆکس چونکه بو ئاوه ز ده ویت نهک بو
هه ست، بویه بو تیگه بیشتن له مه به ستی شاراوهی شاعیر،
وه رگر پیه ستی به رمان هیه. پارادۆکس ناکۆکییه کی هینده
شیرین دینته ئاوه، هاوزه مان وه رگر تووشی سه رسورمان
ده کات و چیریشی پێ ده به خشی. (پارادۆکس چونکه رووناکی
ده خاته سه ر مملانی نیوان خود و بابه ت، ژیان و مردن، واقع
و خه یال و فانی و ئه زه لی، بویه ده شی پۆلیکی هینده
سه ره کی وازی بکات، تا ئه و ئاسته ی که به کۆکی ئه ده ب له
قه له می ده یین.)^(۲)

هه‌ور سکیچی بارانی ده‌کرد،
 که‌چی ته‌ریقه‌تی قاتوق‌پیی ده‌خویند،
 ئاو ته‌ریقه‌تی تراویلکه‌ی ده‌خویند،
 په‌نجه‌ره دوور له‌ بینین،
 وه‌جاخکو‌یربوو به‌ ته‌ماشا،
 کۆلان دوور له‌ ریگا،
 نه‌زۆک بوو به‌ هاتوچۆ،
 جوگه‌ تابووتیکی دریزبوو بو کێلگه‌.

(باران و قاتوق‌پیی، ئاو و تراویلکه‌، په‌نجه‌ره و نه‌بوونی
 توانای ته‌ماشا‌کردن، کۆلان و نه‌بوونی ئیمکانی هاتوچۆ، جوگه‌
 که‌ په‌مزی ژيانه‌ و تابووت که‌ به‌ مانای مه‌رگ دی‌ت.) ئه‌و
 دووانانه‌ پارادۆکس پێک ده‌هێنن. پارادۆکس که‌ نزیکه‌ی
 هه‌میشه‌ جیی بایه‌خی شاعیران بووه‌، ته‌کنیکیکه‌ بو‌ ده‌رب‌پینی
 هه‌ستیکی گه‌رموگور له‌ رپی کۆکردنه‌وه‌ی دوو چه‌مکی ناکۆک به‌
 یه‌ک، وه‌ک ئه‌وپه‌ری دلخۆشی و دوندی خه‌مۆکی. ته‌نیا ئه‌و
 شاعیره‌ هونه‌رمه‌ندانه‌ ده‌ره‌قه‌تی به‌ شیع‌رکردنی پارادۆکس
 دین، که‌ له‌ ژيانی پۆژانه‌یاندا به‌ قوولیی هه‌ستیان به‌
 (موفاره‌قه‌) کردووه‌ و توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه‌، ئه‌و هه‌سته‌ له‌ رپی
 زمانیکی شیع‌ریی ده‌وله‌مه‌نده‌وه‌ ده‌رب‌پرن. پارادۆکس ئه‌گه‌ر
 هه‌ر گۆته‌ ناکۆکه‌کان بگ‌ریته‌وه‌، ده‌ست‌نیش‌ان‌کردنی مانای
 ده‌ره‌کی و ناوه‌کییان کاریکی دژوار نابیت، وه‌لێ ئه‌گه‌ر
 رووداوێک به‌سه‌ر بکاته‌وه‌، دۆزینه‌وه‌ی دوو جه‌مس‌ه‌ره‌

ناکۆکه‌که‌ی و تیگه‌بیشتن له مانای ئاشکرا و شاراو‌ه‌ی دوو
جه‌مه‌ره‌که، پێویستیان به لێکدان‌ه‌وه‌ی قوول هه‌یه.

شیوازی نووسین:

پۆژ هه‌له‌به‌جیه‌ی به هیو‌ری و به ساکاریه‌کی قوول‌ه‌وه، باسی
کاره‌ساتیکی مه‌زن ده‌کات، له‌ناو گه‌رده‌لووله‌که‌دا ژیاوه، به‌لام
هاتوه‌او‌ار نانووسیت‌ه‌وه، ئاخ‌ر ده‌زانیت ده‌ست‌گرتن به داوینی
هه‌را و هوریاوه، هونه‌ری پێ به‌ره‌م نایه‌ت. هه‌رچه‌نده به
ناوی خۆیه‌وه، به جیناوی که‌سی یه‌که‌می تاکه‌وه ده‌په‌ی‌قی‌ت،
هه‌رچه‌نده بیره‌وه‌ری ده‌گیر‌یت‌ه‌وه و بیو‌گرافیا ده‌نووس‌یت‌ه‌وه،
به‌لام راس‌ته‌وخۆیی به تیک‌سته‌که‌یه‌وه دیار نییه، تیک‌ستیک
ته‌ژی له موزیک که ده‌توانین به چاو، گو‌یی لێ ب‌گرین،
تیک‌ستیک که به هۆی خۆ‌رسکی و په‌وانیی ده‌رب‌رینه‌کانییه‌وه،
بێ مۆله‌ت خۆی به ژووری د‌لمان‌دا ده‌کات، تیک‌ستیک به هیم‌نی،
به ریت‌میک‌ی خه‌مناک و بار‌گاوی به هه‌ستیک‌ی پاک‌ژی گه‌رمی
مندالانه، په‌نجه‌ره‌ی سۆز به رووی نیشتمان‌دا ده‌کاته‌وه.

که ئیوه چوون له‌گه‌ڵ خۆتان‌دا،

سه‌رده‌می‌کتان ناشت،

سه‌رده‌می گۆل بیری ده‌چوو

چاوه‌کانی به شکۆفه بر‌پ‌ژێ،

شه‌و بیری ده‌چوو،

تریفه بخاته ناو ستیانه‌کانییه‌وه،

کانی به ئه‌و‌کی پ‌ر له‌خۆله‌وه له بیری ده‌چوو

له فرمیسکه‌کانیدا مانگ خۆی ده‌شوا.

له پوانگهی (عهزرا پاوه‌ند) هوه، (جیاوازی له نیوان پیتم و پاشبه‌نددا ئه‌وه‌یه، پاشبه‌ند سیسته‌میکی موزیکی له دهره‌وه سه‌پیندراوه، ته‌واو وهک کیش، به‌لام پیتم شتیکه ئورگانیک له کروکی زماندایه.)⁽³⁾ پیتم له‌م شیعره‌ی رۆژ هه‌له‌بجه‌ییدا زاده‌ی موزیکی ناوه‌کییه، نه‌ک کیشیکی پیشوه‌خت دیاریکراوی دهره‌کی. ئه‌و له‌ پێی زمانی وینه‌وه، هه‌ست و بیرى خو‌ی، به‌ ره‌چاوکردنی کورتبهری، دهربرپوه، ده‌ویرم بلیم شیعریش وه‌ها له‌ دایک ده‌بی‌ت. (من نامه‌وئ بیده‌گیتان تی‌ک بده‌م.) شیعره‌که به‌و رسته‌یه ده‌ست پێ ده‌کات و هه‌ر به‌ هه‌مان رسته‌یش کو‌تایی دی‌ت، ئه‌و دووباره‌کردنه‌وه‌یه له‌م شیعره‌دا، خه‌وش نییه، ته‌کنیکیکی زی‌ده‌ جوانه‌ و پێ دا‌گرتنه‌ له‌سه‌ر به‌رده‌وامیی ئه‌و چیرۆکه‌ی ده‌ی‌گیرپێته‌وه‌ و جی هیشتنی تی‌کسته‌که‌یه به‌ کراوه‌یی.

تاهه‌زروی بو‌ زید:

رۆژ هه‌له‌بجه‌یی له‌ نیشتمان ده‌پارپێته‌وه، به‌زه‌یی به‌ عاشقه‌کانیدا بی‌ته‌وه‌ و ئیدی ده‌ستبه‌رداری تفه‌نگ ببی‌ت و ده‌ست له‌ شه‌ر هه‌لب‌گری‌ت. ئه‌وه زاده‌ی وابه‌سته‌بوونی ئه‌وه به‌ وه‌ته‌نه‌وه که هه‌له‌بجه‌ ده‌لاوینێته‌وه و ئه‌وه لوتکه‌ی نوستالژیایه که یادی (کانیه‌شقان، باخی میر، گولان، چاوگ، باوه‌کو‌چه‌ک و عه‌نه‌ب) ده‌کاته‌وه، نوستالژیایه‌ک له‌ پێی فلاشباکه‌وه که مه‌گه‌ر گه‌وره‌شاعیری‌ک له‌ مه‌نفاوه، وه‌ها شیوه‌نیکی بو‌ نیشتمان گیراب‌ی‌ت. منیک که چه‌ند سالێکی ته‌مه‌نی مندالیم له‌ هه‌له‌بجه‌دا به‌سه‌ر بردووه‌ و ئاشنام به‌و

جیانی هەناوەی ناویان هاتوو، ئەم شیعەرە ئەوەندە هەژاندم،
فرمیسک بەری چاوەکانی لێل کردم.

بە بۆنی هەناسە شاتووێه کتانا دەگەرپیمهوه،
که (گولان) سەرگوزشتە عیشقیکه نابریتهوه،
بە بۆنی هەنجیریکی عیارتانا دەگەرپیمهوه،
که گزۆگیای سنگی (عەنەب) باهۆزیکه
مەرەقم کال دەکاتەوه.

ئامادەبوونی پۆژەلەبجەیی وەک خود، کلپەه
راستگۆیییهکی بە شیعەرەکه بەخشیوه، بۆ ئەو بانگمان دەکات،
هاوسۆزی بین، هاوسۆزی بەو مانایە نا، لەگەڵیدا شیوەن
بگێڕین، بەو مانایە ئەو ئاسا، ئەو ژیانە خۆلەمیشییە رەت
بکەینهوه که لە شازدە سێ هەشتا و هەشت بە دواوه،
دەستی پێ کردوو و هێشتا کەم تا زۆر درێژە هەیە. ئەو
راستگۆیییه هونەرییه بە شیعەرەکهوه دیارە، تەنیا زادهی
ئەو نییه، شاعیر لە نیو کارەساتەکهدا ژیاوه، ئاخەر راستگۆیی
هونەری جیاوازه لە راستگۆییی لە ژیانە پۆژانەدا، راستگۆیی
هونەری، وێرانی زالبوون بەسەر کەرەسەکانی دەربریندا، زادهی
بەرچا و روونیشە.

سەر دەمی پیکەنینی تەنگەکان،

جوانییی ڕاو دەکرد و

هەژانی ژیان پڕ لە نەگوتن،

سەر دەمی خەونی توولانیی

قەیرە کچان پڕ لە قامچی.

لەم شیعەرەدا ناراستەخۆ ڕەخنە لە کولتوووری بابسالاری گیراوه، بایەخ بە جەستەى ژن دراوه و بە گشتى لە پروانگەى مێیینەووە سەبیری دنیا کراوه، بۆیە دەیناسینەووە کە ئەدەبیەکی سەر بە خانەى ئەدەبى ژنانە، ئەمەیش لایەنێکی گەشی دیکەى شیعەرەکەیه.

گرنگ ئەوە نییه، چەند دەنووسین، ئەوە گرنگە چى دەنووسین، هەیه چەندان (رۆمان)ى ئەستوووری نووسیوه و دەنگدانەووی نەبووه، هەیشە وەک ئیکزۆپییری بە نۆقلیتییک، مەبەست لە (شازادەى بچکۆله)یه، ناوبانگی بە دنیاىدا بلأو بووهتەو. رۆژ هەلەبجەیی پینچ کۆمەلەشیعری بە چاپ گەیاندووه،^(****) بەلام (سەردەمى لە بێدەنگى) کە تازەکی نووسیویەتی، بالاترین شیعری ئەو و ئەو تاقە شیعەری بەسە، بۆ ئەووی وەک شاعیر بناسریت. (سەردەمى لە بێدەنگى) شیعریکە بە هەق زمانحالی ویزدانى میللهتیکە، شیعریکە هەلگری ناسنامەى نیشتمانیکە، شیعریکە خەون بە شاریکەووە دەبینیت، نە جەللادی تیدابیت، نە قوربانى، شاریک هەموو هاوولاتیانی کەسانى ئاسایی بن.

02. 01. 2012

سەرچاوه و پەراوێز

(1) Petra Carlsson .Konsten att skriva sig ur sin sorg .

(٢) أسامه عبدالعزيز جاب الله، جماليات المفارقة النصية

(٣) عبدالواحد لؤلؤة، مدائن الوهم، ص ٦٣ دار الرياض للنشر ٢٠٠٢

بيروت.

(*) منطق الطير، لؤگيكي بالنده، كتيبيكي سوڤيي گهوره (فريدالين العطار)ه كه له چوارهزار و شهشسه د و په نجا بهيت پيک هاتوو و سهفهريکه بهره و لای حهقيقهت كه مه بهست ليی زاتي خودايه. ناوی كتيبه كه له نايهتي شازدهی سووره تي ميرووله وه هاتوو: (وقال أيها الناس علمنا منطق الطير).

(**) مه بهست له ئيمامي مه هدييه كه شيعه چاوه ريی ده كه ن.

(***) كـانـيـی عاشـقـان، كـانـيـيـه و گـهـرـه كـيـكـيشـه.

باخی مير: باخيكي هه ناره.

چاوگ و گولان: دوو سهيرانگان.

باوه كوچهك و عه نه ب: دوو گوندي نزيكي هه له بجه ن.

(****) ١) تارمايي پيی مهراقيك ٢٠٠٠

٢) نه خوړه ي ده رگايهك نه قومي كه س ٢٠٠٢

٣) تا خه و داده گيرسي بنو ٢٠٠٤

٤) نه و مونا جاتيکه له چاوه كان ٢٠٠٧

٥) پاييزيک به پالتوی کانوونيکه وه ٢٠٠٨

سه رنج: (په راويژه كان نووسه ري نه م باسه دايناو ن).

دوو خانمی دووگیان به شیعر

شاعیر وهکوو منداڵ وایه،
لهسه‌ر میژی نووسین قاچی له زه‌وین ده‌بریت.
ستانسلاف جیروزیلیک

ژن و پیاو له پووی بایۆلۆجیاوه له یه‌کدی ناچن، ئه‌وه
کولتووری دواکه‌وتوو، به خراپ سوودوه‌رگرتن له‌و جیاوازییه
سروشتییه، شوینچی کۆمه‌لایه‌تی نی‌ر و می، له قازانجی نی‌ر
دیاری ده‌کات. ئه‌وه شتیکی سروشتی نییه، که می ملکه‌چی
هه‌ژموونی نی‌ر ده‌بیت، زاده‌ی بونیاده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، ئایین
و دابونه‌ریته. ئه‌وه‌یش هه‌ر سروشتی نییه که کچ هه‌ز له
بووکه‌شووشه و کوپ هه‌ز له تفه‌نگ ده‌کات، زاده‌ی په‌روه‌رده‌یه و
ئه‌وه کۆمه‌له، ئه‌م پۆل بو‌ نی‌ر و ئه‌و پۆل بو‌ می ده‌ستنیشان
ده‌کات، جینده‌ر چه‌مکیکه ئه‌و کیشه‌یه ده‌داته به‌ر باس. ئه‌وه
کۆمه‌لگه‌یه، ئه‌و پۆله به ژن په‌وا ده‌بینیت که ئه‌گه‌ر بلندترین
پۆستی‌یه هه‌بیت، هه‌ر خزمه‌تکاری می‌رد و ماڵ و منداڵ بیت.
ئه‌و خه‌مۆکییه‌ی که ژن به ده‌ستییه‌وه ده‌نالینیت، زۆر جار
زاده‌ی ئه‌وه‌یه، ژن هه‌ست ده‌کات وه‌ک ده‌خوازیت هه‌بوونی
خۆی نه‌سه‌لماندوو و خودی خۆی له کیس چوو، هه‌ر له‌م

سۆنگه‌یه‌شه‌وه‌یه له سایه‌ی نێرسالاریدا، رێژه‌ی خۆکوشتن له نێو ژناندا بڵندتره.

رهنگه زمان له سه‌ره‌تا‌دا بێ‌لایه‌ن بوو‌ی‌ت، به‌لام له سایه‌ی بابسالاریدا هه‌میشه له سه‌نگه‌ری پیاو‌دا بووه. لای بابسالار، ژن که ده‌ست ده‌کات به نووسین، به چاوپۆشین له‌وه‌ی چی ده‌لی‌ت، وه‌ک ئه‌وه وایه، بێ خواستنی مۆله‌ت، پێی نابێ‌ته نێو پاوانی پیاو‌هوه، ئاخر نووسین شتی‌که تایبه‌ت به پیاو، ئه‌وه هه‌ر پیاو‌ه ده‌نووسێ‌ت، ده‌خوینێ‌ته‌وه، لێ‌کدان‌ه‌وه بو‌ ده‌ق ده‌کات و له پرۆسه‌ی نووسین‌دا، پیاو خۆی به‌ره‌مه‌پێ‌ن و به‌کاربه‌ریشه، ژن له په‌راوێ‌زی کرده‌ی نووسین‌ش‌دا هه‌بوونی نییه، له ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌که‌یه. له کن بابسالار، ژن جه‌سته‌یه‌کی گه‌رم و نه‌رمی بو‌نخۆشه و هه‌یچی تر، بابسالار که‌یفی به‌و ژنانه نایه‌ت، وه‌ک ئینسانێ‌کی بو‌یر به‌ گژ زو‌لم‌دا ده‌چنه‌وه، هه‌زی له‌و ژنانه نییه به ئومێ‌دی گو‌ڕپینی واقیعی سته‌م‌کار، ده‌ست ده‌ده‌نه خامه، شه‌یدای ئه‌و ژنانه‌یه که ته‌نیا دوو قه‌له‌م ده‌ناسن، قه‌له‌می لێ‌و و قه‌له‌می چاو.^(١)

ده‌مانچه‌یه‌ک له تاریکی‌دا

گه‌رووی پاک ده‌کاته‌وه!

ئه‌م من‌داله

ترساوه،

ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه

مردنێ‌کی دی

ئه‌زموون ده‌کا!

هێرۆ کورده سوارکردنی دهمانجیهیهک و تهقاندنی فیشهکیکی شوبهاندوو به ئینسانیک، وهختیک بهلخی نیو گهرووی کو دهکاتهوه و تا هیزی تیدایه، خیرا فریی دهداته دهرهوه. جوانیی وینهکه لهوهدایه، نه ناوی ئینسانی هیناوه، نه باسی بهلخی کردوو. ههچهنده نه باسی تهقاندنی گولله کراوه، نه کوشتنی کهسیک، بهلام چونکه مندالیک دهترسیت و به بهر چاوی کراوهی پهنجهرهیهکهوه، مردنیک روو دهدات، ئیدی دهزانین کهسیک له پیش چاوی مندالیک، لهبهردهم پهنجهرهیهکدا تیرۆر دهکریت. سیحری شیعرهکه لهوهدایه، ناراستهوخۆ تراژیدیایهک دهگیریتهوه و هونهرمه‌ندانه نه‌فهرت له چهک و له کوشتوبر دهکات.

کراسیکم له بهردایه
کورت وهک ته‌مه‌نی په‌پوله.

هێرۆ کورده بهو سه‌رپرایزه‌ی، کورتیی کراسه‌که‌ی به ته‌مه‌نی په‌پوله که ته‌نیا به‌هاریک ده‌ژی، ده‌چوینیت، خوینه‌ر تووشی سه‌رسورمان ده‌کات. یه‌کیک له جیاوازییه‌کانی شیعر و قسه‌یش ئه‌وه‌یه، شیعر له توانایدا هه‌یه، تووشی شوکمان بکات. لایه‌نیکی جوانی دیکه‌ی ئه‌و وینه‌یه ئه‌وه‌یه، بێ ئه‌وه‌ی ئاماره‌یه‌ک بو بگو هه‌بی، ده‌زانین ئه‌وه ئافره‌تیکه ده‌په‌یقیت.

جله‌کانم به ته‌نافه‌که‌وه

لووتی تۆش به جلهکانی منهوه،
سه‌رخۆشانه ده‌لێی: به قوولی بۆنت ده‌که‌م،
که تۆ جله‌کانم بۆن ده‌که‌ی
ژیان فیی رووتبوونه‌وه ده‌یگرئ.

فیتیشیزم که به مانای (یه‌رستنی نابینایانه) یش دیت، نه
نه‌خۆشیه‌کی ده‌روونییه، نه دیارده‌یه‌کی ناسروشتی، له‌ بواری
سیکسدا، فیتیشیزم ده‌شیت شه‌یدای پۆشاکێ ژن بێت، به
تایبه‌تی جلی ژیره‌وه، که بۆنی بکات، چیژی لی ببینیت، یان
ره‌نگه‌ پیلای پازنه‌بۆندی ژن، وه‌های بوروژینیت، گری تی به‌ر
بدات. له‌ شیعره‌که‌ی (هیرو کورده‌) دا، پیاوه‌ی شه‌یدا که جلی
ژنه‌ بۆن ده‌کات، هه‌ست به‌ ئارامی و ئاسووده‌یییه‌ک ده‌کات،
ته‌واو وه‌ک دلخوازه‌که‌ی بۆن کردبیت.

که له‌وێی، لیره‌ی!
هه‌ناسه‌ت: گه‌رم گه‌رم به‌ر سینگم ده‌که‌وئ،
ده‌ستیگم له‌ ژیر سه‌رتدا سر بووه!
له‌ باوه‌شدا نیت
باسکه‌کانم ده‌تگوشن.
چک چک من له‌گه‌ل ئه‌م کاترئیره‌ بیداره‌دا
چرکه‌کانی ته‌نیاپی شوم ده‌ژمیرم،
نم نم له‌گه‌ل ئه‌م نه‌رمه‌بارانه،
نامه‌ ته‌ره‌کانی هه‌ور ده‌خوینمه‌وه.

گوتهیهک ههیه دهلیت: (که ژنیک به تهنیا دهخهویت، هه موو بیاوانی دنیا تاوانبارن.) هیرو کورده لهو شیعرهیدا، باس لهو تهنیا ییه دهکات که له سییه ری سیسته می بابسالاریدا، ژن به دهستییه وه گیری خواردوو. ئه و ژنه ی تهنیا له دووره وه، هه ست به گهرمی هه ناسه ی خوشه ویسته که ی دهکات و خه و به وه وه ده بینیت له ئامیزی بگریت و دهستی له ژیر سه ریدا سر ببیت، ژنیکه جهسته لی زه و تکراره، ژنیک له ش شک ده بات، به لام خاوه نی جهسته ی خو ی نییه. یان وه ک هیرو کورده گوته نی: (ژنیکه جهسته ی بووه به زیندان بو روحی و له شی ته رمی جهسته ی داوه به شانیدا،) وه لی هیشتا نئومید نه بووه و نیازی وایه: (کراسی گزنگ له بهر خوشه ویسته که ی بکات و ئه سپی ئه ستیره ی بو زین بکات.) به کراسکردنی گزنگ و زینکردنی ئه ستیره، دوو وینه ی شیعریی ناسکن که هه ر له به ره می خه یالی به پیتی شاعیریکی زال ده چن.

ئه م جهسته یه
روحي من زیندانی دهکات،
ته رمی خو م داوه به شاندا و
به ره و رووت دیم،
تا گزنگت له بهر بکه م،
ئه ستیره یه کت بو زین که م.

له ش، به تهنیا ئه و به شانیه، ته نی ئینسان پیک ده هیئن، به لام له شولار مانایه کی ئیرو تیکیشی هه یه، له شولاری ژنیک که

له ژیر باراندا ته‌ر ده‌بیټ، کراسه‌که‌ی به له‌شییه‌وه ده‌لکټ و جوانیی جوگرافیای جه‌سته‌ی ده‌که‌وټه‌ ږوو، ئیدی له‌شی له‌وه ده‌رده‌چټ کۆمه‌لټک ئه‌ندام بیټ و هیچی دیکه. ژن ئه‌گه‌ر پۆشاک‌یک‌ی گونجاوی وایش بی‌پۆشټ که جوانییه‌کانی جه‌سته‌ی زیتر به دیار بخات، ئیدی له‌شی ده‌بیټه‌ په‌یکه‌ریک له ئیروټیکا. له ئینگلیزیدا، بو‌دی هیچ مانایه‌کی ئیروټیکی نییه، وه‌لئ مټابو‌دی، به مانای جوانییه‌کانی ئه‌ودو یان سه‌روو جه‌سته‌وه دټ. له کن بابسالاران، ژن ئازادی ئه‌وه‌یشی نییه کام جلوبه‌رگ بی‌پۆشټ، ئاخ‌ر ئه‌وان نه‌ک هه‌ر تۆمه‌تی وروژاندن ده‌ده‌نه پال جه‌سته‌ی ژن، به‌لکوو ته‌نیا ژنبوون بو‌ خوی، له کنیان تۆمه‌ته، هه‌رچه‌نده ژن سیمبو‌له بو‌ ئینسان‌یک‌ی ئازادی لئ زه‌وتکراو.

به‌ر له ئه‌وه‌ی بزه‌یه‌کم بیټ ببه‌خشی
 قاقاکانت زه‌وت کردم،
 پټش ئه‌وه‌ی له پاکیزه‌ییم د‌ل‌نیا بی
 له س‌یداره‌ی گومانت دام!

ژن که ده‌نووسټ به‌وه به‌گژ جیهانی نی‌ردا ده‌چټه‌وه و ده‌خوازټ به‌ هو‌ی نووسینه‌کانییه‌وه داکوکی له خودی خوی بکات، خود‌یک هه‌میشه له‌به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌ی نی‌ردایه. له سایه‌ی بابسالاریدا ئه‌و ژنه‌ی خوی بد‌و‌ژټه‌وه و شانازی به‌ خودی خویه‌وه بکات، وه‌تاق ده‌که‌وټه‌وه. بابسالاران، ژن‌یک په‌سه‌ند ناکه‌ن، جیاواز له خویان بیر بکاته‌وه، ئاخ‌ر ئه‌وان بر‌وایان به

جیاوازی نییه و دهخوازن کهسانی دیکه، ههمان رهنگی ئهوان بگریت.

له پشتی ئهم دوو دیرهوه
به رووتی دهچمه دهرهوه،
دهرهوهی خوّم.

ژنی ئازاد وهک خودی خووی دهخوازیّت، زاراوهکان
هه‌لده‌بژیریّت و به گویره‌ی پاشخانی روشنبیری و چیرۆ
هونه‌ریی خووی ده‌قیان لێ به‌ره‌م ده‌هینیت، وهک نمونه‌ی بالا
سه‌یری ده‌قی پیاوانه‌ ناکات و لاسایی ئه‌و تیکستانه‌ ناکاته‌وه
له‌ پروانگه‌ی نیره‌وه‌ نووسراون و گومان ده‌وروژینیّت، ناچیت
له‌ناو نوینی یه‌قیندا قوول لێی بخه‌ویّت و بت ناپه‌رستیّت، بت
تیکده‌شکینیّت. ژنی ئازاد بۆیه‌ راستگویی له‌ شیعرێ ده‌چۆریت،
چونکه‌ هاوزه‌مان خووی بنووس و قاره‌مانی شیعرێ خو‌یه‌تی.
شیعرێ هیرو کورده‌، خودی هیرو کورده‌یه‌، خووی بنووس و
قاره‌مانی شیعرێ خو‌یه‌تی، ئه‌وه‌ بۆیه‌ که‌ شیعرێکی
ده‌خوینینه‌وه‌، وهک ئه‌وه‌ وایه‌، خودی خو‌یمان به‌ رووتی
دیتبیّت، خودی نه‌ک جه‌سته‌ی.

ئه‌که‌ته‌ری چاک سه‌روه‌ختی نمایشکردن، به‌ چه‌شنیک له‌
رۆله‌که‌یدا ده‌توێته‌وه‌، وهک سه‌رقالی گوزه‌رانندی ژیا‌نی
ئاساییی خووی بیّت، نه‌ک نواندن. شیعرنووسینیش پێویسته‌
هینده‌ خو‌رسکانه‌ بیّت، تا له‌ نووسینی نه‌بینه‌وه‌، هه‌ست
نه‌که‌ین خه‌ریکی نووسینی بووین، ئه‌وسا ده‌توانین خو‌ینه‌ر
وه‌ها سه‌رسام بکه‌ین، وهک جادوومان لێ کردبیّت. ئه‌وه‌ شیعره‌،

شاعیر و خوینەر پیکه وه ده به ستیته وه، بۆیه زمانی شاعیر
 پیویسته له ئاستی تیگه بیشتنی خوینەر دا بێت. ته مومز ئه گهر
 له نیوان شاعیر و خوینەر دا، دیواریک هه لچنی، ئه وه هه له ی
 شاعیره. ئه و شاعیره ی بایه خ به رۆلی هه ر یه کیک له وشه کانی
 بدات، ته مومزیک ته نک وه ک ته کنیک وه گهر ده خات،
 ته کنیک که جوانی به شاعیره که ی ده به خشیته، نه ک ئالۆزی،
 جوانیه که زمانی شاعیری به ره هه م ده هیته. شاعیر ناچاره
 ئه و هاوسه نگیه رابگریته، نه ته مومز بکاته دیواریک له نیوان
 شاعیر و خوینەر دا، نه له پیناوی رازیکردنی خوینهری
 دواکه وتوودا، هانا بو راسته وخوویی ببات.

چۆله که بووم
 ئاسۆم ده کرد به هیلانه،
 به جریوهم
 شاعیر وه ئاگا ده هات و
 به فرینم بالی ده گرت.

ئاویزان نووری به پیوه ندیی له گه ل واقع و ژیا نی پۆژانه دا،
 خودی خو ی ده نوو سیته وه، به لام واقیع نوو سین ه وه یه ک نا،
 بکه ویت ه خان ه ی دارشتنی هه وال ه وه، به لکو و چونکه توانای
 ئه وه ی هه یه به ناخی ژیا نی پۆژانه دا رۆ بچیت، نه ک هه ر
 دیوی ده ره وه ی بداته به ر تیشک، چونکه پیی ده کریته
 جادوو گه رانه هه ل سوکه ت له گه ل ده ور وه ردا بکات، بۆیه ئه وه ی
 به ره هه می ده هیته، شاعیره، شاعیریک تووشی په تای

پاسته و خۆیی نه هاتوو. ئاویزان نووری که بیره وه ریه کانی
خۆی ده گێرپێته وه، ناچیت ته نیا بایه خ به و پرووداوانه بدات که
پوژانه روو ده دن و هیچی تر، دیت به پشت بهستن به وینه ی
شیعری و به په چا و کردنی چری و کورتبیری له نووسیندا، ددان
به وه دا ده نیت که سه رقāl و سه راسیمه ی کردوو،
د دانپیدانانیک وه که له حاله تی وه جددا رازی ناخی خۆی
درکاند بیت. ئه و هاوار ناکات، به دهنگیکێ نزم ده نووسیت،
دهنگیک تێیدا شیعری ئاویزانی فهلسه فه بووه و پێ ده چیت،
شتیک که نازانم چیه، وه که زه وینله رزه یه که، پوچ و جهسته ی
هه ژانده بیت، ئینجا دهستی به نووسین کرد بیت. ئه وه بۆیه وه که
دلسۆزیک بو ئه زموونی خۆی ده نووسیت، گوێ به وه نادات
په خنه گران یان بازاری شیعری، چی ده خوازن.

فۆکو ده لیت: (به ره هه می ئه ده بی به وه نه مریی مسوگهر
ناکات، لای که سانی جیاواز هه مان مانای هه بیت، به وه نه مر
ده بیت لای تاکه که سیک مانای جیاواز ببه خشییت.) له روانگه ی
(جوړج گادامه ر)یشه وه، ده ق مانایه کی نییه که بتوانین به
مانای کو تاییی دابنن، ئه وه سه روه ختی خویندنه وه ی ده قه،
مانا که ی دیاری ده کات، که له م خوینه ره وه بو ئه وی دیکه
ده گوپیت، له م نه وه وه بو ئه و نه وه وه که یه که نییه و له م
سه ده وه بو ئه و سه ده جیاوازه.

ئیدی نه فره ت له سال ده که م،
که شه ریه ت ریگه ی پێ دا

وهكوو تو چوار ژن بهيڻي،
 بههار چي بوو هاويني به سهردا هينا؟
 كه چووو داواي پاييزيش،
 هاوين پهنگي زهرده لگه پرا،
 پاييز زاني ههوي بهسهر ئهويشدا دي،
 ههموو پرچي خوئي پنييه وه،
 كاتي زستانيشي خواست و
 گه پرايه وه بو لاي بههار
 زستان سهری سپي بووبوو.

مهحه ممه د شه حروور (دیمه شق ۱۹۳۸) كه بیرمه نديكي
 ئيسلامي ريفورميسته و به خوښنه وهی هاوچه رخانه بو
 قورئان به ناوبانگه، ده بيژييت: دهقي قورئان گوپاني به سهردا
 نايهت، به لام ناوه پوکه کهي به گویرهي زه مان و خوښه
 ده گوپييت. داهينهري قورئان كه خودايه، ئه ديب نييه تا بليين
 ده مرييت و ده قيكي زيندوو له دووي خوئي جي ده هيلييت. هه
 دهق و هه م خاوه ني دهق، هه ميشه زيندوون، ئه وه يشه وای
 کردوو، قورئان ده قيكي پيروژ بييت. ئه وانهي هه مان ئه و
 ليکدانه وه يه بو قورئان ده کهن که له سه دهی حه وته مدا بو
 کراوه، خاوه ني عه قليكي وشکه لاتوون. (ئه گهر ترسي ئه وه تان
 هه بوو، دادپه روه ريتان پي دابين نه کرييت، ته نيا يه ک ژن
 بهيڻن.) به گویرهي ليکدانه وهی مهحه ممه د شه حروور،
 مه به ستي ئه و ده قه ئه وه يه: (دادپه روه ري ده بييت له نيوان
 مندالاني ژنه جياوازه کاندرا په چاو بکرييت، نه ک له نيوان

ژنه کاندای. ^(۲) ئه گهر ئه و لیکدانه وهیه دروست بیټ، که واته ئه وه مه حاله پیاو بتوانیټ دادپهروه رانه هه لسوکه وت له گه ل ژنه کاندایا بکات و به چاو یکی به کسان سه رنجیان بدات.

ئاو یزان نووری شاعیرانه له سال و پیاو نزیک ده بیټه وه که ئه میان چوار وه رزی ههیه و ئه ویشیان مافی هینانی چوار ژنی ههیه. هاوین که ده زانیټ پاییزی به دوا دا دیټ، له سه سه رته دا زه رد هه لده گه رپټ و پاییزیش که هه ست ده کات، زستانی به سه ردا دیټ، شیوه ن ده کات و قزی ده رنټه وه، زستانی به یه سه ری سپی ده بیټ، چونکه ده زانیټ به هار جیی پی لیژ ده کات. با ژن و پیاو به هه مان زمانی به نووسن، وه لی زمانی ئه میان له هی ئه و یان جیا وازه و مه گه ر ته نیا له شتگه لیکدا که ها و به شن و له سه رووی می یوون یان نی ربوونه وهن، زمانیان له یه ک بجټ. زمانی می وزه یه کی جیا واز له زمانی پیاوی تی دایه، ئه گه ر زمانی پیاو، زمانی دانیشتووانی ته ختایی به کان بیټ، ئه و هی می، زمانی ده قه ره دژواره کانه و بارگاوی به به ته مومژ و به گشتی هه لگری واتای جیا وازه، زمانی می وه ک هی پیاو مالی نی به، کیوی به و درهنگ خوی به ده سه ته وه ده دات. ئه و زمانه ی ئا و یزان نووری خه می ده ردی فره ژنی یی پی نووسیوه ته وه، ولاتی زمانی که، پی شتر پیاو پی تی نه که وتو وه.

ئێجازهم له ته مه نم خواست
تا بو که می پهلې مندالیم بگرم و
گه مه یه کی له گه ل بکه م،
به خیرایی (با) رابکه یین،

به نه رمیی ئاو
 برژێینه گهرووی ژینهوه .

ئهی مندالی!

لیم ببووره، زوو جیم هیشتی،
 دلڤه قانه ده زووی کۆلاره تم پساند،
 بووکه شووشه که تم گریان.

که شیعر ده نووسین، نابیت له سه ره حیسابی هونه ره، زانیاری
 بێشکهش بکهین. له هه ره شیعرێکدا بیروکه یه که هه یه که کرۆکی
 تیکسته که پیک ده هیئت. پێویسته هه ره یه کیک له وشه کان،
 ته نانه ته له رووی ده نگیشه وه، له راژه ی ئه و کرۆکه دا بن،
 ده بیت بیروکه که هیش خزمه ته به وشه کان بکات، واته کاره که له
 رووی هونه ری و فیکرییه وه ته با بیت، به ده ربړینیکی تر،
 ناشیت شاعیر له پێناوی گه یاندنی بیروکه که یدا، قوربانی به
 لایه نی هونه ری شیعره که ی بدات. تامه زرویی بو مندالی،
 جوړیکه له نۆستالژیا، هه رچه نده ئه و تیمایه، هینده ی کۆنی
 ئه ده ب دیڕینه، به لام ئاو یزان نووری، به شیوازیکی تایبه ته به
 خو ی به ره و لای مندالی گه راوه ته وه و ئه زموونی خو ی
 نووسیوه ته وه .

ئه رکێ شاعیر ئه وه یه شیعر بنووسیته و به س، پێویسته
 برپا ی به وه هه بیت، له گه ل بلا و بونه وه ی تیکسته که یدا، ئه م
 هیچ هه قی به سه ربییه وه نامینیت، ئیدی ده بیته مۆلکی خوینهر
 و خوینهرانی ش خو یان برپا ره سه ره گرنگی یان بیا یه خی
 به ره مه که ده دن. شیعر ئه گه ره ده قیکی زه نگین بیت، با
 بکه ویته به ره زه بری ره خنه ی توندیش، خو ی دا کوکی له خو ی

دهکات، ئەگەر پروتۆرە جالیش بێت، ئەوا بەرگەى هەلسەنگاندن ناگرێت و هە زوو دەمرێت. ئیشی شاعیر ئەو نییه بێتە پارێزەری داکۆکیکار لە دەقەکەى و پاساو بوو کەلێنەکانى بهێنیتەوه. فەقیرۆکەترین شاعیر، ئەوى توانای دەربڕینی نییه و سواری سەرى شیعەر دەبێت، کەسێکە، لە وهلامى رەخنەگەردا دەلێت: بەد لە مەبەستى شیعەرەکەم حالى بوویت. ئاوێزان نوورى، یەکیکە لەو شاعیرانەى دەتوانیت دەرگای ناخى لە مەلى شیعەرى بکاتەوه و بى خەم لێى بنویت، ئاخر شیعەرەکانى، توانای ئەوهیان هەیه، داکۆکی لە خویان بکەن.

21.03. 2012

- (١) د. عالي القرشي، نص المرأة، ص ٣٧ دار المدى ٢٠٠٠ دمشق.
- (٢) عباس بيضون، محمد شحور: فصل السلطات في الإسلام ليس واضحاً حتى الآن للحركات الإسلامية السياسية، السفير ٢٠١٠/٢/١٧ بيروت.
- (٣) هێرۆ کوردە، سووتانەکانم لە وەرزی فڕیندا، (ناوی چاپخانەى لەسەر نییه) ٢٠٠٧ کەرکووک.
- (٤) ئاوێزان نوورى، پیاسەیهک بە کووچەکانى قەدەردا، چاپخانەى وهزارەتى رۆشنبیری ٢٠٠٥ هەولێر.
- (٥) هێرۆ کوردە، سەما، پامان، ژمارە ١٦٢ هەولێر.
- (*) دووگیانم بە شیعریک، دەربڕینی هێرۆ کوردەیه.
- (**) سوپاس بۆ هێژا (عەبدولسەتتار جەبارى) کە شیعەرى ئاوێزان نوورى و هێرۆ کوردەى گەيانده دەستم.

که تهره بکوژ ده ناسیتهوه

یان مه نووسه!

یان بۆ نووسین مۆلەت له کهس مه خوازه!

له ههزار و یهکشه وهدا، ژن له پیناوی مانه وهدا، ئامادهیه دهست له ئازادیی خۆی ههلبگریت و به کهنیزهکی قایل ببیت. شههره زاده ژنان فییری ملکه چی دهکات، فیریان دهکات هه موو هیوایان له پازیکردنی پیاودا کۆ ببیتهوه و هه موو توانایان بۆ ئه وه مه بهسته وه گهر بخهن، ئه مهیش جوریکه له کوشتنی خودی ژن و هیچی که متر نییه، له وه قه سا بخانه یه ی شه هریار بۆ ژنانی دانا بوو. له ههزار و یهکشه وهدا، ئه وه ی ژنی ئازاد، به دهست تیکه لکردن له گه ل پیاوی کۆیله دا، تۆله له میردی ناپاک دهکاته وه، ئاماره نییه بۆ ئه وه ی، ژن هه ر بهرکار نییه، بکه ریشه، به لکوو ئه وهیش هه ر سووک سه رنجدانی ژنه.

تیزیک هه یه، ده لیت: (شیر مایه، جا چ ژن بینووسیت، چ پیاو،) به لام چونکه له سایه ی بابسالاریدا، واقع کۆمه ک به وه ناکات، ژن ئازادانه بنووسیت، چونکه می بۆی نالویت تابوو سانسوری کۆمه لایه تی و کولتوری زال بشکینیت، بۆیه زۆر جار ناچار ده بیت، نیراسا بدویت. نووسینی شیر که جوریکه له نووسینه وه ی بیوگرافیا، تیدا می بواری ئه وه ی بۆ ناره خسیت، چی له ناخیدا هه یه، ده ری بپریت و ددان به هه موو شتیکدا

بنیّت، بیوگرافیايش ئەگەر درکاندنی نهینیهکانی تیّدا نهبیّت،
ئەگەر لایه نه شاراوهکانی تیّدا نهخریته ڤوو، له سه ره کیتیرین
رهگهزی خۆی که راستگۆییه، بییهش دهبیّت.

(بریا وه کوو
کیشکه له دایک بوومایه،
ئاخر کیشکه
هه ر که فیّری فرین دهبی،
ژین به کوچ و به جریوه
به سه ر دهبا.
دلّیک له نیّو سینگمدایه
له دلّی چۆله که دهچی،
به لام حه یفی،
توانای هه لفرینم نییه،
لای ئیمه کیشکه نافری،
له قه فه زدا به خیّو ده کری،
هه ر پیاوی بچیته داوای
ده سه بجی پیشکه شی ده کری.
کیشکه یه کم،
پیاو باله کانی شکاندووم،
خوڤ خوڤ ده گریم
بو ته مه نی به فیرو چووم،
تازه، فیّری یاخیبوون بووم،
تازه کی بریارم داوه،

ئیدی نابیی،
 ئەم زیندانه مائی من بئی،
 ئیدی نابیی،
 ئەم سەججانە
 ھاوسەری ژیاانی من بئی،
 ئیدی دەبئی،
 ژین بە کوچ و بە جریوہ
 بەسەر ببەم،
 بەلام دەترسم درەنگ بئی،
 پئی رانەگەم!^(١)

رەنگە نەتوانم پیناسەیی شیعری ژنانە بکەم، بەلام دەزانم
 شیعری ژنانە کامەییە، ئەوہی خویندتانەوہ، شیعریکە پەر بە
 مانای وشەکە، ژنانە. شیعری ژنانە، نە شیوہن و لاواندنەوہییە
 بو مەرگی ئازیز، نە دەربرپینی داخ و حەسرەتە بو دووری
 دلدار، نە ئەوہیشە باسی فریوخواردنی مئی و ناپاکیکردنی نیڕ
 دەکات، دەقیکە مئی دەینووسیٹ و لە گوتهی جوانی ناخی ژن
 دەچیت، ژنیکی عەودالی گەرانە بە دواي خودی خویدا، ژنیکی
 راشکاوانە، لە دابونەریتی باوی نیڕسالار یاخی دەبیٹ، ژنیکی
 راستگوئیانە ئەزموونی خوئی دەگیریتەوہ و تیکستیکی دەنووسیٹ
 دەکەویتی خانەیی (ئەدەبی دانپیدانان)وہ.

لە ئەدەبی ئەورووپاییدا ژانریکی ئەدەبی ھەییە، ئەدەبی
 دانپیدانانی پئی دەلین، لەوہی قەشە ئوگستین، جان جاک

پوسۆ، ئۆسکار وایه‌د و جان جینئ، پیی به‌ناوبانگن. په‌نگه‌ ئه‌و جوړه‌ ئه‌ده‌به‌، پیه‌ندی به‌ کولتووری ددانپیدانانی کریستیانه‌کانه‌وه‌ هه‌بیټ، که‌ له‌ که‌نیسه‌ له‌سه‌ر کورسییه‌ک داده‌نیشن، به‌ مه‌به‌ستی پاکژکردنه‌وه‌ی ناخیان و ئاسوده‌کردنی ویزدانیان، نه‌ینییه‌کانیان بو‌قه‌شه‌ ده‌درکینن. ئه‌ده‌بی ددانپیدانان جیاوازه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی بیوگرافیا، بیره‌وه‌ری، نامه‌ی تایبه‌تی و سه‌فه‌نامه‌. به‌شیک له‌ نووسینه‌کانی ئه‌لته‌یبب سألج و مه‌حه‌مه‌د زه‌فزا، سه‌ر به‌ ئه‌ده‌بی ددانپیدانان. له‌ خو‌ره‌ه‌لات چونکه‌ سانسو‌ریکی کومه‌لایه‌تی سه‌خت هه‌یه‌، ئه‌ده‌بی ددانپیدانان، بو‌پیاویش، چ جایی ژن، ده‌بیټه‌ مایه‌ی ریسوایی. ئه‌حلام موسته‌غانمی و جومانه‌ هه‌داده‌، دوو خاتوونه‌نووسه‌ری عه‌ره‌بن، بو‌یرانه‌ له‌ریی ده‌قی هونه‌رییه‌وه‌، ددانیان به‌ ئه‌زمونی ژیا‌نی خو‌یا‌ندا ناوه‌.

ئیس‌تا ژنیکی هه‌لاتووم له‌ پرچی خۆم،
په‌دووی سیگاریک ده‌که‌وم
بو‌نی تۆم بیر ده‌خاته‌وه‌. (چنوو نامیق)
*

ده‌می له‌ ئامیزم ده‌گریت
هینده‌ی دیکه
پۆ‌حی گرینۆکم ساوا ده‌بیټه‌وه‌. (چنار نامیق)
*

ده‌ وه‌ره‌ با
گه‌لا ته‌ره‌کانی لیوت رابمووسم! (شنۆ ئه‌حمه‌د غه‌فوور)

سانسۆرێک ههیه، سانسۆری خودی پێ ده‌لێن، سانسۆری نیو خودی خۆمان، له سانسۆری کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی و سیاسیش سته‌مکارتره. ژن تا سانسۆری نیو خودی خۆی نه‌کوژیت، نایشتوانیت سانسۆره‌کانی دیکه پشتگۆی بخات، نایشتوانیت ده‌رگه‌ی ده‌روونی بخاته سه‌ر پشت. به چي ده‌چیت بنووسین، وه‌لێ پێشه‌کی به مه‌قه‌ستی ده‌ستی دیوی سانسۆره‌که‌ی نیو خودی خۆمان، بالێ مه‌لی وشه‌کانمان قرتاندبیت؟ با نه‌نووسین، یان که نووسیمان، با لێ گه‌رپین، خۆرسکانه وشه‌کانمان له شه‌ققه‌ی بال بده‌ن و هه‌موو ئاسمانی به‌رین له‌به‌رده‌م فریناندا ئاوه‌لا بێت. ژن به زه‌بری ئه‌وه‌ی له پیاو هه‌ستاکتره، ئه‌گه‌ر ترسی سانسۆری له د‌ل‌دا نه‌بیت، له پیاو خۆرسکانه‌تر و راستگۆیان‌ه‌تر، ده‌په‌یقت و ده‌نووسیت.

ژن ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی شتی نه‌گوتراو ب‌ل‌یت، ئه‌گه‌ر نه‌یوی‌را راستگۆیان‌ه‌ ژیاننامه‌ی خۆی بنووسیت‌ه‌وه، ئه‌گه‌ر شیعری ه‌یچ پێوه‌ندی به ژیانیه‌وه نه‌بوو، ئه‌گه‌ر هه‌ر کۆیله‌ی کۆته ئایینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بوو، ئه‌گه‌ر شیعری وه‌ک به‌ره‌می فه‌رووگی فه‌رووغزاد، غاده سه‌ممان و جومانه هه‌د‌داد، له هی ژن نه‌ده‌چوو، وا باشته‌ر ب‌ده‌نگ ب‌یت، ئاخ‌ر شیع‌ر ده‌ب‌یت هه‌ل‌گری پ‌یناسه‌ی شاعیره‌که‌ی ب‌یت، ئاخ‌ر خاتونه شاعیر، ناب‌یت خۆی پ‌ی پ‌ه‌پوله ب‌یت و وای ب‌و ب‌چ‌یت هه‌ر له ئاگر نزیک بووه‌وه، ده‌سته‌به‌ج‌ی ده‌سووت‌یت، ده‌ب‌یت چاونه‌ترسانه گه‌مه به ئاگر ب‌کات.

*

مهحه ممهده شوکری، نووسه‌ری پۆمانی (ته‌نیا به نانی پووت)، وه‌ک نووسین بابسالاریی پەت ده‌کرده‌وه، وه‌لێ له ژيانی رۆژانه‌یدا وه‌ک خێله‌کییه‌کی توند‌رۆ پەوتاری ده‌کرد. تاهیر بن جه‌للون ده‌لیت: (شوگری پیوه‌ندیی به‌ کچی‌کی گه‌نجه‌وه‌ هه‌بوو، مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵیدا زۆر خراپ بوو، که‌ له‌به‌ر چاوی من، سووکایه‌تی پی ده‌کرد، پیی ده‌گوتم: پیویسته‌ له‌گه‌ڵ ژندا هه‌لسوکه‌وتمان وا توند بی‌ت، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵیاندا دلۆقان بین، سواری سه‌رمان ده‌بن، من چاکیان ده‌ناسم.) له‌ سایه‌ی بابسالاریدا، به‌ گشتی له‌ ناخی هه‌ر پیاوی‌کدا سته‌مکاریک ده‌ژی، ئه‌گه‌ر نا پۆمانووسیکی سته‌مدیده، نه‌ده‌بوو سته‌م له‌ ژن بکات. چنوو‌ر نامیق ده‌لیت:

پیاوی له‌ نه‌سلی جان‌ه‌وه‌ر،
پیاوی به‌ عورفی دارستان
پشکی شیرێ به‌ر که‌وتوو،
ده‌یه‌وی به‌ ناو گولزاری شیرعی مندا
پیا‌سه‌ بکات.

ئه‌وی سالانیکی دوور‌دریژ فه‌رمان‌په‌وا ده‌بی‌ت، ئیدی ناتوانی‌ت ده‌سته‌برداری ده‌سه‌لات ببی‌ت، ئا‌خر وه‌ک که‌سیکی به‌سه‌ر دی‌ت، ئالووده‌ی مادده‌یه‌کی هۆشبه‌ر بووبی‌ت. ده‌سه‌لاتیش وه‌ک مادده‌یه‌کی هۆشبه‌ر، عه‌قل ده‌بات و وا له‌ سته‌مکار که‌ ئینسانه‌ ده‌کات، خۆی لی ببی‌ت به‌ خوداوه‌ند، به‌ دریژایی میژوویش، ئه‌و (ئینسان) ه‌ی خۆی لی بووبی‌ت به‌

(خوداوه‌ند،) وهک (ئاژهل) هه‌لسوکه‌وتی کردووه و ئه‌وه‌ی پێی ده‌لێن ویزدان له ده‌ستی داوه، بۆیه ئه‌گه‌ر گه‌وره‌ترین تاوانیشی کردبێت، ویزدانی شک نه‌بردووه، تا ئازاری بدات. له‌و شیعره‌یشدا پیاویک که راهاتوو هه‌ستهم له ژن بکات و ژن به‌ کۆیله‌ی خوێ بزانی، ئه‌وه‌تا ده‌بێته‌ جانه‌وه‌ر و درنده‌ی دارستان. له‌ سایه‌ی بابسالاریدا، وهک چنوو نامیق شاعیرانه‌ ده‌ری بریوه، پیاو کۆلۆنیالیسته‌ و ژن کۆلۆنی، پیاو سپییستیکی داگیرکاره‌ و ژنیش هیندییه‌کی سوور. کاره‌سات ئه‌وه‌یه، ئه‌و زوڵمه‌ی له‌ ژن ده‌کری، ببێته‌ به‌شیک له‌ دابونه‌ریت و وهک شتیکی نه‌گۆڕ و جیگیر، سه‌رنجی بدریت.

شوین ئاسمانه‌ ده‌یمه‌کانی عیشت که‌وتم
تۆش خه‌ونیکی ئاده‌می بوویت،
سیوی هه‌رامی سینگم لێ کرده‌وه.

لای نیتشه‌ ژن زینده‌وه‌ریکی نزم و لاوازی کزعه‌قله‌، لایه‌نی باشی ئه‌وه‌یه، چێژ به‌ پیاو ده‌به‌خشیت. شیعری ژنانه‌، شیعریکه‌ ژن ده‌ینووسی و باس له‌ خود و له‌ کێشه‌ی ژن ده‌کات و له‌ پوانگه‌یه‌کی نوێ و به‌ هۆشیارییه‌کی جیاواز له‌ تیروانیی نیڕانه‌وه‌، هه‌ولێ له‌قاندنی شته‌ جیگیره‌کان ده‌دات. چنوو نامیق به‌ شیعری به‌ گه‌ژ ئه‌و بۆچوونانه‌دا ده‌چێته‌وه‌ که‌ ژن نزم ده‌بینن و ته‌نیا وهک جه‌سته‌ سه‌رنجی ده‌ده‌ن، جه‌سته‌یه‌کی بێ ئاوه‌ز که‌ ئه‌رکی دامرکانه‌وه‌ی ئالۆشی پیاوه‌. ئه‌و به‌ گه‌ژ ئه‌و تیزه‌دا ده‌چێته‌وه‌ که‌ وهک ئینسان نا، وهک بوونه‌وه‌ریکی لاوازی

ههستناک سهیری مێ دهکات. چنوو نامیق لیژانانه وشه‌ی
(دهیم)ی که تایبه‌ته به‌و زه‌وییه‌یه‌ی پشت به‌ باران ده‌به‌ستن،
له‌ جیی خۆی هه‌لکه‌ندوو، وه‌پال (ئاسمان)ی داوه‌ و چونکه‌ له‌
رپی به‌گه‌رخستنی فانتازیاوه‌، مامه‌له‌یه‌کی تازه‌یشی له‌گه‌ل
به‌سه‌ره‌اتی (ئاده‌م و سه‌وا) دا کردوو، وزه‌ی نویی له‌و
ئه‌فسانه‌یه‌دا دۆزیوه‌ته‌وه‌.

سه‌فه‌ر له‌ منه‌وه‌ فی‌ربوو
خه‌ونی هه‌ور بکاته‌ مال،
عیشق له‌ منه‌وه‌ فی‌ربوو
گوێ بدا به‌ وانه‌ی خه‌یال.

یان شیعر مه‌نوسه‌، یان ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ی ده‌ینوسیت، شیعیک
بیته‌ جیاوازه‌ له‌وه‌ی هه‌یه‌، شیعیک بو‌ خوینه‌ر وه‌کوو کوتوپری
وابیته‌، شیعیک بیته‌ فریش، له‌ خواردنی نیو شووشه‌ و قوتوو
نه‌چیته‌، شیعیک که‌ دووهم جاریش ده‌یخوینینه‌وه‌، شتی نویی
تی‌دا ببینینه‌وه‌، شیعیک هه‌نده‌ خو‌رسکا‌نه‌ نووسرا‌بیته‌، هه‌نده‌
پاک‌ز بیته‌، هه‌ر له‌ ره‌وتاری مندا‌ل بجیته‌. شیعیک دوور له‌
گی‌رانه‌وه‌ی راسته‌وخۆ و درێژداد‌ری، شیعیکی چ‌ری به‌ تاقه‌
وشه‌یه‌کی زیاده‌ بار نه‌ک‌راو. شیعیک بن‌وسه‌ گیرۆده‌ی ده‌ستی
ئی‌رو‌تیکا نه‌بیته‌ و په‌یامه‌که‌ی له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئاره‌زووه‌کانی
جه‌سته‌دا خه‌ست نه‌بووبیته‌وه‌، شیعیک باس له‌ پ‌و‌حیکی تینوو
بکات، نه‌ک جه‌سته‌یه‌کی برسی، شیعیک بیته‌ گه‌رم‌گو‌ر و
ئینسانی. (٢) ئه‌گه‌ر ب‌ل‌یم، له‌و کورته‌شیعه‌ی چنوو نامیق‌دا،

ههست به ههبوونی ههموو ئهو رهگهزانه دهکهه، پیم وایه له
راستی لام نه داوه.

*

دهلین شاعیران شیتن، ئاخر ئهسته مه به ئهزمونی شیتیدا
تینه په رین و ببین به شاعیریکی راسته قینه. شاعیران هه
شیت نین، پیروژیشن، یان لهو جوړه شیتانهن پیوه ندیان به
پیروژییه وه ههیه، ئه وه نییه له ریگه ی ئیلهام وه داهینان
تۆمار ده کهن؟ ئه دی ئیلهام شتیک نییه وهک سرووش؟ هه ندیک
دهلین: بروابوون به وه ی ئیلهام سه رچاوه ی شیعره، وه همه و
هیچی تر. ئه وه ی که هوڵده رلین شیت بوو یان نا؟ جیگه ی
مشتومره، به لام جیرار دی نیرقال زوری هه ول دا و نهیتوانی
بیه لمینیت شیت نییه. یاکۆب روگوزینسکی ده لیت: (له سه ده ی
نۆزده یه مده به شاعیری شیتیان ده گوت: پاسه وانی مه عریفه ی
نهینی، ئاخر له پیی ده ستیکی نهینییه وه که پیی ده گوترا
ئیلهام، حه قیقه تی بو ره وانه ده کرا).

من و نیشتمان غوبارین
به شه قامه درکاوییه کانی گوماندا
گوزهر ده کهین.

ئه وه ی که زوو زوو دهلین، شاعیر منداله، ناتۆره نییه،
پیدا هه لگوتنه، ئاخر مندا ل ئینسانیکه له لوتکه ی پاکژیدا.
شاعیر ئینسانیکه خو ی و نیشتمانه که ی ده بنه غوبار و به

شەقامی درکاوایی گوماندا پیاسە دەکەن. ئەو وێنە سوریاڵییە
چنار نامیق، بۆیە سەرنجراکێشە، بۆیە شیعەر، چونکە لەو
 دەجێت لە هێلانەی دڵی مندالیکەو لە شەققەیی بۆیە دابێت،
 یان هەر دەلییت لە غەیبەو ئەو وشە جوانانەیان بە گوێیدا
 چرپاندوو. **چنار نامیق** تەنیا دیالۆگ لەگەڵ واقعیدا ناکات،
 لەگەڵ زمانیشدا کەوتوو تە گوتوبێژووە و لە هەولێ ئەوە دایە،
 بە زمانیکی جیاواز، لە رێی خوێندنەوێ کرۆکی
 شاراوێ واقعەو، پێشبینی داهاوو بکات.

سوسێر دەلیت: (مانا شتێک نییە، بە هۆی زمانەو دەری
 بپرین، مانا شتێکە زمان بەرەمی دەهێنێت.) کەواتە هەندیک
 مانا لە کەن مە نییە، تا بچین بەرگی زمانیان لەبەر بکەین،
 بەلکوو مانا، زادهی زمانە و هەر بە هۆی زمانەو لە دنیا
 تێدەگەین. ئەوێ کولتوو رێک، یان شیوازی ژیاڵی گرووپیک
 نیشان دەدات، زمانە. تەنانەت ئێنسان بە هۆی زمانەو
 دەتوانێت لە واقعێکی کۆمەلایەتی دیاریکراودا بژی. ئەو
 وەهە، ئەگەر پێمان وا بێت، زمان هۆکاریکە بۆ لە یەکدی
 گەییشتن و هیچی دیکە. ئەوێ وا دەکات، فلانە نووسینیش
 شیعەر بێت، زمانە. شاعیری گەورە، نەک هەر بەسەر زماندا زāl
 دەبێت، بەلکوو داھینانیشی تێدا دەکات، جۆنسان هۆپ دەلیت:
 شەکسپیر لە (ھاملێت)دا، گەمە بە رێزمانی ئینگلیزی دەکات،
 ریزبەندی بکەر، کار و بەرکار تێک دەدات. کە لە (هەنری
 پێنجەم)دا، ئاوەلناوی شکۆمەند دەداتە پال ئەسپ، پێشتر لە
 زمانی ئینگلیزیدا کەس شتی وەهای نەگوتبوو.

هل تحممت بعطر وتنشفت بنور؟
وشربت الفجر خمرا في كوؤس من أثير؟

که جوبران خهلیل جوبران ده‌لێت: (هل تحممت بعطر؟)
په‌خنه‌ی ئه‌وه‌ی لێ ده‌گیرێت که إستحمام دروسته‌، تحمم
هه‌له‌یه‌، میخائیل نه‌عیمه‌، له‌ وه‌لامی ئه‌و تیئینییه‌دا
ده‌نووسیت: (إستحمام راسته‌، به‌لام تحمم جوانتره‌).

له‌ ئاسمانی چاوته‌وه‌ ئه‌وین ده‌بارئ
لیم گه‌ڕئ با
له‌دوای هه‌له‌هرین بپشکویم.

وه‌ک لۆگیک، گۆل که‌ هه‌له‌هری، ئیدی ناپشکویت، به‌لام له‌و
کۆپله‌شيعره‌ی چنار نامیق‌دا، هیچ هه‌له‌یه‌ک پرووی نه‌داوه‌،
ئاخر له‌ ئاسمانی چاوی خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌وه‌ ئه‌وین ده‌باریت و
ئه‌وینیش له‌ توانایدا هه‌یه‌، مه‌حال که‌وی بکات. لایه‌نی
تایبه‌تی شيعری ژن، چونکه‌ زاده‌ی واقعی کۆمه‌لایه‌تییه‌، نه‌ک
ته‌کنیکی نووسین، بۆیه‌ له‌گه‌ڵ گۆرانی واقعی‌دا، ده‌گۆریت. له‌
کۆمه‌لگه‌ی بابسالاری‌دا، ژن ئینسان نییه‌، جه‌سته‌یه‌که‌ یان
دروستتر ئامیڕیکه‌ بۆ چیژ لێ وه‌رگرتن. ژن له‌ رپی شيعره‌وه‌، دژ
به‌و تیروانینه‌ نائینسانییه‌، دیت هه‌بوونی خۆی وه‌ک ئینسانیک
ده‌سه‌لمینیت و وه‌ک مێیه‌ک هه‌ول ده‌دات، هاوسه‌نگییه‌ک له‌
نیوان جه‌سته‌ و خودی خۆیدا به‌ینیته‌ گۆرئ. ژن که‌ شيعر

دهنووسیت، دیت به قهلهمیکی میینه، وینهی خوئی دهکیشت،
 وینهیهکی جیاواز لهوهی نیڕ بوئی کیشاوه. جیاوازیی نیوان
 شیعرى ژن و پیاو، زادهی جیاوازیی بیولۆژیایی نیوان می و نیڕ
 نییه، بهلکوو کولتوووری زال و باری دهروونیی کاریک دهکهن،
 تیروانینی ژن له هیی پیاو جیاواز بیت. (٤)

درهخت ئه‌گهر عاشق نه‌بیت
 چۆن به دهم شنه‌یه‌که‌وه
 سه‌ما ده‌کا!
 شه‌ونم ئاسا،
 ده‌رژیمه‌ سهر لیوه‌كانت،
 دره‌ختانه،
 گه‌لای زه‌رده‌خه‌نه ده‌گری.

ستانسلاف جیروزیلیک ده‌لیت: (ئه‌ی شاعیران به مه‌ره‌که‌ب
 نا، به خوین بنووسن، به‌لام به خوینی کهسانی دیکه نا.) وا
 هه‌ست ده‌که‌م چنار نامیق، ئه‌و شیعره‌ی به خوینی خوئی
 نووسییت، به خوینی خو نووسین، ئه‌وه نییه، سه‌روه‌ختی
 شیعرنووسین، خامه به خوینی خو‌مان ته‌ر بکه‌ین، ئه‌وه‌یه
 راستگو و راشکاو بین. وه‌ک چۆن (ئینسانخۆر، مافی ئه‌وه‌ی
 نییه، به ناوی ئه‌وانه‌وه بدویت که خواردوونی،) به خوینی خو
 نووسین ئه‌وه‌یشه، پیاو مافی ئه‌وه‌ی نه‌بیت له‌بری ژن بپه‌یقت.

*

ئەو سەردەمی بەسەر چوو کە دەیانگوت: بەرھەمی فلان شاعیر، ئەگەر ناوی خۆیشی پێو نەبێت، بە ئاسانی دەیناسینەو، ئاخر شاعیری داھینەر، بەردەوام دەبێت ئەزموونی جیاواز پێشکەش بکات، هیندە جیاواز کە ناسینەوێ کارێکی دژوار بێت و سەرەتا دژایەتی بکری و دواتر هیدی هیدی ددانی پێدا بنریت. شاعیری داھینەر تەنانەت دەبێت، چاوەرپی ئەویش بکات، لە ژیانیدا ددان بە تواناکانیدا نەزیت و وەک کۆلۆنیلە پیرەکە ی مارکیز، ھەرگیز نامەبێت ریزلێنای لە هیچ کەس و لایەنیکەو بە دەست نەگات و بەو داخەو سەر بنیشتەو. مارکیز ھەرچەندە ھەولێ بو دا، بەلام نەبوو بە شاعیر، وەلێ ھەر پۆمانیکی بگرت لە شیعەر تەژییە، ئەو نێیە گوندیک کە زادە ی خەیاڵی خۆیەتی، وەک سیحرمان لێ کرابێت، وا ھەست دەکەین گوندیکی راستەقینە یە و برۆا بەو دەکەین، دانیشتوانەکە ی توانای فرینیان ھەبێت و چی ئەفسانەمان پێ دەفرۆشیت، ئامادەین بە نرخێ واقع لێ بکڕین.

جیاوازی لە نێوان شاعیر و شاعیرۆکە دا چییە؟ یەکەمیان توانای ئەو یە ھە یە، لە کورتی بیپریتەو و لە رپی چەندان جار دۆیاندنەو، لە چرترین و پاکترترین فۆرمدا، ئەو ی دەخوازیت، بیگە یە نیت، وەلێ دوو میان ھێچ ئاشنا یە تی یە کە لە ھونەری نووسینی شیعردا نێ یە و شتیکی نەژنەفتووگە، ناوی بە چری نووسین یان کورتبری بێت. شاعیر برۆای بە کەویکردنی شیعەر نێ یە، شیعەر لە سنووری بازنە یە کدا قەتیس ناکات و لەگەڵ رەتکردنەو ی دیواری نێوان ژانرەکاندا یە. شاعیر

کەسێکە داھێنەر، ناچارە شتی جیاواز بڵێت، شتی جیاواز
بخاتە سەر خەرمانی شیعر، شتی نوێ بڵێت و لەگەڵ گوتنی
ھەر شیعرێکی تازەدا، خوێنەر دووچاری سەرسوڕمان بکات.

متمانە یەکی فریودەرانە حەرفی ژەنگاوی سەوز دەکاتەوہ.

لە شیعرێ کورتدا، پارادۆکس پۆلێکی گەرم وازی دەکات،
ئاخر بەوہی شتێک دەبێت، چاوەڕێی ناکەین، تووشی
حەپەسانمان دەکات، ئەوہ تا لای شنۆ ئەحمەد غەفوور متمانە
کە وەک باوہ دەبێت دُنیا و ئاسوودەمان بکات، کەچی فریومان
دەدات، حەرفی ژەنگاوی کە دەبێت، بەرەو مەرگ بپروات، کەچی
سەوز دەبێتەوہ! وەگەر خستنی پارادۆکس و پیرای ئەوہی
رەگەزیکی شیعیری، ئامارە یەکیشتە بو ئەوہی شاعیر خەریکی
لاسابی کردنەوہ نییە، بەلکۆ سەرقالی شکاندنی پچە یەکی
نووییە.

ئەو عیشق ھێندە
من لە بروسکەت، نزیک کەوتمەوہ،
تا لە بارم چوو، کۆرپە ی بێدەنگی،
ئەوہ ندە حاشام، لە تەنیایی کرد،
تا بوومە سیبەر، بو قزی ھەتاو.

لایه نێکی جوانی ئەو کۆپله یه بریتییه له وهی، نزیکبوونه وه له بروسکه ی عیشق، کارێک ده کات، به سه ته له کی بێ ده نگی بشکێنین و رازی دلمان بدرکێن. **شنۆ ئەحمەد غه فوور ئەو** راستیه ی شاعیرانه، ناراسته وخۆ درکاندووه. **(تا له بارم چوو کۆرپه ی بێ ده نگی)** ئەگەر ناوی که سی له سه ر نه بێت، ره نگه بۆمان ساغ نه بێته وه، ئەو پرسته شیعریه هیه کام شاعیره، به لام ده زانین ئەوه ی ده یخوینینه وه، شیعریکه ژنانه و ده زانین، بگو، (ژن) یکی بویری راستگو یه، ئەمه يش ره گه زیکی جوانی دیکه ی کۆپله که یه، وه لێ لوتکه ی جوانی له و شیعره دا ئەوه یه، (که به هۆی ته نیاییه وه ده بینه سی به ر بۆ قژی هه تاو)، که دوو ته کنیکی تی دا وه گه ر خراوه، یه که میان ئەو (سه رپرایز) ه ی که به هۆی ته نیاییه وه ده بینه سی به ر و دووه م ئەو (پارادۆکس) ه ی که نابینه سی به ری به ردێک یان دارێک، به لکوو سی به ری هه تاو.

پۆلی په پووله

وشه ی کوردییان برد بۆ مالی خوا،
ئاسمان خه لاتێ ئاشتی پی به خشین.

شنۆ ئەحمەد غه فوور که له سالی ئەنفالدا له گه رمیان، (١٩٨٨ خورماتوو) له دایکی عه ره ب و باوکی کورد له دایک بووه و تا ته واکردنی ئاماده یی، هه ر به عه ره بی خویندوویه تی، واتا هه رچه نده هه م زمانی دایکی عه ره بییه و هه میش به عه ره بی خویندوویه تی، که چی به کوردی

دهنووسیت و وشه‌ی کوردی هیڤنده به پیروژ ده‌زانیت، به
به‌پووله‌دا بو مائی خودای ده‌نیریت.

ده‌گه‌پیم به پرووتی،
پوخت داخه!
نه‌بادا شهرمی جه‌سته دامگری.

یاروسلاف سیفیریت ده‌لیت: (تا ژنم، به پرووتی، نه‌دیوو،
موعجیزه، له‌کنم، وه‌هم بوو.) لای شنۆ ئه‌حمه‌د غه‌فوور
(جه‌سته‌ی پرووتی ژنیک، داوا له‌پوختی پیاویک ده‌کات، چاوی
بنووقینیت.) له‌م په‌یامه‌ ژنانه‌یه‌دا، هه‌ست به‌کلپه‌یه‌ک یان
دره‌وشانه‌وه‌یه‌ک ده‌که‌ین، گه‌واهی له‌سه‌ر ئه‌و پیوه‌ندییه
شیعرییه‌ ده‌دات که وشه‌کانی پیکه‌وه‌ کو کردوو‌ته‌وه. شاعر بی
ئه‌و دره‌وشانه‌وه‌یه، که‌لینی تی ده‌که‌ویت و له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی
ناشیعری نزیک ده‌بیته‌وه.

پیکه‌نین بارانیکه‌ پوو‌خسارم ده‌شواته‌وه.

وه‌ک چۆن به‌هۆی وه‌رزشه‌وه، له‌شمان جوان ده‌بیته‌وه، به‌هۆی
پیکه‌نینیشه‌وه، پوومان جوان ده‌بیته‌وه و ده‌گه‌شیته‌وه، ئاخر
پیکه‌نین وه‌رزشی پوو‌خساره. شنۆ ئه‌حمه‌د غه‌فوور له‌و راستییه
زانستییه، ویه‌یه‌کی شیعری ئه‌فراندوو.

*

یوسف سائیغ هەر پۆشنبیر نه‌بوو، دیارده‌یه‌کی پۆشنبیرییش بوو، ئاخر پۆماننووس، شاعیر، شیوه‌کار، شانۆنامه‌نووس، ره‌خنه‌گری شیوه‌کاری و گوتارنووسیش بوو. ئەو ئینسانه‌ فره‌به‌هره‌یه، له‌ هه‌موو ئەو بوارانهدا به‌رده‌وام، خه‌ریکی داهینان و به‌ره‌مه‌یه‌ینانی شتی جیاواز بوو. ئایا ئەوی له‌ شیعرنووسین به‌ولاوه، له‌ هه‌یج بواریکی دیکه‌ی ئەده‌بیدا چالاک نه‌بووبی، ده‌کریت خو‌ی پێ شاعیریکی مه‌زن بی‌ت؟ هه‌قه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ (شیعر) نووسین بترازی‌ت، له‌ هه‌یجی دیکه‌ نازانن، واز له‌ نووسینی (شیعر)یش به‌یئن، ئاخر په‌نگه‌ ئەوه‌ی ده‌ینووسن، ته‌نیا خو‌یان به‌ شیعرێ بزائن. شوکر ئەو سێ خانمه‌شاعیره‌ کورده‌ی، له‌م باسه‌دا ناویان هاتوو، وێرای شیعر، له‌ هه‌ولێ ئەوه‌دان، له‌ بواری دیکه‌یشدا بوونی خو‌یان بسه‌لمیئن.

٢٠١٢/٤/٤

(١) (من أوراق امرأة مختلفة) نووسه‌ره‌که‌ی بزهره، به‌ ده‌ستکارییه‌وه ته‌رجه‌مه‌م کردوو.

(٢) شوقي بزيق، شعرية البراءة ٢ ابريل ٢٠١٢ الحياة.

(٣) شريف الشافعي، الشعر ثورة مستقلة ١٩ يناير ٢٠١٢ الإتحاد الثقافي.

(٤) الدكتور ساهم أبو العمرين، خطاب الروائي النسوي، الهيئة العامة لقصور الثقافة ٢٠١٢ القاهرة.

(٥) چنوو نامیق، خه‌تام کرد دواي ئاده‌م که‌وتم، چاپخانه‌ی شقان ٢٠٠٩ سلیمانی.

(٦) چنار نامیق، کۆشیعر، ده‌زگای ئاراس ٢٠٠٦ هه‌ولێر.

هه‌وریکی له تینوواندا خنكاو

وه‌كوو تو هه‌یشتا زیندوو بی،
 پۆخی زه‌ریا،
 ئه‌یشتاش وه‌كوو جاران جوانه‌*.

شیر شانوویه‌کی گونجاوه بو نمایشکردنی خودی شاعیر و
 ئه‌وه ئاساییه له شیردا باسی خودی خۆمان بکه‌ین. شیر
 ژنانه، شیریک که هه‌لگری پیناسه‌ی می بیت، ده‌توانیت به‌ گز
 ئه‌و تیروانینه‌دا بچیته‌وه که پۆلی می، له‌ تیرکردنی ئاره‌زووی
 نیردا چر ده‌کاته‌وه. ژن که هه‌ستی به‌و سته‌مه‌ کرد لی
 ده‌کریت و ئه‌و هه‌سته‌ی به‌ شیر ده‌ربری، ئه‌وه سه‌ره‌تایه‌که بو
 ده‌رکه‌وتنی خۆری ئازادبوونی خودی. ژن که بویرانه‌ ده‌نووسیت،
 به‌وه سه‌نگه‌ر له‌ دابونه‌ریتی دیرین، پیوه‌ندییه‌ کومه‌لاییه‌تییه
 دواکه‌وتوو‌ه‌کان و ده‌سه‌لاتی سته‌مکاری خیل ده‌گریت. ژن که
 راستگۆیانه‌ ده‌نووسیت، میبوونی خۆی ده‌سه‌لمینیت و هه‌نگاوی
 یه‌که‌م ده‌هاوینت بو ئه‌وه‌ی بیته‌وه به‌ خاوه‌نی شکومه‌ندی
 زه‌وتکراوی. ژن که به‌ راشکاوی چی له‌ ناخیدا په‌نگی
 خواردوو‌ه‌ته‌وه، ده‌ری ده‌بریت، به‌وه ئالای خه‌بات له‌ پیناوی
 ولاتی داگیرکراوی خودی خۆیدا به‌رز پاده‌گریت.

ئەوێ پەخنی کوردی تەنیا بایەخی بەو شیعراوە دەدا کە
 پیاوان دەیاننووسین، زادهی هەژموونی نێر بوو بەسەر شیعەرەو
 و جوړیک بوو لە زیندەبەچالکردنی ژنانی شاعیر. ئەوەشی ئەو
 ژنانە شیعریان دەنووسی، لە ترسی سانسۆری دابونەریت،
 نەیاندهوێرا ژنانە هەستیان دەربردن و وەک مێیهک خودی
 خۆیان بنووسنەو، جوړیک بوو لە خوکوشتن.

ئەدەبی ژنانە، خواوەنی دیسکۆرس و ناسنامەیهکی ژنانەیه،
 خوێنەر هەست دەکات، ئەوێ مێ بوێرانە و بە راشکاوی
 نووسیویەتی، جیاوازی لە بەرهەمی قەڵەمی پیاو. مێ کە
 راستگۆیانە وێنە خۆی دەکێشێت، جیاوازی لەو وێنە تەلخە،
 پیاو بە درێژایی مێژوو بوێ کێشاوە. مێ کە دەنووسێت،
 گوتاریکی ژنانە پێیه و هەبوونی خۆی پێ دەسەلمێنێت. ئاخر
 ئەو گوتارە ژنانەیه کە دەربری شتگەلیکە هەمیشە پیاو لێیان
 بێدەنگ بوو، دەربری خودی مێیه، دەنگی مێیه و دەسلاتی مێ
 دەسەپێنێت.

دە واز بێنە با دەست ببەم
 ئەو تۆزانە شانی چیا بتهکینم،
 بە لەپی دەست ماچ بنێرم بوو خۆرەتاو،
 دە لیم گەرێ
 با دەم بنێمە دەمی ئاو،
 رێگەم بدە
 پەنجەرەکان بکەمەو
 هەوای ژوورم بوونی بیکەسیی گرتوو.

ئەو وێنەى شیعیرییه، زمانى شیعر له راستهوخۆیى و گوتاردان دهپاریزێت، سهرنجى ئهم سێ وێنهییه بدهن كه شیعیریان لێ دهتکێ: (تهكاندى تۆزى شانى چیا، ناردنى ماچ به لهپى دهست بوو خۆر و دهمنانه نیو دهمی ئاو). وێنەکانى ژيلا حوسهینى (۱۹۶۴/۹/۲۲ - ۱۹۹۶/۹/۲۷) هینده زیندوون، دهلیت به کامیرا، بیوگرافیای خۆی دهنوسیتهوه، نهك به وشه. سهرنجى ئەو بیکهسییه كه لوتكهى غهریبییه، بدهن: ژنیک له ژووریکدا زیندانییه و تهنانهت بواری ئهوهیشی نادهن، پهنجهرهكان بکاتهوه! شیعرى ژيلا حوسهینى هینده خۆرسک دیته پيش چاو، پى ناچیت، پيشهكى پلانى بوو نووسینی دانايت، لهوه ناچیت دواتر هيچ دهستکاریی يهكهمین نووسينهوهى شیعیرهکانى کردیت. ویرای ئەو خۆرسکییه، بهشیک له سيجرى شیعرى لهوهدايه، به ئاسانى خۆی به دهستهوه نادات و ئەوهى ئاسان دیته بهر چاو، شتیكه چاوخلهتین، ئاخر ئەو به گوتهى ساکار، مانای قوول به دهستهوه دهدات.

پیتم چیه؟ خهناوکهیهك نییه به گهردى شیعرهوه، شتیكه ناوهكى، داویكه رهگهزهكانى شیعر: فانتازییهكى بهپیت، زمانیکى دهولهمنده و وێنەى نوێ، به شیوهیهكى هارمونیاى پیکهوه کوو دهکاتهوه. پیتم كه لهو شیعرههه، هاوجووته لهگهڵ لیدانى دلا و ههست دهوینیت، بوو پامانیش هانمان دهدات. لایهنیکی گهشی دیکهى ئەو شیعره ئهوهیه، شاعیرانه بهشیک له ژيانى راستهقینهى شاعیرهکەى دههاته بهر رووناکی.

شیعری ژیلا حوسهینی هاواری ئەوانهیه دهنگیان به که سدا
ناگات، ئەوانهیه ههست به غه ریبییهک دهکن، وهک له ره گه وه
هه لکیشرا بن.

چیت گه ره که بو پیم نادهی
ئهو پرچه شینانه ی زه ریا
دابهینم؟
تا که ی هه وری دوودلی تو
ئهم ئاسمانه جی ناهیل؟
تا که ی دهستت
تووی نامویی دهچینی؟

وینه ی شیعری که زاده ی خه یالکی فراوانه، لادانه له
رپسای زمانی ئاسایی و هه و لادانه بو به ره مهینانی زمانیکی
شیعری. زمانی شیعری، زمانیکی هیور و ئاسایی نییه، زمانیکی
سه رچل و سهیره، له گۆمکی ته نکدا مه له ناکات، ئاسمانی
به رین شوینی مه له یه تی. (داهینانی پرچی شینی زه ریا، کوچی
هه وری دوودلی و چاندنی تووی نامویی)، له و سئ پرسته
شیعرییه دا، ویرای ئه وه ی پرو به پرووی سئ وینه ی شیعری و سئ
ده ربړینی شیعری ده بینه وه، به سئ میتافووری نویش ئاشنا
ده بین که ژیلا حوسهینی دابهینان، ئاخو پش وی، پرچی
زه ریا، هه وری دوودلی و تووی نامویم له که سی دیکه
نه ژنه فتووگه.

مه‌لێ ده‌رۆم
 قه‌لای وره‌م مه‌رووخینه!
 چرووی هیوام مه‌وه‌رینه!
 زه‌ریا له‌ خۆت مه‌تۆرینه!

(ژیان به‌بێ ئه‌وینیکی مه‌زن، به‌ ناته‌واوی ده‌مینیته‌وه‌).
 ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ په‌یامی ئه‌و کۆپله‌شیره‌ بێت. له‌ شیریشدا
 ده‌توانین باسی ئاسویی و ستوونی بکه‌ین، ئاسویی: هه‌ر له‌
 قسه‌ی پرووت ده‌چیت و ستوونی: وه‌ک قسه‌ی نه‌سته‌ق وایه‌ و زۆر
 شتمان پێ ده‌لێت. لویزا فالنسویلا ده‌بیریت: (پۆژنامه‌وانی
 چونکه‌ پرۆسه‌یه‌کی واقعییه‌، پێویستی به‌ تێروانیکیکی ئاسویی
 هه‌یه‌، به‌لام ئه‌ده‌ب تێروانیکیکی ستوونی گه‌ره‌که‌، ئاخ‌ر
 ئه‌دیپ پێویسته‌ ئه‌ودبوی واقعییش ببینیت، سه‌ردانی ده‌قه‌ری
 نااگایی و ولاتی خه‌یالیش بکات). سه‌رنج به‌دن، ژیا
 حوسه‌ینی به‌ ده‌ دوازه‌ وشه‌، چیرۆکیک ده‌گیریته‌وه‌ که‌ دراما
 تییدا به‌ لوتکه‌ گه‌ییشتوو، چیرۆکیک تراژیدییه‌ک به‌سه‌ر
 ده‌کاته‌وه‌ که‌ ته‌ژییه‌ له‌ نائومی، پره‌ له‌ دابرا‌ن و لیوانلیوه‌ له‌
 دلشکان.

پۆیشتیت و واتده‌زانی
 له‌ دوا‌ی تو‌ پۆژ نابیته‌وه‌،
 هه‌وری تاسه‌ت
 له‌ ئاسمانی شیره‌کانم ناچیته‌وه‌،
 خۆت به‌ چی ده‌هاته‌ به‌ر چاو؟

تیشکی هه تاو؟
 فینکاییی ئاو؟
 هیچیان نه بووی،
 بویه بی تویش
 زهویی عیشقم پر به هرهیه،
 ده می شیعرم پر خهندهیه.
 جاریکی تر
 رپت بکهوئته ئه ناوه،
 له بهر هاژهی پیکه نینما خوت ناگری،
 ئه و ژنه ی تو دلێت ده کرد به ژیرسیگار
 چرای هیوای داگیرساوه
 ئیدی له دووریت ناگری.

لهو شیعره ی ژیلا حوسه بینیدا که به پرووکهش ته نک دیته بهر
 چاو، له راستیدا هیئنده قوولّه، وای کردووه، ئه و شتانه ی
 ده یان بنین، بونیشیان بکهین، ئه و شتانه ی بونیان ده کهین،
 بیشیان بنین و ئه و شتانه ییشی گویمان لیانه، به ده ستیش
 هه ستیان پی بکهین. ژیلا لیڤه دا ته و او شاعیرانه ده په یقیت،
 باسی شتیک ناکات که پرووی دابیت، باسی شتیک ده کات که
 ئه گهری پروودانی هه یه و خهوی پیوه ده بینیت. ته نیا به هوی
 خوشه ویستییه وه، کرۆکی ئینسان ده رده کهوئیت و ته نیا ئه وه
 خوشه ویستییه هانمان ده دات وابه سته ی ژیان بین. هه رچه نده
 هه موو ژیان له خوشه ویستییدا چر ده بیته وه، که چی وای
 راهاتووین به مردنه وه ی گری بدهین، ئه وه نییه ده لیین: خوشم

دهوێ ههتا مردن! وهک چۆن له راستیدا ناکۆکییهکان دهستیان له یهکدی ئالاه، مردن هههمیشه له بهردهم ژياندا ئامادهیه، شهو دهست دهخاته بینی پوژ، لهه شیعرهیشدا گهلهک ناکۆکی یان دووانه کوو بوونهتهوه: ژووان و دابپان، سههرتا و کوئای، بییهیوایی و ئومید، کهوتن و ههلسانهوه، زهلیلی و بههرهنگاربوونهوه.

بو ئهوهی له ژیا حوسهینی نزیک ببینهوه، پیویسته به ناخی شیعریدا پو بچین، نابیت ههر شیعرهکانی بخوینینهوه، پیویسته گویشیان بو رادیرین. نابیت له بهر پوژشایی رپیاژیکی رهخنه ییدا شیعره ههلبسهنگین، ده بیت له بهر تیشکی شیعریدا، ئهوه که رهسانه ببینینهوه که بو لیكدانهوهی مانای تیکستهکانی پیویستمان پیاان ده بیت. (شیعر و ژیان له کن ئهوه، دوو شت نه بوون، یهکیک بوون، ئهوهی شاعیر هه مان ئهوهی ئینسان بوو،)⁽¹⁾ ئهوه تووشی کهرتبوونی که سایهتی نه هاتبوو، خاوهنی یهک پروو بوو، به ده مامکهوه نهیده نووسی. ژیا چیرۆکی ژیاخی خو و ژنانی یان دروستتر دایکانی سایه بابسالاری ده گپرایهوه، ئهوه دایکانه ی نه جیب مهحفوز گوتهنی: (که ههر له دهشتیکی بهرین و به پیت دهچن، دهشتیکی هیوری خوراگر که گاسنی پوژگار دهکیلایت، دهشتیکی بهفه پ که هههمیشه سهوز دهچیتهوه.)⁽²⁾

*

کهسانی وا ههن، نه ماندیون، کهچی وا ههست دهکهین، دهیانناسین. ژیا حوسهینی یهکیک بوو له وانهی، ههچهنده

نەمبەینیوو، بەلام وام هەست دەکرد لە نزیکەووە دەیناسم. هەر لەناکاو، لە دوورەووە بووینە ناسیاوی یەکتەر. هەر لە یەکتەم نامەووە، گەرموگۆر وەک ناسیاویکی دێرین هاتە گۆ و نامە و شیعەرەکانی لەگەڵ خۆیاندا چەپکەتیشکی خۆریان بوو دەهینام. هەندیک خۆ بە شاعیر زان هەن، هیچیان پێ نییە، شیاوی گوتن بێت، هەندیک تر شتیان پێیە، بەلام پێمانی نالین، ژێلا هەمیشە شتیکی پێ بوو، گوتنی بالدارێ ئێو، هۆنراوەکانی بوو.

ژیانی ژێلا لە دارستانی شمشێردا، لە مەلەبەندی بققە و حەرام و قەدەغەدا، هەرچەندە کورت بوو، بەلام تا داهاوویەکی دوور، مانگیکە، تریفەکە ی پێی پێوارانی کاروانی ئازادی و یەکتسانی پۆشن دەکاتەووە. ژێانی کورتی پەر و بالە بوو ئەوانە ی نیازی فرینیان هەیه، ژێانی مامۆستای گوتنەووە ی دەرسی یاخیوون و بەرەنگاربوونەووە بوو. پەییامی ژێانی ژێلا، دیواریکی پووخانە، دەرگایەکی خستە سەر پشت و پەنجەرەیهکی کردەووە.

کە دایان بە شوو، یان خۆی گوتەنی: (کە دلیان کوشت و لەشیان هەلپەراند)، ژێلا پازدە سالان بوو. ئیدی چوار پێنج سالی لە هەواری ژنومێردایەتیدا کە هەر لە ژووری تاکەکەسی زیندانی ژێر دەسەلاتی ستەمکار دەچوو، بەسەر برد. ژێلا کە بە مندالی بە میردیان دا، وەک لەش مالی باوکی بەجێ هێشت، بەلام دلی لەگەڵ خۆی نەبرد، زۆری ئازار چێشت تا فیروبوو، بتوانیێت بوو هەر کوێ چوو، پێش وەخت دلی بنیڕیت. ژێلا

تهوارێک بوو، چه‌ند جارێک پێکرا، به‌لام ده‌سته‌مۆ نه‌کرا. ئه‌و که باسی ژيانى خۆى ده‌کرد، باس ته‌نیا هه‌ر باسى خودى خۆى نه‌بوو، باسى سه‌رده‌مه‌که‌يشى بوو. ده‌يزانى ناتوانیته‌ به‌ شنه‌ى شيعر، پێرپه‌وى که‌شتيگه‌لى کۆمه‌ل بگۆرێت، به‌لام له‌وه دُنیا بوو، شيعر تيرۆژیکه‌، سه‌ر به‌و زيندانه‌ تاريکه‌دا ده‌کات که به‌ ناوه‌وا ناوى (ژيان)ى لێ نه‌راوه‌.

ژيلا ده‌يويست به‌ شيعر جيهان جوانتر بکات، به‌ دره‌ختى وشکه‌هه‌لاتووى ژيانه‌وه‌، شيعرى ئه‌و گه‌لایه‌کى سه‌وز بوو. ئه‌و ده‌يويست مانایه‌ک بۆ ژيان بدۆزێته‌وه‌، کۆنفيشیۆس ده‌لیت: (ئافره‌تى پێزدار و بالا، ئافره‌تى نه‌زانه‌). ژيلا ده‌يويست پێچه‌وانه‌ى ئه‌و تێپروانىنه‌ نائينسانيه‌ بسه‌لمیته‌. جه‌لاله‌دينى پرومى ده‌بێژیت: (ژن تيشکێکه‌ له‌ پرووناکیى پيرۆز)، ژيلا له‌ شه‌وى يه‌لداى نيشتماندا، چه‌پکه‌تيشکێک بوو. ئيبنوله‌ره‌بى هه‌قى ته‌نیا له‌ ژندا ده‌بينى، ژيلا ژنێک بوو له‌ هه‌قيقه‌ت.

ژيلا وای ده‌نووسى، زۆربه‌ لێى تێده‌گه‌يشت و هه‌لبێزارده‌يش به‌ شاعيرى ده‌زانی، شيعرى ساکار بوو وه‌ک خۆى، ته‌مومژاوى و ئالۆز نه‌بوو، به‌لام ته‌نکيش نه‌بوو، قوول بوو. ژيلا تينووى هه‌ورى ئازادى بوو، بێند فېرى تا ده‌مى گه‌ييشته‌ کانياوى هه‌ورى پيرۆز، (ئه‌وانه‌ى توانای فېرينيان نه‌بوو، ئه‌و ژنه‌ مه‌زنه‌يان بچووک ده‌بينى). ** ژيلا ده‌رگای ئاسنینه‌ باوه‌رى چه‌قبه‌ستووى دێرينى شکاندبوو، سنوورى شووره‌ى چين ئاسای پێسای نه‌ريته‌

باوی به زاند بوو. ئه و سه لماندی، ئینسان له وه بالاتره، وه کالایهک سه رنجی بدریت و گهر بخوازیت و هه ولای بو بدات، ده توانیت کۆت و پیوهنده دیڕینه کان بشکینیت و خۆی سهروه ری خۆی بیت.

ژیانی ژایلا درامایهک بوو، پێش ئه وهی بگاته لوتکه، ده رهینه ری مه رگ په رده ی دادایه وه. ژایلا خۆی به جوانیه تی کوچی کرد، به لام شیعی ری جوانی ئه و، هه ر به گه نجیه تی ده مینیته وه. ئه وی خاوه نی هونه ریکی راسته قینه بیت، خاوه نی ژیانکی راسته قینه یشه، شاعیری راسته قینه له هه موو شوینکاتیکدا، به ره و پرووی ئه رکیکی دژوار ده بیته وه: چۆن له م جیهانه پر له دوو پرووی و سته مه دا، بزێ و سه ری لئ نه شیویت؟ چون به رگه ی ئه م جیهانه نائینسانیه بگریت؟ چۆن له م جیهانه پر له کاره ساته دا، ئاوه ز له ده ست نه دات؟ چۆن ریگه نه دات، توانای خه وبینی نی لئ زه وت بگریت؟

ژایلا ده یزانی ژیانکی نوێ له سه ر شیوه ی کۆن به ریوه ناچیت، بۆیه شیوازیکی ناباوی بو ژیان هه لبژارد و ئه وه ی به شیعر نه یگوت، به ژیان گوتی. شیعره کانی درێژه پیدانی ژیان بوون، ژیان شیعیکی درێژ بوو. له ناو شیعی ژیلادا هه ستیکی گه رم هه یه، ده لییت دره خته و په لی کیشاوه، ده توانیت ده ست درێژ بکه ییت و ته وه قه ی له گه ل بکه ییت. ژایلا شاعیری ک بوو یاخی، ژنی ک بوو ئازاد، چونکه یاخی بوونی هه لبژارد، بۆیه چه ند سالی ک ژیا، ئاخر ئه وانیه ی به کۆیله یی ده میننه وه، هیه چ ناژین،

با تهمه‌نیکی درێژیش به‌سه‌ر به‌رن. که‌له‌پوور باوکیکی که‌له‌په‌قه، تا نه‌یکوژین، ئازادیمان ده‌ستگیر نابیت، ژيلا خووی له‌دابونه‌ریتی بابسالاری راپسکاند و هاواری کرد: ریشی پاشا په‌تی سیداره‌یه. ژيلا نمونه‌ی جوانیی بوو، له‌جانه‌وه‌ر یاخی بووبوو.

برۆدۆن ده‌یگوت: (مرۆف بو ئه‌وه له‌دایک نه‌بووه، باوه‌پێکی حازر ببێته‌ زنجیری ده‌ست و پێی بیرکردنه‌وه و روانینی،) بۆیه‌ شوینی سروشتیی که‌سیکی وه‌ک ژيلا، سه‌نگه‌ری یاخیبووان بوو، ئاخ‌ئو بالنده‌یه‌ک بوو که‌ سنووری ده‌به‌زاند، داوای مۆله‌تی نه‌ده‌کرد. ژيلا به‌ نامۆیی ژیا و له‌گه‌ڵ ده‌وروبه‌ری رانه‌هات، هه‌میشه‌ وه‌ک کارمامزیک که‌وتبێته‌ بۆسه‌وه، چاوی ده‌گێرا، گوێی قولاخ ده‌کرد، بیری له‌ ده‌ربازبوون ده‌کرده‌وه و نه‌یده‌هێشت راوچییه‌کان بیگرن و مالیی بکه‌ن. ژيلا گولێکی کیوی بوو، گوله‌پلاستیکیکی سه‌ر می‌ز نه‌بوو، ده‌یزانی هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌وروبه‌ر بگونجیت، ده‌مریت و له‌ (ئیبسن) وه‌هه‌ر فی‌ر بووبوو، هه‌میشه‌ که‌مایه‌تی له‌سه‌ر هه‌قن، هه‌میشه‌ زۆربه‌ به‌ هه‌له‌دا ده‌چن.

ژيلا ده‌یزانی به‌ ئازادی بیرکردنه‌وه و به‌ ئازادی ژیان مه‌حاله‌، ئه‌گه‌ر له‌ کولتوووری کۆن که‌ پیره‌دره‌ختیکه‌ به‌ زه‌بروزه‌نگ ئاو ده‌دریت، خۆت پزگار نه‌که‌یت. غه‌زالی ده‌یه‌ویت، ئه‌وی له‌ پێی راست لای دا، به‌ توندوتیژی به‌ی‌نریته‌وه‌ ژیر بار، ژيلا له‌و پێی راسته‌ لای دابوو، له‌به‌رده‌م دیوی زه‌بروزه‌نگدا

چۆكى دانهدابوو. ماركس دهلّيت: (تا چينىكى شۆرشگير پهيذا نهبيت، بيروباوهري شۆرشگيرانه له دايك نابيت). له كوردستاندا، چيني شۆرشگير بزر بوو، بهلام ژنيكى شۆرشگير حازر بوو، ژيلاى ناو بوو.

رژيمي ستهمكار دهيهويّت چراى ناخى ئينسان خامۆش بكات، رى له ههلهچوونى گرپكانى خواستهكانى دهگرّيت، دهخوازيت مروّف چاو نهبريّه داها توويهكى گهشتر، دهيهويّت جيهان بو ئينسانيش باخيك بيت له شيوهى باخى ئازهلان. ژيلا لهو بازنه و مهرزانه دا گيرى نهخوارد، كهوى نهكرا و ئينسانبوونى خوّى له دهست نهدا. ژيلا ههولّى بو تيكشكاندى بتهكان بوو، دهيويست جيهانى پر ستهم خاپوور ببيت. چهكى دهستى تهنيا شيعر بوو، شيعر پهپولهيه و دوژمنانى شمشيروهشيّن. ژيلا لهوه زياتر چى پى دهكرا؟ دهيويست به جوانيى شيعر، پشتى جيهانى دزيو له زهوى بدات، ئهو ژنيك بوو شاعير، ههر رۆژهى بهشيك له جوانييهكهى دهنارده گۆرهپانى شهپيكي نابهرانبهروهوه، ههر رۆژهى شيعريكي دهنووسى.

ژيلا خوّى بو گهليك شت ئاماده كردبوو، چاوهريى زور شتى دهكرد، بهلام خوّى بو مردن ئاماده نهكردبوو، نهيدهزانى وا زوو ديّت، هيشتا به تهواوى به هههرازى سهختى ژياندا ههلهنگههراوو، چ زوو به نشيويدا شۆر بووهوه و گهيشته داوينى؟ زووبوو، زور زووبوو، كاتى مالئاوايى نهبوو. ژيلا، لۆركا گوتهنى: (كوترىكى سبيى بوو، لهبهردهم پلنگى مهرگدا هيچى بو

نه کرا. (چیرۆکی ژيانی هیشتا له نیوهی زیتیری مابوو، چ زوو
رێکهوت گوتی: چه پکێ گول و چه پکێ نیرگز.

٢٠١٢/٣/٦

(١) مناحم میسلون، غیاب الأب فی عالم عالم نجیب محفوظ، إیلاف ٣ مارس
٢٠١٢ (بداية و نهاییه، ص ١٩٩)

(٢) فاضل السلطانی، رشدی العامل.. شاعر لا یجید سوی الحب، الشرق
الأوسط ٥ فبرایر ٢٠١٢ لندن.

* فیسلافا شیمبۆرسکا

** نیتشه.

که گیرفانی با پر دهبیت له چرپه

نیشتمان تاقه شوینیکه،
ههتا وهک جهسته لیی دوورتر بکهوینهوه،
وهک پۆح لیی نزیکتر دهبینهوه.
باسکردنی جهسته، بریتی نییه له باسکردنی پیداوێستیه
سیکسییهکان، نووسینهوهی جهسته، گیرخواردن نییه له بازنه
ئیرۆتیکادا، داگیرسان و کۆژانهوهی ئارهزووه سیکسییهکان
نییه، ئاخ جهسته داپراو نییه له ژینگه ئایینی، سیاسی و
کۆمهلایهتی. جهسته له ئهدهدا، جهستهیهکی بۆ سیکس تینوو
نییه، چونکه ئهگهر ههر لهو روانگهیهوه، جهسته بهسه
بکهینهوه، ئهوه نووسینمان ناکهوێته خانهی داهێنانهوه.
جاکلین سهلام گوتهنی، (جهسته تهنیا ژووریکه داخراو و
جیخهویکی سوور نییه). قهتیسکردنی جهستهی ژن له ژووری
نووستندا، بریتییه له کوشتنی خهونهکانی، که شتیکه وهک
زیندهبهچالکردنی. کوشتنی خهون، چونکه زیندهبهچالکردنیکه
مهعنهویه، له زیندهبهچالکردنی جهستهی دژوارتریکشه.

(به پێش ژانی دووگیانبوونی مندا دایکم

دوعای دهکرد کورم ببی،

کچهکه به خوشکی برا و

وه جاحم پیاویکی تیایی.)⁽¹⁾

جیی ههسهرته گهلیک جار، ئهوه ژن خۆیهتی، سووک

سهرنجی جهستهی خۆی دهوات و پۆلیکی پاسیقی پێ رهوا

دهبێنیت. هه‌ندی‌ک جار، ئه‌وه‌ی نووسه‌ری ژن له واقی‌عه‌دا لێ‌ی
بێ‌هه‌شه و توانای به‌دی‌هێ‌نانی نییه، له ده‌ق‌دا جێ‌به‌جێ‌ی ده‌کات.
د‌ل‌س‌ۆ‌ز هه‌مه یه‌ک‌یکه له‌و ژنه‌شاعیره ده‌گه‌نانه‌ی به
ئا‌گاییه‌کی با‌ل‌ا‌وه جه‌سته به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه و وه‌ک هه‌ندی‌ک
ژنه‌شاعیری دیکه، ناچ‌یت له‌ پ‌ر‌ی ورو‌و‌ژاندنه‌وه، خو‌ینه‌ری
سا‌کار را‌و بکات.

(گو‌ل‌دان‌یک‌ی چینی نه‌بوو،

ئ‌ه‌وه‌ی شکان‌د‌ت پ‌و‌حم بوو،

زه‌ویم ب‌و هه‌ل‌ک‌یش‌ی له‌ گو‌ل،

کو نابه‌وه پارچه‌کان‌ی. ۱۷۴)

پ‌امبو هێ‌شتا ته‌مه‌نی بیست سا‌ل‌یک بوو که جوان‌ترین شی‌ع‌ری
نووسی‌وو. سی‌ح‌ری جوان‌یی شی‌ع‌ره‌کان‌ی، بریت‌یب‌وو له‌وه‌ی له
گو‌ل‌ی ک‌ی‌وی ده‌چ‌وون نه‌ک گو‌ل‌ی ناو ئ‌ین‌جانه. ئ‌ه‌و وه‌ک
هه‌ل‌سوکه‌وت‌یش که‌س‌یک‌ی مه‌یله و ک‌ی‌وی بوو. سه‌یره که‌س‌یک له
نووس‌ینی شی‌ع‌ره‌وه، ده‌ست بداته‌ باز‌ر‌گانی به‌ چه‌که‌وه کردن،
له‌وه‌یش سه‌یر‌تر پ‌ه‌نگه ئ‌ه‌وه ب‌یت، که‌س‌یک له‌ تافی لاویدا،
شی‌ع‌ری وه‌ها نه‌مر بنووسی‌ت. جو‌ره خو‌پ‌رس‌کییه‌ک به‌ شی‌ع‌ری
(د‌ل‌س‌ۆ‌ز هه‌مه)یشه‌وه دیاره که زاده‌ی هه‌ستی‌کی راسته‌ق‌ینه‌یه و
له‌ ت‌یک‌ستی ئ‌ه‌و شاع‌یرانه‌دا بوونی هه‌یه، که ده‌ستی‌پاکانه
خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی خودی خو‌یانن، نه‌ک ه‌ی ئ‌ه‌وانه‌ی پ‌و‌ل‌ی
شاع‌یر نمایش ده‌که‌ن.

(هێ‌شتا برین‌یک‌ی کال و

چ‌ل‌ی گ‌ریان‌ی خه‌ل‌فه بووم،

عیشق نه یکردبوومه پووش، هیلانه ی تیا نه کردبووم. ل ۱۲۰

رهنگه بایهخی فهرووغ فهرووخزاد (۱۹۳۵ _ ۱۹۶۷) بهوهوه
 بهند بیّت، یهکهمین خاتونهشاعیری ئیرانییه، وهک
 میینهیهک شیعرى نووسیبت، ئاخر پيش ئهوه، خانمهشاعیره
 ئیرانییهکان ههر به ههواى پیاوانه و به زمانى باوى نیر
 دهیاننوسی. ئهوه فهرووغ بوو زمانیکی ژنانه ی داهینا که
 ژیانى لئ دهچوړا و هیچ دیواریکی له نیوان شیعر و ژیاندا
 نه هیشتهوه، ئاخر ئهوه هینده بویرانه ههست و سۆزى خو
 دردهبرى، ئهوه سهروهخته نهک ژن، تهنانهت پیاویش زاتى
 نه دهکرد، وهها راشکاوانه بنوسیّت. فهرووغ شتیکی جیاوازی به
 شیعرى فارسى که زیتتر له دهورى عیرفان دهسووپایهوه،
 بهخشی، ئهوه ئهوه بوو بو یهکهمین جار، هات باسى له ئازادیی
 ژنان و تهنانهت باسى له پیوهندییه سۆزداریهکانى دهرهوه ی
 ژیانى ژنومیردایهتیی خویشى کرد، که ئهوه له تابووشکاندنیش
 ئهسته متر بوو. ئاسیا جهبار دهلیّت: (له دژى دواکه وتووی،
 کونه پاریزی و دیدى پیاوانه ی زال، دهستم دایه نووسین و ئهوه
 نووسین بوو، ههم بهره و یاخیوونى بردم و ههم وایشى کرد بو
 کن رهگورپیشه ی خوّم بگه پیمه وه.) له دهستپیکدا فهرووغ
 فهرووخزادیش ههمان ریگه ی تاقى کردهوه، وهلى مهرگ مهودای
 نه دا، بهره و رهگورپیشه ی خو ی بگه ریته وه.

(لهوه دهکات هیشتا دلسافیی مندایی
له چهپه‌ری په‌راسوه‌کانما جی مابی،
ده‌نا ده‌بوو پێش ئه‌وه‌ی لیم جوئ بیته‌وه،

مه‌لی رۆحم له‌ قه‌فه‌زی په‌نجه‌کانتا ده‌ربینایه‌. (ل ٤٩)

دلسۆز همه‌ یه‌کیکه‌ له‌ ژنه‌شاعیرانه‌ی خاوه‌نی زمانی
شیعیری تایبته‌ به‌ خۆیه‌تی و لایه‌نیکی گه‌شی شیعری وی،
راستگۆیییه‌، ئه‌وه‌ بۆیه‌ هه‌ر شیعریکی ده‌خوینینه‌وه‌، هه‌ر زوو
هه‌ست ده‌که‌ین، بنووسه‌که‌ی ژنه‌، (ژنیک که‌ چارۆکه‌ی خه‌یالی
بی منه‌ته‌ له‌ په‌شه‌با، ژنیک له‌ عه‌تر و له‌ خه‌م و له‌
رامنه‌بوون، ژنیک له‌ ته‌نیایی، ژنیک که‌ بیباکانه‌ مه‌حالی
خۆش ده‌وێت) و سه‌رسه‌ختانه‌ به‌لام به‌ شیعری ناسک، به‌ گز
بابسالاریدا ده‌چیته‌وه‌. ئه‌و به‌ زمانیکی پروون ده‌نووسیت که‌
هه‌ر ده‌لێت له‌ سه‌رچاوه‌ی دلێیه‌وه‌ هه‌لده‌قولیت، زمانیک به‌
هۆیه‌وه‌ خوینهر هه‌ست ده‌کات، هه‌یج جیاوازییه‌ک له‌ نیوان
شاعیر و شیعره‌کانیدا نییه‌، چونکه‌ خودی شاعیر بی ئه‌وه‌ی
هانای بۆ ماسک بردبیت، له‌ هه‌موو ده‌قیکیدا ئاماده‌یه‌.

(بوصیری) گوتوویه‌تی:

فلولا زفیری أغرقتنی أدمعی
ولولا دموعی أحرقتنی زفرتی.
نالی ده‌لێت:

ناری سینهم گهر نه‌بی، غه‌رقم ئه‌من
ئاوی چاوم گهر نه‌بی، سووتاوم ئه‌ز.

له‌ به‌یته‌که‌ی نالیدا، تا نیوه‌دیڤری دووهم نه‌خوینیته‌وه‌، له‌
نیوه‌دیڤری یه‌که‌م تیناگه‌یت، که‌ نیوه‌دیڤری دووهمیش

دهخوینیتیهوه، ئهوسا پروونتەر دهرك به مهبهستی نیوه دیڤری
یهکه مه دهکهیت. ئهمهیش بهلگهیهکه بو ئهوهی، ئهوه هونه ره ی
نالی نواندوو یه تی، گهلهک له هی شاعیره عه ره به که بالآت ره،^(۲)
هه رچه نده سوودیشی له شیعره که ی ئه وه بینیه، ئاخ ره له شیعره
عه ره بییه که دا، له هه ر نیوه دیڤر یکه دا، هه م هۆ ئاشکرایه و هه م
ئه نجامیش، به مهیش سیحری شیعره که به تال بووه ته وه، بۆیه
ده توانین بلّین نالی له بواری سه ره له نوۆ نووسینه وه ی ده قیکی
دیڤریندا، داهینانی کردووه. ژنه شاعیری سویدی کارین بۆیه
(۱۹۰۰ _ ۱۹۴۱) که له شیعره کانیدا، به شیوه یه کی ئاسان، باس
له وه ده کات، ئینسان پبویستبوو چۆن ژیا با و له واقیعی شدا چۆن
ده ژی، له هۆنراوه ی (له کچیکی لاساره وه) دا که ته نیا دوو
چوارینه یه، ده ئیت:

(هیوادارم هه رگیز باشت بو نه ره خسی)

هیوادارم تویش وه کوو من

خه و له چاوانت بتوړی،

هه میشه جیی پیکه نین بی،

هه میشه هه ر وروژاو بی،

وړ و بیزار و ترساو بی.^(۳)

نازانم دلسۆز هه مه ئه وه شیعره ی کارین بۆیه ی دیتوه یان نا؟
وه لی ئه وه ده زانم، وه ک چۆن نالی له بوصیری تیپه راندووه،
دلسۆز هه مهیش گه له ک له کارین بۆیه جوانتر، هه مان ههستی
ده ربپیه:

(چ ده که ی چی؟)

چراکان داده گیرسینی؟

یان گولەکانت ئاو دەدهی؟
 هیوادارم حەوسەلەهی هیچیانیت نەبی.
 خۆت دەشووی یان
 پێش و سەمیلەت دەتاشی؟
 یان شووشەهی پەنجەرەکانت
 لە تەم خاویڤ دەکەیتەو؟
 هیوادارم قەت شووشەکانت پاک نەبن،
 خۆر نەکەوێتە مالهەکەت. (ل ٧١ تا ٧٤)
 هەر لەو بوارەدا کە دەقەکان ئاویزانی یەکدی دەبن،
 شاعیری ئەلمانیایی، ئیریش فرید (١٩٢١ - ١٩٨٨) دەلیت:
 مندالەکان
 بە گالتهو بەردیان دەگرته بۆقەکان،
 بۆقەکان بە راستی دەمردن.
 (دلسۆز حەمە)یش دەلیت:
 (ئەو بە گالته چراکانی دەکوژاندەو،
 من بە راستی تاریک دەبووم.) (ل ٦٨)
 ئەو (گۆران) بوو، کاریکی کرد، زمانی شیعی کوردی،
 خۆرپسکانه هەلبۆلۆیت، سروشتییانە پێرەوی خۆی بگریته بەر و
 بێ ئەوێ کۆسپ بێتە پێی، درێژە بە پەوتی خۆی بدات، وەک
 چۆن شەراب هەتا کۆنتر ببێت، پرونتر دەنوییت، گۆران زمانی
 کوردیی وەها پروون کردەو و بەو زمانە پوونە شیعی کوردیی
 گەیانە لوتکە، ئەو کارە لە شیعی ئینگلیزیدا (ئۆدن) کردی.
 شاعیر هەیه، توانای نووسینی شیعیکی کیش و سەروداری
 نییه و بانگەشە بو ئەو دەکات کە خەریکی نوێکردنەو

شیعره، ته‌واو وهک ئەو که‌سه‌ی به کۆمه‌کی ره‌وتی ڕووباریش مه‌له‌ی پێ ناکرێت و باس له‌وه ده‌کات که به پێچه‌وانه‌ی ڕێره‌وی ڕووباره‌وه خه‌ریکی مه‌له‌یه. گۆران که نوێکرنه‌وه‌ی له شیعردا کرد، له بوا‌ری نووسینی شیعرێ دیرینیشدا، لوتکه‌یه‌کی بلند بوو. نالیم دلسۆز هه‌مه، شو‌رشی له زما‌نی شیعریدا به‌رپا کردوه، وه‌لێ توانای هه‌یه به زما‌نیک که به ڕوواله‌ت ته‌نکه، شیعرێ قوول بنووسیت. قوولنووسین له شیعردا ئەوه نییه، تیکسته‌که پر بی‌ت له حیکمه‌ت، ئەوه‌یه شیعربوونی خۆی بسه‌لمینیت، به چا‌و‌پۆشین له‌وه‌ی به کام فۆرم ده‌نووسین.

ئەو ژنه نیم که بتوانم به ئاسانی بریار بدهم،
که‌چی مندالی لاسار و چه‌توونی ئەم عیشه‌ سه‌یره،
به ئاسانی بۆ کوویی بوئ،
په‌لکێشی دوا‌ی خۆیم ده‌کا. ل ٥٤

٢٠١٠. ٠١. ٢٠

ستۆکه‌هۆلم

(١) دلسۆز هه‌مه، له‌پاییزیکدا ده‌مخوازیت، ل ١٤٧ (ناوی چاپخانه‌ی له‌سه‌ر نییه). ٢٠٠٩ سلیمانی.

(٢) مه‌سه‌عوود مه‌مه‌د، ده‌سته‌ودامانی نالی، ل ٦٨ ده‌زگای ئاراس ٢٠٠٧ هه‌ولێر.

(3) in Boye, från en stygg flicka, Händarna 1927 Albert Bonniers Förlag, Stockholm.

(*) ناو‌نیشانی باسه‌که، ده‌ربرپینکی دلسۆز هه‌مه‌یه.

کۆتر له سهروهختی فریندا

ئەگەر ئەرۆ بمرم
مۆبایلکەم هەشتا و نۆ مەسیح و
گیرفانم بیست پاوەند و
دلم تاقە پیاویکی تێدایە.
(نیگار نادر)

شیر چیه؟ یه کێک له پێناسه هه ره جوانه کانی شیر،
ئهو ی (ئین ره شیق) ه که ده لیت: (شیر ئه وه یه که ژنه وتن
ده کاته بینین). پێ ناچیت سه رده می ئین ره شیق شتیک
هه بووبیت به ناوی (وینه ی شیر) یه وه، وه لئ ئه و بئ ئه وه ی
ناوی به ینیت، باسی وینه ی شیر ده کات، ئه وه بویه که
گویمان له و پرسته شیرییانه ده بیت که پشتیان به وینه ی
شیر قایمه، به چاویش هه ست به بابه تی شیر که ده کهن.
شاعیر واقعی ناووسیته وه، کار له سه ر زمان ده کات و هه ولئ به
شیر کردنی واقعی ده دات. ئه دیب به گشتی و شاعیر به
تایبه تی، زمان له خلته خاوین ده کاته وه، لئ ناگه ریت زمان له
ئاوی جوگه له یه کی لیل بجیت، کاریک ده کات، زمان وه ک ئاوی
کانی بناری چیا پروون بنوینیت.

شاعیر وه ک چوون بانگه شه بو شتی پووچ و سووک ناکات،
هه ر وایش خه ریکی گوته وه ی ده رسی مۆرال نابیت. شاعیر به
هو ی تیکسته کانییه وه، په یامیک، هیمایه ک یان بیروکه یه ک بو

خوینەر دەنیریت، ئەو ئەرکی رەخنەکارە پووناکی بخاتە سەر تیکستەکە و بۆ باشتر تیگەییشتن لە پەيامی شاعیر، کۆمەک بە خوینەر بکات، ئاخر شیعەر ئەگەر ت. س. ئەلیەت (١٨٨٨ - ١٩٦٥) گوتەنی: (زمانحالی راستگۆی ئالۆزییەکانی شارستانی نوێ بێت، ئەوا سەخت دەبێت) و خوینەر بۆ ئی تیگەییشتنی، پیویستی بە هاوکاریی رەخنەکار دەبێت. پێ دەکەوێت، لیکدانەوێ رەخنەکار بۆ شیعەرێک، تەنانەت لە خویندەوێ خودی شاعیرەکەیشی دروستتر بێت، ئاخر جاری وا هەیە، مەکسیم رۆدنسوون گوتەنی: (تەواو نزیکبوونەوێ وا دەکات، هەموو شتێک نەبینین)، دروست وەک چوون بۆ بینینی جەنگەلیک، پیویستمان بەوێ دەبێت، هەندیک لێی دوور بکەوینەوێ.

رەخنەکار کەسێکە هەم بوێر و هەم ئۆبجیکتیڤیست، ئەوێ جاریک بەمدا هەڵدەدات و کەرەتیک بەودا هەڵدەشاخیت، رەخنەکار نییە. سڕوشتی هەندیک کەس وایە، نە گەردیک لە گیانی لیبوردەبییان تێدایە، نە پێز لە هیچ رەخنەیک، ئەگەر ئاراستەێ خۆیان کرابێت، دەگرن. بۆ ئەوێ گەشە بکەین، نەک هەر دەبێت بە سنگێکی فراوان و گیانیکی وەرزشکارانەوێ، گوێ بۆ رەخنەێ کەسانی دیکە رادییرین، بەلکۆو پیویستە ناوبەناو ببینە رەخنەگری خۆمان و رەخنە لە خودی خۆمان بگرین. ئەگەر پیمان وابێت، رەخنە بریتییه لە دووانەێ راست و هەلە، یان دروستتر، بریتییه لە جیاکردنەوێ هەلە لە راست، ئەوا هەمیشە خۆمان پێ راست و ئەوێ دیکەمان پێ هەلە دەبێت. بورخیس دەلێت: (هەمیشە لەگەل ئەو رەخنەدام کە

ئاراستەم دەکرین، ئەگەر ماوێهێک کەس پەخنەم لێ نەگریت،
 ھەز دەکەم، بە ناویکی خوازاوێه، خۆم پەخنەھێکی توند لە
 خۆم بگرم. (*)

ئەوێ سەروشتی داھێنانە کە جۆرێکە لە نوێکردنەو،
 ئەزموونگەری، یاخیبوون و تەنانەت شوێنشیش. (بۆ ئەوێ
 ھەرچی ھەتە و نیتە بە من بچێ، دە ئەمجارەش کراسەکەم
 ھەلەدەو!) دوا کتێبی (نیگار نادر) کە بریتییە لە دەفتەری
 یادداشتە پۆزانەبیبەکانی، بە درێژایی ھەموو پۆژەکانی سالی
 ٢٠٠٦ کە بە گۆیەری زانیاریی من، ئەمە یەکەمین جارە،
 شاعیرێک بێ ئەوێ باز بە سەر تاقە پۆژیکدا بدات،
 بێرەوێرەکانی سالیکی تەواوی خۆی بنووسیتەو. لایەنیکی
 نوێی دیکە کتێبەکە ئەوێ، پوێلەکانی شیوەی پۆژژمیریان
 ھەبێ، وەلێ لایەنی ھەرە سەرنجراکێشی، ئەو بۆیە بێ
 وێنە یە کە یەکەمین جارە نووسینی کوردی بە خۆیەو
 دەبینیت.

نەرمایی گۆچکەم پاموسە!
 زمانت ماچ دەکەم، سەگبابی زمانخۆش.
 چووم لە بن درەختێک پراکشام، وەکی بن تۆ، خوش.
 ماچیکت لە مەمکی راستم دەکرد و
 ماچیکت لە مەمکی چەپم، تا وەخەبەرت ھێنام.
 لەبن (تۆ)را لە ژیان دەپوانم،
 ئای ژیان لەبن تۆرا
 چەند گەرم و جوانە، سەگباب! (**)

تا ئەم بیرەوەر بیانە ی نیگار نادر بڵاو نە کرابوووە، هیچ شاعیریکی کورد ئەو نە دە ی قوبادی جە لیزادە، بویرانە باسی لە جەستە ی ژن و تینوویە تی ی بو سی کس نە کردبوو، وە لی بە بڵاوبوونە وە ی (بو ئەوە ی هەر چی هەتە و نیتە بە من بچی، دە ئەمجارە ش کراسە کەم هە ل دە وە!) کێ بکێ کار یکی راستە قینە لە قوباد پەیدا دە بی ت کە وە ک هونەری نووسین نا، وە لی وە ک بویری دە بر پین، نە ک هەر هاوشانی ئە و ر ئ دە کات و بە لکوو هە ندیک جار بە جی شی دە هی ل ی ت.

دەستە یە ک قە لە مە م هە یە بو نووسین و

دەستە یە ک پیاویش بو عە شق.

پیاوان وە ک چە پکە گۆ ل وان،

هەر بو دوو سی رۆ ژ

رەنگیان جوانە و بو نیان خو ش،

پاشان دە بی فر یان دە ی.

لە کتیی (بو ئەوە ی هەر چی هەتە و نیتە بە من بچی، دە ئەمجارە ش کراسە کەم هە ل دە وە!) ی (نیگار نادر) دا، (کو تر) و (تامە زرۆ یی بو فرین) پانتایی یە کی بە رینیان دا گیر کردوو هە. بآلندە بە گشتی، سیمبۆ لی ئازادی یە، ئەو هە بو یە پیاویک کە لە قەفەزی زی پیندا بە ند نە بی ت، زوو زوو دە لی ت: ئازاد م وە ک مە ل. شەیدای ی بو فرینیش لە پروانگە ی (فرۆید) هەو، تامە زرۆ یییە بو جووتبوون. نیگار نادر وی رای کو تر و فرین، هانا بو گە لی ک وشە ی دیکە ش دە بات کە تایبە تن بە بآلندە، وە ک: هی لانە، نیشتنە وە، هە ل نیشتن، (گمە) کە دە نگ ی کو ترە و (تە قە لە لی دان) یش کە تایبە تە بە جو ر ی ک کو تر.

دهستت بێنه له سه‌ر ناوكمی دانی،
 نه‌بیزبۆی! نه‌ بۆ خوارتر نه‌ بۆ سه‌رت‌ر،
 ده‌نا كۆتره‌كانم هه‌ڵده‌فرن.
 نامه‌یه‌كت هاویشه‌ سه‌ر سینگم،
 نووسیبوو: كۆتر، گه‌ردنت ده‌مژم.
 سه‌ر به‌ سینگم بكه‌!
 هێنده‌م نه‌ماوه‌ له‌ لات،
 كۆتری وه‌ك من نابینیته‌وه‌، ها سه‌گباب.
 له‌م به‌ره‌مه‌ی نیگار نادردا گه‌لیك جار (سه‌گباب) پاته‌
 ده‌بیته‌وه‌، بپوا ناكه‌م كه‌س وه‌ك ئه‌و (سه‌گباب)ی وه‌ها شیرین و
 جوان له‌ رسته‌دا جێ كردبیته‌وه‌ و وای كردبیته‌، ئاوازی ئه‌و
 جنیوه‌ له‌ هی پێداهه‌ڵدان خۆشتر و به‌جۆشتر بیته‌. زیده‌گویی
 نییه‌ گه‌ر بلییم، خۆینه‌ر پیر به‌ دڵ هه‌زی لێیه‌ پریشکی ئه‌و
 جنیوه‌ی به‌ر بكه‌وێته‌.
 جنیوم پێ ده‌دا ئه‌و شۆخه‌ هه‌رچه‌نده‌ جنیو تاله‌
 كوتوپر خۆش و شیرینی ده‌كا، لیوی شه‌كرباری.
 قه‌ت بپوا ناكه‌م، جنیوی شۆخه‌كه‌ی (كه‌مالی)، هێنده‌ی
 ئه‌وه‌ی نیگار نادر، خۆش و شیرین بووبیته‌. ئه‌و زمانه‌ی ن. ن
 پێی ده‌نووسیته‌، زمانیکه‌ی بێ گریوگۆڵ و پاراوه‌، وه‌لێ زۆر جار
 زیاد له‌ پێویسته‌ ناوچه‌یییه‌ و هه‌ندیک جاریش له‌بری
 ره‌چاوکردنی كورتبیری، وشه‌ی هاوواتای دووباره‌ کردووته‌وه‌،
 وه‌ك:
 خۆشه‌ویستی و جغاره‌،

که م کهس دهخوای (تهرکیان کا و دهستبهرداریان بیّت).
 تهرکیان کا، زیادهیه. یان:
 دهزانم لهناو خۆتدا
 (شاردووتمهوه و ههشارت داوم). شاردووتمهوه، زیادهیه.
 یان:

پیاوان (همیشه) ههناو و مین (تیکه له دهکن و لیک
 ناکه نهوه). لیک ناکه نهوه، زیادهیه و همیشه بو (تیکه له
 دهکن)، دروسته، وه لای بو (لیک ناکه نهوه)، چونکه نه رینییه
 هه لهیه، (هه رگیز) له گه له (مه نفی) دا دروسته.
 نیگار نادر له کو شیرعی (هموو ژته دا ژیونه تهوه) یشدا به
 هه مان راشکاوی و به هه مان بویرییه وه، خوئی نووسیوه ته وه،
 راشکاوی و بویرییه که شیای ئیره یی پی بردن. ژن که به
 نه یی نیگار ده کیشیت، لای ئه م هیئده (سه ره پۆ)یه، به ئاشکرا
 سیگار، نیرگه له و (مه روانه) (***) ده کیشیت و شه رابیش
 ده نۆشیت:

ئه ز ژنه کم

سه ره به خو و بنه خو،

ژنیکم بی پیاو، بی ئاو له کراس،

ژنیکم عه شق بی ته فه ده مگرئ.

نازانم له بن دره ختیک دانیشتوم

یان له بن پیاویک،

لای ده زانم، ژنیک جوتم، ئه ورپۆ. (***)

بروام به وهیه که ژن زمانی تاییه ت به خوئی ههیه، هه ر
 شیریک به ره مه می قه له می ژن بیّت و گه واهی له سه ر

خاوه نه که ی نه دات که ژنه، ئەوا ئەو ژنه شاعیره، خوێ له زیندانی زمانی پیاوان قوتار نه کردوو و هیشتا دیلی دهستی زمانی باوه که زمانی پیاوه. نیگار نادر وهک ژنیکی بویر، بی ترس و دلپاوی، به زمانی که هی میبینهیه، گۆرانی بو ئەو پیاوه ده چریت که له هیلانهی دلیدایه.

٢٧. ١٢. ٢٠٠٨

(*) مروءه کریدی، نقد النقد ٢٣ ديسمير ٢٠٠٨ ایلاف.

(*) نیگار نادر، بو ئەوهی هه رچی ههته و نیته به من بچێ، ده ئەمجارهش کراسه کهم هه لدهوه، ده زگای ئاراس ٢٠٠٨ ههولێر.

(***) سه رپۆ، ده ربرینی ن. ن خۆیهتی، مه روانه، جوړیکه له تلپاک.

(****) نیگار نادر، هه موو ژته دا ژبونه ته وه، ده زگای ئاراس ٢٠٠٨ ههولێر.

دهلێی دهست بۆ پشکو ده بهم

که ژن ههستی خۆی دهردهبرێت، بیاو دهحه په سیټ.
فیرگینیا ولف

ئه ده بی ژنانه:

دهق وهک چۆن نهینیه کانی نووسه ره که ی ده درکینیت، هه
وا وهلامی پرسیار: (نووسه ری تیکست نیره یان می؟) یش
ده داته وه. که سایه تی هه موو نووسه ریک به هوی
به ره مه کانییه وه ده ناسریته وه، (سه یفی ده وله ماسکه،
موته نه بی باسی خوی ده کات، ئه وه نیتشه خویه تی ده په یقیټ
نهک زه راده شت، پیغه مبه ره له گوریدا نییه، جویران خه لیل
خوی پیغه مبه ره که یه.)⁽¹⁾ (نه ورۆز) ی قاره مانی چیرۆکی (کوچ) ی
(مه هاباد قه ره داخی) یش، خودی نووسه ره خویه تی. (شاعیر نهک
هه ره له و شه نادایه که ده یان نووسیټ، به لکوو له و شوینانه ی
لا په ره کانی شدا یه که به سپیه تی ده میننه وه.)⁽²⁾ فیرگینیا ولف
ده لیت: (نووسینی هه موو ژنیک هه میشه ژنانه یه، ناتوانیت
ژنانه نه بیټ، به لام مه به ست له ژنانه چییه؟ وه لامدانه وه ی
ئهم پرسه، گه لیک دژواره.) لای شۆشانا فیلمان، (فیمینیسټ ئه و
که سه نییه، دژی بیاو ده په یقیټ، ئه وه یه که به زمانیک
ده دویت، جیا له و گوتاره ی روانینی بیاو به رجهسته ده کات.)⁽³⁾

گواره و ملوانکه م بو چیه
 با له ئهستیرهش جوانتر بن،
 هه مووی ده که م به قوربانی
 ئه و چرپه یه ی خوی هه لواسی به گویچکه مدا.^(٤)
 نه جیه ئه حمه د

له من زیاتر ئه م تفهنگه باوهش ده گری
 نه ده توانی ماچت بکات،
 نه مندالی بخاته وه.^(٥)
 دل سوژ حه مه

که له خه و رابووم
 ده موچاوم ناشوم،
 تا ئاونگی ماچه کانت
 له سه ر گونام، گول و
 له سه ر لیوم، خونچه و
 له سه ر چاوم، دوو ئهستیره بگرن.^(٦)
 شیرین کاف

(مه هاباد قه ره داخی)یش ده لیّت:
 ئاسمان ده سماله شینه که ی کولی منه
 کوردستانم وه ک جلی بوو کینیی خوم
 تیا داناوه و
 هه وار هه وار له گه ل خومدا ده یگیرم.

یان ده‌بیرژیت:

دارستان!

کام لقت ده‌که‌یته قردیله بو پوڤم؟^(٧)

یان:

هاورئ زامت له من که‌وئ،

منی سهرتاپا بریندار،

هاورئ ژانت له من که‌وئ

منی لیوانلیو له ئازار.^(٨)

په‌خنه‌گری فیمینست ئه‌و لایه‌نانه ده‌بینیت که ژنانه‌ن و
هیچ پێ‌بازیکێ په‌خنه‌یی دیکه، بایه‌خی پێ نه‌داون.
په‌خنه‌گری فیمینست له پوانگه‌ی ژنه‌وه له ده‌ق ده‌پوانیت و
پێی وایه وه‌ک چۆن نووسینی ژنانه‌هیه، هه‌ر وا خویندنه‌وه‌ی
ژنایه‌یش هیه. په‌خنه‌گره‌ فرۆیدی و (لاکان) بیه‌کانیش وای بو
ده‌چن، ژن تیروانینی جیاواز و زمانی تایبه‌تی هیه.^(٩)

ژن هیه، گوايه له‌بری ژنی بێ‌ده‌نگ ده‌په‌یفت، که‌چی وه‌ک
ژن قسه‌ ناکات، پیاوانه‌ ده‌دویت، یان زۆر ژن که‌ ده‌نووسن،
هاوزه‌مان به‌ دوو زمان ده‌په‌یفن، زمانیک که‌ تایبه‌ته‌ به‌ خۆیان
و یه‌کێکی دیکه، که‌ زمانی زالی پیاوانه‌. زمانی نووسینی ژن،
هیشتا زمانیکێ دیله، ئه‌و ژنه‌ی به‌ زمانیکێ ئازاد نانوسیت،
هه‌قه‌ باسی جیاوازیی نیوان زمانی ژن و پیاو نه‌کات. زۆر

خاتوونه نووسەر، مێبوونیان به کۆسپ و لایهنی لاوازی خوێان
دهزانن، مههاباد قهره داخی به تهو سیکی پر چه سره تهوه
دهلێت:

تاوانی به فر سپیتی و
هی گیا سهوزیتی و
هی من کچیتیه. (١٠)

خانمه شاعیری سویدی ئیدیت سویده رگران (١٨٩٢ _ ١٩٢٣)
دهلێت:

من ژن نیم،
نه میم نه نیر،
نه ماسیم نه تۆر،
نه گرم، نه ئاو.

ئایا شاعیر ده توانییت به زمانیکی هاوبهش بنووسیت؟
زمانیک نه میانه بییت، نه نیرانه؟ لای کارولین بۆرک، له
تیۆری فیمنیزمدا، زمان ده که ویته سهنته رهوه، چونکه ژن له
کاتی په یقین و نووسیندا، خۆی ده خولقینیت و ناچار ده بییت به
زمانیک بیته گو که له زمانیکی نامۆ ده چیت، زمانیک که
ته نانهی خۆشی پیی ئاشنا نییه. گرفت ئه وه نییه که زمان
بهشی ده برپینی خولیاکانی ژن ناکات، ئه وه یه می بوازی
نه دراوه، سوود له توانای زمان وه برگریت و ناچار کراوه
بیدهنگ بییت. له بهرواردیکدا له نیوان خۆی و (جیمس
جوئیس) دا، فیرگینیا ولف ده لێت: (که ژن ههستی خۆی
ده رده بریت، پیاو ده چه په سییت). (١١)

راهییه بووم
 کاهینه درۆزنهکان
 دهستیان بو درێژ دهکردم. (*)

پیاو که دهنووسیت بیرکردنهوهی باوکی به سه‌ریدا زاله و
 دایکی فه‌رامۆش ده‌کات، به‌لام ژن با له‌ژێر کاریگه‌رییه‌تی
 دایکیشیدا بێت، که ده‌نووسیت، باوکی هه‌ر له‌ یاده.
 په‌نگه مه‌مه‌که‌کانم شاخ بن،
 پیر بن له به‌رده‌قاره‌مان. (۱۲)

ناشکراترین جیاوازی له نیوان ژن و پیاودا، جیاوازی نیوان
 له‌شی مێ و نێره، هه‌ر ئه‌م جیاوازییه‌یشه وه‌ک هه‌وینی
 ده‌سه‌لاتداری پیاو و بێده‌سه‌لاتیی ژن به‌گه‌ر خراوه، به‌لام
 جیاوازی نیوان ئه‌ده‌بی پیاوانه و ئه‌ده‌بی ژنانه، له جیاوازی
 بیۆلۆگی نیوان (نێر و مێ) وه سه‌رچاوه ناگریت، جیاوازییه‌که،
 کریستیان پۆشه‌فۆرت گوته‌نی ئه‌وه‌یه: (ئه‌ده‌بی ژنانه و لاتیکه
 داگیرکراو، ئه‌ده‌بی پیاوانه و لاتیکه داگیرکار). ئه‌ده‌بی پیاوانه
 باخیکه له‌ناو شاردا، ئه‌ده‌بی ژنانه زوونیکه له‌و کێوانه و
 ته‌نیا ژنان خۆیان، به‌و زوونه ئاشنان، هه‌ر بۆیه به‌چاوپۆشین
 له‌ کات و شوین، ئه‌زموونیکی هاوبه‌ش، ژنانی نووسه‌ر پیکه‌وه
 ده‌به‌ستیته‌وه. (۱۳)

وه‌ره یاره ئاگرینه‌که‌م
 پێش ئه‌وه‌ی بکوژیته‌وه

ماچیکى ئاويت بکهه،
پیش ئهوهى ببه به ههله،
تیشه ماچیکه بکه!

ئهوانهى وای بو دهچن، بهردى بناغهى گوتارى ژنانه،
هینانه قسهى جهستهیه، به ههلهدا دهچن، چونکه نووسین
دهنگیکى خوداییه، له ناخهوه ههلهدقوئیت و هاواری پوچه،
نهک لهش.

له کولتورى بابسالاریدا، (ژن چونکه کهمهقهله، ناتوانیت
وهلامى پرسیارهکانى پیاو بداتهوه. پیاوی عاقل له رسته
بیماناکانى ژن تیناگات، بهلام ژنان سه رهپای کهمهقهلیشیان
له یهکدی تیدهگهن.)^(۴) هه رهپوانگهیهوه، هونه ره له (خووی
نیر)هوه، هاتوه، ژنبوون خهوشه و داهینان ته نیا کارى پیاوه،
چونکه قهلهمه کهیشی وهک ئه ندامى نیرینهى خاوهنى هیزی
خولقاندنه. هه ره له و دیده پیاوانهیهوه، میینهى نمونه یی،
نه رم و نیان، لاواز، گوپرایه له و زمانلووسه، له پرووی
سیاسییشه وه پاسیقه و کهسیکه هه میشه پیویستی به پیاویکه
بیپاریزیت و هه ره ژنیکیش کهویى نه بیت، له ده وروبهر
بیئاگایه.^(۵)

وهک چو ن ناوبانگی زور شاعیری کورد به شیعری سیاسیه وه
به نده، له وانه: حاجی قادری کوپی، بیکهس، کامه ران موکری و
عه بدوللا په شیو، هه ره وایش گه لهک شاعیر و نووسه ره به وه
به ناوبانگن که له بری ژن ده نووسن، داکوکیی لی ده کهن و بو

یاخیبوون هانی ددهن، وهک نیزار قه‌بانی و شیرزاد حه‌سه‌ن؛ به‌لام ئایا پیاو با شاره‌زایانه‌یش به ناخی ئافره‌تدا پڤۆ بچیت و لی‌زانانه‌یش خه‌م و خولیاکانی به‌رجه‌سته بکات، ده‌توانیت ببیته زمانحالی ژن؟

قاره‌مانگه‌لی به‌شیکی گرنگ له شیعه‌کانی نیزار قه‌بانی له ژن پیک دین و هه‌ندی‌کجار هی‌نده‌ی ژن، ژنانه ده‌په‌یقیت. به پیی لی‌کدانه‌وه‌ی فروید هه‌ر گرووپیک سه‌روکی‌کیان هه‌بووه که سیکسکردنی بو خوی حه‌لال و بو ئەندامانی گرووپه‌که‌ی حه‌رام کردووه، بویه ئەوانیش ڤقیان لی هه‌لگرتووه و له پیناوی کوشتنیدا یه‌کیان گرتووه. تاوانی باوک‌کوشتن به‌وجۆره سه‌ری هه‌لداوه و هه‌ر له‌گه‌ل کوشتنی باوک‌که‌یشدا، گرووپه‌که‌هه‌ستیان به تاوانباری کردووه، پاشگه‌ز بوونه‌ته‌وه، ویزدانیان ئازاری داو و قینیان له خویان بووه‌ته‌وه.^(١٦) شیرزاد حه‌سه‌ن له نو‌قلیتی (حه‌سار)دا، ئەو لی‌کدانه‌وه‌یه‌ی فروید به‌رجه‌سته ده‌کات و له کورته‌چیرۆکی (که‌له‌کوڤان و ئاسکه‌کچان)یشدا،^(١٧) له‌به‌ر ڤۆشناییی بو‌چوونه‌کانی (ولیه‌م ڤایش)دا، ڤابوونیکی جنسی که به تی‌کشکان دوا‌یی دی‌ت، به‌ڤا ده‌کات. شیرزاد حه‌سه‌ن، له‌و دوو چیرۆکه و له‌گه‌لیک به‌ره‌می دیکه‌یدا، ئازار و ئاره‌زووه‌کانی ژن ده‌هی‌نیته‌گو، به‌لام وه‌ک چۆن ده‌قیکی عه‌ره‌بی با نووسه‌ره‌که‌یشی کورد بی‌ت، هه‌ر ده‌که‌ویته ژیر ڤه‌شمالی ئەده‌بی عه‌ره‌بییه‌وه، ئەو ده‌قانه‌ی نیزار قه‌بانی و شیرزاد حه‌سه‌نیش، با له سه‌نگه‌ری ژنیشه‌وه نووسرا‌بی‌تن، به‌لام

چونکه له دهروونی ژنهوه نهووسراون، هەر دهربرې گوتاری
پیاوانهن، نهک ژنانه.

زمانی شیعرى:

خوینهرى شیعرهکانى فرۆیدینگ، نیلس فیئرلین و دان
ئهندهرسوڤ، بو تىگه‌یشتن له مه‌به‌ستى ئهو شاعیره
سویدیانه، دووچارى دژوارى نابیت، به‌لام گونار ئیکه‌لويف به
ئاسانى خوێ به‌دهستهوه نادات.^(١٨) له شیعرى عهره‌بیشدا،
نیزار قه‌بانى پرووى ده‌مى له خه‌لکى زوره، به‌لام ته‌نیا
هه‌لزاردهیه‌کى که‌م له شیعره سه‌خت و قووله‌کانى ئه‌دونیس
تیده‌گهن، ئاخر بو ئه‌وه‌ی خوینهر له شیعرى ئه‌دونیس تیگات،
ده‌بیت: (١) شاره‌زای که‌له‌پوورى عهره‌بى بیت، هەر له شیعر،
په‌خشان و په‌خنه‌وه، تا قورئان و گوته‌کانى په‌يامبه‌ر. (٢)
ئاشناى میژووى دنیا بیت، چ هی کوڤ و چ نوێ. (٣) ده‌سه‌لاتى
به‌سه‌ر زمان، ریزمان و په‌وانبیرى عهره‌بیدا بشکیت. (١٩)
ئه‌گه‌ر نا په‌نگه (سارای نه‌جدى لى ببیت به (سه‌یاره‌ی
نه‌جده!) (٢٠) هەر بویه‌هه‌للایجیش ده‌لیت: (ئهوێ شاره‌زای
نیشانه‌کانمان نه‌بیت، له دهربرینه‌کانمان تیئاگات.)

مه‌هاباد قه‌ره‌داخى ده‌لیت:

من زه‌مینیکم ده‌ویست

گوێ له رازی په‌لکه‌گیایه‌ک بگریت و
سکالای گه‌لایه‌ک بخوینیته‌وه.^(٢١)

یان ده‌بیریت:

با زهوی بوهستی و
وهک گالیسکهیهکی تهرم هه لگرتوو رانه بووری. (۲۲)
یان:
دهگه پیم و تابووتی خۆم له سه ر شانه.

له شیعرى بالادا، وشه، زاراوه، سیمبۆل و وینه شیعرییهکان هه لگرتی تاقه مانایهکی دیاریکراو نین، به لکوو ئاماژه بو گه لیک تیروانین و بوچوونی مه عریفی و فه لسه فی ده که ن. ئاو دوور له شیعر، شله یه کی بی تام و په نگ و بۆنه، به لام له دیره شیعریکدا ده شیته چهندان لیکدانه وه هه لگرتیت، له شیعردا ده گونجیت، مرواری: فرمیسک، به رد: دل، مانگ: پوو، نیرگز: چاو بیت، ئه مه یش هیلی جیا که ره وه ی نیوان زمان شیعرى و ناشیعریه. له زمانی زانستدا، وشه یه ک مانای دیاریکراوی هه یه، له شیعردا نیشانه (دال) چهندان مه به ستی (مه دلوول) هه یه. (۲۳) نیشانه نه ک هه ر ده شیته لای دوو که س، دوو مه به ستی جیاوازی هه بیت، به لکوو ده شیته لای هه مان که س، له دوو کاتی جیاوازدا، دوو مه به ستی جیاوازی هه بیت، بویه مه هاباد قه ره داخی، کاتی که له په راویزدا، مانای هه ندیک سیمبۆل و وشه ی لیک داوه ته وه، (** زیانی به شیعره کانی گه یان دووه، چونکه په واندنه وه ی ته مومژ له ده وری کرۆکی شیعر، ساغ کردنه وه ی مه به ست و به ده سته وه دانی مانا، له لایه ن خودی شاعیره وه، جگه له وه ی گو لی گه شی شیعر، له سیسبوون و وه رین نزیک ده خه نه وه، سووک سه رنجدانی ئاستی رۆشنبیری خۆینه ریشه.

مه هاباد قه ره داخی ده لیت :
 قه لا قائمه کانی متمانه هه ره سیان هیئا .

مانگ زمانی نه پزابوو،
 ئەستیره پیی نه گرتبوو. (٢٤)

فیشه کیک چه پکیک دل
 ده دا له په رچه می تفهنگ. (٢٥)

مه جاز (خوازه) ده رگا له سه ره حه قیقه ده کاته وه، شاعیر
 حه قیقه دیاری ناکات، ئاماژه ی بو ده کات، بویه ئەوه کاری
 شاعیر نییه، سنووری نیوان مانای راسته قینه و مانای مه جازی
 نیوان وشه کان ببه زینیت. شاعیر له پیی په نابردنه بهر
 خوازه وه، خو ی له راسته وخو یی ده پار یزیت، لیکدانه وه ی
 خوازه کان، گه رانه وه یه بو راسته خو یی .

شیعری بالا باسی فه لسه فه ناکات، به لکوو خوینه ره ناچاری
 تیپرامانی فه لسه فی ده کات و پرس یاری فه له سه فی له کن
 ده وروژینیت. ئەدو نیس یه کیکه له و شاعیرانه ی، خوینه ره بو
 پرس یاری فه لسه فی کردن، هان ده دات، هه رچه نده شیعه رکانی
 خویندنه وه یه کی فه لسه فی یانه ی جیهان نین. (٢٦) ئەو شاعیره ی
 مه به سه ته کانی خو ی شی بکاته وه، وه لامی پرس یاره کانی خو ی
 ده داته وه، ئەمه یش وه ک سووتاندنی بالی شیعیر وایه .
 جه لاله ددینی روومی (١٢٠٧ _ ١٢٧٢) له شیعه ر بالا کانیدا،

داوامان لێ دهکات به وردی و قوولێ، سه رنجی ناخی خۆمان
 بدهین، به دواى خودی خۆماندا بگه پێین و هه ولێ ناسینی
 خودی خۆمان بدهین. (پۆبیرت فیلیپس) ی شاعیری هاوچه رخی
 ئەمریکایی ده لێت: (جه لاله ددینی روومی ئەو شاعیره
 نائاساییه، هه ر ئەو پرسیارانه ی ده ورووژاند که ئیمه ئیستا
 ده یانکه یین، به ره و رووی ئەو گرفتانه ده بووه وه که ئیستا به ره و
 رووی ئیمه بوونه ته وه،) ئەوه بۆیه سه دان سال به سه ر مه رگیدا
 تیپه پریوه و شیعه رکهانی هه ر زیندوون.

مه هاباد قه ره داخی ده لێت:

هه موو ئیواره یه ک له قوولایی ئەستیره یه کدا
 خۆم چه شار ده ده م و ده گه م به روحت. (٢٧)

یان:

گیان فراوانیی گه ردوون هه لده مژێ.

یان:

له بانیزه ی شیعه ریکه وه

ته ماشای گه ردوون ده که م. (٢٨)

شیعه ری عیرفانی به په نابردنه به ر هه ندیک زاراوه ی
 سۆفییانه نایه ته دی، تیروانینی سۆفییانه، شیعه ری سۆفییانه
 به ره م ده هیئت. (زمانی سۆفییانه زمانیکی شیعه رییه، تییدا
 هه موو شتیک له سیمبۆل ده چیت، هه موو شتیک خودی خۆیه تی
 و شتیککی دیکه شیه، وه ک نمونه: دل به ر ده شیت سه راب، گۆل
 یان خودا بیت. (٢٩)

ئەدونیس دەلیت:
ولاتی من ئەو هەورەیه
کە زادهی هەلمی زەریاچە
هۆنراوێه،

ئیف بۆنفا دەبیزیت:
وشەکانیش وهکو ئاسمان
بێ سەرەتان،
بێ کۆتایی،
کەچی لەناکاو هەموویان
لەناو گۆمییکی بچوو کدا
گەش گەش دیارن.

ئەو دوو شاعیرە بێ ئەوێ دەست بە داوینی وشەگەلی لە
بابەتی: فەنا، زوهد، وهجد، تەجەللا... هە بگرن، بالاترین
وینە شیعیری سۆفیانهیان کیشاوه. ئەو دوو شاعیرەیش وهک
محیدینی عەرەبی، سەرقالی ئەوێ ئامارە بۆ ئەو راستییە
بکەن کە (خۆشەویستی ئەو تاقە ئایینەیه، کینه و ناکۆکی لە
نیوان سەراپای خەلکدا ناهێلێت).^(٣٠)

پەخشانه شیعر ... رووباره شیعر
شیعر تەنیا بە بەکارهێنانی زاراوهی نوێ نابێتە شیعر
هاوچەرەخ. شیعر نوێ بت دەشکێنێت، تابوو ناسی و بە گز
واقیعدا دەچیتەوه. لە پرستە شیعیری نویدا، وشەکان سەرباز
نین، بۆ پیشکەنی بەیانیان ریز کرابن، وشەکان بە چاوپۆشین

له سووک تیپوانینی خوینهری دهسته مۆ و هه لچوونی ره خنه گری
له قورپی واقعی باودا چه قیو، سه ما ده کهن، وشه کان له ژیر
باری دژواری کولتووری دیریندا، رهنگی مردوویان لی
نه نیشتووه، زرپ و زیندوون، نانالیین، گۆرانی ده لیین. شیعر
به وه نابیته نوئ، شته کۆنه کان له شیوهی تازه دا بلایینه وه،
ستایشکردنی حیزب، ههر پیداهه لدانی خیل، با به شیعی
ستوونی نه بیت و به په خشانه شیعریش بیت. مه هاباد
قه ره داخی ده لیت:

گلکۆکان ئه و لانکه ئه زه لیان

پرن له پۆهی کۆرپه،

لانکه کان ئه و تابووته شکاوانه

پرن له جهسته ی پیر. (31)

یان:

گۆزه ی کاره ساته کان کون

ئه و ناوه یان

خه لتانی رووداو کردووه. (32)

شیعر ده شیت چه ند جاریک بیخوینینه وه، شیعار به یه ک
جار لی تی ده بین. شیعر ده شیت ههر جاره ی شتیکی نوی
تییدا بدۆزینه وه، شیعار ههر خوی کاویژ ده کاته وه. شیعر
پیویستی به لی پامان و به قوولی تی روانینه، شیعار
سه رنجدانیکی رووکه شی به سه. له روانگهی (پۆلاند بارت) وه،
دوو جۆر دهق هه یه:

Readable

ئەو جۆرە دەقەيە، دواى يەك جار خويندەو، لەبەر چاوى
خوينەر دەكەويّت و جاريكى ديكە ناگەریتەوە لای.

Writeable

خوینەر چه‌ند جارێک ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ لای و هه‌ر جاره‌ی به‌ جوورێکی نوێ ده‌یخوینێته‌وه‌، یان به‌ قه‌ولی ڕۆلاند بارت ده‌بنووسته‌وه‌.^(۳۳)

زمانی شیعرى نوئى، ده‌بیت خوئى له چه‌وریى ره‌وانبیزی دی‌رین پزگار بکات و له هه‌ناوی گه‌رموگورئى ئه‌م‌پ‌و‌وه سه‌ره‌له‌ب‌دات. به زمانیکى کو‌ت و پ‌ی‌و‌ه‌ند ک‌راو، نه باسی ئازادی ده‌ک‌ری‌ت و نه شیعرى نو‌ب‌یش ده‌نو‌وس‌ری‌ت. ئه‌دو‌نی‌س ده‌ل‌ی‌ت: (شیعر بو‌ ئازاد‌کردنى مانا، چ پ‌ی‌و‌ی‌ستی به کو‌ت و زنجیره؟) نو‌ی‌کردنه‌وه، لاساییک‌ردنه‌وه‌ی ئه‌و شاعیره عه‌ره‌بانه نییه که لاسایی شه‌پ‌ۆله شیعریه‌کانی ر‌ۆژئاوا ده‌که‌نه‌وه. تازه‌گه‌ری ده‌ستبه‌ردان نییه له شیعرى ستوونى و ک‌ی‌شى خو‌مال‌ئى، تازه‌گه‌ری به پ‌له‌ی یه‌که‌م، پ‌ی‌و‌ه‌ندیی به روانینی نو‌ی‌وه هه‌یه.

شیعری نوئ، شیعریکه خاویڻ، ته پوټوژی به ره همی
شاعیرانی دیکه ی لئ نه نیشتنوه، باخیکه له گزوگیای زیانه خرو
پاکژ کراوه ته وه و شهیدای گولمه زنانه وه و ناوبانگ په یداکردن
نییه، له رپی سه رکیشی هه رزه کارانه و هاتوها واره وه. شیعری
نوئ، ناسکه وهک په رهی گول، به پیچه وانیه ی رپر هوی رووباره
مهله دهکات و رووی له شوینه مه ترسیداره کانه، چاره سه ری

ئیدیۆلۆگیانە پەسەند ناکات و لەبەردەم سۆلتانی یەقیندا،
شمشیری گومان هەڵدەکێشێت. مەهاباد قەرەداخی دەلیت:

باران لە دەروازەی دیبەری پۆحدا
دەرۆزە تێکۆکی ئاو دەکات،
ئاگردانی ئامیز
لە تاراوگە دەپچێ و
لیۆهکان کالبوونەوهی ماچ تۆمار دەکەن.^(٣٤)

کەلەکەبوونی دیمەنەکان یەکیەکە لە پروکارەکانی شیعی
نۆی، بە تاییبەتی لە شیعی بازەیییدا. پەخشانه شیعر گەلیک
جار پووبارەشیعر و کە دەستی پێ کرد، تا کۆتایی وەستانی بۆ
نییە و هەر خورەیی دیت، هەر بۆیە هیئە گۆی بە خالبەندی
نادات. پەخشانه شیعر کورت و چەرە، بە هیمنی بۆ یەک خوینەر
دەدوێت، پێویستی بە قیزە نییە و بە شکاندنی سنوورەکانی
نیوان شیعر و پەخشان، ئەو وردەکارییانە بەسەر دەکاتەوه کە
پشتگوێ خراون.

پەخشانه شیعر کێش فەرامۆش ناکات، بەلام کێشه
تەقلیدییه کانی پەچاوا ناکات. کێشی پەخشانه شیعر وەک
سەمفۆنیا جوړاوجوړە، پشت بە تاقە پستەیهکی موزیکایی
ناوەستێت. یەکیەک لە نیشانهکانی پەخشانه شیعر،
ریتەکەیهتی، هەر چی ئیقاعی هەبوو شیعر نییە، بەلام هەر
چی شیعرە، دەبیّت رەزمی هەبیّت، هەمیشە دەلیین دیجلە و

فورات، نالین فورات و دیجله، ئایا له بهر ئه وهی دیجله له فورات گرنگتره؟ نا، چونکه وا له سه زار خوشتره. شیعیر هه میسه ده بیټ، ئهم یاسا نه گۆره ره چاو بکات. فه رلین ده لیټ: (موزیکی گوته کان، له مانا کانیان گرنگتره،)

شیعیری پووچ

(ئه وهی پپی وابیټ به نووسینی قسهی پووچ و بیمانا، ده قیکی عه به سیانیه ده نووسیټ، ئه وه ته نیا تیکستیکی پووچ و بیمانا ده نووسیټ).⁽³⁰⁾ ساموئل بیکیټ قسهی بیمانای نه کردووه، باسی بیمانایی ژبانی کردووه. (نایلون له ئاوریشم تازه تره، به لام ئاوریشم جوانتره. ته نه که له زیڕ نویتره، به لام زیڕ بایه خدارتره). ده قه پووچ و بیمانا کانی ئه وه (شاعیرانهی) پشتیان کردووه ته خوینهر، له چاو ئاوریشمی شیعیری (نالی) دا نایلون و به به راورد له گه ل زیڕی شیعیری (گۆران) دا، ته نه که ن. ته نیا ئه وانه ده توان ده قی نوئ به ره هه بهینن که شاره زای ئه ده بی دیڕینن. ئه وهی ده سه لاتی به سه ر زمانیکدا نه شکیت، چون ده توانیټ داهینانی تیډا بکات؟ گۆران که ده قی نوئی به زمانیکی نوئ نووسیوه، به زمانه دیڕینه کهیش ده قی مه زنی وهک (تاوئ نه گه را چه رخی موخالیف به حسابم) ی به ره هه هیناوه که هاوبالای شیعیره هه ره که له گه ته کانی ئه ده بی دیڕینه. ئه وهی به ته واوی شاره زای بونیادیکی کون نه بیټ، ناتوانیټ نوئی بکاته وه. ئه مه یاسایه و نه ک هه ر زمان و ئه ده ب، هه موو بواریک ده گریته وه. مه هاباد قه ره داخی شیعیری

بیمانا نانوسیت، بهلام هندیك جار دیر یان وشه لهتوپهت دهكات. كه سهعدی یوسف (واقفة) بهم شیوهیه دهنوسیت:

و

ا

ق

ف

ة (٣٦)

مهبهستی ئهوهیه وینهی راوهستان به حهرفهكان بکیشیت، بهلام ئاخۆ مههاباد قهرداخى به چ مهبهستیک وشه

نا

ما

نه

و

ئ، (٣٧) پارچه پارچه دهكات؟

گۆران پیی وابوو، ئهگهر بى دهستکاری شیعره کۆنهکانی بـلاو بکاتهوه، یاریدهی ئهوانه دهـدات كه لیـکۆـلینهـوه لهـسهـر میـژووی ئهـدهـب و گهـشهـکردنی زماـنی کوردی دهـکهـن. (٣٨) بریا گۆرانیش وهکوو والت وایتمان سلّی له جوانترکردنی شیعرهکانی نهکردباوه. شاعیر خۆی بریار دهـدات بۆ زۆربه دهنوسیت یان بۆ ههلبژارده، بهلام پێویسته بۆ خۆینهـر بنووسیت نهک بۆ رهـخنهـگر. منی خۆینهـر ئهـوهـم به لاوه گرنگه، دهقیکی جوان بخوینمهوه، به چاوپۆشین له میژووی له دایکبوونی. هندیك دهقی گۆران، ههـرچهـنده بوونهـته هۆی سهـرخستنی ژمارهـی

لاپەرەى دیوانەكەى، بەلام له بایه‌خى هونه‌ریی ئه‌و شاعیره‌ مه‌زنه‌یان دابه‌زاندوو. ده‌شیت (مه‌هاباد قه‌ره‌داخى) یش وه‌ك گه‌لیك شاعیری دیکه‌ى كورد، له‌ژیر کاریگه‌رییه‌تیی ئه‌و تیژه‌ى (گۆران) دا بووبیت، ئه‌گه‌ر نا زۆر له‌ شیعه‌ره‌كانی سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی فه‌رامۆش ده‌کرد، یان سه‌رله‌نوێ ده‌ینووسینه‌وه‌.

چونكه‌ بارانى شیعرى مه‌هاباد قه‌ره‌داخى كه‌ داىكرد دره‌نگ خۆش ده‌كاته‌وه‌، بۆیه‌ هه‌ندیک جار خۆى دووباره‌ ده‌كاته‌وه‌. له‌ شیعرى (كارپته‌) دا ده‌لیت: (فرمیسكى قه‌ترانى به‌ نیگامدا داده‌چۆرا، گوتم په‌نگه‌ گلینهم بى، هه‌لبوه‌رى. ل ١٧٩ ی پانوړاما) له‌ شیعرى (سێ نزا) یشدا كه‌ هاوتا ئه‌سعه‌د كردوو به‌ گۆرانى، ده‌بیژیت: (نه‌ك هه‌ر ئه‌شك، هه‌ردوو گلینه‌ى چاوبیشت هه‌لدوه‌رى. ل ١٧٨ ی پانوړاما) له‌ شیعرى شاخ کیلگه‌ى گه‌نمه‌شامیه‌دا ده‌لیت: بروسكه‌ فلاشه‌ و ئاسمان وینه‌ى ئه‌م هه‌نگاه‌ كوچه‌ره‌ ده‌گرئ. (ل ٥٤) له‌ چیرۆكى (كوچ) یشدا هه‌مان وینه‌ى شیعرى دووباره‌ ده‌كاته‌وه‌. (بروسكه‌ فلاشه‌ و خوا وینه‌ى ئه‌م مه‌رگه‌ساته‌ ده‌گرئ. ل ٣٧) یان: (گه‌ردوون وه‌ك ده‌سمال له‌ گه‌ردنمه‌وه‌ ده‌ئالینم. ل ٧٣ ی میدالیا) له‌ شیعرى (عیشقى ئاگر) یشدا ده‌لیت: (ئاسمان ده‌سماله‌ شینه‌كه‌ى كوڵى منه‌). یان: (شه‌قام بۆینباخى په‌شى پرسه‌یه‌ و له‌ ملی زه‌ویدایه‌. ل ٥٥ ی شاخ کیلگه‌ى گه‌نمه‌شامیه‌). له‌ ل ٩٨ ی (میدالیا) یشدا ده‌نووسیت: (یه‌ك جاده‌ى دریز وه‌ك بۆینباخى پرسه‌، زه‌وى ده‌به‌ستیته‌وه‌). له‌ ل ٧١ ی میدالیادا ده‌لیت: (دیواره‌كانى متمانه‌

پووخواون،) له شیعرى (زهردهشت)یشدا دهنووسیت: (قهلا
قایمهکانى متمانە هەرەسیان هیئا.)

گرنگ ئەوه نییه چەند دهنووسین، ئەوه گرنگه چى
دهنووسین. ئەوه چلوناىهتییه، جیپیی خوی دهکاتهوه و
کاریگهريیهتى جی دههیلت. (زریان)ی ئەنوه قادر جاف و
(گهردهلولى سپی)ی لهتيف ههلمهت، دوو کۆمهله شیعرى وهک
قهواره بچووکن، بهلام له دنیای شیعرى نویی کوردیدا، دوو
ولاتی بهرین و دلگیر و ئاوهدانن.

پهیکەر، مههممهه بهنیس گوتەنى: (یهکیکه له رهگهزه
گرنگهکانى شیعر و ئەركى ئەوهیه، دهقهكه كۆ بکاتهوه و بوار
نهدات بلاو ببیتهوه و له دهست دهر بچیت.) کهم و پوخت ئەو
یاسایهیه که شاعیر دهبیت ههمیشه دهستی ریزی بو به
سینگهوه بگریت. له ولاتی شیعرى مههاباد قهره داخیدا، ئالای
چری ههندیكجار، گهلیك بلند و شهكاویه: (پووبارم گری دا،
وهک فهقیانهیهکی نهینی تیا ههشار دراو. ل ۲۹ی شاخ کیلگهی
) یان: (پردیک دوو کهناری زیز ئاشت دهکاتهوه. ل ۱۹ی
میدالیا.) یان: (پۆحم چالاوگهی بارانی تیشکه. ل ۳۹ی شاخ..)

شیعر و چیرۆک:

کارلۆس فۆینتس دهلیت: (پۆمان ئەو پووداوانه دهگیریتهوه
که میژوو فهرامۆشیان دهکات.) مههاباد قهره داخی چیرۆکیش
دهنووسیت، گرنگترین کاری ئەو لهو بوارهدا، دهقی (کوچ)ه که

چیرۆکیکی درێژ یان پۆمانیکی کورتە. پووداوهکانی کۆچ زنجیرهیی له سه‌ره‌تاوه بۆ کۆتایی چنراون و هه‌ندیک جاریش گێره‌وه بۆ رابردوو ده‌گه‌رێته‌وه. بابته‌ی کۆچ، کۆره‌وه‌که‌ی به‌هاری ١٩٩١ی باشووری کوردستانه، به‌سه‌ره‌هاته‌کان ئاوێته‌کردنیکی هونه‌رییانه‌ی واقعی و خه‌یال، هه‌رچه‌نده واقعی به‌شی شیرێ پێ ده‌برێت.

مه‌هاباد قه‌ره‌داخی که خۆی له کۆره‌وه‌که‌دا به‌شدار بووه، کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کیی چیرۆکه‌که‌یه و باس باسی خۆیه‌تی، به‌لام ئه‌وه‌ی ره‌چاو کردوو که چیرۆک ده‌گێرێته‌وه، راپۆرت نانووسی، بۆیه شاعیرانه فانتازیای وه‌گه‌ر خستوو. بیکاسۆ ده‌لێت: (من وێنه‌ی سروشت ناکێشم، سوود له سروشت وهرده‌گرم. جیهان به‌و شیوه‌یه ناخه‌مه روو وه‌ک ده‌بیینم، وای نیشان ده‌ده‌م وه‌ک بی‌ری لێ ده‌که‌مه‌وه.) (مه‌هاباد قه‌ره‌داخی)یش له‌و پوانگه‌یه‌وه وێنه‌ی پووداوه‌که‌ی کێشاوه و ژینامه‌ی قاره‌مانی چیرۆکه‌که‌ی گێراوه‌ته‌وه. یه‌کیک له‌ لایه‌نه گه‌شه‌کانی چیرۆکه‌که‌ ئه‌وه‌یه، خۆنه‌ر هه‌ست ده‌کات، نووسه‌ری چیرۆکه‌که‌ ژنه، به‌ تابه‌تی له‌ویدا که‌سه‌ی سه‌ره‌کیی کۆچ، ئامی‌زی پر سۆزی بۆ منداڵیکی بێ‌که‌س ده‌کاته بێشکه، یان که دایکه‌که سه‌ردانی کچه‌ زیندانییه‌که‌ی ده‌کات.

هه‌رچه‌نده ئه‌و دیواره بلندانه‌ی ژانره ئه‌ده‌بییه‌کانیان له یه‌کتری دا‌بریبوو، هه‌ره‌سیان هێناوه و ره‌گوریشه و لقو‌پۆپی شیعر و په‌خشان تیکه‌لی یه‌کدی بوون، به‌لام هێشتا هه‌ر ژانره و

سنووری خو، با به تهلی دپکاویش دیاری نهکرا بیت، ههیه. گۆته دهیگوت: (شاعیری راستهقینه چیرۆکنوو سێکی گهورهیه.)^(۳۹) لایه نێکی جوانی دیکه ی کوچ، ده برپین و وینه ی شیعریه که ناوبه ناو پرووی دهقه که زیتر دهگه شیننه وه. (دهنگی به سۆزی پزگار، ده تگوت بێشکه ی رۆحه شه که ته که ته. ل ۲۸) یان: (ههنگاوه کانت تهقه ل تهقه ل ریگه که ی ده دووری. ل ۵۷) یان: (داره کان لقی به فریان گرتووه. ل ۸۸)

شیه و ههنگوین:

دریدا: دووباره بوونه وه ی دهق، کریستیا: به ره مهینانه وه ی دهق، فوکۆ: دهسه لات ی ئه رشیف، باختین: دیالۆگ، هارۆلد بلوم: دهسه لات ی شاعیری دیرین به سه ر شاعیری نویوه و (بارت) یش: باسی ئه وه ی ده کرد، نووسه ر خود ی خو ی نانوو سیته وه، نووسه راوه دیرینه کان تی که ل ده کات و سه ره له نو ی دایانده پیریتیه وه.^(۴۰) هه ژار که زه حمه ته هیه شاعیری کورد، هینده ی وی دژی ژن بوو بیت، له م بواره دا قسه یه کی جوانی کردووه: (شاعیر ده بیت وه ک می شه ههنگوین و ابیت، شیه له گولان هه لمزیت و له پاش ده ستکار یکردن ی وه ستایانه، به شکلی ههنگوین هیقی بکاته وه،)^(۴۱)

من و هه ور

بو ئه شکی قه تیسما و ده گرین
بو بارانی خنکا و ده گرین،
بو زه ریای شه پۆل دزرا و

بۆ دارستانی لق و ڕهگ
سووتاو و راگوێزراو دهگرين. (٤٢)

مه هاباد قه ره داخی سیبه ری دره ختی شاعیرانی کوردی جی
هیشتوو و له ههولێ ڕۆنانی ته لاری شیعی خۆیدا یه. ئه و بۆ
گوێپینی خودی خۆی و ئه و ی دیکه، دهستی داوه ته چه کی
نووسین، ده یه و یت خۆی و ئه و ی دی، جا کتر و پێوه ندیه کان
گه رمتر و ژیان جوانتر بکات. ئایا شیعر ئه و ئه رکانه ی پێ
جیبه جی ده کریت؟ شیعر ناتوانیت جیهان بگوێپیت، به لام
ده توانیت وا بکات، ئینسان پته و تر خۆی له به رده م
دژواریه کانه دا ڕا بگریت. ئایا شاعیر ده توانیت چاو له و
کاره ساتانه بپۆشییت که یه خه ی مرقایه تی ده گرن؟ لای
مه هاباد قه ره داخی کۆره وه که ده یته هه و ینی ڕۆمانیکی کورت
و له سه رچاوه ی ژانی ئه نفالیشه وه، شیعیکی درێژ (شاخ
کیلگی گه نمه شامیه) هه لده قولیت.

که نیشک ده بوو به په پوله و
کوڕ چۆله که و
بارانی لم ده یخنکندن. (٤٣)

سه رگۆن پۆلس ده لییت: (ئه و میوانه ی بی شمشیر هاته
ماله که م، که ڕویششت سه رمی له گه ل خۆی برد.) مه هاباد
قه رداخییش به زمانیکی هیمنی وه ک خوړه ی کانی نه ک هازه ی
چه م، چیرۆکی ئه نفال ده گیڕیته وه. شیعی مه هاباد قه ره داخی

به دوو شابال دهفپیت، یاخییوون و بهره‌نگاربوونه‌وه، ئاخر
شیعیریش شیوهیه‌که له شیوه‌کانی بهره‌نگاربوونه‌وه و
هه‌ل‌دانیکه بو یاخییوون له مردن، ئه‌وه نییه شیعری جوان،
هه‌ل‌وێ نه‌میری که‌ویی ده‌کات؟

سه‌رچاوه و په‌روایز:

- ١) خالدة سعید، المرأة، التحرر، الإبداع، ص ٩٠ دار توبقال ١٩٩١ الدار البيضاء.
 - ٢) هنری میلر، رامبو و زمن القتلة، ترجمه: سعدي يوسف، ص ٩٨ بيروت ١٩٧٩
 - 3) Claes Entzenberg & Cecilia Hansson, Modern litteraturteori fran rysk formalism till dekonstruktion, Del 2 s. 232 & 241 andra upplagen 1997 Lund.
 - ٤) نه‌جیبه ئه‌حمه‌د، به‌ه‌اره‌ گریان، ل ١٨ ئینتیشاراتی ناجی، بانه.
 - ٥) دلسوز حه‌مه، له کۆتاییدا بیرم که‌وته‌وه، ل ٥٠ سوید ١٩٩٦
 - ٦) شیرین ک. گه‌لاویژی نوێ، ل ٧. ژ ٧ حوزه‌یرانی ١٩٩٨ سلیمانی.
 - ٧) مه‌هاباد قه‌ره‌داخی، شاخ کیلگه‌ی گه‌نمه‌شامیه‌ی ل ١٧ ستۆکه‌هۆلم ١٩٩٤
 - ٨) مه‌هاباد قه‌ره‌داخی، پانۆراما ل ١٦٩ سوید ١٩٩٣
 - 9) Claes Entzenberg & Cecilia Hansson, Modern litteraturteori fran rysk formalism till dekonstruktion, Del 2 s. 227 andra upplagen 1997 Lund.
 - ١٠) مه‌هاباد قه‌ره‌داخی، میدالیا، ل ٦٣ په‌خشخانه‌ی نه‌ورۆز، ستۆکه‌هۆلم.
 - ١١) سه‌رچاوه‌ی سییه‌م، ل ٢٤٣ و ٢٤٤
 - ١٢) ل ٤٧ پانۆراما.
 - ١٣) و ١٤) ل ٢٤٩ و ٢٧٨ سه‌رچاوه‌ی سییه‌م.
 - ١٥) ل ٩٣ سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م.
 - ١٦) محمد الجود، مفهوم القمع عند فروید و مارکوز ص ٣٠ دار محمد علی ١٩٩٤
- صفاقس.

(١٧) شيرزاد حه‌سه‌ن، گه‌ره‌كى داهۆله‌كان ١٩٩٧ سلیمانی.

(18) En Poesi Antologi (1979 _ 1989) s. 5 Tago Forlag, Attio Tal 1990 Stockholm.

(١٩) أسیمة درویش، تحریر المعنی، فصول، ص ٣١١ خریف ١٩٩٧ القاهرة.

(٢٠) كه ئه‌دونیس ده‌لیت: (لا شمیم ولا نجد). ره‌نگه‌ سوودی له‌م به‌یته‌ دیرینه‌ وه‌رگرتبیت:

تمتع من شمیم عرار نجد

فما بعد العشیة من عرار

كه‌چى هه‌ندرين كردوویه‌ به‌: (نه‌ بوئی، نه‌ فرياه‌گوزاری). رامان، ژ ١٥ ل ١٠٨
ئه‌یلوولی ١٩٩٧ هه‌ولیر.

(٢١) و (٢٢) ل ١٨ و ل ٣٣ شاخ کینگه‌ی...

(٢٣) د. محمد مفتاح، تحليل الخطاب الشعري، ص ٨٣ ط ٢ بیروت ١٩٨٦

(٢٤) ل ٤٠ شاخ ..

(٢٥) ل ١٧ میدالیا

(٢٦) عادل ظاهر، قراءة فلسفية ل(الكتاب) ص ٢٨٧ فصول خریف ١٩٩٧ القاهرة.

(٢٧) ل ٨٨ شاخ ..

(٢٨) ل ٧٣ میدالیا.

(٢٩) أدونيس، الصوفية و السريالية، ص ٢٣ ط ٢ دار الساقی ١٩٩٥ لندن.

(٣٠) هادی العلوي، مدارات صوفية، ص ١٦١ دار المدى ١٩٩٧ دمشق.

(٣١) و (٣٢) ل ٤٧ و ل ٧١ میدالیا.

(٣٣) د. عبدالعزيز حمودة، المرايا المحدبة، ص ٣٣٥ عالم المعرفة ١٩٩٨ الكويت.

(٣٤) ل ١١ میدالیا.

(٣٥) ص ٣٩ المرايا المحدبة.

(٣٦) سعدی يوسف، الاعمال الكاملة، مجلد ٣ ص ٣٣٤ دار المدى ١٩٩٥ دمشق.

(٣٧) ل ١٥ شاخ ..

پراوه ئهستیره

مرواری ته مه نم ده دزی،
 بو کئی ده که ی به ملوانکه؟
 کئی وه کوو من
 کلی جهسته ی سووتاوی خو،
 نم نم ده کاته چاوانت؟
 له تیف هه لمهت لهو پيشه کیه دا که بو کوشیعی: (که
 ته مه نم ئه بی به با) ی (په ری شیخ سالح) ی نووسیوه، ده لیت:
 (په ری به خو پسک شاعیره، ده زانی چو به وشه تابلو گه لیکی
 شیعی بکشییت. زمانه شیعییه که ی، گه رموگوپه، روون و
 په وانه، زمانی مندالییه تی شیعه و بووار بو ناوه پوک
 ده ره خسیییت، شیواز بو خو دیاری بکات.)^(۱)
 د. عارف حیتو که خویندنه وه یه کی ده روونی و جفاکی بو
 هونراوه ی (ئاسمان دووره) ی په ری شیخ سالح کردووه، بایه خی
 بهو دووانه هاودژانه داوه که به ردی بناغه ی ته لاری شیعه که
 بی که ده هیین، وهک: سه ره تا و کوتایی، هه بوون و نه بوون، یان:
 خودی شاعیر و جفاک. ئه وهیشی به لاوه گرنه بووه، ره مزه کان
 لی که بداته وه و باسی لهو بیهووده یی و بیزاریه ییش کردووه که
 به ئه تموسفیری شیعه که وه دیارن.)^(۲)
 مانگ مندالی که ناتوانی گورانی بلی،
 ئیمه ناگه یینه مالی مانگ.

من هز دهكهم تیکه‌لت بم،
خه‌ونه‌کانم پارچه پارچه هه‌ل‌واسراون
به تهنافی سه‌رسو‌رماندا.

تیژه‌که‌ی فۆکۆ یاما که باس له به کۆتایی گه‌ییشتنی دیرۆک
ده‌کات، مشتوم‌پێکی زۆری لێ که‌وته‌وه، ره‌نگه‌ ناودێرکردنی
په‌خشانه‌شیریش به کۆتاییی شیر و بانگه‌شه‌کردن بو‌ ئه‌وه‌ی
ئیدی شیر فۆرمی دیکه به خۆیه‌وه نابینیت، گوتوبێژێکی زۆری
به دوا‌دا بی‌ت، هیچ نه‌بی‌ت له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که
(په‌خشانه‌شیر زیت‌ر گومان ده‌ورووژینیت وه‌ک له‌وه‌ی له هه‌ولێ
جی‌گیرکردنی یه‌قیندا بی‌ت و زاده‌ی نیگه‌رانی و دل‌ه‌پا‌وکێیه و
کۆششیکه بو‌ رامان، ئه‌زموونگه‌ری و یاخیبوون هانمان
ده‌دات،⁽³⁾ بۆیه ره‌نگه شیریش، که پێوه‌ندییه‌کی پته‌وی به
فه‌لسه‌فه‌وه هه‌یه، نه سه‌ره‌تای هه‌بی‌ت، نه کۆتایی. (په‌ری شیخ
سال‌ح)یش که ئه‌م باسه ته‌رخانه بو‌ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئه‌زموونی
شیر له کن ئه‌و، ده‌لی‌ت:

هیچ شتیک سه‌ره‌تای نییه،
هیچ شتیک کۆتایی نییه.

ئه‌وه گه‌رانه به دووی فۆرم و ته‌کنیکی تازه‌دا، توانای
ئه‌وه‌مان پێ ده‌به‌خشیت تا په‌خنه له خۆمان بگرین، خۆمان جی
به‌ی‌لین و گه‌شه بکه‌ین. برپاوه‌ی‌نان به‌وه‌ی واقیع به‌رده‌وام له
گۆراندایه، به‌ره‌و نووسینی ده‌قی‌کمان ده‌بات که کۆتایییه‌که‌ی
به‌رووی چه‌ندان لێ‌کدانه‌وه‌دا کراوه بی‌ت. شیر قوول زاده‌ی
ته‌موم‌ژ نییه، به‌ره‌می کورت‌ب‌ری، زمانی چ‌ر و پوونیه‌یه له
ده‌رب‌ریندا، ده‌شی‌ت رامان و ئه‌ندیشه‌ی شاعیر له‌ هی

فەیلەسووف بچن، وهلی شاعیر بو گەیانندی له دنیا
 وردبوونه وهکانی خۆی، هانا بو زمانیکی ئالۆز نابات، به
 زمانیک دهنووسیت، پروون وهک ئاوی کان، قوول وهک زهریا.
 (که مردن دیت، له ورچیکی برسی دهچیت.) ئەو وینه شیعریه
 هی ژنه شاعیری ئەمریکایی، (ماری ئولیفەر)ه، وهک چۆن پروونه،
 هەر وایش قوولە. شیعر نه پێویستی به هات و هاواری، نه هیچ
 حهوجهی به تهمومژه، پهپولهیه که به ئاشکرا، بهلام بیدهنگ
 دهسووتیت، گهلایه که به بهر چاوی ههمومانهوه، به ئەسپایی
 دهوهریت، مۆمیکه دهگریت و هییدی هییدی خامۆش دهبییت، ژنیکی
 تهنیا، شهوان بیدهنگ دهگری. تهنیا یی گۆرانیهکی خههگینه
 له سههر زاری زۆربهی شیعرهکانی پهری شیخ سالحه:

هاورپیکه خهریکه بروات،

دهترسم تهنیا یی بمخوات.

مالی تهنیا ییم پرووباری بهفر

دلی عاشقم شهپۆلی ئاگر.

من چهز دهکهه

به یهک ههنگاو تیکهلت بم.

دوو دهست پهیکه ری تهنیا ییان شکاند.

ئەو شاعیرانه جیگه ی سه رنج ده بن که له گه ل نو یکردنه وه ی
 فۆرمی شیعر دا، زمانیکی تازه ی گونجاویش ده هیینه ئارا وه. ئەو
 شاعیرانه که به مه بهستی داهینانی فۆرمی نو ی، فۆرمی کو ن
 تیکده شکین، سووک سه رنجی فۆرمه کو نه که ناده ن، له جی ی
 میژوو یی خۆیدا دا یده نه ئین، ته وا وهک چۆن له په یژه دا، پله ی
 دو وه م، پله ی یه که م ره ت ناکاته وه. ^(٤) پهری شیخ سالح

توانیوییه تی له چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م، به زمانیکی نوئ، به
کۆمه‌کی خه‌یالیکی داگیرساو، وینه‌یه‌ک بکیشیت که هه‌م کۆتری
سه‌رنجمان له قه‌فه‌زی خۆیدا به‌ند ده‌کات و هه‌م بۆ به‌رزفرین
هانمان ده‌دات:

ده‌مه‌وئ له تالی پرچم

تۆرئ بچنم،

شه‌وانه له گۆلی واندا

ده‌یان ئه‌ستیره‌ی پئ بگرم.

خوینه‌ری وریا ئه‌و شاعیرانه په‌سه‌ند ده‌کات که ئازایانه
ده‌ست بۆ زمان ده‌به‌ن و سل له سه‌رکیشی ناکه‌نه‌وه، ئه‌وانه‌ی
خه‌ونی یاخیوونیان هه‌یه، بویری پۆحی کردوون به هیلانه،
ئه‌وانه نه له شمشیری گونا ده‌ترسن، نه له ئاگری هه‌رام، که
وا ده‌لیم، بیر له (قینۆس فایه‌ق) یش ده‌که‌مه‌وه که بویرانه زمان
وه‌گه‌ر ده‌خات، وه‌ک نموونه، ئه‌وه‌تا ده‌لێت: (ده‌ستت بئالینه له
گه‌ردنم! با وه‌بیرم بێته‌وه که ژنم).^(٥)

شه‌یدای شیعی ئه‌و ژنه شاعیرانه‌م که کۆیله‌ی ده‌ستی
دۆگما نین، ئه‌وانه‌ی به به‌رده‌م چاوی زه‌قی شته به ناو
جیگیره‌کانه‌وه، (ئاخر هه‌یج شتیک جیگیر نییه، هه‌موو شتیک
وه‌ک شیعر له گۆراندایه)، خه‌تی سوور ده‌به‌زینن، ئاخر خه‌تی
سوور و شتی جیگیر زاده‌ی عه‌قلی پیاوی سته‌مکارن. ئه‌و
ژنه‌شاعیره‌ی مل بۆ هیللی سوور و شتی جیگیر که‌چ بکات، نه
ئازاد ده‌بیت و نه چاوه‌پوانی سه‌رکیشی لی ده‌کریت. شه‌و که
سیمبۆله بۆ دنیا‌یه‌کی تاریک، ره‌ش که په‌مزه بۆ شه‌وانی
نووته‌ک، پانتاییه‌کی به‌رینیان له ولاتی شیعی په‌ری شیخ

سالح داگیر کردوو و مانای تازهی پی بهخشیون و وینهی نویی
 لی بهرههم هینان:
 بو شه و مهگه پین
 کردوو مه به پرچی خوم،
 شه و وهکوو بهفریکی رهش
 بهسه رگهردووندا دهباری.
 نیواران پهنجهرهکهه
 تهنوره و بلووزیکی رهش له بهر دهکات.
 شه و وهک ئاویکی لی و خور
 ده پرتیه نیو ژیانده.

وهک چو ئه گهر ناوی که سیشی پیوه نه بیت که دهقی
 شاعیریکی داهینه ده خوینینه وه، شاعیره که ده ناسینه وه، من
 وای بو ده چم ته و او وه ها، ههقه هه ر که تیکستی ژنیکی
 شاعیرمان خوینده وه، بگهینه ئه و نه جامه ی شاعیره که ی ژنه
 نهک پیاو. که له شاعیر ده رهاویشته ی کومه لگه یه کی نیرسالاره،
 رهنگه هه ر ئه و ده برپینه بهس بیت بو ئه وه ی ژنان به زمانیکی
 ژنانه بنووسن نهک به زمانی باوی نیرانه. که شاعر له کووت و
 پیوه ند ئازاد بوو، ئینجا شاعیری ژن سه ری هه لدا، ئاخر (ئه و)
 شاعیره ی که به موو له کیش و سه روا لا نادات، هه ر له
 رویشتنی سه رباز ده چیت له کاتی مه شقدا^(١) و فورمیک نییه
 ژن هانای بو ببات. تا شاعر ئازاد نه بوو، نه فارس، ژنه شاعیری
 داهینه ری له چه شنی فه روو غ فه روو خزادیا ن هه بوو، نه عه ره ب
 خاوه نی غاده ئه لسه ممان بوون، نه کوردیش (که ژال ئه حمده،
 دلسوز همه، نیگار نادر، که ژال ئیبراهیم خدر و پوژ

ههله بجهیی ای شک ده برد. سوپاس بۆ په خشانه شیعر که وای کرد، دنیای پرشنگذاری ناوه وهی ژنان ببینین، ئاخر شیعیری ستوونی که زادهی کولتووری بابسالاری بوو، که له قامووسیکه وه سه رچاوهی ده گرت، پیاو دایهینابوو، جیی خهم و خولیاکانی ژنانی تیدا نه ده بووه.

فرمیسم وهک گه لای یادگار ده وهی،
پرچم له بهر چۆراوگهی چه زتا ته ر بووه.
پرچی من و دهستی تو گفتوگو ده که ن،
له ژیر ساباتی باراندا
دهست و په نجهی تیکنالاومان
چه نده جوان بوون!

په ری شیخ سالح وهک ئه وینداریکی بویر و ئازاد ده په یقیت و بی سکرده نه وه، خولیاکانی خوئی له وینهی شیعریدا به رجهسته ده کات: (فرمیسم وهک گه لای یادگار ده وهی)، ئه گه ر گوتبای وهک گه لای دار، پیم وایه ئه و رسته یه، به های هونه ری خوئی له دهست ده دا. بۆ ئه وهی به ره همیکی مه زن بنووسین، پیویسته عاشقیکی گه وره یش بین، ئاخو گۆته ئه گه ر عاشقیکی مه زن نه بووایه، (ئازاره کانی قارته ری پیئ ده نووسرا؟ ئه و شاکاره ی، ئه ده بی له قوناغی کلاسیکه وه بۆ رۆمانتیک گویزایه وه. ژان ژینی ده یگوت: (تا له روانگهی ئیوه وه، گونا هبارتریم، له ناخی خۆمدا وا ههست ده که م ئازادترم.) ئه و بۆیه وهک داهینه ر ناوی چووه نیو میژووی ئه ده به وه، چونکه لاسایی که سی نه کرده وه، له هه موو شتی کدا جیاواز بوو له وانی دیکه.^(٧)

ئیواره یه

پێکێکی سەر بهرمالی تۆم.

دهرۆم له نێو ئاوینه دا

دهگه پێم بو مندالیی خۆم.

له دهقی (په‌ری شیخ سالح) دا، پسته‌ی شیعرى، جیگه‌ی
 دێره‌شیعرى (به‌یت) گرتوو ته‌وه‌، له‌ پسته‌ شیعریه‌کانیدا،
 وابه‌سته‌ی مانا ده‌بی‌ت نه‌ک کیش، به‌ چاوپۆشین له‌ کورتى یان
 درێژى پسته‌ شیعریه‌کان، گه‌له‌ک جار خودى خۆى تیکه‌ل به‌
 رووداو نابێت و هه‌ر ده‌لییت له‌ چاوى کامی‌راوه‌ سه‌یرى واقیع
 ده‌کات. زۆر له‌ ده‌قه‌کانى ره‌گه‌زنامه‌ی دوو ولاتیان هه‌یه‌، ولاتی
 شیعر و ولاتی په‌خشان، جاریک له‌ چیرۆک ده‌چن و جاریکی
 دیکه‌ له‌ رووداوه‌وه‌ نزیک‌ترن و یان بابه‌تیک به‌سه‌ر ده‌که‌نه‌وه‌
 که‌ لاقیکی له‌ دنیاى ئه‌ده‌بایه‌ و لاقه‌که‌ی دیکه‌ی سه‌ر به‌
 دنیاى فیکره‌. په‌ری شیعر به‌ زمانیکی هه‌م‌ن و کپ ده‌نووسیت،
 زمانیک که‌لکی ئه‌وه‌ی پێوه‌ نییه‌، له‌ بل‌نگۆیه‌که‌وه‌ ئاراسته‌ی
 جه‌ماوه‌ر بکری‌ت، بو‌ ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌دات، به‌ بێ‌ده‌نگی
 بخوینری‌ته‌وه‌ و گو‌یی دلی بو‌ پادی‌رین. شیعره‌کانی هه‌لگری
 په‌یامیکی رووکه‌شی سو‌زداری نین، زی‌تر مونا‌جاتی ده‌روون،
 وه‌ک له‌وه‌ی ک‌رووزانه‌وه‌ی جه‌سته‌ بن. چونکه‌ کیشه‌کان له‌ ناخى
 شاعیردا روو ده‌ده‌ن، زمان نه‌رم و نیانه‌ نه‌ک زه‌ر، زمان له‌به‌ری
 ورو‌ژاندنى ئاره‌زوو، خه‌ریکی دواندى خوده‌.

ژنێ خۆی له‌ ته‌موم‌ژى یادگار هه‌لکیشاوه‌،

ژنێ تاله‌ ق‌ژه‌کانی له‌سه‌ر شانت جی ماوه‌.

ژنان بو‌چی شیعر ده‌نووسن؟ بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌بوونی خو‌یان وه‌ک

ئینسانیک به‌سه‌لمینن، بو‌ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خو‌ی‌اندا ئاشت بینه‌وه‌ و

تهبا بن، بۆ ئەوەی خودی خۆیان بەسەر بکەنەو و سەرلەنوئ
 دایپرێژنەو، بۆ ئەوەی بە گژ ترسدا بچنەو و هاوسەنگیان
 رابگرن، بۆ ئەوەی کۆرپەیی خۆزگە بەدینە هاتووکانیان
 بلاوینەو، بۆ ئەوەی بوار نەدەن، سووک سەرنجی ژنیەتیان
 بدریت، بۆ ئەوەی بڵێن: ژنبوون، سەرچاوەی بەهیزییە نەک
 لاوازی، بۆ ئەوەی خۆیان پیناسەیی خۆیان بکەن، نەک نیڕ
 پیناسەیان بکات، بۆ ئەوەی وەک دوریس لیسینگ بڵێن: (ئەو
 کۆمەڵگەیە پەروشی ژنی تیدا باش نەبێت، کۆمەڵگەیەکی
 دروست نییە).

مەلیکم ئاسمان جیی خوشەوێستیمە.

بەشیکم بەفرە و بەشیکم ئاگر

دەتویمەو دەبم بە فرمیسک و شیر.

جیهان هەر هەمووی نوستوو،

تەنیا چاوانی من و تو

جۆلانیان هەلخستوو.

ئانا ئەخماتوفا دەبیژیت: (ئەو من بووم، ژانم فیۆری
 پەیفین کرد.) دەقی ژانە کامەیه؟ ئەو دەقییه، بایەخ بە
 خەمی مێیینە دەدات، ئەو خەمی جیی بایەخی نیڕ نییە،
 تیکستی ژانە تیکستیکە، جی بە کولتووری نیڕسالاری لەق
 دەکات، دەقیە خۆینەر بۆ بەرەنگاربوونەو بایسالاری هان
 دەدات و چارشۆ لەسەر پووخساری گەمە دزیوکانی نیڕ
 هەلەداتەو و راستگۆیانە و ئازادانە هەست و ناخی می
 دەرەبڕیت و خەم و خولیاکانی ژن دەخاتە پوو. (۸) پیم وایە،

برینی ناخی مێ، تهنیا له دهقی ژنان خۆياندا وهک خۆی، وێنه دهکێشريت و بروام بهوه ههيه نووسيني تێکستگهليک که زادهی خهمی راستهقینهی مێ بن، پێوهندی به رابوونی ژنانهوه ههيه. چونکه به درێژایی مێژوو، ژن پهراوێزخراو بووه، بۆیه تهنیا ژنان خۆيان دهتوانن، خهمهکانيان بهێننه گۆ. جیگهی برپا نییه، پیاوان تهواو وهک قیرجینیا ولف له خهمی ژندا بن. ئاخۆ به شاعیریکی پیاو دهکریت، تهواو وهک گابریلا میسترال، ههستی تامهزروویی بۆ دایکایهتی له شیعردا جی بکاتهوه؟ ئاخۆ ئهگهر سیمۆن دی بۆقوار نهبا، پیاویک پهیدا دهبوو، کتیبیکی وهک (رهگهزهکهی دیکه) بنوسی؟

شهوی پێشوو

خۆم لهناو ئاوێنهکهدا له بیر چوو.

له روانگهی (کانت)هوه، (ئهدهب زادهی بهگه پخستنی خهیاڵه و ئهرکی ئهوهیه، چێژ و خۆشی به خوێنه ر بهخشیت.) کهواته نهک ههر پێوهندیی به ئێر یان میوه نییه، تهنا ته پێوهندیی بهم یان بهو نهته وهیشهوه نییه و پرووی دهمی له خهڵکی ههموو دنیا یه و زمانیکه ههموو کهسیکی سهر گۆی زهوی لی تیدهگات. بۆچوونیکی وهها ههیه که قیرجینیا ولف چونکه باوکیکی دلرهقی ههبووه، له لایه ن زهرا یه کییهوه پهلامار دراوه و له خویندنی بالایش بییهش کراوه، بۆیه جاری شهپی دژ به ئیری داوه و ئهدهبی بۆ یه کلا یکردنهوهی ئه شه په تهرخان کردووه.

دلم تهرمی دهیان عاشقی تیدایه،
یادهکانم له تابووتی مییه تیمدا رادهخهم.
ئه‌ی خۆر
که‌ی تیشکی خۆت و قژی من،
ده‌هۆنیته‌وه؟

ژنان ههن، وای بۆ ده‌چن، نیوزه‌دکردنی به‌ره‌همیان به
ئه‌ده‌بی ژنانه، سووک سه‌رنجدانی ئه‌ده‌به‌که‌یانه و پێیان وایه،
یه‌ک جوړ ئه‌ده‌ب هه‌یه، که ئه‌ده‌بی ئینسانیه، وه‌لئ
ژنانه‌بوونی ئه‌ده‌ب، هه‌یچ له ئینسانییوونی که‌م ناکاته‌وه، وه‌ک
چۆن ئه‌ده‌بی ره‌شپێستان هه‌یه و ئه‌ده‌بیکی ئینسانیی بالایشه.
سه‌لما لا‌گه‌رلوێف، پێرل باک، گابریلا میسترال، نادین
گاردیمیر، فیسوفا شیمبوروسکا، تۆنی مۆریسون، ئیلفریده
ژی‌لینیک و دۆریس لی‌سینگ که‌ نۆبلیان له ئه‌ده‌بدا وه‌رگرتووه،
به‌ل‌گه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ ئه‌ده‌به‌ ژنانه‌یه‌ی نووسیویانه،
ئه‌ده‌بیکی بالای ئینسانیش بووه.

ئه‌ده‌بی ژنان پێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داده‌گری‌ت که ئینسان چ نی‌ر
بی‌ت، چ مێ، هه‌مان به‌ها و هه‌مان مافی هه‌یه و ئه‌وه‌ تی‌زه‌ ره‌ت
ده‌کاته‌وه‌ که‌ گوایه‌ ژن زی‌تر سو‌ز به‌گه‌ر ده‌خات و پیاویش
عه‌قل. ئه‌ده‌بی ژنان جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ تی‌زه‌ی جو‌ن ستیوارت
میل ده‌کاته‌وه‌ که‌ ده‌ی‌گوت: سووک سه‌رنجدانی ژن، به‌فیرۆدانی
توانای نی‌وه‌ی کۆمه‌له‌ و شتی‌که‌ وه‌ک پراسیزم. ئه‌ده‌بی ژنان

قسهی دلی ژنان دهکات و کوټایی بهو ئهفسانهیه دههینیت که
گوایه ژن، پیویسته ههر گوئی بگریټ.

٢٠١١ . ٠١ . ٠٤

- (١) په‌ری شیخ سالح، که ته‌مه‌نم ئه‌بی به با، چاپخانه‌ی یاد ٢٠٠٧ سلیمانی.
- (٢) د. عارف حیو، خواندنه‌ک بو هه‌لبه‌ستا ئاسمان دووره، مه‌تین ژماره ١٧٨ ل ١١٨ ئاداری ٢٠٠٩ دهوک.
- (٣) حسن السلیمان، قصیده‌ النثر والشاعر الأخير، الصباح الجديد ٢٠١٠ / ١٢ / ٢٨ ص ٨ بغداد.
- (٤) محمد الحمامصي، التجريب يجعل الرواية أكثر مرونة و حرية ١ يناير ٢٠١١ إيلاف.
- (٥) لقمان محمود، قينوس فائق في طلاء الأظافر ٢٧ / ٠٩ / ٢٠١٠ الحوار المتمدن.
- (٦) د. هاشم عبود الموسوي، عن الشعر النسوي العراقي.
- (٧) خوټ به‌تریفه داپوشه! ده‌برینی (ژان ژینی)یه، با هیج شاعیریکی کورد به هی خوئی له قه‌له‌م نه‌دات.
- (٨) ایناس البدران ٨ / ٢ / ٢٠٠٩ الحوار المتمدن.
- (٩) په‌ری شیخ سالح، شه‌وی یه‌کشه‌مه، بانه‌پوژ، ژماره ٣٥ ل ٦٣ نیسانی ٢٠٠٨ که‌رکووک.
- (١٠) په‌ری شیخ سالح، چه‌می‌ک هازهی دئ، بانه‌پوژ، ژماره ٣٥ ل ٦٣ نیسانی ٢٠٠٨ که‌رکووک.
- (١١) په‌ری شیخ سالح، دوو ملوانکه له وشه، ئه‌ده‌ب و هونه‌ری کوردستانی نوئ ١٧ / ٠٤ / ٢٠٠٨ سلیمانی.

پهپووله گوله به دهم فرینهوه

(نزیکه ی وهک مه حال وایه، بهرهمیکی ئهدهبی

ببینینهوه،

لاسابیکردنهوهی دهقیکی دیکه نهبیٔ،

یان شتیکی له تیگستیکی تر قهرز نهکردبیٔ،

یان به دهستکارییهوه، سههلهنوئ نووسینهوه و

گیڕانهوهی شیعریک یان چیروکیکی دیڕین

نهبیٔ.)^(۱)

ئیدی له ئهدهبی کوردیشدا ئهوه تهنیا ههه پیاو نییه که پرسیار
دهورووژینیٔ و ئهوه شته دهلیٔ، زۆربه لیی بیدهنگن. ئیدی ژنیش
خوینهر تووشی دلهراوکی دهکات و به دهستی گومان، درهختی
(یهقین) دهههژیٔ. ئیدی ژنیش راستگوئیانه خودی خوئی
دهنووسیتتهوه، بویرانه کوچ بهرهو نادیار دهکات و ئیدی ژنیش نه سل
له تیگشکاندن بتهکان دهکاتهوه، نه ریز له شته پیروژه ساختهکان
دهگریٔ. (نالئه عهبدولرهمان) دهلیٔ:

(به دیار تهمهنی خورمایهکهوه دانیشتم

که رهنگی له رهنگی قژم دهچی،

ناوکی له گلینهی چاوهکانم دهکا،

فرمیسهکانی له شهکراوی رۆحم دهچی

کاتی پیاوی له دوورهوه به نیگا گهرمهکانی

گازی لی دهگری. ل. ۱۰)

رهنه گه ئه وه کارێکی گه له ک ئاسان بێت که ههست به وه بکهین،
 بنووسی ئه وه شیعره، مێیه. ههیه وای بۆ دهچیت، له کۆمه لگه ی
 بابسالاردا، ژنیش به وه زمانه ده نووسیت که پیاو دایه ئناوه، ههیه
 پێی وایه نووسین هه یچ پێوه ندیه کی به ره گه زه وه نییه، ئاخ
 نووسین شتی که ده که وێته نیوان پروناکی و تاریکییه وه، شتی که له
 نیوان واقع و خه وندا دیت و دهچیت، شتی که له نیوان نیر و میدا
 هاتوچۆیه تی و ناسریته وه سه ره به کام ره گه زیانه. (مه نسووره
 عیززه دین) که رۆمان نووسی کی میسرییه ده بێژیت: (سه روه ختی
 نووسین، من له رووی ره گه زه وه خۆم بیا یه ن ده که م). ئه ز پیم وایه،
 به ره ه می ئه ده بی چونکه زاده ی نووسینه وه ی خوده، بۆیه گه واهی
 له سه ره ره گه زی بنووسه که یشی ده دات و خوینهر پێویستی به
 هۆشیارییه کی قوول نابیت، بۆ ناسینه وه ی ره گه زی بنووسی تیکسته
 ئه ده بییه کان.

مه رج نییه که سه باره ت به جهسته قسه مان کرد، ئیدی وایک
 بدریته وه که خه ریکی قسه کردنن ده رباره ی سی کس. ئیرۆتیکایش
 ئه وه نییه، روه هه لمارا وانه باس له چه پاندن یان تیربوونی سی کس
 بکهین. یه کی که له جیاوازییه کانی نیوان ئیرۆتیکا و پۆرنوگرافی
 ئه وه یه، یه که میان داهینانه و دووهمیان نواندن زه بروزه نگه دژ به
 ژنان. ئیرۆتیکا، گوڵی ژیا نه له سه روه ختی گه شانه وه دا، وه لی
 پۆرنوگرافی، زینده به چال کردنی مه عنه ویی ژنا نه. ئیمه ژنی واک
 ده به ی، له تیکسته کانی دا ته وای ئازاده، به لام ئازادی له واقع دا
 ده کریت به پیا وانه نه ک ئازادی نیو ده ق. له روان گه ی
 (ترو تسکی) یه وه، ئه وه نائومی دییه واکه کات، چین و تو یژه
 چه وساو هکان هانا بۆ گوته ی ناشیرین به ی، به لام ئه وه لووت باندییه

واى له چين و دهستهى بالا و دهسهلاتدار كردوو به زمانىكى دزيو بدوين.

ئه درهسى قهسیده کانم

زهمهنى شيتبوونی پياويكى (سۆزانی)يه

كه ئاور له ياساكانى خوايش ناداتهوه

له بهرانبه رنیکدا چۆك داده دا. ل ٤١

وشهى (سۆزانی) لهو شيعرهى (نالئه عهبدولپرهمان) دا، زادهى ئهو

چهوسانهوه دريژخايه نهيه كه له كۆمه لگهى كورده واري دا، رنى

هه راسان و هيوابراو كردوو. ئه گهر (ئه حمهد به لحاج) گوته نى:

(جياوازي نيوان سوڤى و مته سه وويڤ ئهو بىت كه يه كه ميان

شاره زاي هونه رى ژيانه و دووه ميان پيوه ندى خوى به ژيانى سهر

زه وينه وه پساندوو،) ئه وا جياوازي نيوان شيعر نووس و شاعير

ئه وه يه، ئه ميان شيعر ده نووسىت و ئه ويان شيعر ده نووسىته وه.

وهك چۆن گورگ هه يه خوى له پيىستى مه ردا نيشان ده دا،

ئاوه هايش هه م سوڤيى ساخته هه يه و هه م شيعر نووسى قه لب. وهك

چۆن مته سه وويڤ رپى تاييه ت به خوى به ره و لاي خودا ده دۆزىته وه،

شاعيريش لاسايى شاعيرانى پيش خوى ناكاته وه، ئه زموونى خوى

ده نووسىته وه، ئاخر له شيعردا نه رپساي نه مر هه يه، نه هيج

شاعيريكى ديريى ده بىته باوك بو شاعيريكى نو.

(پياو بهر له وهى باوه ر به خوا به نئى،

باوه رى به رن هيناوه. ل ٢١)

له زۆر زماندا (پياو) ته نيا به ماناى (نئير) نايه ت، به ماناى

(ئينسان) يش دي ت، ره نگه تاكه زمانىك كه (ئينسان) ^(٢) تييدا مى

بیٲت، سویدی بیٲت. له کۆمه‌لگه‌ دواکه‌وتوو‌ه‌کاندا، وا باوه‌ که بیرکردنه‌وه‌، په‌یقین و نووسین، کاره‌یلی پیاو، ئیشه‌کانی ژنیش بریتین له‌ گو‌یگرتن، خاوی‌نکردنه‌وه‌ی ناو مال، ئاماده‌کردنی خوراک، تی‌رکردنی ئاره‌زووی پیاو و به‌خیو‌کردنی مندا‌ل. گه‌رچی فی‌مینیزم جو‌ری هی‌نده‌ زۆره‌، ئه‌گه‌ر ب‌ل‌یم له‌ ژماره‌ نایه‌، زی‌ده‌پ‌و‌ییم نه‌کردوو‌ه‌، ته‌نیا ب‌و‌ نموونه‌: سو‌سیال فی‌مینیزم، لی‌برال فی‌مینیزم، پ‌وست‌کۆ‌ل‌و‌نیال فی‌مینیزم و رادی‌کال فی‌مینیزم، وه‌ل‌ی شتی گرنگ و هاوبه‌ش له‌و بزووتنه‌وه‌یدا، خه‌بات‌کردنه‌ ب‌و‌ داب‌ین‌کردنی یه‌کسانی له‌ نی‌وان ژن و پیاو‌دا.

هه‌قه‌ ئه‌وه‌یش ب‌ل‌یم، کرۆکی هیچ کام له‌ پ‌ی‌بازه‌کانی فی‌مینیزم بریتی نی‌یه‌ له‌ د‌ژایه‌تی‌کردنی پیاو. فی‌مین‌سته‌ رادی‌کاله‌کان به‌ توندی د‌ژی ئه‌و ب‌و‌چوونه‌ ده‌بنه‌وه‌ که پ‌ی‌ی وایه‌، کارکردن له‌ بواره‌کانی هونه‌ر، فه‌لسه‌فه‌، سیاسه‌ت و ئه‌ده‌ب‌دا، ته‌نیا له‌ پیاو‌ان ده‌وه‌شی‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ ب‌و‌یه‌ هه‌ول ده‌دن له‌ هه‌موو ئه‌و بواره‌دا (به‌ زمان‌یکی تاییه‌ت به‌ ژن) چالاکی بنو‌ین.

(تیوفیل گو‌تی) (١٨١١ – ١٨٧٢) ده‌بی‌ژی‌ت: (نی‌شتمان ئه‌و و‌لاته‌ نی‌یه‌ که تی‌یدا له‌ دایک ده‌بین، ئه‌و و‌لاته‌یه‌ که خ‌و‌مانی تی‌یدا ده‌بیننه‌وه‌). ئایا ژن ئه‌و و‌لاته‌ به‌ نی‌شتمان‌ی خ‌و‌ی ده‌زان‌یت که تی‌یدا دوو‌چاری چه‌وساندنه‌وه‌ ده‌بی‌ته‌وه‌؟ ئه‌وپه‌ری جه‌هل ئه‌وه‌یه‌، وای ب‌و‌ بچین، به‌ هو‌ی سه‌رکو‌ت‌کردنی‌یه‌وه‌، ده‌توانین وا بکه‌ین، ژن به‌ پاک‌ژی بم‌ی‌تی‌ته‌وه‌، ئاخ‌ر زه‌وت‌کردنی ئازادی، هه‌رگیز ناب‌ی‌ته‌ هه‌و‌ینی سه‌ره‌له‌دانی شتی‌کی پاک و جوان.

(بو‌نی مه‌مکه‌کانت له‌ بو‌نی به‌هه‌شت ده‌چی،

ئه‌ی که وایه‌ نو‌یژ ب‌و‌ چی ده‌کا

که ئامیژی منیش بو خووی عهدهنیک بی! (ل ١٦)

(ئۆدن) هیچی نهکرد تهنیا ئهوه نهبیّت، زمانی ئینگلیزی له خلتیه پاکژ کردهوه، (پیلکه)یش وهک (رۆبیرت موزیل) دهلیّت: هیچی نهکرد، ئهوه نهبیّت شیعرى ئهلمانیاىی گهیانده بالاترین جیگه. لایهنى گهشى شیعرى (نالّه عهبدولپهحمان) ئهوهیه، ههچهنده شیعرى درێژ دهنووسیت، کهچی به درێژایی شیعرهکانی ههست به ههبوونی کلپهیهک دهکهین، مهگهر به کورتهشیعرهوه، دیار بیّت. (نالّه عهبدولپهحمان) نه لهگهڵ پیرهوی رپوباردا مهله دهکات، نه دژ به رهوتی زێ، ئاخو ئهوه سهرقالی لایهنگرتن یان دژایهتیکردنی ئهم یان ئهوه دیارده نییه، خهریکی گێرانهوهی چیرۆکی ژیانی خووی و تهیکردنی زهریاچهی خودی خویهتی. ئهوه بۆیه ئهگهر بوو کارهکتهره سههرهکییهکانی نیو شیعرى بگهپین، ئهوه پرسیارانهن که له ناخی خویهوه ههڵدهقوڵین و راستگوویانه، تهنانته ههندیک جار وهک ئهناک فیمینیسیتیک، دهیانورووژینیت.

٢٠٠٩. ١٠. ١٩

(1) Pia Bergström, Kvinnokamp på liv oh död, Aftonbladet 14. 10. 2009 Stockholm.

(2) människa

(٣) نالّه عهبدولپهحمان، ئهوه پیاوانهی لهناو رهنگی تابلۆکانمدا سهما دهکهن، له بلاوکراوهکانی یهکیهتی نووسهرانی کورد _ دهۆک، چاپخانهی هاوار ٢٠٠٩ دهۆک.

(*) ناوینشانی باسهکه، گوتهی (رۆدۆلف شتاینهه).

شاعیر و سۆزانی

پیاو که سهرنجی ژن دهدات، وهک خودیک نایبینیت،
 وهک نیچیریک دهیبینیت و پاوچی ئاسا دهخوازیت
 چی زووتره پاوی بکات و دهست بهسهر جهستهیدا بگریت.

سهروهختی ستالین، ناتۆرهی (سۆزانی) دوای ئهخمتاؤقا
 خرا، بهو پاساوهی گوايه پيۆهندیی سیکسیی نهیینی ههبووه!
 کهچی سارتهر و بوڤوار به ئاگاداریی یهکدی، پيۆهندیی
 سیکسیی سهريپیی و سهفهريیان لهگهڵ ئهم و ئهودا دهبهست.
 قيرجینیا ولف ئهو ژنه نووسهره بليمهته، بۆیه خووی کوشت،
 چونکه کهوتبووه بهر پهلاماری درندانهی پیاوهوه.^(*) کۆمهلناسی
 بهلچیکایی، (سۆل دهرفال) پیی وایه، ئهدهب زادهی، چیژی
 سیکسییه. جۆلی لیبیرنۆ که ژنه سیکسفرۆشیکی شاعیره، که بی
 ئهوهی ههست به هیچ کهموکورییهک بکات، سیکس دهفرۆشیی و
 شیعر دهنووسی، دهلیت: (شاعیران به گشتی، قوربانیی
 ئارهزووه سیکسییهکانیان و دهیان ئافرهت ههیه که هاوزهمان
 سیکسفرۆش و شاعیرن.) جۆلی لیبیرنۆ له شیعریکیدا دهبیژی:

له زهرياجهیهکدا مهله دهکهه
 چواردهوری به وانیک تهنراوه.
 پیاوی بی بۆن،
 پیاویکه بی وانیک.

پۆژی دادی ئاوهزت
 که له نیوان پانه کانتدا شوڤ بووه تهوه، بخۆم.
 که تروپکی وانیکت
 سلاو له گۆی مه مکم دهکا،
 حهزی نوستووی ناو زیم
 دهسته جی بیدار ده بیتهوه.

ده رباره ی پیوه ندیی پتهوی نیوان سیس و داهینان، جۆلی
 لیبیرنۆ ده لیّت: (که به حه فده سالی، (گۆله به ده کان) ی چارلس
 بو دلیرم ده خوینده وه، موچرکم پیدای ده هات و نیوان پانه کانم
 تهڤ ده بوو، ئیدی هه ر که حه زم له سیس بووایه، ده چوومه وه
 بو کن ئه و کۆمه له شیعره. هه نووکه که سیس ده فروشم، ئه گه ر
 به زه ییم به سیس کړی کدا بیته وه، شیعیکی خه مناکی رۆمانتیک
 ده نووسم، وه لی که سیس کړی ک چیرم پێ ده به خشیت، شیعیکی
 ئیروتیکم بو دیّت. ئه گه ر له چه ند هه فته یه کدا هیچ شیعرم
 نه نووسی، له سۆنگه ی ئه وه وه یه، ئه و ماوه یه سیس به
 پیاوانی هیچو پوچ فروشتووه.

سوزان کۆل که ژنه شاعیریکی سیس فروشی هۆلاندییه،
 ده لیّت: (وام هه ست ده کرد که هه ندیک له شاعیران و
 شیوه کاران، شه وانه چالاکیی سیسییان هه یه، که سهیری
 لیستی ناوی سیس فروشه کانی هۆتیه پینچ ئه ستیره کانی
 برۆکسل و ئه مسته ردام کرد، دیتم ده یان شاعیری به توانا و
 شیوه کاری داهینه ر، له وانه ی خاوه نی ته کنیکی نوێ و خه یالی

به پیتن، شهوان سیّکس دهفرۆشن. س. عهوالی که ژنه شاعیریکی به رهچه لهک مهغریبییه و به فهره نساایی ده نووسیّت، ده لّیت: (وهک چۆن ئاره زووی سیّکس ده کهم، هه مان په رۆشیم بۆ نووسینی هۆنراوه یش هه یه، ئیلهامی زۆر شیعرم له ئه نجامی کرده ی سیّکسه وه بۆ هاتووه، جارێکیان کاتیکی پیاویک چیژی له جهسته م وهرده گرت، من شیعرم ده نووسی و به شیعر ئه و خۆشییه کلپه سه ندووهم ده رده بپی که منیش هه ستم پی ده کرد).

سوزان کۆل ههروه ها ده لّیت: (جارێکیان پیاویک کاتیکی که سیّکسی له گه لدا ده کردم، داوا ی لی کردم، هاوزه مان شیعریشی بۆ بخوینمه وه، من له و کاته دا هه ستم به به های خۆم وهک شاعیریکی ده کرد و زیتر له وه ی چاوه رپی ده کرد، چیژم پیی به خشی، چونکه به و داخوازییه ی منی گه یانده لوتکه ی داهینانی بالا، ئاخر داهینان له کن من له و چیژه دا خه ست ده بیته وه که سیّکس و شیعر ده بیه خشن).

چونکه سۆزانی، ده ربهرینیکی سیاسی و کۆمه لایه تییه و هه یچ پیوه ندییه کی به داهینانه وه نییه، ئه وه بۆیه له روانگه ی زۆربه ی سیاسه تکاران و کۆمه لناسانه وه، ئه و ی سیّکسفرۆش بیّت، ئیدی مافی ئه وه نییه، خۆی پی شیوه کار یان شاعیر بیّت. سوزان کۆل ههروه ها ده لّیت: (جاران که سیّکسم ده فرۆشت، شیعر ی سیّکسیشم ده نووسی، وه لی له وساو ه مالیکی سیّکسفرۆشیم کردوو ه ته وه، له که شه وه وای شیعر دوور

که وتوومه وه. جارێک سیکسکرێک که شاعیریکی ناسراو بوو، که دهیزانی منیش شاعیرم، زۆری پێی سهیر بوو که خهريکی بازرگانیکردنم به سیکسه وه.) نۆرما جان که سیکسفرۆشیکی شیعرنووسه، ۱۹۹۷ له کۆنگرهی نێودهولتهی له شفرۆشیدا، شیعرێک دهخوینیه وه، تییدا دهلیت:

سۆزانی وشهیه، وهلی من ژنم،
 ههر که سنووری دابونه ریتیم بهزاند،
 خیرا پیم دهلین: سۆزانی!
 ئه دی که سۆزانیم
 بوچی وهختی زیڕینی خۆتان به فیرو دهدهن و
 دین جووت دهبن له گهلم؟
 قهت وهک ئینسانیک گویم بو رانادیرن،
 هه میسه وهک سۆزانییهک گویم لی دهگرن!
 (تۆ له سۆزانی بترازی، هیچی دیکه نیت.)
 به تهوێلی منه وه، ئه و گوته یه تان
 تفیکه ژاراوی. (**)

کۆمه لهیهک له ئه مریکا ههیه، ناوی (گورگی دهشتوهر)ه،
 ئه ندامه کانی سیکسفرۆشتن به هونهر دهزانن نهک به خهوش.
 ئه وان پێیان ناخۆشه بگوتریت، بازرگانیی سیکس، ئاخ سیکس
 وهک سینه ما به هونهر دهزانن، بۆیه له گه ل سیکسدا، بازرگانی
 نا، هونهر به کار ده هیئن و وهک چۆن ده لێن هونهری شیعر،
 شیوه کاری و سینه ما، ههر به هه مان شیوه ییش ده لێن: هونهری

سیکس. هه‌رچه‌نده ئه‌وه ئاساییه بگوتریت: پیشه‌سازی
سینه‌ما، که‌چی ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی گورگی ده‌شتودهر، به‌و
قایل نابن، بلیین: پیشه‌سازی سیکس، ئاخر له‌ کن وان گوته‌ی
پیشه‌سازی، داهینان ده‌کوژیت.

لال فاگهر که‌ نووسه‌ریکی سیکسفرۆشه، ۱۹۹۵ له‌ چواره‌مین
کۆنگره‌ی نیوده‌وله‌تیی ژناندا که‌ به‌ سه‌رپه‌رشتی یوو ئین، ساز
کرا، وه‌ک نوینه‌ری سیکسفرۆشان گوتی: (له‌شفرۆشی و هونه‌ری
سیکس، دوو شتی جیاوازن، پیویسته‌ جیاوازی له‌ نیوان سۆزانی
و ئه‌وانه‌دا بکریت که‌ له‌ بواری سیکسدا داهینانیان تۆمار
کردوو. له‌ پۆژه‌لات هیچ دوور نییه‌ ژنیک له‌سه‌ر نووسینی
شعیریکی سیکسی که‌ جوړیکه‌ له‌ داهینان، بکوژیت.) لال فاگهر
هه‌ر له‌و کۆنگره‌یه‌دا گوتی:

بۆچی بووم به‌ سۆزانی؟
ئایا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیشه‌؟
پیشه‌یه‌؟ یان شیعره‌؟
یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ هانای ئه‌و پیاوانه‌وه‌ بچم
که‌ له‌ رووی سیکسه‌وه‌ برسین؟
سۆزانیبوون،
فرینه‌ به‌ ئاسمانی چیژدا!

به‌ ده‌گمه‌ن پۆمانیک هه‌یه‌، باسی سیکسی تیدا نه‌بییت،
پۆمانووسی داهینه‌ر ته‌نیا وه‌ختیک باسی سیکس ده‌هینیته‌

گۆڕی، که له پاڙهی هونهری کارهکهیدا بیّت و چینی
 پووداووهکان و بهرهو لوتکه بردنی درامای پۆمانهکهی،
 باسکردنی سیّکس بخوازیّت. ئهو نووسهراکهی بو ختووکهدانی
 ههز و ئارهزووی سیّکسیی خویّنه، باس له سیّکس دهکهن،
 گهواهی لهسههههژاریی فیکری و هونهریی خویان دهدهن.
 سیّکس بهشیکی گرنکه له ژیان و به راشکاوی باسکردنی له
 کاره ئهدهبیهکاندا، پێویستی به بویری ههیه. نووسهری کورد
 له بواری باسکردنی پێوهندییه سیّکسییهکاندا ئهوهنده شهرمه،
 تهناته که بهرهههه می نووسهراکی عهههه، وهک (مههههه
 شوکری) و (عهههه ئههههه)یش دهخوینێتهوه، دهههههههه.

٢٠٠٨ . ١٢ . ١٩

(*) رجائی موسی، لماذا نحدق فی النساء؟ ١٤ دیسمبر ٢٠٠٨
 ایلاف.

(**) عدنان ابوزید، بائعات هوی بیروین تجربتهن فی الابداع الادبی
 ١٨ دیسمبر ٢٠٠٨ ایلاف.

خاتوونه شاعیریکی پۆحبریندار

ژیانی دایکم بهرمالیکه
له سهر بانیژهی ترس له دۆزه خ
پاخراوه.

فهرووغ فهرووخزاد (۱۹۳۵ - ۱۹۶۷) که مالی تاریکی دلمانی به گومان پۆشن ده کردهوه، باوه پداریک چه ند پیز له ئابین ده گریت، هینده پیزی له شیعر ده گرت، ئه وه هینده بیفیز بوو، (دوو قله گیلایه ده کرد به گواره). ئه وه کوتریکی خه مناک بوو، له ولاتی کدا له دایک بوو بوو، تییدا خور له سه رماندا هه لده له رزی. ئه وه خه ونی به ئامیزی پر له سۆزی نیشتمان هه ده بین، که چی نیشتمان گۆرستانی هیواکانی بوو. ئه وه پاستی ده کرد که ده یگوت: (شیعر زمانی دل، هه سستی ژن جیاوازه له هه سستی پیاو، ئه گهر وه ک پیاو بدویم، ئه وه بی گومان، ئه وه ی ده یلیم قسه ی دل منیه).

(نووسین به ده نگ هاواری ناخه وه چوونه، بویه ته نیا له ژیر گوشاری ناخی خۆتدا بنووسه! ته نیا ئه وه وه خته بنووسه که هه لاتن له نووسین وه ک مه حال وابیت. ئه گهر نووسین نه بووه ته قه ده رت و ده توانیت بژیت و نه نووسیت، چی زووتره، ده ست له نووسین هه لبگره! ته نیا ئه وه وه خته بنووسه که هه یچ چاری

دیکهت نه بیټ، ته نیا ئه و کاته بنووسه که خۆدزینه وه له نووسین، شیتبوونی به دواوه بیټ.^(۱) نووسین قهدهری فرهووغ فرهووخزاد بوو، ئه وه بویه له پیناوی شیعردا دهستبهرداری ژیانی ژنو میردایه تی و ته نانهت کوره تاقانه کهیشی بوو، ئه وه بویه شیعرى هه لّبژارد و بیباک بوو به رانه ر ئه وه هه موو ناتۆرانه ی وه دووی خرا و ئه وه هه موو کۆششه ناپیرۆزانه ی بو زپاندنی ناوی کرا.

پاکژی له ژياندا نییه، پاکژی ئه گهر هه بیټ ته نیا له هونه ردا هه یه. شیعرى خاتوونه شاعیری سویدی: کارین بویه (۱۹۰۰ _ ۱۹۴۱) ته ژبیه له پاکژی. جیاوازییه کی زۆر له نیوان ئه وه دا هه یه، ئیمه چۆن ده ژین و پیویستبوو چۆن بزین؟ ئیمه چی ده خوازین و چیمان ده ستگیر ده بیټ؟ شیعرى کارین بویه که موزیکی لّ ده چۆرپّیت، باسی ئه وه جیاوازییه ده کات. هه یج شیعریکى وی، هینده ی ئه وه شیعره ی به ناوبانگ نییه که ده لّیت:

گۆپکه سهروه ختی پشکووتن
ئازاری پّی ده گات،
ئه گهر نا،
به هار دوودل نه ده بوو.

ژیانی فرهووغ فرهووخزاد زۆر له ژیانی کارین بویه که له ته مه نی چلویه ک سالیڤا خۆی کوشت، ده چیت. هه ردووکیان زوو ده ست به نووسینی شیعر ده که ن، هه ردووکیان زوو مائئاوایی له

ژیان ده‌که‌ن، هه‌ردووکیان له‌ ژيانی هاوسه‌ریدا سه‌رکه‌وتوو نابن، هه‌ردووکیان تا پاده‌ی بریندارکردن، راستگۆ ده‌بن و راستگۆیی گران له‌سه‌ریان ده‌که‌وئیت. ژيانی هه‌ردووکیان بریتی ده‌بئیت، له‌ گه‌رانیکی بی‌هووده به‌ دوا‌ی سۆز و ئه‌ویندا. ده‌وروبه‌ر دل‌په‌قانه‌ په‌وتار له‌ته‌ک هه‌ردووکیاندا ده‌کات و شیعری هه‌ردووکیان بۆ ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌دات، باسکار بۆ توێژینه‌وه‌ له‌ ژیانیان، سوودی لی ببنیئت.

به‌ره‌وپروو
گولئاسا به‌ پرومدا ده‌گه‌شیننه‌وه،
له‌ پاشمله
به‌ شیت و به‌دپه‌وتام له‌ قه‌له‌م ده‌ده‌ن،
شاعیره‌ ساخته‌کاره‌کان
له‌ سه‌ره‌نگوئلکدا
به‌ دوا‌ی کیش و سه‌روادا ده‌گه‌رین.

فه‌رووغ فه‌رووخزاد به‌ هیوا‌ی ئه‌وه‌بوو، (پیاوی خۆویست ده‌رگای قه‌فه‌زی لی بکاته‌وه‌ و بواری فرینی بۆ بره‌خسینیئت،) وه‌لی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای نووسینییه‌وه‌، هه‌ستی به‌وه‌ کردبوو، ئه‌و هیوایه‌ی دره‌ختیکی زپه‌، ئه‌وه‌ بۆیه‌ ناوی (دیل)ی له‌ یه‌که‌مین کۆشیعری خۆی نا، ئاخ‌ر زوو له‌وه‌ تیگه‌بیشت که‌ له‌ کۆمه‌لێکدا ده‌ژی، تییدا ژن زیندانیه‌ی و پیاویش وه‌ردیان. فارسه‌کان که‌ خاوه‌نی شاعیرگه‌لی هه‌ره‌مه‌زنی له‌ چه‌شنی خه‌یام، گه‌نجه‌وی، سه‌عدی، حافیز، جامی و نیما یوشیج بوون، ئه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر

ئاسان نەبوو، بەلکوو شتێک بوو وەک مەحال، ژنێک بتوانی،
وێکەو شاعیر هەبوونی خۆی بەسەلمی، بەلام فەرۆغ
فەرۆخزاد توانی ئەو مەحاله مایلی بکات.

زۆر لە میژبوو دانتی کۆمیدیای خودایی و بەلزاک کۆمیدیای
مرویی نووسیوو، وەلێ دەیان سال پیش ئەوەی سەلمان روشدی
ئایەتە شەیتانییەکان بنووسی، فەرۆغ فەرۆخزاد (ئایەتە
زەوینیەکان) نووسیوو. وەک چۆن ئایەتە ئاسمانییەکان بە
نەمریی دەمیننەو، فەرۆغ فەرۆخزادیش خەونی بە
نەمرییەو دەبینی، ئەو بۆیە شیعری خۆی ناو نابوو، ئایەتە
زەوینیەکان. هەر کارێک بکەوێتە خانەی داھێنانەو، زادهی
خەباتە لە پێناوی مانەو دا و فاکتەری سەرەکی لە دوا
هەموو داھێنانێکەو، تێکۆشانە بۆ سەلماندن و بەردەوامیدان
بە خودی داھێنەرەکی، ئەو نییە فەرۆغ فەرۆخزاد بە هۆی
شیعرەکانییەو کە داھێنان بوون، تا ئیستایش لەنیوماندا
دەژی.

وەرە ئەی پیاو،

وەرە ئەی بوونەوهری خۆپەرست!

دەرگە قەفەزم بکەو!

با بەرەو ئاسمانی پوونی شیعەر بفرم.

فەرۆغ فەرۆخزاد بە زمانێکی پۆژانە و ئاسان و خۆرپسک
دەینووسی، بە زمانیک و بە شیوازییک دەهاتە گۆ، خۆینەرە

وایان ههست دهکرد، لهبری وان قسان دهکات. فهرووغ
 فهرووخزاد دهآیت: (ئهوهی له نیما یوشیج (۱۸۹۵-۱۹۶۰) دا
 سهرنجی رادهکیشام، ئهوهبوو، دهیتوانی ههموو ئالۆزییهکانی
 ژیان و پرسیاره سهختهکانی، به شیوازیکی ئاسان دهبربریت،
 من لهوهوه فییری هونهری دهبربرین به شیوازیکی ئاسان بووم.
 که نیما یوشیج دهخویندهوه، وام ههست دهکرد لهگهڵ
 ئینسانیکدا پووبهپوو بوومهتهوه، نهک لهتهک کۆمهڵیک سوۆزی
 رووکهش و ههندیک وشه ی پووچدا.

پهنگه ژیان
 شهقامیکی زۆر درێژ بئ
 ههموو پوژئ
 ژنیکی زهنبیل به دهستی
 پیا تپپهړئ.

(له دایکبوونیکی دیکه)^(۲) که به (ئیبیراهیم گولستان)ی
 پیشکesh کردووه، ناودارترین شیعی فهرووغ فهرووخزاده.
 ژیانانی ئهوه خانمه شاعیره گۆمیک بوو هیمن، ئیبیراهیم گولستانی
 هونهرمه ند که ژن و مندالیشی ههبوو، وهک گابه ردیک کهوته
 گۆمی ژیانیهوه و ههژاندی. ههچهنده له کۆمهڵی بابسالاریدا،
 ژن ههمیشه لهژیرهوهیه، فهرووغ فهرووخزاد خهونی بهوهوه
 دهبینی: (مهست به شهراپی سوور، لهسه ر سنگی پیاو ئارام
 بگریت). یان دهیگوت:

دهشی ژیان
پیکردنی سیگاری بی
که له پیشووی نیوانی دوو
ئاویزانبوندا دهیکیشین.

به درپژایی میژووی شیعی فارسی، تهنیا ئهوه پیاو بوو،
مافی نووسینی شیعی ئهوینداریی هه‌بوو، فه‌رووغ فه‌رووخزاد
ئه‌و تابووه‌ی شکاند و راستگۆیانه و به‌ پاشکاوی، هه‌ستی خو‌ی
وه‌ک ژنیک‌ی ئه‌ویندار، به‌ شیعر ده‌رب‌ری. پ‌یش فه‌رووغ
فه‌رووخزاد ئه‌ده‌بی فارسی ژنی دیک‌ی به‌ خو‌یه‌وه‌ دیت‌بوو،
وه‌ل‌ی شیعی وان، هه‌ر له‌ شیعی پیاوان ده‌چوو. فه‌رووغ
فه‌رووخزاد و‌یرای نووسینی شیعر، خه‌ریکی نواندنیش بوو،
به‌لام مه‌رگ مه‌ودای نه‌دا، نه‌ له‌سه‌ر ته‌ختی شانۆ، نه‌ له‌سه‌ر
شانۆی ژیان، پ‌ۆلی جان دارک وازی بکات. بلا‌بوونه‌وه‌ی
هه‌وال‌ی خو‌ک‌وشتنی سادق هیدایه‌ت (ئه‌پ‌ریل ۱۹۵۱ پاریس) چ
ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، هه‌وال‌ی به‌ پرو‌دای ترافیک
مردنی، فه‌رووغ فه‌رووخزادیش هه‌مان ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بوو.

بی‌ج‌گه‌ له‌ وشه‌ی نه‌گوتراو
بی‌ده‌نگ‌ی، هیچی دی نییه‌.

فه‌رووغ فه‌رووخزاد به‌ ه‌و‌ی بو‌یری، راستگۆیی و ئه‌و
پیوه‌ندییه‌ (قاجاخ)ه‌ی که‌ هه‌شت سال له‌گه‌ل ئیبراهیم
گولستاندا هه‌یبوو، تا له‌ ژیاندا بوو، زووزوو ده‌بووه‌ نیشانه‌، ب‌ۆ

تیری رەخنەى ناپەرەوا، وەلێ کە کوچی دوايى کرد، تەنانەت ئەوانەيشى لە سەر وەختى ژيانيدا، سەنگەريان لى گرتبوو، دەستيان کرد بە ھۆننەوہى شيوەننامە و سینگکوتان بوى. زۆر بوون ئەوانەى سەرقالى قوتکردنەوہى کو سپ بوون لە بەردەميدا، کەم نەبوون ئەوانەى لە ھەولێ ئەوہدا بوون، بەلەکانى ببەستن، وەلێ فەر و و فەر و خزاد ژنيکى ھيئدە بویر بوو، تا دوا ليدانى دلە گەرمەکەى لە فرين نەکەوت.^(٣)

٢٠٠٨/١/١٨

(١) پيلکە.

(٢) کوشيعريکى لەتيف ھەلمەتیش نزیکەى ھەمان ناوى ھەيە: ئامادەبوون بۆ لەدایکبوونیکی تر.

(٣) مايکل ھلمان، إمراة وحيدة، فروغ فروخزاد وأشعارها، ترجمة: بولس سروغ، مراجعة: أ.د. فكتور الکک، المجلس الوطني للثقافة والفنون، أكتوبر ٢٠٠٧ الكويت.

پهپووله و تفهنگ

ئەو خەلکە ھەموو لە شیعەر دەچن،
 شیعری بە دەستی قەدەر نووسراو،
 ھەندیکیان شیعری تەواو ئازادن،
 ھەندیکیان شیعری کۆت و بەند کراو.
 سیوران

رەخنەگر ئەگەر دەقیکی پەسەند کرد، دەلێن، رەنگە نان بە
 قەرزدان بیّت، ئەگەر رەتی کردوو، بە تۆلەسەندنەوی لە
 قەلەم دەدەن، ئەگەر هیچ خۆیندەنەوی بۆی نەبوو، دەلێن
 بایەخی پێ نەدا و بە لووتبەندی بۆی تۆمار دەکەن، وەک
 نەزانن ئەو رەخنەگر خۆیەتی بریار دەدا، کام دەق بەسەر
 دەکاتەو و کامیان نا، کامیان پەسەند دەکات و کامیان نا، خۆ
 رەخنەگر شارەوانی نییە، خزمەتەکانی بە شیۆهەکی یەکسان
 بۆ ھەمووان بن، گەرنگ ئەو یە رەخنەگر سەیری دەقەکان بکات،
 بە چاوپۆشین لە خواوەنەکانیان.

جیاوازی نیوان (غەزەل) و شیعری ئەوینداری ئەو یە، لە
 یەکەمیاندا، کێژەکان نزیکە ھەموویان لە یەک دەچن، وەلی
 لە دووەمیاندا ھەر کەنیشکە و تاییەتمەندیی خۆی ھەیە.

په‌خه‌ی د‌یرین‌یش به‌ه‌مان که‌ره‌سه‌ه‌موو ش‌ی‌ع‌ر‌ی‌ک‌ی
ه‌ه‌ل‌ده‌ک‌ۆ‌ل‌ی، به‌لام په‌خه‌ی م‌ۆ‌د‌یر‌ن، ب‌ۆ‌ه‌ر ش‌ی‌ع‌ره‌ و
خ‌ۆ‌ب‌ند‌نه‌وه‌یه‌ک‌ی ت‌ای‌به‌ت‌ی ه‌ه‌یه‌ و ب‌ۆ‌چ‌وون‌ی پ‌یش‌وه‌خت ن‌اک‌ات به‌
پ‌ی‌وانه‌ و وه‌ک ئ‌ام‌ان‌ج ده‌روان‌ی‌ته‌ ده‌ق، نه‌ک وه‌ک ئ‌ام‌یر.

زمانی ژنانه:

ه‌ه‌رچه‌نده‌ ژن ز‌ۆ‌ر نه‌رم و ن‌یان‌تر له‌ پ‌یاو، م‌امه‌له‌ له‌گه‌ل
زمان‌دا ده‌ک‌ات، به‌لام زمان ل‌ایه‌نی پ‌یاو ده‌گر‌ی‌ت، ب‌ۆ‌ن‌م‌و‌نه‌ له‌
زمان‌ی ئ‌ینگ‌لی‌ز‌یدا، (ل‌ۆ‌رد) مان‌یه‌ک‌ی ز‌ۆ‌ر پ‌ۆ‌زه‌تی‌ق‌تری ه‌ه‌یه‌
له‌وه‌ی که‌ (ل‌ی‌دی) ه‌ه‌یه‌تی. یان ز‌ۆ‌ر جار (گ‌ی‌ر‌ل)، له‌بری ژن
به‌کار ده‌ه‌ی‌ن‌ر‌ی‌ت، وه‌ل‌ی به‌ ده‌گ‌مه‌ن (ب‌ۆ‌ی) له‌بری پ‌یاو
ده‌گ‌وت‌ر‌ی‌ت. (س‌پ‌ین‌سته‌ر) که‌ به‌ مان‌ای (قه‌یره‌ک‌چ) و گ‌ه‌وره‌ک‌چ
د‌ی‌ت، ن‌ی‌گه‌تی‌قه‌ نه‌ک ب‌ی‌ل‌ایه‌ن، به‌لام (با‌چ‌له‌ر) که‌ به‌ مان‌ای
پ‌ه‌به‌ن (ز‌و‌گ‌ورت‌ی) د‌ی‌ت، ه‌ه‌ر ب‌ی‌ل‌ایه‌ن ن‌ی‌یه‌، به‌ل‌کوو ز‌ۆ‌ر جار
پ‌ۆ‌زه‌تی‌ق‌یشه‌. پ‌ۆ‌ب‌ین ل‌اک‌ۆ‌ف پ‌ی‌ی‌ وایه‌، (له‌ کن زمان، بان‌یکه‌ و دوو
ه‌ه‌وا، ئ‌اخ‌ر م‌ی وه‌ک که‌س‌ی‌ک‌ی سه‌ربه‌خ‌ۆ سه‌رن‌ج‌ی ن‌ادر‌ی‌ت،
به‌ل‌کوو ئ‌ه‌وه‌ پ‌ی‌وه‌ند‌ی‌یه‌تی به‌ پ‌یاوه‌وه‌، ن‌اس‌نامه‌که‌ی د‌یار‌ی
ده‌ک‌ات.)⁽¹⁾ ئ‌ه‌وه‌ ن‌ی‌یه‌ له‌ ک‌ورد‌یش‌دا ده‌گ‌وت‌ر‌ی‌ت: برا‌ژن، مه‌لا‌ژن،
د‌ای‌ک‌ی ئ‌ازاد و ژنی په‌ش‌ۆ‌ل.

وه‌ک چ‌ۆ‌ن زمان‌یک‌ی ن‌یر‌انه‌ه‌یه‌، م‌ی‌ب‌ینه‌یش خ‌اوه‌نی زمان‌ی
خ‌ۆ‌یه‌تی. ز‌ۆ‌ر جار زمان‌یش ته‌واو وه‌ک ئ‌ی‌د‌ۆ‌ل‌ۆ‌گ‌ی، له‌ ه‌ه‌وار‌ی
پ‌اس‌یز‌م‌دا بار‌گه‌ ده‌خ‌ات، به‌ ت‌ای‌به‌ت‌ی ک‌ات‌یک‌ ج‌یاوازی له‌ نیوان
ن‌یر و م‌ی‌دا ده‌ک‌ات. گه‌له‌ک جار زمان‌ی ز‌ال که‌ زمان‌ی ن‌یره‌، وه‌ک
که‌م‌ینه‌یه‌ک ب‌ۆ‌ م‌ی ده‌روان‌ی‌ت و وه‌ک ب‌نده‌ست‌یک م‌امه‌له‌ی

له ته کدا ده کات. هه ر خانمه شاعیری، گوتاره که ی که به
زمانی به ره ه می ده هیئت، سه ر به ره گه زی می نه بوو،
گوتاره که ی میوونی لی نه تکا، ئه وه هیشتا له باز نه ی زمان و
گوتاری نیرانه پرگاری نه بووه. سه رنج بده ن قینوس فایه ق به
زمانیکی چه ند پاراوی ژنانه ده په یقیئت:

نه رسیس قسه م بو بکه
با بیرم نه چیتته وه، ژنم.
ژنیکم
هیشتا به کو لانه کانی عیشیدا
تینه په ریوم،
له و مالا نه لام نه داوه
که بو نی نیرگز و یاسه مینیان لی دئ،
هیشتا گه مه م
به په نجه کانی پیاویک نه کردووه،
هیشتا لیوم
به جامی ده ست له ملانه وه نه ناوه.

ئه وه لایه نیکی لاوازی هه ر ده قیکه که نووسه ره که ی ژن بیئت
و به ره ه مه که هه لگری پیناسه ی ژن نه بیئت. خوینهر مافی
ئه وه ی هه یه، گومان له راستگویی ئه و ژنانه بکات که له و دیو
ده مامکی زمانیکی بیلیه ن یان نیرانه وه خو یان ه شار ده دن.
نووسین وه ک می، بو نووسه ریکی ژن، لایه نیکی گه شه، نه ک
تاریک. که شیعر ی فه روو غی فه روو غزاد یان غاده ئه لسه ممان

دهخوینینهوه، دهزانین بنووسی ئەو دهقانه، ژنن، ئەمهیش
 لایه‌نیکی به‌هیزی ئەو دوو شاعیرهیه. شاعیر ئیدی چ نیر بیت،
 چ مئ، پێش ئەوهی باس له خهم و خولیاکانی خه‌لک بکات،
 دیت خهم و خولیای خۆی ده‌نووسیتهوه.

قینۆس فایه‌ق ده‌لێت: (بروام به‌هه‌بوونی ئەده‌بیکی نییه،
 ناوی ئەده‌بی ژنانه‌ی بیت، ئەده‌ب به‌سه‌ر دوو خانه‌دا دابه‌ش
 ناکریت: پیاوانه و ژنانه، یه‌ک ئەده‌ب هه‌یه، ئەویش ئەده‌بی
 ئینسانیه، ئیدی چ پیاو بینوسی‌ت، چ ژن. ئەده‌بی مندا‌لان،
 کرێکاران و به‌ره‌نگاربوونه‌وه هه‌یه، به‌لام ئەده‌بی ژنانه
 نییه.)^(٢) هه‌روه‌ها ده‌لێت: (بیرۆکه‌ی ئەده‌بی ژنانه ئەو پیاوانه
 دایانه‌یناوه که پروایان به‌داهینانی ژن نییه، یان له ژن
 ده‌ترسن.)^(٣)

ئەده‌بی ژن، ئەده‌بیکی تێیدا ژن، کۆشش بۆ سه‌لماندنی خۆی
 ده‌کات و له‌ پێی کێشانی وینە‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌وه، نه‌ک ئەو
 وینە‌یه‌ی پیاو بۆی کێشاوه. ئەده‌بی ژن، پێداگرتنی ژنه‌ له‌سه‌ر
 ئینسانبوونی خۆی، نه‌ک ئەده‌بیکی جیاوا‌ز له‌ ئەده‌بی
 ئینسانی. ئەو ئەده‌به‌ی سیمۆن دی بو‌قوار، هێرتا مۆلله‌ر، سو‌زان
 سو‌نتاگ، غادده‌ ئەله‌سه‌ممان و ئەحلام موسته‌غانمی
 نووسیویانه، که ئەده‌بی ژنه، هاوزه‌مان ئەده‌بیکی ئینسانیشه.
 له‌ ئەده‌دا ئیدی نووسه‌ره‌که‌ی ژن بیت یان پیاو، هه‌ر ئەو تێما
 و بابە‌تانه به‌سه‌ر ده‌کرینه‌وه که جێی بایه‌خی ئینسانن، وه‌ک:
 مه‌رگ، ئازادی، کۆچ، نامۆیی، ئەوین، ناپاکی و چه‌وساندنه‌وه.

رهنگه ههله نههم که بلیم، نووسه‌ری ژن له کۆمه‌لیکی سته‌مکاری داخراودا، کاتیکی باسی خهم و خۆلیاکانی خۆی ده‌کات، ئه‌وه‌ی ده‌ینوو‌سیت، لوتکه‌ی ئه‌ده‌بی ئینسانیه. ئه‌گه‌ر نووسینی ژن ئه‌وه‌ی بیت که ژن وه‌ک می ده‌ینوو‌سیت، ئه‌وا نووسینی ژنانه، ئه‌و نووسینه‌یه له گۆشه‌نیگای ژنه‌وه ده‌نووس‌ریت و له خزمه‌تی ژنیشدایه، به‌ چاوپۆشین له‌وه‌ی نووسه‌ره‌که‌ی ژنه‌ یان پیاو.

باسکردن له ئه‌ده‌بیکی تایبته به‌ ژن، به‌ مه‌به‌ستی سووک سه‌رنجدانی به‌ره‌می ژنان نییه، به‌و مه‌به‌سته‌یه که به‌ به‌ره‌مه‌که‌وه دیاره، نووسه‌ره‌که‌ی ژنه، ئاخ‌ له‌ هه‌موو به‌ره‌مه‌یکدا کهم تا زۆر هه‌ست به‌ هه‌بوونی نووسه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ین. له‌ روانگه‌ی پۆمانووس (شیشتین ئیکمان) وه‌ که له‌ ۱۹۷۸ به‌ دواوه ئه‌ندامی ئه‌کادیمیای سویده، شیوه‌ی باسکردنی ژبانی ژن، لایه‌نی هه‌ره به‌هیزی (دۆریس لیسینگ) ه که ۲۰۰۷ نۆبیلی له‌ ئه‌ده‌دا به‌ر که‌وت، ئاخ‌ ئه‌و به‌ شیوه‌یه‌ک باسی (بۆ نموونه) شه‌پۆلی خوینی مانگانه‌ی ژنی کردووه، که‌س پێشتر ئه‌و بویرییه‌ی شک نه‌بردووه، وه‌های باس بکات. ^(۴) ئایا ئه‌گه‌ر لیسینگ ژن نه‌بووایه، ده‌یتوانی به‌و شیوه‌ی بالایه‌ باس له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی می بکات؟ (بۆیه‌ی نینۆک) که‌ کۆشعیریکی قینۆس فایه‌قه، هه‌ر له‌ ناو‌نیشانه‌که‌یه‌وه‌ خوینه‌ر پێش‌بینی ئه‌وه‌ ده‌کات، به‌ره‌می خاتوونه‌شاعیریکی بیت. ئه‌و خانمه‌ له‌ هۆنراوه‌ی (جوپیتیر) دا ده‌لیت:

خۆرم له‌ بار ده‌چیت و

حه‌قیقه‌تم له‌به‌ر ده‌پوات.

ئاخۆ شاعیریکی پیاو له توانایدا ههیه، به دوو پرستهی هینده چر، به دوو وینهی هینده دلپرفین، باس له خوین له بهر روڤیشتن و منداڵ له بارچوون بکات؟ بئ دوودلی دهتوانین ئه دوو پرسته شیعریه، به داهینان بو قینۆس فایهق له قهلهم بدهین، ئاخر پڤیشتەر کهس نه (خۆری) وه ها خستوو ته پرسته وه، نه حهقیقهت.

دهمه و ئیواره ره دووی مانگ دهکهوم
نیوهی شهو پاکیزه بيم به خاک دهسپیرم،
خه ریکم پیاوانی ئهم شاره له بار خۆم ده بهم،
دهنگی زبری مه لای گه ره کم له بهر ده روات،
بیزوو به ههتاویکه وه دهکهوم.
وهک چۆن شاعیری راسته قینه به شیوازی نووسینیدا
دهناسرپته وه، ههر شیعریکیش ژن بنوسی بیّت، به ئاسانی
ههستی پڤی دهکهین، با شاعیره ژنه که به جیناوی کهسی
یه کهمیش نه په یقیبیّت.

دهرپرینی شیعرى:

قینۆس فایهق چونکه کورتبیری رهچاو دهکات، بۆیه به ژنی
شیعرى زراقه، چونکه وهسفهکانی جوانن، بۆیه سه رنجمان دیل
دهکهن، چونکه دهرپرینهکانی ناسکن، بۆیه سۆزیان لئ
ههله ده قولیّت، چونکه به فه رمانی خودا وه نديک ده نووسیّت که
له سه ر عهرشى رۆحی رۆ نیشته وه، بۆیه شیعرى راستگوییى لئ
دهچۆرپڤیت. ئه ستیره ی بویریه کیش به دهرپرینه کانییه وه
ده دره وشيته وه، ههر زوو شیعرهکانی ده ناسینه وه.

سەردانی فیڕگە سەرەتایییە کەت دەکەم،
 پەرەکانی فایلی مندالیت هەڵدەدەمەو،
 لە دەرگای ماله دراوسێکانت دەدەم،
 لە بارە ی ئەو کچانەو پرسیاریان لێ دەکەم
 کە خوشەویستی تۆ بوون،
 ناخۆ وەک من شیتانە خوشیان دەویستی؟
 ئەوانیشت وەک من
 سەرکێشانە خوش دەویست؟

توانای شاعیران بە داهینانی میتافۆر و وینەی شیعرییەو
 بەندە. ئەوی توانای داهینانی وینەی شیعری و میتافۆری
 نەبێت، با خووی لێ نەبێت بە شاعیر. وەک چۆن خودا هیچ
 کەرەسەیهکی لە بەردەستدا نەبوو، کەچی گەردوونی خولقاند،
 شاعیریش ئەو بەهرەمەندەیه بو داهینانی وینە و میتافۆری
 نوێ، پشت بە کەرەسە دیڕین نابەستێت. دەستی خودا لە
 ئاسمانەو دەگاتە زەوین و جاریک سپی هەڵدەگەڕێنێت و
 کەرەتیک سەوز. پێویستە شاعیریش هەمان توانای بە سەر
 زماندا هەبێت و چەندان میتافۆر و وینەی لێ چێ بکات.

(چاوم لە هەورەکان بوو،
 ئاسمانیان تە ی دەکرد.)
 ئەمە قسەیه، شیعەر ئەوێهه بلێم:
 (هەورەکان دەیانبینی
 چاوه‌کانم ئاسمانیان تە ی دەکرد.)

ئەو شیعەر نییه بَلِّیم:
 (شەمال بۆنی قژی یاری بۆ هێنام،)
 یان بنووسم:
 (گەردەلوول کە پرە کە ی تیک داین.)
 شیعەر ئەو یە کە بَلِّین:
 (کاتیک گەردەلوول هەڵدە کات،
 شەمال، لە کویدا خۆی حەشار دەدات؟)
 یان: (مالم لە سەر لوتکە ی چیا یە.)
 ئەو قسە یە. شیعەر ئەو یە، بَلِّیم:
 (مالم لە سەر لوتکە ی زستانە.)^(٥)
 ئەو شیعەر نییه بَلِّیم
 (تەمەنم بیست و چوار بە هارە.)
 شیعەر ئەو یە کە فینۆس فایەق دە یَلِّیت:
 (تەمەنم بیست و چوار شووشە بۆ یە نینۆکە.)
 ئاخر لەو پستە یەدا (سەرپرایز) هە یە و خوینەر تووشی
 حەپە سان دیت.

لێکدانە وە ی جیاواز:

هە نووکە شاعیران بە تەلاری دیرینی شیعەر سەرسام نین و
 گە لیک گۆرانکاریان بە سەردا هێناوە. شاعیرانی ئیستا ریتە
 دیرینەکان رەچاو ناکەن و پێوەندییان بە زمانە وە هک جاران
 نییه. تازە گەری لە شیعەردا بریتی یە لە دا هێنانی فۆرمی نوێ،
 دەرچوون لە بازنە ی شیعەری دیرین و تیپەراندن لە وە ی کە
 بەر هەم هێنراوە. ئە گەر شیعەری کۆن تەنیا مانایەکی

دهبهخشی، ئەوا شیعرى نوێ له چوارچێوهى تاكمانادا گیر
ناخوات. یهكێكى دیکه له تایبهتمهندییهکانی شیعرى نوێ
ئەوهیه، به هۆی رهمز، پارادۆکس، ته مومز، سه رپرایز،
تهقاندنهوهی وشه و مامهلهی نوێوه له گهڵ زماندا، خوینه ر
تووشی چه په سان ده کات. ئەها قینۆس فایه ق ههول ده دات
(به رد) بکات به ئاو!

دهستی به رد ده گرم
یارى به برۆکانى ده که م
بۆ دانیشتنیكى عیشق داوه تی ده که م
به لکوو ئیدی له به ردیی بکه ویت.

هێرمینیوتیکا که به مانای هونه رى لیکدان ه وه دیت و
رێبازی که بایه خ به تیگه ییشتن له ده ق ده دات، سه ره له دانی بۆ
ناوه راستی سه ده ی چه قده یه م ده گه رپته وه و هه ر له وسایشه وه
له لایه ن باوه رداره می شکوشک و بیردا خرا وه کانه وه به ره و پرووی
ره خنه ی توند بو وه ته وه، ئاخر به شیکی زۆر له پیاوانی ئایین
له گه ل ئە وه دان، ته نیا یه ک لیکدان ه وه بۆ هه ر ده قیک بکری ت و
ئ ه وانه یشی رێبازی هێرمینیوتیکا په سه ند ده که ن، وای بۆ ده چن
ده ق لیکدان ه وه ی جیاواز ه لده گری ت. ئەو ماده ده یه ی ده قی
ئ ه ده بی لی چی ده کری ت، زمانه. زمان له ئە ده بدا هه ر ئەو
مانایه ی نییه که له قامووسدا هه یه تی، گه لیک مانای دیکه شی
هه یه و له وه ده رده چیت که ته نیا هه لگری هه والیک بی ت و
هیچی تر، ئاخر (زمان له ئە ده بدا، کۆمه لیک وشه نییه، به لکوو

کۆمه‌لێک پێوه‌ندییه. ئه‌وه ئه‌و پێوه‌ندییه تازانه‌ن که مانای نوێ به‌ره‌م ده‌هێنێ و ئه‌وه شاعیره کاریک ده‌کات، ئاماژه دێرینه‌کان، مانای نوێ بیه‌خشن.

تۆ توانیت ئه‌و هه‌موو زه‌وییه داگیر بکه‌یت،
که‌چی پێت ناکرێ
په‌پوله‌یه‌ک له‌ باوه‌شی تفه‌نگێکدا بخه‌وینیت.

فینۆس فایه‌ق هه‌رچه‌نده له‌و کۆپله‌یه‌دا پ‌ووی ده‌می له‌ (تیمۆجین) ه‌ که‌ ده‌کاته‌ جه‌نگیز خان، وه‌لێ (تۆ) له‌و شیع‌ره‌دا چه‌ندان لێ‌کدانه‌وه هه‌ل‌ده‌گریت، په‌پوله له‌ویدا ئاوسه به‌ ده‌یان مانا، تفه‌نگیش هه‌روه‌ها. لای کافکا، کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی، به‌ زه‌بری هه‌ندیک فاکته‌ری جیاواز، (وه‌ک تیکشکانی ئه‌زموونی یه‌که‌مین د‌لداری، گوشار و مامه‌له‌ی باوکیکی سته‌مکار و سه‌رنه‌که‌وتن له‌ خویندندا،) له‌ که‌سیکی نمونه‌ییی رۆمانتیکه‌وه که‌ په‌نگه شه‌یدای ئه‌ده‌ب و نووسینیش بێت، ده‌بێته‌ بکوژیکی کریگرته. ئه‌م گۆرانه، یان دروستتر، ئه‌م به‌دگۆرانه، به‌ چه‌ند قو‌وناغیک پ‌وو ده‌دات، کاره‌کته‌ره‌که له‌ هه‌ر قو‌وناغێکدا، به‌شیک له‌ ئینسانبوونی خۆی له‌ ده‌ست ده‌دات و دوا جار به‌ره‌و خه‌ره‌ندی دۆراندنی هه‌موو ئینسانبوونی خۆی خلۆر ده‌بێته‌وه و ده‌بێته‌ ئه‌ندامیکی چالاکی مافیایه‌ک یان بکوژیکی درنده له‌ ده‌زگایه‌کی سه‌رکوته‌ردا.⁽¹⁾ فینۆس فایه‌ق شه‌یدای ئامیزێ تفه‌نگ نییه، هه‌زی له‌وه نییه به‌ ده‌شتیکی به‌ مین

چینراودا پیاسه بکات، ئەو بۆیه شیعر دەنوسیت، تا ئینسان به
پهپوولهیی بمینیتهوه و نهبیت به درنده .

گوئ مهگره له قاقای
ئەو پیاوه بستهبالایانهی
نازانن مبینهی کەر و ژن
له یهک جیا بکه نهوه .

فیدنیسکی دهبیژیت: (شیعر پهرجوو بهرههه ناهینیت، شیعر
خۆی موعیزهیه. شیعیک نییه جوان و یهکیکی دیکه ناشیرین،
شیعریان راستهقینهیه یان ساخته. ئەوه سهروهختی داکشانی
شیعره، کاتیک دهلیین، ئەم شیعره جوانه و ئەویان ناشیرین،
بهلام له سهروهختی ههڵکشانی شیعردا دهبیژین، ئەمهیان
راستهقینهیه و ئەوهیان ساخته.) ریلکه دهلیت: (ئهگر
شیعرنوسین تا ئەو رادهیه بۆ تۆ پیویسته، هه رلیت قهدهغه
کرا، دهمریت، ئەوا هه رگیز دهستی لی ههلمهگره و ژیان خۆتی
بۆ تهرخان بکه!)

دهترسم دەم و لیوم بسووتینن
تا بۆم نهکرئ ماچت بکههه.
دهترسم زمانم له سیداره بدهن
تا نهتوانم بلیم
خۆشم دهوپی.

شاعیری داهینه‌ر که‌سیکه، لێ ناگه‌ریت جوانی گیان له ده‌ست بدات، ئاخر ئه‌وه جوانیه‌ سه‌وزمان له پێسی و درنده‌یی پاکژ ده‌کاته‌وه. شاعیر ئه‌گه‌ر سه‌روه‌ختی نووسین چێژ له شیعره‌کانی خۆی نه‌بینییت، خوینه‌ریش چێژیان لێ نابینییت. شاعیری مه‌زن چاره‌نووسی خۆی به‌ حیزبیک، فیکریک، ئایینیک، یان نیشتمانیکه‌وه گرێ نادات، داهاتووی خۆی له نووسینه‌کانیدا ده‌بینیته‌وه. شاعر ناتوانییت دنیا بگۆریت، وه‌لی پێی ده‌کریت، تارمایی نائومی‌دیمان لێ دوور بخاته‌وه و پارچه‌کانی گۆزه‌ی دلی شکاومان، پێکه‌وه بلکینیته‌وه.

په‌مز و ده‌مامک:

ئه‌وه ناته‌باییه، شاعیر هان ده‌دات، له شته‌ جیگه‌ره‌کان یاخی ببیت و له‌بری ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ هه‌ست و بیر خۆی ده‌ربهریت، دیت پێگه‌یه‌کی هونه‌ری هه‌له‌به‌ژیرییت، کاتیکی هانا بو‌ ده‌مامک (ماسک) ده‌بات. ته‌کنیکی به‌کاره‌ینانی ماسک، خۆ شار‌دنه‌وه‌یه له‌ودیه‌ ده‌مامکی که‌سایه‌تییه‌کی ناسراوی دیروکییه‌وه، که‌ بو‌ ده‌رخستنی خولیاکانی شاعیر ده‌ست بدات، واتا خه‌م و هیوای هاوبه‌ش له‌ نیوانیاندا هه‌بیت. ماسک، پێگه‌یه‌کی هونه‌رییه، شاعیر به‌ هۆیه‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی نا‌راسته‌وخۆ، باسی ئه‌زمونی خۆی ده‌کات. له‌و ته‌کنیکه‌دا به‌ پروکه‌ش باس له‌ ژيانی که‌سایه‌تییه‌ دیروکییه‌که‌ ده‌کریت، به‌لام راستیه‌که‌ی، شاعیر چیرۆکی ژيانی خۆی ده‌گێریته‌وه. که‌ به‌در شاکر سه‌ییاب باس له‌ ژيانی سه‌ختی ئه‌ییووب په‌یامبه‌ر

دهکات، ئەهییوب لەو شیعەرەدا دەمامکە، ئەوەی
 دەهخویننەو، ئەزموونی خودی سهیابە.
 پێوهندییهکی قوول و پتەو لە نێوان رەمز و دەمامکدا
 هەیه، شاعیر که نیازی بەکارهێنانی تەکنیکی دەمامکی
 هەبێت، پێویستی بە رەمزیکی میژوویی دەبێت. بۆ ئەوەی
 شاعیر لە هەلبژاردنی رەمزەکهیدا که وەک دەمامک بەکاری
 دەهێنێت، سەرکەوتوو بێت، پێویستە هەندیک لایەنی
 لەیهکچوو لە نێوان خودی شاعیر و رەمزەکهیدا هەبێت.
 شاعیر دێت لە رپی بەسەرکردنەوێ ژياننامە
 کەسایەتییهکی دێرینهو، باس لە حاڵی حازر و لە خودی
 خۆی دەکات. مەرج نییه هەموو رەمزیکی رۆلی دەمامک وازی
 بکات، بەلام هەموو دەمامکی پێویستی بە رەمزیکی که مەرج
 نییه کەسایەتییهکی دیرۆکیی راستەقینه بێت، بەلکوو
 دەشی ت شاعیر سوود لە کەسایەتییه گونجاوکانی نیو
 داستان و ئەفسانەیش ببینێت.

دیم و رەدووت دەکهوم جوپیتیر
 بمبە لە هەسارەیهکی تر
 بە چنگی خۆل مارەم که لە خۆت
 ئاگر و با بکه بە شاهیید.

جوپیتیر که بە گوێرە میثۆلۆگیی رۆمان، شای یان
 گەورە خوداوێندەکانە، ناوی مەزنترین ئەستێرەیشه و لای
 گریکهکان دەبێتە زیوس. جوپیتیر که دەسەلاتی بەسەر

باران، بروسکه و زریاندا دهشکا، له کن قینۆس فایهق هەر
 پهمزه، نهک ده مامکیش. له و نموننهیه دا، جوپیتیر ته نیا وهک
 خداوه ندیکى مه زن ناوی نه هاتوو، وهکوو ئه ستیره ییش
 مامه له ی له گه لدا کردوو. شاعیر پوو ی ده می له جوپیتیره و
 ده لیت:

وه ره له مپووه تو نیوه که ی تری من به
 وه ره له مه ودوا من تو ته واو ده کم.

ئه وه ییش که هەر به کیك به دووی نیوه که ی تری خویدا
 ده گه پیت، تا له گه لیدا به ک بگریت و ببیته که سیکی ته واو،
 ئه فسانه یه کی دیکه یه و خزمهت به بابه تی شیعره که
 ده کات.

نۆستالژیا

جاران که ده پویشتمه وه
 شووشه یه ک پر پر له ئاورشینى هه یوان و
 پریاسکه یه ک لیوانلیو
 له تریفه ی مانگه شه وی سه ربانی هاوینان و
 چه پکی پیکه نینی پووره مه نیج و
 سه به ته یه ک چرپه ی سه ر له ئیوارانی
 خه رامان و دلداره که یم
 ده نایه سووچیکی جزدانه که مه وه.

له م شیعره دا که تامه زرۆییی لی ده چۆریت بو زید و
 رابردووی جوان، قینۆس فایهق هەر ههستی خو ی ده رنابریت،

ئاخر هه موو ئه وانى تالاوى غه ريبيان نوشيوه، خويانى تيدا ده بيننه وه. نوستالژيا، هه ر تامه زروى نيه بو ئه شوينه منداليمان تيدا به سه ر بردوو، نه خوشييه كى سه ختيشه. كه سانىك كه تووشى نوستالژيا ده بن، خه ويان كه م و خه ميان هينده زور ده بيت، تا ئاستى خه موكى، كه مدوو ده بن، زوو زوو هه ناسه سارد هه لده كيشن، وه ك گوليكي بى ئاو سيس ده بن، هاوهه ستىيان به ره و كزى ده چيت و شاعيريش چونكه له كه سانى ئاسايى هه ستناكتره، زووتر و دژوارتر تووشى ئه و ده رده ده بيت.

جاران كه ده رويشتمه وه

هه موو شتيكم بو غه ريبيم ده برده وه،

ئه مجاره ده روومه وه و هيچم پى نابريته وه،

چونكه خومم پى نيه.

وهك باوه، ئيمه له مه نفاوه ئاگرى نوستالژيا بو زيد و نيشتمان، له ده شتى ژيانمان به رده بيت، وه لى قينوس فايه ق چونكه ناچاره بگه پيته وه بو مه نفا، هه ر له زيدى خويه وه، هه ست به نوستالژيايه ك ده كات، چاومان له و ئاگره يه له روحي به ربوو و ئيمه يش له گه ليدا ده سووتيين، ئه مه يش هاوزه مان تپه پراندنه له و شيعرانه ي ده كه ونه خانه ي نوستالژياوه و لوتكه ي كاره ساتيشه، بو مه نفا بگه پرينه وه و خودى خومان له نيشتمان لى جى بمينييت.

جوهران خه ليل جوهران ده بيژييت:

(ته نيا له وه ختى جيا بوونه وه دا،

ده زانين يه كمان خوش ده وى يان نا،

ئاخر ئه و کاته، ههست درۆ ناکات.)
 زید ئه و خۆشه و یستهیه تا لی جیا نه بینه وه، نازانین
 چه ندمان خۆش ده ویت. عه بدوللا په شیو یه کی که له و
 شاعیرانه ی، به زه بری نۆستالژیا شیعیکی ئه فراندوو ه:
 ئه گهر ئه مجاره بیمه وه

وهک سمو ره
 به دارگو یزه به رزه کانا هه لده گه ریم،
 وهک په له یهک هه وری نه و ی
 به سه ر کی لگه سه وزه کانا ده خولی مه وه،
 وهک شه نگه بی
 به سه ر چه ما
 به سه ر گشت زناره کانی
 که نارا ده چه می مه وه،
 ناخ به س ئه مجاره بی مه وه. (٧)

کو پله کانی شیعه که ی په شیو، به (ئه گهر ئه مجاره
 بی مه وه) ده ست پی ده که ن، وه لی کو پله کانی شیعه که ی
 قینۆس فایه ق به (جاران که ده رو ی شتمه وه) ده ست پی
 ده که ن. ئه گهر له داهاتو ودا که سی ک بخوازی ت لی کو لینه وه
 ده رباره ی نۆستالژیا له شیعی کوردیدا بکات، ده توانیت وهک
 دوو نمونه ی گونجاو، هانا بو ئه و دوو شیعه ببات.

وهک چۆن کوردی پی په تی، کانیای کوردییه که، قورپی وشه و
 ده ربهرینی زمانی بی گانه، لی لی نه کرد بیت، (شیعی
 په تی) یش، ئای شیعی که، خا ته ی په خشان شلوی

نەکردبێت. وەك چۆن نیرگزمیگرێك جوانتر دەكات، هەروایش بە كۆمەكی زمانی شیعر، پەخشان جوانتر خۆی دەنوینیت، بە پێچەوانەو، پەخشان ئەگەر گۆلی شیعر هەلنەوهرینیت، لای كەم سیسی دەكات. وەرگیڕان دانانی وشەیهكی خۆمالي نییه لەبری وشەیهكی بێگانه، بەلكوو سەرلەنوێ نووسینهوهیه، بە مەرجی گۆیزانەوهی پۆخ و جەستەى مانا، بە ئەوپەڕى دەستپاكییهوه. هەق نییه ژنان لەوانە ببوورن كە دەلێن: (وەرگیڕانی شیعر بە شیعر، وەك ژن وایه، ئەگەر جوان بوو، دڵسۆز نییه، ئەگەر دڵسۆز بوو، جوان نییه.) هەندێك لەو شیعرانەى قینۆس فایهق كە سەرەتا بە عەرەبى دەیاننووسیت و دواتر دەیانكات بە كوردی، یان بە پێچەوانەو، بە كوردی دەیاننووسیت و دواتر وەریاندهگێڕیتە سەر عەرەبى، لە پەخشانەوه نزیكترن.

ئارنست هەمەنگواى فیڕمان دەكات، بۆ ئەوهی بە كورتى بنووسین، دەبێت بە پێوه بنووسین. (هەنرى باسۆس)یش پێى وایه، دەبێت ئەم دنیاى به كەمترین وشە نیشان بدەین، بێ هیچ شیکردنەوه و كۆمپنتێك. ئەوه بۆیه ئەو دوو ئەدیبه مەزنه، نووسینی پۆژنامهوانیشیان گەيانده ئاستى داھێنان. ئەوان فیڕمان دەكەن، ئەگەر پۆمان نووسینهوهى واقع بێت بە شیوهیهكی هونەرى و لە پوانگەى نووسەرەكەیهوه، ئەوا پۆژنامه نووسی، هونەرى بەخشینی زانیاری واقعییه بە شیوازیكى كورت و پوخت. ^(۸) قینۆس فایهق كە یهكێكه لەو خاتونەشاعیرانەى، خوینەرانی ناچار كردوو، بەرپێزەوه

سهرنجی شیعرى بدهن، له بواری پوژنامه نووسیشدا، چونکه دهزانیت چى دهلیت و چوڤ ده نووسیت، هه بوونی خوئی سه لماندوو. ئه و كه له بواره یلی كۆمه لایه تی، سیاسى و فیکریدا به كورته گوتار دیته قسه، هه میشه شتیكى بو گوتن پییه، شتیك كه گوتنى پیویستی به بویرییه، شتیك كه بیروپای خویه تی، نهك دووباره نووسینه وه ی بوچوونی ئه م و ئه و.

تاكوو با، هه لنه كا
 گاشه به رد
 هه ست ناكا، گابه رده
 تاكوو گول، لایه وه، نه پشكوئ
 درك هه ست، به بوونی، خوئی ناكا
 منیش تا، دهنگی تو، نه هاته، سه ر پێگه م
 نه مزانی میینه م،
 له وساوه هه ست ده كه م
 لیوانم سوورترن،
 چاوانم گه شترن،
 له وساوه هه ست ده كه م
 بو گواره له گوچكه و
 بازنگ له ده ست ده كه م. (*)

فینۆس فایه ق به زمانیک ده نووسیت كه به دلنایاییه وه ده توانین بلین، زمانیکی شیعریییه، زمانیک هه ر زوو هه ست

دەكەین، خاوەنەكەى مێیینەیهكى بۆیرە. ئەو چونكە ئەو
كەرەسانە شك دەبات كە شیعریان لى چى دەكریت و
شارەزای تەكنیکگەلى شیعرنووسینە، بۆیه توانای بەسەر
هونەرەكەیدا دەشكێت.

٢٠١١/١٢/١٧

ژێدەرەكان:

- (١) د. علي الصكر، إنحياز اللغة جنسيا ١٤. ١٠. ٢٠١١ القدس العربي.
- (٢) الشاعرة الكوردية فينوس فائق ل (الحرية) ٢٥. ٠٦. ٢٠٠٨.
- (٣) فينوس فائق، الأدب النسوي مصطلح لتهميش إبداع المرأة، ٢٠٠٦.
٠٦. ٠١. سايتى دەنگەكان.
- (4) Kerstin Ekman: Lessing är viktig för kvinnornas litteratur, SvD kultur, 05. 12. 2011 Stockholm.
- (٥) عبدالعزيز المقالح، جودت فخرالدين ٢٩. ٠٩. ٢٠١١ دار الحياة.
- (٦) د. محمد بو عزه، الخيال الإنتهاكي ١٩. ١٠. ٢٠١١ الحياة.
- (٧) عەبدوللّا پەشیۆ، پێشت لە ئەوا و ڕوو لە کړیۆه، چاپخانەى
وەزارەتى پەرورەدە، ٢٠٠٦ ل ٣٤٠ هەولێر.

(٨) مايا الحاج، هل الصحافة هي حقاً مختبر أدبي ٢٤. ٠٩. ٢٠١١ دار الحياة.

(٩) فينؤس فايهق، گوناھه جوانه كان ٢٠٠١ هۆلاند.

(١٠) فينؤس فائق، طلاء الأظافر، دار الحضارة للنشر ٢٠٠٨ القاهرة.

(١١) فينؤس فايهق، تیمۆجین، ئایندهی ژماره ٨٣ ئاداری ٢٠٠٩ ههولیر.

(12) <http://www.venusfaiq.com/>

(13) <http://www.bakhawan.com/kurdipedia/?q=2163>

(*) ئەم کۆپلهیهیه و هه ندی رسته ی دیکه ی فینؤس فايهق، نووسه ری ئەم باسه له عه ره بیهیه وه کردوونی به کوردی.

خۆنوو سینەو بە ئاگر

ئەو پەخنەگرە لە بازنە ی مێتۆدیک
 پەخنەیی دا خۆی دیل بکات،
 لەبری ئەوەی هەولێ ئازادکردنی
 دەق بدات، بەندی دەکات.
 ئامانج لە پەخنە، بەخشینی زانیارییه
 لە ڕۆی هەلسەنگاندنی دەقەو.

شیر و ستەم:

(سیاسەتکاری ستەمکار لای بەیانی لە بەردەمی
 کێژۆلەیه کدا دەنوشتیتەو و چەپکێ گۆلی لی وەر دەگرییت،
 نیوهرۆ فەرمان دەدات، چەند کەسیک بکوژرین، شەویش وەک
 هەر مندالیک تیر دەخەوێت.) سیاسەتکاری ستەمکار ئەمڕۆ
 بەلێننامەیهک بۆ دەکاتەو، سبە ی پێلاوی پێ دەسپێت. کاری
 شاعیر ئەو نییه، بگەرێت بە دواي گەلاتووییه کدا، عەیب و
 عاری دەسەلاتداری ستەمکاری پێ بشاریتەو، ئەرکی ئەو یه،
 بە زمانی شیر نەک هی گوتار، ڕووناکی بخاتە سەر
 ناتەباییهکان و تا بۆی دەگرییت دەسەلاتداری ستەمکار کە
 هەول دەدات لە ئینجانە ی ناخی هەر تاکیکدا شەتلی
 سیخوڕیک بچینیت، لە قاو بدات.

لێت نابووورم
 چونکه ناتوانی فرمییسکی
 پژاوم
 کو بکهیتهوه .
 من ده پۆم و ده بێ ناوم
 له فهرههنگی بیرى خۆتا
 بسریتهوه،
 نیگام،
 بۆنم،
 ههناسه م بنیڕیتهوه .⁽¹⁾

یهكێك له جیاوازییهکانی نیوان پامیاری و شیعر ئهوهیه،
 لهمیاندا مۆرāl هینده جیی بایهخ نییه، بهلام لهویاندا، مۆرāl
 بهردی بناغهیه. ئهوه بۆیه شاعیران، هیچ لهگهڵ ئهوه
 سیاسهتکارانهدا کۆیان ناکاتهوه، که کۆشکی شکۆمهندیی
 خۆیان، لهسهر بناغهیه بهدئاکاری پۆ دهنن. ئهوه بۆیه ئهگهر
 دهسهلات به دهست ستهمکارهوه بێت، جیی شاعیران مهنفا یان
 زیندان دهبێت. (جیاوازییهکی دیکهیه دهسهلاتدارانی ستهمکار و
 شاعیران ئهوهیه، ئهوان دهخوازن شاعیر له خۆیان بچیت، وهلی
 شاعیر ههول دهدات له خهڵکی ئاسایی بچیت.)

نووسین وهک ژ:

ئینسان که فام دهکاته وه ههست دهکات، بوونه وه ریکه له زمان، ئه وه پپوه ندییه دیالکتیکییه له نیوان زمان و کۆمهڵ، زمان و فیکر، زمان و ئابووریدا ههیه، به قازانجی نیڕ دهشکیتته وه، نیڕ ئازاد و مئ دیل دهکات، یان لای کهم مئ دهخاته بندهستی نیڕه وه. بابسالاران نهک هه ر له کرده ی جووتبووندا، له هه موو بواریکدا، نیڕ وهک بکه ر و مئ وهک بهرکار نیشان ددهن. زمان به گشتی لایه نی نیڕ دهگریت و له دایکبوونی زمانیکی بیلایهن وهک مه حال وایه، بۆیه وهک شتیکی دهگمه ن وایه، ئه گه ر ژنیک بتوانیت به زمانیکی ژنانه ی ده ر بازبوو له بازنه ی زمانی نیڕانه، تایبه تمه ندییه کانی خو ی بنووسیته وه. نیڕ چونکه زمانی داگیر کردو وه، داهینانیشی خستوو ته ژیر کۆنترۆلی خو یه وه، ئه وه بۆیه ستایشی نیڕسالار بو شیعی ژنان، به گشتی له درۆ و دوورپوویی به ولاره هیچی دیکه نییه، ئاخر نیڕسالاران نهک هه ر که یفیان به ژنی داهینه ر نایهت، به لکو وه ولی زړاندنی ناویشی ددهن،^(۲) ئه گه ر نا نالی ئه وه (حه شر)ه ی به مه ستوو ره نه ده کرد.

تۆ هه ندی جار

پاییزیت و هه ندی جاریش

وه رزی به هار،

که ون ده بی

خه زان بالام داده پۆشی و

که ده تبینم

ژیانم ده بی به گولزار.^(۳)

(ژنبوون هیچی دیکه نییه غهیری ئهوهی که ژن خودی خوئی
 بیټ، ژن، ژن بیټ، پیاو نهبیټ، ژنبوون ئهوهیه، ژن بی ترس له
 کۆمهل، بی شهمرکردن له دابونه ریت، بی سلکردنه وه له تابوو،
 بی دلپراوکی خودی خوئی بنووسیته وه.)⁽⁴⁾ لایه نی ههره گهشی
 که ژال ئیبراهیم خدر که له م باسه دا کۆمه له شیعی (ئاوونگی
 وه رینی گۆله کان) ی به سهر ده که مه وه، ئه وهیه، ههر که دهستی
 به نووسین کردووه، ههولێ داوه ژنانه بیټه گۆ.

بالنده کان زۆر له ئیمه ئازاترن
 ئازادانه یهک ماچ ده کهن،
 درهخته کان زۆر له ئیمه عاشقترن
 به بی ترس
 دهست له ملی یه کتر ده کهن.

دیروکی نووسینی کوردی به شیوهیه کی گشتی بریتیه له
 نووسینانه ی له پوانگهی (نیر) وه نووسراون، (می) یش که
 دهستی به نووسین کردووه، وهک تووتی ههر ئه و شتانه ی
 گوتووه ته وه که پیشتر پیاو گوتوونی. به هه له دا ناچم ئه گهر
 بلیم، ژن هه رگیز هیچی له باره ی جهسته ی خویه وه نه نووسیوه،
 ژنیش پیاو ئاسا، ئه و خه لکه ی بو ئه وه هان داوه، ملکه چی
 دابونه ریت بن، ژنیش وهک نیر له وهختی نووسیندا ههولێ
 سه رکوکردنی میی داوه، سه رنجی نووسینی (مه ستوره) بدهن،
 ئاخو هیچ جیاوازییه کی له گه ل نووسینی پیاوانی سه رده مه که ی
 خۆیدا ههیه؟ له بری ئه وه ی وهک ژنیک بچیت باسی خودی خوئی

بکات، له ناچار بیهوه هاتوو هه ره ئهوه قهوانه سواوانه ی لی
داوه تهوه که پیاوان پێش وی لێیان داوون.

دهستت مه هینه به قژما
جیگهی په نجهت نابیتهوه،
قژم پره له جیچه پوکی دایکم و
جیگۆچانی دهستی باوكم.

ژن به گشتی پاشکۆی نووسینی زالی پیاوانه بووه، هه میسه
ئهوه پیاو بووه باسی جهستهی ژنی کردوو، وهک تابوو وابوو
ژن باسی جهستهی خوێ بهینیتته گۆرێ. وهک له ناخی هه
ژنیکدا، پیاویک بزێ، تهواو ئاوا ژن سانسۆری له سه ره خودی
خوێ داناوه و خوێ هاوزه مان زیندانی بووه و وه ردیانیش، ئاخر
خوێ به شدار بووه له زیندانیکردنی خویدا. ژن به هۆشیارییهوه
بووبیت یان له نائاگایییهوه، وهک نمونهی بالا سه رنجی ئهوه
تیکستانه ی داوه، که پیاوانه نووسراون.

حه ز ده کهم ببه تهواریک و بفهرم
به لام تو هه میسه باله کانم ده دزی،
ده زانم شه ویک
له گهل شیعریکمدا سه ره ده بردریم و
که سیش له خوینم نا پرسیتتهوه.

ئەو بۆ ھێمن ئاسایی بوو، شیعری پۆرنۆگرافیک بنووسیت، ئەو بۆ قوبادی جەلیزادە ئاساییە شیعری ئیروۆتیک بنووسیت، ھەلئ ئەگەر خاتوونێکی شاعیر باسی دلدارییش بکات، دەلێن، ژنیکی بویرە! ھەرچەندە دەبوو بۆ ژنیش نووسین لە بارە جەستە خۆیەو، ھەک کاریکی ئاسایی سەرنج درابا، ئاخر (ژیان ھەک چۆن ئەزموونێکی دەروونی، سۆزداری و فیکرییە، لە ھەمان کاتدا ئەزموونێکی فیزیکیشە). (٥) ئەگەر ژنیش بە راستگۆییەو باسی جەستە و تەنانەت (سیکس)یش بکات، مەبەستی وروژاندن نییە، بەلکوو سەرقالی بە شیعەرکردنی ھەست و ناخ و ژیانی خۆیەتی، خەریکی گوتنی ھەقیقەتە، ئاخر ھەقیقەت ئەو یە لەگەڵ خۆمان و ئەوانی دیکەدا راستگۆ بین، ئاخر قسەکردن لە بارە جەستەو، داپراو نییە لە پێویستیە دەروونی و پۆحییەکان.

من دەموست ھەموو عەتری چاوەروانیم
بەخشە ئەو پێیە
بەیانان تۆ سیبەری لی جی دەھیلی و
ئێواران من کۆی دەکەمەو.

کە ھەندیک خانمەشاعیر لە ھەولێ بە شیعەرکردنی پێویستیە جەستەییەکانیاندا دەبن، کە تامەزرۆیی خۆیان بۆ رامووسان و ئاویژان نیشان دەدەن، بابسالاران ئەو راستگۆییە بۆ ژنان بە دەروژەکردنی سیکس لە قەلەم دەدەن و دەلێن: پارانەو ھەرزەکارانە بۆ سیکس، ئەدەبیکی بالای لی بەرھەم

نايهت و شيعر ده ربړی خودی یان پڅی شاعیره، نهک
جهستهی. به لām ئایا جهسته و پڅ تهاواکهری به کدی نین؟
به لām ئایا ژنیش وهک پیاو مافی ئه وهی نییه، خهون به ئامیزی
گهرم و پړسۆزی ئه وینداره که یه وه ببینیّت؟ ئامیزیک که
ئاسووده یی و هیوری پی به خشیّت؟ ئامیزیک که هم
جهسته یی بلاوینیّه وه و هم ببیته هیلانه یه کی ئارام بو خود و
پڅحیشی؟

من زۆر رقم له سه ریۆشه،
چونکه ریگره له نیوان
سه مای په نجه ی تو و قزی من.

پڅمان زاده ی پیوه ندیی دیالیکتیکیانیه ی نیوان واقعی و
خه یالّه، به لām شيعر به رهه می ململانی نیوان عه قل و ویزدانه
و زاده ی توانه وهی خوده له نیو بابه تدا. میلان کونديرا پیی
وايه، (هه رچه نده ئه زمونی مروّقیه تی گه لیک ده ولّه مه نده،
به لām ئیستایش ئینسان هینده گیلّه، وهک هیچ ئه زمونیکی
نه بیّت.) ئایا ئه وه لای کهم، هه ندیک له گه وجایه تیشی تیدا
نییه، ئه وه ی بو (نیړی) به رهوا ده بینن، بو (می) به تابووی
بزانین؟ ئایا ئه وه کاره سات نییه، ئه گهری ئه وه هه بیّت، ژنیک
له سه ر نووسینی شيعریکی دلّاری بکوژریت!

شيعریکم بو ئاسمان نووسی
زه وی خو ی لی تووړه کردم،

شيعريكم بو هه تاو نووسی
هه ور خووری لی ون کردم،

شيعريكم بو باران نووسی
ته رزه به ردبارانی کردم،

که شيعريكم
بو خوشه ويسته کهم نووسی
هاتن گوپيان بو هه لکه ندم.

نامویی جووری زوره، ههيه له نيشتمان نامۆ دهبيت، ههيه له
خودی خووی نامۆ دهبيت، ههيه له ژيان نامۆ دهبيت و به
پهروشييه وه چاوه رپیی مه رگ دهکات. گه ليک هوکار وا له پياو
دهکهن که ههست به نامویی بکات، وه لی هه رگيز له سونگهی
ئه وه وه که ني ره، ههست به نامویی ناکات، به لام ژن زور جار
چونکه ميه، له کو مه لی بابسالاردا ههست به نامویی دهکات.
تۆماس ترانستروپممه ر ده لی ت: (حه قيقهت له سه ر رپیی
هه مووماندا که وتوو، که چی که سمان ناویرین هه لی بگرينه وه).
شاعيران دهبيت ئه و بویرانه بن که حه قيقهت ده لین. ئيبسن
ده بیژیت: (کاره سات ئه وه يه، پيوستمان به وه بی ت، حه قيقه تیک
بسه لمینين که وه ک خو ر بدره وشيته وه). له سایه ی بابسالاریدا
خاتوونه شاعیر ناچار ده بی ت سه رقالی سه لماندنئ ئه و

ههقیقه تانه بیّت که خۆر ئاسا ده دره وشینه وه، سه رقالی
سه لماندنێ ئه وه بیّت که مییه.

پێیان گوتم:

تۆ چۆن ئه وت خۆش ویستوه،

که تۆ په یکه رت له به فره و

چاوه کانی ئه وه له هه تاو؟

منیش گوتم:

هه ر بۆ ئه وه ی هه موو ساتی

له حوزووریا بتویمه وه و بېم به ئاو.

خودی شاعیر:

دوای تیکچوونه وه ی گوته بیژ له نیوان کورد و پرژیمی
به غداددا، له چیشته نگاوی (۱۹۷۴/۴/۲۴) دا، بالافره
(سیخۆی) یه کانی به عس شاری قه لادزی که (زانکۆی
کوردستان) یشی لی ده بیّت، بۆمباران ده که ن. ئه وه هیرشه که
چه کی قه ده غه کراوی وه ک بۆمبی (ناپالم) یشی تییدا به کار
ده هیئریت، ده یان شه هید و سه دان برینداری، که هه موویان
سقیل ده بن، لی ده که وه یته وه. هه شت سال دواتر (۱۹۸۲/۴/۲۴)
که خه لکی شاره که ده پرژینه سه ر شه قام و یادی شه هیدانی ئه وه
کاره ساته ده که نه وه، دیسان به عس په لاماریان ده دات، ویپرای
برینداربوونی پینچ که س و ده ستگیرکردنی ده یان خۆپیشاندەر،
دایکه ئامین و مامۆستا سنه و به ر شه هید ده بن. به عس قینیکی
هینده ئه ستووری له شاری قه لادزی هه لگرتبوو، به و ئومیده

نەزۆکەى لە سەر نەخشەى کوردستان بيسریتەو، لە
 حوزەيرانى ١٩٨٩ دا رايدەگويزیت. (٦)

و هک به فر کاکۆلى سپیت
 بارانده نیو تابووته وه،
 له دوو کهلى جگه رهکانى (قه لا)
 له منارهى مزگه وتى نیوان (دوو زى)
 له مەندیلی (سنه و بهر) یكى نوورانى،
 له باوه شیکى پر میهر،
 بروانه!

کەژال ئیبراهیم خدر شیعرى بۆنه نانوسیت، بەلکوو لە
 ریی بەسەرکردنەوہى میژووہوہ، خودى خوۓ دەنوسیتەوہ، بۆیە
 کاتیك دیت باس لەو کارەساتانە دەکات کە بەسەر (قه لادزى) دا
 ھاتوون و بە چاوى پیزەوہ سەرنجى خەباتى خەلکەکەى
 دەدات، ئەوہى بەرھەمى دەھینیت، دەبیتە شیعر نەک شیعار.
 ئەو بایەخ بە وردەکارییەکانى دیرۆک نادات، تەعبیر لەو
 کاریگەراییەتیانە دەکات کە پرووداوەکان لەسەر خودى جیان
 ھیشتووہ. (کاکۆلسپی) یەکە، دایکە ئامینەى ھەفتا سالتە و
 (سنه و بهر) یش مامۆستایەکی بیستوسى سالتە بوو، ئەو دوو
 خەباتگێر بە خوینیان سەلماندىان، ژنى کورد پۆلیکی گرنکی
 لە بە گزداچوونەوہى بەعسا وازی کردووہ.

شيعر و خۆله میڤش:

شتیک که ئینسان له هه‌موو زینده‌وه‌ره‌کانی دیکه جیا ده‌کاته‌وه، به‌گه‌ر خستنی خه‌یاله، ئه‌وه خه‌یالی ده‌وله‌مندی شاعیره، به جیهانی‌ک ئاشنامان ده‌کات که خۆی دایده‌هینیت و ئیمه‌ی خوینهر وا هه‌ست ده‌که‌ین واقعیه. شيعر کاتی‌ک ده‌مانگۆرپیت و وامان لی ده‌کات باشت‌ر بیر بکه‌ینه‌وه و جوانتر ره‌وتار بکه‌ین که شاعیره‌که‌ی ئه‌وپه‌ری راستگۆیی ره‌چاو کردبیت و که ستان‌سلاڤ جیزریلیک گۆته‌نی: شاعیر له‌بری مه‌ره‌که‌ب، به‌ خوین شيعره‌که‌ی نووسیبیت‌ه‌وه، به‌ خوینی ئه‌م و ئه‌و نا، به‌ خوینی خۆی.

هاورپی ئه‌و شو‌ره‌ژنانه‌م

خۆله‌میڤشیان

به‌ یادگاری به‌جی هیشت.

ئه‌وه توندوتیژی ناو خیزان، دابونه‌ریتی دواکه‌وتوو، نادادپه‌روه‌ریی کۆمه‌لایه‌تی و به‌ چاوی نزم سه‌رنجدانی ژنانه، که چرای هیوایان ده‌کوژینیت‌ه‌وه، که داهاتوویان لی ده‌کاته شه‌وه‌زه‌نگ و که ته‌نیا و بیده‌سه‌لات ده‌یانیه‌لیت‌ه‌وه، ئیدی له‌ ناچاریه‌وه هانا بو‌ خو‌سو‌وتاندن ده‌به‌ن. خو‌سو‌وتاندن هه‌ر کۆتاییه‌ینان نییه به‌ ژیان، په‌یامیکیشه بو‌ کۆمه‌ل، دوا هه‌واری ئه‌وانه‌یشه که که‌سیان ده‌ست ناکه‌ویت گۆییان بو‌ رادی‌ریت و به‌ ئاگر خو‌نو‌وسینه‌وه‌ی ئه‌و ژنانه‌یه که به‌واری به‌ شيعر خو‌نو‌وسینه‌وه‌یان بو‌ نا‌ره‌خسیت. کاتی‌ک ژنان هه‌ست ده‌که‌ن،

هاوولاتی پله دوون، تهنانهت خاوهنی لهشی خۆیشیان نین و
هیچیشیان له دهست نایه، ئیدی ئاگر له جهستهیان بهر دهدهن
که دژوارترین و به ئازارترین جووری خۆکوشتنه. خو سوتاندن
دیاریی دهستی سیستهمی پیاوسالارییه بو ژنان.

سهیره من گولم و تو ههنگیت
ههنگ له پیناوی گولدا گیان ده به خشی،
به لام من
له پیناوی تودا تیرور ده کریم.

ژنان له کن مه دوو چاری گه لیک جور له توندوتیژی ده بنه وه،
وهک جهستهیی، دهروونی، سیکسی و ئابووری. ژن که به ره وه
رووی هه ره شه و گوشار ده بیته وه، ئیدی دهروونی ئارام نابیت و
ئه گهری ئه وه هه یه تووشی خه موکی ببیت، خه موکییش ئینسان
به ره وه خۆکوشتن به ری ده خات.

ئه م سپیده یه نامویه
نه بوونی گولی میخه ک دی،
نه سۆزی خوشه ویستی و ماچ،
له وه ده چی عاشقی کوچی کردبی،
هه مووی له گه ل خوی بردبی.

که ژال ئیبراهیم خدر هه ره ده لیی بو شیعرنوو سین له دایک
بووه، له وه ده چییت که ده ست به نوو سین ده کات، هیچ پیوه ندیی

به ده‌ور به‌رییه وه نه‌می‌نیت و تا له نووسین نه‌بیته‌وه، هه‌ست نه‌کات خه‌ریکی شیعر نووسینه. وای بۆ ده‌چم وهک چۆن بۆ ئیمه، ئه‌وه شتیکی نوییه که شیعریکی تازه‌کی نووسراوی ده‌بینین، بۆ خۆیشی جوړیک بیته له کوتوپری، ئاخر بی ئه‌وه‌ی ژوانی له‌گه‌لیدا هه‌بیته، له‌ناکاو شو‌ره‌سواری شیعر دیت و ده‌یفرینیت. له شیعره‌کانیدا تامه‌ز رو‌بیه‌ک بۆ جیهانی مندالی هه‌یه، جیهانیک که له شاعیر وایه، شیعر تییدا سه‌روه‌ره و ئه‌وه هه‌ر ده‌سه‌لاتی شیعریشه له هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌کدا به هانامانه‌وه دیت.

ئه‌گه‌ر یه‌کێ لیم بپرسی

شیعر بۆ چاوی کێ ده‌لیی؟

چی پێ بلیم؟

که من هیشتا نازانم بۆ خۆشم ده‌ویی،

که من هیشتا نازانم کێ.

ئه‌ستیره‌ی خو‌رسکییه‌ک به شیعره‌کانیه‌وه ده‌ره‌وشیته‌وه، هه‌ر ده‌لییت وهک ئاوی کانی له ناخی دل‌یه‌وه هه‌لده‌قولین. وهک چۆن که‌سانی راستگۆ قسه‌ی دل و هی سه‌ر زاریان وه‌کوو یه‌کن، قسه‌ی ناخ و شیعرێ که‌ژال ئیبراهیم خدریش هه‌مان شتن. ئه‌و له‌ودیه‌و ته‌مومژی ده‌ستکرده‌وه، خۆی هه‌شار نادات، هیچ له نه‌ینیدا ناهیل‌یته‌وه و به جوړیک ناخی به‌ پروماندا ده‌کاته‌وه، ته‌واو وهک ئه‌وه‌ی کلیلی وازکردنی ده‌رگای شیعره‌کانی بۆ هه‌موومان نارد‌بیته.

٢٠١٢/١/١٦

(١) که‌ژال ئیبراهیم خدر، ئاونگی وه‌رینی گه‌لاکان، چاپخانه‌ی پروون ٢٠٠٧ سلیمانی.

٢) هه‌موو شيعره‌كان له كو‌شيعرى (ئاونگى وه‌رينى گه‌لاكان)ى كه‌ژاڵ ئيبراھيم خدره‌وه وه‌رگيراون.

٣) جمانه‌ حداد، هذه هي قصة جسد، مجلة جسد، ص ٦٤ عدد ٤ أيلول ٢٠٠٩ بيروت.

٤) حوار مع الباحثة اللبنانية يسرى مقدم، ص ٦٣ جسد عدد ٥ كانون الأول ٢٠٠٩ بيروت.

٥) جمانه حداد، هذه هي قصة جسد، مجلة جسد، ص ٦٤ عدد ٤ أيلول ٢٠٠٩ بيروت.

6) <http://www.qaladze.info>

خوێندنه‌وه‌ی شیعرێ (سه‌رده‌مێ له بێده‌نگی) ی پۆژ هه‌له‌بجیه‌ی

من نامه‌وێ بێده‌نگیتان تیك بده‌م،
 كه ئێوه چوون له‌گه‌ڵ خۆتاندا
 سه‌رده‌میكتان ناست،
 سه‌رده‌مێ زه‌رده‌په‌ر
 سه‌ری ده‌شكا و
 گه‌لا له‌په‌نجه‌کانی چله‌وه،
 له‌په‌یزه‌ی دره‌خت داده‌به‌زی،
 فرین له‌ بال ده‌تۆرا و
 گزنگ به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد
 ده‌ست بکاته ملی ئینجانه.
 جریوه تami یاده‌وه‌رییه‌کی نه‌بوو،
 بچیته‌وه سه‌ر مه‌نتیقی بالنده،^(*)
 كه ئێوه چوون له‌گه‌ڵ خۆتاندا،
 سه‌رده‌میكتان ناست،
 سه‌رده‌مێ گۆل بیرى ده‌چوو
 چاوه‌کانی به‌ شکوفه‌ برێژی،
 شه‌و بیرى ده‌چوو،
 تریفه‌ بخاته ناو ستیانه‌کانییه‌وه،
 رووبار بیرى ده‌چوو
 به‌ده‌م شه‌پۆلیکی شه‌له‌وه، پیاسه‌ بکا،

با، بیرى دهچوو
 ببیتە میوانیکی مهستی باخچه،
 گیا له بیریدا نهبوو،
 سییه ر بخته سه رسانی،
 کانی به ئه وکی پر له خۆله وه له بیرى دهچوو
 له فرمیسه که کانیدا مانگ خۆی دهشوا،
 ئه وه موو بارانه دهبارى،
 چه م بیرى دهچوو،
 تهرمى باران له پرچه کانی ناو نووس کا
 هه موو پۆژى
 سپیده به نه رمه سه مایه که وه
 گه سکی له تاریکی ئه دا،
 که چی له بیریدا نه بوو
 فوو له چرایه کدا پیکرا.
 نامه وئ بیده نگیتان تیك بدەم
 که ئیوه چوون
 له گه ل خۆتاندا سه رده میکتان ناشت،
 سه رده می ئه ستیره به سه ر
 شانی ئاسمانه وه ده ترقایه وه،
 که چی ته ریفه تی تاریکی ده خویند،
 هه ور سکیچی بارانی ده کرد،
 که چی ته ریفه تی قاتوقری ده خویند،
 ماسی بو دلی ئاو هه لوه دا،
 که چی ته ریفه تی فرینی ده خویند،

ئاو تەریقەتی تراویلکە ی دەخویند،
 کە ئیوێ چوون
 لەگەڵ خۆتاندا سەردەمیکتان ناست
 سەردەمی پەنجەرە دوور لە بینین،
 وەجاخکوێربوو بە تەماشای،
 کۆلان دوور لە پێگا،
 نەزۆک بوو بە ھاتوچۆ،
 ژوور دوور لە چرپە ی چریا،
 شیرزەبوو بە ژن،
 جۆگە تابووتییکی درێژبوو بۆ کێلگە
 چاوەروانی دوور لە تامەزرۆیی،
 پەتای تاعوونێ بوو بۆعیشق
 مردن دوور لە پەییامی خوێ
 پاسەوانییکی ساختە بوو بۆ ژیان،
 کە ئیوێ چوون
 لەگەڵ خۆتاندا سەردەمیکتان ناست
 سەردەمی ژیان سیوێکی سووربوو،
 بە دەم ھەناسەبرکێی چەقۆو، نەزەیف...
 سەردەمی ژیان پرتەقالییکی کرچوکال بوو
 لە باخی سنگی کچیکی شەرمندا،
 ھەمیشە گۆشراو،
 سەردەمی ژیان کرپۆھییەکی ئەزەلی بوو،
 بە چەترو کاسکێت و پالتۆ داپۆشراو
 سەردەمی پێکەنینی تەفەنگەکان،

جوانیی پراو دهکرد و
 ههژانی ژیان پر له نهگوتن،
 سهردهمی خهونی توولانیی
 قهیرهکچان پر له قامچی و
 فریادپرسی فهراهادهکان ئاوهژوو،
 سهردهمی له تونیلهکانی
 غهریزه دا ژیان نوقم و
 (مههدی)یهک مهراقیکی نهپرواند،(**)
 تا له بیلبیلهکانیییهوه خه و ببینی،
 سهردهمی چاوی دههشەت و پامان بزربوو،
 ژن خووی دهبووه پۆمانیکی گونا و
 پیاو خووی دهبووه نۆقلیتیکی حهرام و
 مندال کتیبیکی نیگه‌ران،
 نامهوی بیده‌نگیتان تیك بدهم،
 به‌لام به جووتیک پیللاو ده‌لیم بیده‌نگ بن!
 ئیتر قاچه‌کان له‌ودیو سه‌فه‌ره‌وه، ناگه‌پینه‌وه،
 به‌بازنگه‌کان ده‌لیم به‌سیه‌خرینگه‌خرینگ،
 ئیتر مه‌چه‌کیکی براو له‌ودیو مه‌حشه‌ره‌وه،
 قیامه‌تیك هه‌لناکا،
 به‌چۆله‌وانیی بیشکه‌ده‌لیم: بنوو!
 ئیتر گروگالیکی کال
 له‌ودیو (شازده‌ی سی)وه،
 ئاسمان ناکاته‌چراخان،
 به‌کانیییه‌که‌ده‌لیم:

ریزی گۆزه کان دلگران مه که!
 ئیتر سه رسانی له نجه ولاری،
 له و دیو (کانیه شقان) هوه دلۆبی ئاو نادوینی.
 من نامه وی بیده نگیان تیك بدهم
 به لام به بونی فه ریکه سیوکتانا ده گه پیمه وه
 که چاوه کانی (چاوغ) چاوه پیم ده کا،
 به بونی قریوه ی هه ناریکتانا ده گه پیمه وه،
 که شنه ی (باخی میر) قژم شانه ده کا،
 به بونی هه لوژه یه کی چاوه شتانا ده گه پیمه وه
 که لیوه کانی (باوه کوچه ک) ماچم ده کا،
 به بونی هه ناسه ی شاتوویه کتانا ده گه پیمه وه،
 که (گولان) سه رگوزشته ی عیشقیکه نابریته وه،
 به بونی هه نجیریکی عه یارتانا ده گه پیمه وه،
 که گزوگیای سنگی (عه نه ب) باهوزیکه (***)
 مه راقم کال ده کاته وه،
 ئیوه بنوون من نامه وی بیده نگیان تیك بدهم،
 من نامه وی.

ئه مه ل ده نه قل له هۆنراوه ی (سازش مه که) دا ده لیت:

(چۆن ته ماشای

چاوی نازه نینی ده که ی

که سوور ده زانی ناتوانی

بیپاریزی

له مه ترسی؟)

شازدهی ئاداری ههشتاو ههشت، ئه و پوژدهی ههله بجهی تیدا
 کیمیا باران ده کریت، پوژ ههله بجهیی له وێ ده بیته، له و پوژدها،
 سی خوشک و دوو برا و دایکی، ده بنه خو راکێ نه ههنگی بای
 مه رگ و ئیمهیش که سمان نه مانتوانی هیچی بو بکهین،
 نه مانتوانی نه دایکی، نه خوشکیکی نه برایه کی بپاریزین و
 پیمان نه کرا برینیکی ساریژ بکهین، ئه وه بو یه ئه مه له ده نه قه له
 گوته نی، نا هه قی نییه، (تا عه ده م دیته وه لام، هه ر شمشیری
 شیعرێ له نیوچاوانی بیابان بچه قینیت).

چاره سه ره به شیعر:

که به زه بری خه میکی قوول و ئازاریکی دژوار، ئه وه نده سه
 ده بین تا ئاستی له گو که و تن، که خه م له سه ره خه م که له که
 ده بیته و له خه مۆکی نزیک ده بینه وه، ئه وه شیعره به
 هانا مانه وه دیت. ناخو ئه گه ر پوژ ههله بجهیی خه م و ئازاری
 خو ی به شیعر ده رنه بریبا، دهیتوانی دوا ی کاره ساتی ههله بجه
 دریزه به ژیا ن بدات؟ ئه و پێگه یه کی دروستی ههله بژارد که
 هانا ی بو خوا وه ندی شیعر برد، ئاخر به تیکست کردنی ههست،
 ههنگاوی یه که مه بو ده رباز بوون له باز نه ی نا ئومیدی و په نگه
 بیجگه له شیعر، هیچ چاره سه ریکی دیکه جاریکی تر تروسکه ی
 هیوا ی نیشانی ئه وه نه دا با.

به جووتیک پیللاو ده لیم بیده نگ بن!

ئیتیر قاچه کان له و دیو سه فه ره وه، ناگه پینه وه،
 به بازنگه کان ده لیم به سیه خرینگه خرینگ،
 ئیتیر مه چه کیکی برا و له و دیو مه حشه ره وه،

قیامه تێک هه لئاکا،
 به چۆله وانیی بێشکه ده لێم: بنوو!
 ئیتر گروگالێکی کال
 له و دیو (شازدهی سی) وه،
 ئاسمان ناکاته چراخان،
 به کانیهک ده لێم:
 ریزی گۆزه کان دلگران مه که!
 ئیتر سه رشانێ له نجه ولاری،
 له و دیو (کانیه شقان) وه ده لۆپێ ئاو نادوینێ.
 جهیمس پێننه باکه ر که پرۆفیسۆر له سایکۆلۆگیدا، ده لیت:
 (که ئینسان تووشی کێشهیهکی سهخت ده بێت، ئه گه ر ئازادانه
 ههستی خۆی بنووسیته وه، وهک ده روون و وهک جهسته هیش
 رهوشی به رهو باشی ده روات.)⁽¹⁾ ئه و چاکی کرد که له رپی
 شیعره وه خه مه کانی خۆی له گه ل ئیمه دا به ش کرد، وای
 نه کردبا، چۆن ده یتوانی باری زیده گرانی شانی سووک بکات؟
 شیعر ته نانهت له (ستریس) یش قوتارمان ده کات و پشوو به
 جهسته مان ده به خشییت، ئاخو وهک چۆن پینیسالین ئه نته
 بایۆتیکه، شیعریش ئه نته ستریسه. زه وینیکێ به شهخته بوو،
 به زهبری خۆر له نا کاو نه رم نابیته وه، وه لێ دلێکی رهق به
 سیحری شیعر نه رم ده بێت و په نگه شیعر وا بکات له پر زنه ی
 فرمیسیکی خاوه نی ئه و دل له رهقه، به ته قیته وه.

ژیان ههچی دیکه نییه، وشه نه بێت، ئه وه ته نیا وشهیه، بریار
 ده دات، ژیانێ ئیمه به رهو کوێ ده روات. ئه وه ته نیا وشهیه

ده‌رگای ژیان به پرووی ئیمه‌دا ده‌کاته‌وه یان داده‌خات. ئیمه
 ته‌نیا به هۆی وشه‌ی جوانه‌وه هه‌ست به دلنیا‌یی، شادی و
 هیووری ده‌که‌ین. شیعەر هیچ نییه، غه‌یری هه‌ویری وشه‌ی به
 ئاوی موزیک شیلراو نه‌بی‌ت. شیعەر که له وشه چێ ده‌کریت،
 پانتاییه‌ک له ده‌وری ئیمه‌ داگیر ده‌کات، که به ده‌نگی به‌رز
 شیعەر ده‌خوینینه‌وه، هه‌ر وشه‌یه‌کی له دنیا‌ی بێ‌ده‌نگیدا،
 جییه‌ک بو‌خۆی ده‌بینیته‌وه، شیعەر هه‌ر جێ نا، کاتیش داگیر
 ده‌کات و ئه‌گه‌ری ئه‌وه هه‌یه تا لوتکه‌ی ئه‌به‌د هه‌لبکشیت، به
 تاییه‌تی ئه‌گه‌ر وه‌ک ئه‌م شیعهری رۆژ هه‌له‌بجه‌یی به زمانیکی
 نه‌رمونیانی وه‌ک زمانی لیریک نووسرا‌بی‌ت.

سه‌رده‌می ژیان پرته‌قالیکی کرچوکال بوو
 له باخی سنگی کچی‌کی شه‌رمندا،
 هه‌میشه‌ گوشراو،

سه‌رده‌می ژیان کرپوه‌یه‌کی ئه‌زه‌لی بوو،
 به‌چه‌تر و کاسکی‌ت و پالتۆ دا‌پۆشراو

رسته‌کانی رۆژ هه‌له‌بجه‌یی راستگۆیی و پاک‌ژیه‌کیان پێوه
 دیاره، هه‌ر ده‌للیت راسته‌وخۆ له دل‌یه‌وه، بێ ئه‌وه‌ی به هیچ
 فیلته‌ری‌کدا تی‌په‌ر بووبن، هاتوونه‌ سه‌ر کاغه‌ز. مندالیک چۆن
 ده‌رگای قه‌فه‌زیک له‌ بالنده‌یه‌ک ده‌کاته‌وه و ئازادی ده‌کات،
 ئه‌ویش به‌ هه‌مان شیوه، ده‌رگای قه‌فه‌زی دلی له‌ رسته‌کانی که
 هه‌ست و خه‌ون و خولیاکانی ده‌گیرنه‌وه، کردووه‌ته‌وه. ئه‌م
 خۆ‌ده‌ربرینه‌ به‌و ئازادی و بو‌یریه‌یه‌وه، هاوزه‌مان شاعیر و
 خو‌ینه‌ریش ئاسووده‌ ده‌کات.

زمانی وینه و میتافۆر:

پۆژ ههلهبجیهی به زمانیکی پاکژ که ههر له زمانی داستان دهچیت، زمانی سهروهختی مندالیهتی مرقایهتی، به زمانیک که له نیوان واقعی و خهوندا هاتوچویهتی، به زمانیک ههچهنده واقعی پئی دهنوسیتتهوه، بهلام لهوه دهچیت ئهفسانهی پئی بگپیتتهوه، به زمانیکی گهییوی به وینهی شیعریی دهولهمنده، به زمانیک که زوو زوو تووشی سهرسورمانمان دهکات، خهمی دابران، تهنیایی و غهیرییه دهگپیتتهوه. تامهزروییه ئهوه بو ئهوهیه، به وشه مانایهک به ژيانی بدات، دهزانیت ئهوه کاره پیویستی به موزیکیش دهبیت، ئهوه بویه پستهکانی شهلالن به موزیک و مندالیک چۆن له باوکی دهپارپیتتهوه، ئهوه لهم شیعرهیدا وهها دهپهقییت.

سهردهمی زهردهپهپه سهری دهشکا و
 گهلا لهپهنبهکانی چلهوه،
 له پهیزهه درهخت دادهبهزی،
 فرین له بال دهتۆرا و
 گزنگ بهشی ئهوهی نهدهکرد
 دهست بکاته ملی ئینجانه.

(زهردهپهپهکی سهرشکاوه که دهبیتته خۆرنشینیکی سوورباو،
 گهلا به پهنبهه چلدا له پهیزهه درهخت دادهبهزیت، فرین بال
 جی دههیییت و گزنگ دهست له ملی ئینجانه دهکات.) ئهوانه
 چوار وینهی شیعریی تازهن که پۆژ ههلهبجیهی دایهیناون، ئهوه

هه‌ر وینه به وشه ناکیشیت، وزه‌ی نویش له وشه‌کاندا ده‌دۆزیته‌وه. نیزار قه‌بانی ناوی (وینه‌کی‌شان به وشه‌ی له کۆشیریکی ناوه، نه‌ک هه‌ر ئه‌و شاعیره مه‌زنه، زۆری دیکه‌یش وای بۆ ده‌چن، هونه‌ری شیعرنووسین بریتییه له وینه‌کی‌شان به وشه، ئه‌وه بۆیه شاعیر دیت هه‌ست و بیرى خۆی له وینه‌دا چر ده‌کاته‌وه. شاعیر بۆ ئه‌وه‌ی خولیاکانی به وینه‌ ده‌ربهریت، پیویستی به میتافۆر هه‌یه. میتا به مانای سه‌روو دیت، میتافۆریش ده‌بیته ئه‌وه‌ی وشه له سه‌روو مانای خۆیه‌وه، هه‌لگری مانای دیکه‌یش بیت. میتافۆر که گرن‌ترین په‌گه‌زی په‌وانبیریه، گه‌له‌ک شتی هاوبه‌شی له‌گه‌ل لیکچوواندندا هه‌یه. (ژیان وه‌ک سه‌فه‌ریکی سه‌خت وایه)، ئه‌وه لیکچوواندنه، (سه‌فه‌ری ژیان)، ئه‌وه میتافۆره. بۆ تیگه‌بیشتن له میتافۆر که وینه‌ی شیعری به‌ره‌م ده‌هینیت، که توانای نوێ به زمان ده‌به‌خشیت، که بۆ رامان هانمان ده‌دات و ئاسۆی بیرکردنه‌وه‌مان فراوانتر ده‌کات، وه‌رگر پیویستی به پاشخانیکی رۆشن‌بیری ده‌وله‌مه‌ند هه‌یه.

له‌گه‌ل بایه‌خی زۆری وشه‌یشدا، به‌لام شیعیر له وشه‌ پیک نایه‌ت، له زمان پیک دیت، زمانیکی نوێ که ناسنامه‌ی شاعیره‌که‌یه‌تی. وشه بۆ ئه‌وه‌ی که‌پوه هه‌لنه‌هینیت، ده‌بیته خۆی به خه‌رمانه‌ی میتافۆر دابپۆشیت و داهینانی میتافۆری نویش، شتی‌که ته‌نیا شاعیرانی گه‌وره ده‌رۆستی دین، ئه‌وه بۆیه به شاعیریکی مه‌زنی وه‌ک تۆماس ترانستریۆمه‌ر که پارسال نۆبیلی وه‌رگرت، ده‌لین: پاشای میتافۆر. ئه‌وه شیعیر

نیه که وه فای ده لیت: (شیرین تهشی ده پرسی،) ته نیا له بهر
ئه وه نا، ئه وهی ده پرسی خورییه نهک تهشی، له بهر ئه وهشی،
ئه وه رستهیهکی خه بهرییه نهک شیعی. شیر ئه وهیه بلین:
(شیرین قزی هه ور داده هین). ئه وه (قزی هه ور) ه که میتافوره،
وینهیهکی شیعیشی پیک هیناوه.

پارادوکس:

شاعیری نوکهره وه وشه له قهفهزی قاموس ده رباز دهکات،
مانای نویی پێ ده به خشی و پۆلی تازهی پێ ده گیریت. له
مالی شیعردا پارادوکس کوانوویهکی هه میشه گه شه، ده بیته
هوێ ئه وهی گیانی شیر به زیندوویی بمینیتته وه، ئه وهیش له
رپی به ره مه هینانی پیه وندییهکی نویی چاوه رینه کراوه وه له
نیوان وشه کاندای که مانای نوێ و سه یر به ئاواره دیرینهکان
ده به خشی. ئه وه پارادوکسه وا دهکات، مانای ته مومزاوی و
شاراوهی وشه، ناکۆک بیت له گه ل مانا ده رهکی و
روکه شه که یدا. پارادوکس چونکه بو ئاوهز ده دویت نهک بو
هه ست، بویه بو تیگه بیشتن له مه به ستی شاراوهی شاعیر،
وه رگر پیه ستی به رمان هیه. پارادوکس ناکۆکییهکی هینده
شیرین دینیتته ئاوه، هاوزه مان وه رگر تووشی سه رسورمان
دهکات و چیریشی پێ ده به خشی. (پارادوکس چونکه رووناکی
ده خاته سه ر مملانی نیوان خود و بابهت، ژیان و مردن، واقع
و خه یال و فانی و ئه زه لی، بویه ده شی پۆلیکی هینده
سه رهکی وازی بکات، تا ئه و ئاسته ی که به کرۆکی ئه ده ب له
قه له می ده ین.)^(۲)

هه‌ور سکیچی بارانی ده‌کرد،
 که‌چی ته‌ریقه‌تی قاتوق‌پیی ده‌خویند،
 ئاو ته‌ریقه‌تی تراویلکه‌ی ده‌خویند،
 په‌نجه‌ره دوور له بینین،
 وه‌جاخکو‌یربوو به‌ته‌ماشا،
 کۆلان دوور له‌ریگا،
 نه‌زۆک بوو به‌هاتوچۆ،
 جوگه‌تابووتیکی دریزبوو بو کێلگه‌.

(باران و قاتوق‌پیی، ئاو و تراویلکه‌، په‌نجه‌ره و نه‌بوونی
 توانای ته‌ماشا‌کردن، کۆلان و نه‌بوونی ئیمکانی هاتوچۆ، جوگه‌
 که‌ په‌مزی ژيانه‌ و تابووت که‌ به‌ مانای مه‌رگ دی‌ت.) ئه‌و
 دووانانه‌ پارادۆکس پێک ده‌هێنن. پارادۆکس که‌ نزیکه‌ی
 هه‌میشه‌ جی‌ی بایه‌خی شاعیران بووه‌، ته‌کنیکیکه‌ بو‌ ده‌رب‌پینی
 هه‌ستیکی گه‌رموگور له‌ رپیی کۆکردنه‌وه‌ی دوو چه‌مکی ناکۆک به‌
 یه‌ک، وه‌ک ئه‌وپه‌ری دلخۆشی و دوندی خه‌مۆکی. ته‌نیا ئه‌و
 شاعیره‌ هونه‌رمه‌ندانه‌ ده‌ره‌قه‌تی به‌ شیع‌رکردنی پارادۆکس
 دین، که‌ له‌ ژيانی پۆژانه‌یاندا به‌ قوولیی هه‌ستیان به‌
 (موفاره‌قه‌) کردووه‌ و توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه‌، ئه‌و هه‌سته‌ له‌ رپیی
 زمانیکی شیع‌ریی ده‌وله‌مه‌نده‌وه‌ ده‌رب‌پرن. پارادۆکس ئه‌گه‌ر
 هه‌ر گۆته‌ ناکۆکه‌کان بگ‌ریته‌وه‌، ده‌ست‌نیش‌ان‌کردنی مانای
 ده‌ره‌کی و ناوه‌کییان کاریکی دژوار ناب‌یت، وه‌لێ ئه‌گه‌ر
 رووداوێک به‌سه‌ر بکاته‌وه‌، دۆزینه‌وه‌ی دوو جه‌مس‌ه‌ره‌

ناکۆکه‌که‌ی و تیگه‌بیشتن له مانای ئاشکرا و شاراو‌ه‌ی دوو
جه‌مه‌ره‌که، پێویستیان به لێکدان‌ه‌وه‌ی قوول هه‌یه.

شیوازی نووسین:

پۆژ هه‌له‌به‌جیه‌ی به هیو‌ری و به ساکاریه‌کی قوول‌ه‌وه، باسی
کاره‌ساتیکی مه‌زن ده‌کات، له‌ناو گه‌رده‌لووله‌که‌دا ژیاوه، به‌لام
هاتوه‌او‌ار نانووسیت‌ه‌وه، ئاخ‌ر ده‌زانیت ده‌ست‌گرتن به داوینی
هه‌را و هوریاوه، هونه‌ری پێ به‌ره‌م نایه‌ت. هه‌رچه‌نده به
ناوی خۆیه‌وه، به جیناوی که‌سی یه‌که‌می تاکه‌وه ده‌په‌ی‌قی‌ت،
هه‌رچه‌نده بیره‌وه‌ری ده‌گیر‌یت‌ه‌وه و بیو‌گرافیا ده‌نووس‌یت‌ه‌وه،
به‌لام راس‌ته‌وخۆیی به تیک‌سته‌که‌یه‌وه دیار نییه، تیک‌ستیک
ته‌ژی له موزیک که ده‌توانین به چاو، گو‌یی لئ ب‌گرین،
تیک‌ستیک که به هۆی خۆ‌رسکی و په‌وانیی ده‌رب‌رینه‌کانییه‌وه،
بئ مۆله‌ت خۆی به ژووری د‌لمان‌دا ده‌کات، تیک‌ستیک به هیمنی،
به ریت‌میک‌کی خه‌مناک و بار‌گاوی به هه‌ستیک‌کی پاک‌ژی گه‌رمی
مندالانه، په‌نجه‌ره‌ی سۆز به رووی نیشتمان‌دا ده‌کاته‌وه.

که ئیوه چوون له‌گه‌ڵ خۆتان‌دا،

سه‌رده‌می‌کتان ناشت،

سه‌رده‌می گۆل بیری ده‌چوو

چاوه‌کانی به شکۆفه بر‌پ‌ژئ،

شه‌و بیری ده‌چوو،

تریفه بخاته ناو ستیانه‌کانییه‌وه،

کانی به ئه‌و‌کی پ‌ر له‌خۆله‌وه له بیری ده‌چوو

له فرمیسکه‌کانیدا مانگ خۆی ده‌شوا.

چونکه دهركى به‌وه كردوو، ملکه‌چكردن بو شته باوه‌كان، مهرگى هونه‌رى به دواوه‌يه، چونكه زانيويه‌تى شيعر ناپاك‌كردنه له لوگيك و ياخيبيونه له رپسا ديرينه‌كان، بويه به هوشياريه‌وه و به پلانى پيش‌وه‌خته‌وه، هه‌ولئى شكاندنى بته‌كانى داوه، ئه‌وه بويه شيعرىكى راسته‌قينه‌ى نووسيوه كه هه‌لگرى په‌يامىكى جوانيشه. ئه‌و له‌م شيعره‌يدا به ليزانينىكى ئوستادانه‌وه، كه‌ره‌سه و ته‌كنيك و زاراوه‌كانى هه‌لبژاردوو و هونه‌رمه‌ندانه ليسان سوودمه‌ند بووه و وه‌ك ئه‌ندازيارىكى به‌هرمه‌ند به‌سه‌ر يانتايى ده‌قه‌كه‌دا دابه‌شى كردوون.

له کاتیکدا په خشان هـول د هـدات به هـوی ناوهرپوکه دهـولـه مهـنده که یه وه سهـرنجـمان راپکـیـشیت، شـیـعر دهـخـوازیـت به هـوی فـورمه که یه وه تووـشی شوکـمان بکات. هـونراوهی (سهـردهـمی له بـیـدهـنگی) هـم ناوهرپوکیکی دهـولـه مهـندی هـیه و هـم فـورمیکی چیژبهـخش. له کاتیکدا هـندیـک شاعیر وهک قارهـمان خویمان دهـناسـینن، پوژ هـلهـبجهی چیروکی قوربانـیـهـکان دهـگیړپـته وه، له کاتیکدا شاعیران له داستان سوودمهـند دهـبن، ئهـو رووداویک دهـنوو سیـته وه، له داستانـه وه نزیکـتره وهک له واقع.

من نامەوئ بێدەنگیتان تێك بدەم
 بەلام بە بۆنی فەریكە سیوێكتانا دەگەرێمەوه
 كە چاوهكانی (چاوگ) چاوهپریم دەكا،
 بە بۆنی قریوهی هەناریكتانا دەگەرێمەوه،
 كە شنه‌ی (باخی میر) قژم شانه دەكا.

له پوانگه‌ی (عه‌زرا پاوه‌ند) هوه، (جیاوازی له نیوان پیتم و پاشبه‌نددا ئه‌وه‌یه، پاشبه‌ند سیسته‌میکی موزیکی له دهره‌وه سه‌پیندراوه، ته‌واو وه‌ک کیش، به‌لام پیتم شتی‌که ئورگانیک له کروکی زماندایه.)⁽³⁾ پیتم له‌م شیع‌ره‌ی رۆژ هه‌له‌بجه‌ییدا زاده‌ی موزیکی ناوه‌کییه، نه‌ک کیشی‌کی پیش‌وه‌خت دیاریکراوی دهره‌کی. ئه‌و له‌ پێی زمانی وینه‌وه، هه‌ست و بیر خوی، به‌ ره‌چاوکردنی کورتب‌ری، دهر‌بر‌پوه، ده‌ویرم بلیم شیع‌ریش وه‌ها له‌ دایک ده‌بی‌ت. (من نامه‌وێ بیده‌گیتان تی‌ک بده‌م.) شیع‌ره‌که به‌و رسته‌یه ده‌ست پێ ده‌کات و هه‌ر به‌ هه‌مان رسته‌یش کۆتایی دی‌ت، ئه‌و دووباره‌کردنه‌وه‌یه له‌م شیع‌ره‌دا، خه‌وش نییه، ته‌کنیکی‌کی زی‌ده‌ جوانه‌ و پێ دا‌گرته‌ له‌سه‌ر به‌رده‌وامی ئه‌و چیرۆکه‌ی ده‌ی‌گیر‌پێته‌وه‌ و جی هیشتنی تی‌کسته‌که‌یه به‌ کراوه‌یی.

تاهه‌ز‌رویی بو‌ زید:

رۆژ هه‌له‌بجه‌یی له‌ نیشتمان ده‌پار‌پێته‌وه، به‌زه‌یی به‌ عاشقه‌کانیدا بی‌ته‌وه‌ و ئیدی ده‌ست‌به‌رداری تفه‌نگ بب‌یت و ده‌ست له‌ شه‌ر هه‌لب‌گری‌ت. ئه‌وه زاده‌ی وابه‌سته‌بوونی ئه‌وه به‌ وه‌ته‌نه‌وه که هه‌له‌بجه‌ ده‌لاوین‌پێته‌وه و ئه‌وه لوتکه‌ی نوستالژیایه که یادی (کانیه‌شقان، باخی میر، گولان، چاوگ، باوه‌کوچه‌ک و عه‌نه‌ب) ده‌کاته‌وه، نوستالژیایه‌ک له‌ پێی فلاش‌باکه‌وه که مه‌گه‌ر گه‌وره‌شاعیری‌ک له‌ مه‌نفاوه، وه‌ها شیوه‌نیکی بو‌ نیشتمان گیر‌ابی‌ت. منیک که چه‌ند سال‌یکی ته‌مه‌نی مندالیم له‌ هه‌له‌بجه‌دا به‌سه‌ر بردووه‌ و ئاشنام به‌و

جیانی هەناوە هاتوو، ئەم شیعەرە ئەوەندە هەژاندم،
فرمیسک بەری چاوەکانی لێل کردم.

بە بۆنی هەناسە شاتووێه کتانا دەگەرپیمهوه،
که (گولان) سەرگوزشتە عیشقیکه نابریتهوه،
بە بۆنی هەنجیریکی عیارتانا دەگەرپیمهوه،
که گزۆگیای سنگی (عەنەب) باهۆزیکه
مەرەقم کال دەکاتەوه.

ئامادەبوونی پۆژ هەڵبجەیی وەک خود، کلپەه
راستگۆیییهکی بە شیعەرەکه بەخشیوه، بۆ ئەو بانگمان دەکات،
هاوسۆزی بین، هاوسۆزی بەو مانایە نا، لەگەڵیدا شیوەن
بگێڕین، بەو مانایە ئەو ئاسا، ئەو ژیانە خۆلەمیشییە رەت
بکەینهوه که لە شازدە سێ هەشتا و هەشت بە دواوه،
دەستی پێ کردوو و هیشتا کهم تا زۆر درێژە هەیە. ئەو
راستگۆیییه هونەرییه بە شیعەرەکهوه دیارە، تەنیا زادهی
ئەو نییه، شاعیر لە نیو کارەساتەکهدا ژیاوه، ئاخەر راستگۆیی
هونەری جیاوازه لە راستگۆییی لە ژیانە پۆژانەدا، راستگۆیی
هونەری، وێرای زالبوون بەسەر کەرەسەکانی دەربریندا، زادهی
بەرچا و روونیشە.

سەردەمی پیکەنینی تەنگەکان،

جوانییی ڕاو دەکرد و

هەژانی ژیان پڕ لە نەگوتن،

سەردەمی خەونی توولانیی

قەیرە کچان پڕ لە قامچی.

لەم شیعەرەدا ناراستەخۆ ڕەخنە لە کولتوووری بابسالاری گیراوه، بایەخ بە جەستەى ژن دراوه و بە گشتى لە ڕوانگەى مێیینەووە سەبیری دنیا کراوه، بۆیە دەیناسینەووە کە ئەدەبیەکی سەر بە خانەى ئەدەبى ژنانە، ئەمەیش لایەنێکی گەشی دیکەى شیعەرەکەیه.

گرنگ ئەوە نییه، چەند دەنووسین، ئەوە گرنگە چى دەنووسین، هەیه چەندان (ڕۆمان)ى ئەستوووری نووسیوه و دەنگدانەوێ نەبووه، هەیشە وەک ئیکزۆپیى بە نۆقلیتییک، مەبەست لە (شازادەى بچکۆله)یه، ناوبانگى بە دنیاىدا بلأو بووهتەو. ڕۆژ هەلەبجەیی پینچ کۆمەلەشیعەری بە چاپ گەیاندووه،^(****) بەلام (سەردەمى لە بێدەنگى) کە تازەکی نووسیویەتی، بالاترین شیعەری ئەو و ئەو تاقە شیعەری بەسە، بۆ ئەوێ وەک شاعیر بناسرێت. (سەردەمى لە بێدەنگى) شیعەریکە بە هەق زمانحالی ویزدانى میللهتییکە، شیعەریکە هەلگری ناسنامەى نیشتمانیکە، شیعەریکە خەون بە شاریکەووە دەبینیت، نە جەللادی تیدابیت، نە قوربانى، شاریک هەموو هاوولاتیانی کەسانى ئاسایی بن.

02. 01. 2012

سەرچاوه و پەراوێز

(1) Petra Carlsson .Konsten att skriva sig ur sin sorg .

(٢) أسامه عبدالعزيز جاب الله، جماليات المفارقة النصية

(٣) عبدالواحد لؤلؤة، مدائن الوهم، ص ٦٣ دار الرياض للنشر ٢٠٠٢

بيروت.

(*) منطق الطير، لؤگيكي بالنده، كتيبيكي سوڤيي گهوره (فريدالين العطار) ه كه له چوارهزار و شهشسه د و په نجا بهيت پيک هاتوو و سهفهريکه بهره و لای حهقيقهت كه مه بهست ليی زاتي خودايه. ناوی كتيبه كه له نايهتي شازدهی سووره تي ميرووله وه هاتوو: (وقال أيها الناس علمنا منطق الطير).

(**) مه بهست له ئيمامي مه هدييه كه شيعه چاوه ريی ده كه ن.

(***) كـانـيـی عاشـقـان، كـانـيـيـه و گـهـرـه كـيـكـيشـه.

باخی مير: باخيكي هه ناره.

چاوگ و گولان: دوو سهيرانگان.

باوه كوچهك و عه نه ب: دوو گوندي نزيكي هه له بجه ن.

(****) ١) تارمايي پيی مهراقيك ٢٠٠٠

٢) نه خورهي ده رگايهك نه قومي كه س ٢٠٠٢

٣) تا خه و داده گيرسي بنو ٢٠٠٤

٤) نه و مونا جاتي كه له چاوه كان ٢٠٠٧

٥) پاييزيک به پالتوی كانووني كه وه ٢٠٠٨

سه رنج: (په راويژه كان نووسه ري نه م باسه دايناو ن).

دوو خانمی دووگیان به شیعر

شاعیر وهکوو منداڵ وایه،
لهسه‌ر میژی نووسین قاچی له زه‌وین ده‌بریت.
ستانسلاف جیروزیلیک

ژن و پیاو له پووی بایۆلۆجیاوه له یه‌کدی ناچن، ئه‌وه
کولتووری دواکه‌وتوو، به خراپ سوودوه‌رگرتن له‌و جیاوازییه
سروشتییه، شوینچی کۆمه‌لایه‌تی نی‌ر و می، له قازانجی نی‌ر
دیاری ده‌کات. ئه‌وه شتیکی سروشتی نییه، که می ملکه‌چی
هه‌ژموونی نی‌ر ده‌بیت، زاده‌ی بونیاده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، ئایین
و دابونه‌ریته. ئه‌وه‌یش هه‌ر سروشتی نییه که کچ هه‌ز له
بووکه‌شووشه و کوپ هه‌ز له تفه‌نگ ده‌کات، زاده‌ی په‌روه‌رده‌یه و
ئه‌وه کۆمه‌له، ئه‌م پۆل بو‌ نی‌ر و ئه‌و پۆل بو‌ می ده‌ستنیشان
ده‌کات، جینده‌ر چه‌مکیکه ئه‌و کیشه‌یه ده‌داته به‌ر باس. ئه‌وه
کۆمه‌لگه‌یه، ئه‌و پۆله به ژن په‌وا ده‌بینیت که ئه‌گه‌ر بلندترین
پۆستی‌یه هه‌بیت، هه‌ر خزمه‌تکاری می‌رد و ماڵ و منداڵ بیت.
ئه‌و خه‌مۆکییه‌ی که ژن به ده‌ستییه‌وه ده‌نالینیت، زۆر جار
زاده‌ی ئه‌وه‌یه، ژن هه‌ست ده‌کات وه‌ک ده‌خوازیت هه‌بوونی
خۆی نه‌سه‌لماندوو و خودی خۆی له کیس چوو، هه‌ر له‌م

سۆنگه‌یه‌شه‌وه‌یه له سایه‌ی نێرسالاریدا، رێژه‌ی خۆکوشتن له نێو ژناندا بڵندتره.

رهنگه زمان له سه‌ره‌تا‌دا بێ‌لایه‌ن بووی‌ت، به‌لام له سایه‌ی بابسالاریدا هه‌میشه له سه‌نگه‌ری پیاو‌دا بووه. لای بابسالار، ژن که ده‌ست ده‌کات به نووسین، به چا‌وپۆشین له‌وه‌ی چی ده‌لی‌ت، وه‌ک ئه‌وه وایه، بێ خواستنی مۆله‌ت، پێی نابێ‌ته نێو پاوانی پیا‌وه‌وه، ئا‌خر نووسین شتیکه تایبه‌ت به پیا‌و، ئه‌وه هه‌ر پیا‌وه ده‌نووسێ‌ت، ده‌خوینێ‌ته‌وه، لیک‌دان‌ه‌وه بو‌ ده‌ق ده‌کات و له پرۆسه‌ی نووسین‌دا، پیا‌و خۆی به‌ره‌مه‌پێن و به‌کاربه‌ریشه، ژن له په‌را‌ویزی کرده‌ی نووسین‌ش‌دا هه‌بوونی نییه، له ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌که‌یه. له کن بابسالار، ژن جه‌سته‌یه‌کی گه‌رم و نه‌رمی بو‌نخۆشه و هه‌یچی تر، بابسالار که‌یفی به‌و ژنانه‌ نایه‌ت، وه‌ک ئینسانێکی بو‌یر به‌ گژ زو‌لم‌دا ده‌چنه‌وه، هه‌زی له‌و ژنانه‌ نییه به‌ ئومیدی گو‌رپینی واقیعی سته‌م‌کار، ده‌ست ده‌ده‌نه خامه، شه‌یدای ئه‌و ژنانه‌یه که ته‌نیا دوو قه‌له‌م ده‌ناسن، قه‌له‌می لی‌و و قه‌له‌می چا‌و.^(١)

ده‌مانچه‌یه‌ک له تاریکی‌دا

گه‌رووی پاک ده‌کاته‌وه!

ئه‌م من‌داله

ترسا‌وه،

ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه

مردنێکی دی

ئه‌زموون ده‌کا!

هێرۆ کورده سوارکردنی دهمانجهيهک و تهقاندنی فیشهکێکی شوبهاندوو به ئينسانێک، وهختێک بهلخی نيو گهرووی کو دهکاتهوه و تا هێزی تێدایه، خیرا فری دهداته دهرهوه. جوانیی وینهکه لهوه دایه، نه ناوی ئينسانی هیناوه، نه باسی بهلخی کردوو. ههرحهنده نه باسی تهقاندنی گولله کراوه، نه کوشتنی کهسیک، بهلام چونکه مندالێک دهترسیت و به بهر چاوی کراوهی پهنجهرهيه کهوه، مردنێک روو دهدات، ئیدی دهزانين کهسیک له پيش چاوی مندالێک، له بهردهم پهنجهرهيه کدا تیرۆر دهکریت. سیحری شیعره که لهوه دایه، ناراستهوخو تراژیدیایه که دهگیریتهوه و هونهرمه ندانه نه فرهت له چهک و له کوشتوبر دهکات.

کراسیکم له بهردایه
کورت وهک تهمه نی پهپوله.

هێرۆ کورده بهو سههرپرایزه ی، کورتیی کراسه که ی به تهمه نی پهپوله که ته نیا به هاریک دهژی، دهچوینیت، خوینهر تووشی سهرسورمان دهکات. یهکیک له جیاوازییهکانی شیعر و قسه ییش ئه وهیه، شیعر له توانایدا هیه، تووشی شوکمان بکات. لایه نیکی جوانی دیکه ی ئه و وینه یه ئه وهیه، بی ئه وه ی ئاماره یه که بو بگو هه بی، دهزانين ئه وه ئافره تیکه ده په یقیّت.

جله کانم به ته نافه که وه

لووتی تۆش به جلهکانی منهوه،
سه‌رخۆشانه ده‌لێی: به قوولی بۆنت ده‌که‌م،
که تو جله‌کانم بۆن ده‌که‌ی
ژیان فیی رووتبوونه‌وه ده‌یگرئ.

فیتیشیزم که به مانای (یه‌رستنی نابینایانه) یش دیت، نه
نه‌خۆشیه‌کی ده‌روونییه، نه دیارده‌یه‌کی ناسروشتی، له‌ بواری
سیکسدا، فیتیشیزم ده‌شیت شه‌یدای پۆشاکێ ژن بێت، به
تایبه‌تی جلی ژیره‌وه، که بۆنی بکات، چیژی لی ببینیت، یان
ره‌نگه‌ پیلای پازنه‌بۆندی ژن، وه‌های بوروژینیت، گری تی به‌ر
بدات. له‌ شیعره‌که‌ی (هیرو کورده‌) دا، پیاوه‌ی شه‌یدا که جلی
ژنه‌ بۆن ده‌کات، هه‌ست به‌ ئارامی و ئاسووده‌یییه‌ک ده‌کات،
ته‌واو وه‌ک دلخوازه‌که‌ی بۆن کردبیت.

که له‌وێی، لیره‌ی!
هه‌ناسه‌ت: گهرم گهرم به‌ر سینگم ده‌که‌وئ،
ده‌ستیگم له‌ ژیر سه‌رتدا سر بووه‌!
له‌ باوه‌شدا نیت
باسکه‌کانم ده‌تگوشن.
چک چک من له‌گه‌ل ئه‌م کاترئیره‌ بیداره‌دا
چرکه‌کانی ته‌نیاپی شهوم ده‌ژمیرم،
نم نم له‌گه‌ل ئه‌م نه‌رمه‌بارانه‌،
نامه‌ ته‌ره‌کانی هه‌ور ده‌خوینمه‌وه.

گوتهیهک ههیه دهلیت: (که ژنیک به تهنیا دهخهویت، هه‌موو بیاوانی دنیا تاوانبارن.) هیرو کورده لهو شیعره‌یدا، باس لهو ته‌نیا‌یییه ده‌کات که له سییه‌ری سیسته‌می بابسالاریدا، ژن به دهستییه‌وه گیری خواردوو. ئەو ژنه‌ی ته‌نیا له دووره‌وه، هه‌ست به گه‌رمیی هه‌ناسه‌ی خوشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و خه‌و به‌وه‌وه ده‌بینیت له ئامیزی بگریت و ده‌ستی له‌ژیر سه‌ریدا سر ببیت، ژنیکه‌ی جهسته له‌ی زه‌وتکراوه، ژنیک له‌ش شک ده‌بات، به‌لام خاوه‌نی جهسته‌ی خو‌ی نییه. یان وه‌ک هیرو کورده گوته‌نی: (ژنیکه‌ی جهسته‌ی بووه به‌ی زیندان بو‌ی رو‌حی و له‌شی ته‌رمی جهسته‌ی داوه به‌شانیدا،) وه‌لی هیشتا نا‌ئومید نه‌بووه و نیازی وایه: (کراسی گزنگ له‌به‌ر خوشه‌ویسته‌که‌ی بکات و ئەسپی ئەستیره‌ی بو‌ی زین بکات.) به‌کراسکردنی گزنگ و زینکردنی ئەستیره، دوو وینه‌ی شیعریی ناسکن که هه‌ر له به‌ره‌می خه‌یالی به‌پیتی شاعیریکی زال ده‌چن.

ئەم جهسته‌یه
رو‌حی من زیندانی ده‌کات،
ته‌رمی خو‌م داوه به‌شاندا و
به‌ره‌و رووت دیم،
تا گزنگت له‌به‌ر بکه‌م،
ئەستیره‌یه‌کت بو‌ی زین که‌م.

له‌ش، به‌ته‌نیا ئەو به‌شانه‌یه، ته‌نی ئینسان پیک ده‌هینن، به‌لام له‌شولار مانایه‌کی ئیرو‌تیکیشی هه‌یه، له‌شولاری ژنیک که

له ژیر باراندا ته‌ر ده‌بیټ، کراسه‌که‌ی به له‌شییه‌وه ده‌لکټ و جوانیی جوگرافیای جه‌سته‌ی ده‌که‌وټه‌ ږوو، ئیدی له‌شی له‌وه ده‌رده‌چټ کۆمه‌لټک ئه‌ندام بیټ و هیچی دیکه. ژن ئه‌گه‌ر پۆشاک‌یک‌ی گونجاوی وایش بی‌پۆشټ که جوانییه‌کانی جه‌سته‌ی زیتر به دیار بخات، ئیدی له‌شی ده‌بیټه‌ په‌یکه‌ریک له ئیروټیکا. له ئینگلیزیدا، بو‌دی هیچ مانایه‌کی ئیروټیکی نییه، وه‌لئ مټابو‌دی، به‌ مانای جوانییه‌کانی ئه‌ودو یان سه‌روو جه‌سته‌وه دټ. له‌ کن بابسالاران، ژن ئازادیی ئه‌وه‌یشی نییه کام جلوبه‌رگ بی‌پۆشټ، ئاخ‌ر ئه‌وان نه‌ک هه‌ر تۆمه‌تی وروژاندن ده‌ده‌نه پال جه‌سته‌ی ژن، به‌لکوو ته‌نیا ژنبوون بو‌ خوی، له‌ کنیان تۆمه‌ته، هه‌رچه‌نده ژن سیمبو‌له بو‌ ئینسان‌یک‌ی ئازادیی لئ زه‌وتکراو.

به‌ر له‌ ئه‌وه‌ی بزه‌یه‌کم بیټ ببه‌خشی

قاقاکانت زه‌وت کردم،

پیش ئه‌وه‌ی له‌ پاکیزه‌بیم د‌ل‌نیا بی

له‌ س‌یداره‌ی گومانت دام!

ژن که ده‌نووسټ به‌وه به‌ گژ جیهانی نی‌ردا ده‌چټه‌وه و ده‌خوازټ به‌ هو‌ی نووسینه‌کانییه‌وه داکو‌کی له‌ خودی خوی بکات، خود‌یک هه‌میشه له‌به‌رده‌م هه‌ره‌شه‌ی نی‌ردایه. له‌ سایه‌ی بابسالاریدا ئه‌و ژنه‌ی خوی بد‌وژټه‌وه و شانازیی به‌ خودی خویه‌وه بکات، وه‌تاق ده‌که‌وټه‌وه. بابسالاران، ژن‌یک په‌سه‌ند ناکه‌ن، جیاواز له‌ خویان بیر بکاته‌وه، ئاخ‌ر ئه‌وان بر‌وایان به‌

جیاوازی نییه و دهخوازن کهسانی دیکه، ههمان رهنگی ئهوان بگریت.

له پشتی ئهم دوو دیرهوه
به رووتی دهچمه دهرهوه،
دهرهوهی خوّم.

ژنی ئازاد وهک خودی خووی دهخوازیّت، زاراوهکان
هه‌لده‌بژیریّت و به گویره‌ی پاشخانی روشنبیری و چیرۆ
هونه‌ریی خووی ده‌قیان لێ به‌ره‌م ده‌هینیت، وهک نمونه‌ی بالا
سه‌یری ده‌قی پیاوانه‌ ناکات و لاسایی ئه‌و تیکستانه‌ ناکاته‌وه
له‌ پوانگه‌ی نیره‌وه‌ نووسراون و گومان ده‌وروژینیّت، ناچیت
له‌ناو نوینی یه‌قیندا قوول لێی بخه‌ویت و بت نا‌په‌رستیّت، بت
تیکده‌شکینیّت. ژنی ئازاد بۆیه‌ راستگویی له‌ شیعی ده‌چۆریت،
چونکه‌ هاوزه‌مان خووی بنووس و قاره‌مانی شیعی خو‌یه‌تی.
شیعی هیرۆ کورده‌، خودی هیرۆ کورده‌یه‌، خووی بنووس و
قاره‌مانی شیعی خو‌یه‌تی، ئه‌وه‌ بۆیه‌ که‌ شیعیکی
ده‌خوینینه‌وه‌، وهک ئه‌وه‌ وایه‌، خودی خو‌یمان به‌ رووتی
دیتبیّت، خودی نه‌ک جه‌سته‌ی.

ئه‌که‌ته‌ری چاک سه‌روه‌ختی نمایشکردن، به‌ چه‌شنیک له‌
رۆله‌که‌یدا ده‌تو‌یت‌ه‌وه‌، وهک سه‌رقالی گوزه‌رانندی ژیا‌نی
ئاسایی خووی بیّت، نه‌ک نواندن. شیعرنووسینیش پ‌ی‌ویسته‌
ه‌ینده‌ خو‌رسکا‌نه‌ بیّت، تا له‌ نووسینی نه‌بینه‌وه‌، هه‌ست
نه‌که‌ین خه‌ریکی نووسینی بووین، ئه‌وسا ده‌توانین خو‌ینه‌ر
وه‌ها سه‌رسام بکه‌ین، وهک جادوومان لێ کردبیّت. ئه‌وه‌ شیعه‌،

شاعیر و خوینەر پیکه وه ده به ستیته وه، بۆیه زمانی شاعیر
 پیویسته له ئاستی تیگه بیشتنی خوینەر دا بیت. ته مومز ئه گهر
 له نیوان شاعیر و خوینەر دا، دیواریک هه لچنی، ئه وه هه له ی
 شاعیره. ئه و شاعیره ی بایه خ به رۆلی هه ر یه کیک له وشه کانی
 بدات، ته مومزیک ته نک وه ک ته کنیک وه گهر ده خات،
 ته کنیک که جوانی به شاعیره که ی ده به خشیت، نه ک ئالۆزی،
 جوانیه که زمانی شاعیری به ره هه م ده هینیت. شاعیر ناچاره
 ئه و هاوسه نگیه رابگریت، نه ته مومز بکاته دیواریک له نیوان
 شاعیر و خوینەر دا، نه له پیناوی رازیکردنی خوینهری
 دواکه وتوودا، هانا بۆ راسته وخۆیی ببات.

چۆله که بووم
 ئاسۆم ده کرد به هیلانه،
 به جریوهم
 شاعیر وه ئاگا ده هات و
 به فرینم بالی ده گرت.

ئاویزان نووری به پیوه ندیی له گه ل واقع و ژیا نی پۆژانه دا،
 خودی خۆی ده نووسیته وه، به لام واقیع نووسی نه وه یه ک نا،
 بکه ویتته خانه ی دارشتنی هه واله وه، به لکوو چونکه توانای
 ئه وه ی هه یه به ناخی ژیا نی پۆژانه دا رۆ بچیت، نه ک هه ر
 دیوی ده ره وه ی بداته به ر تیشک، چونکه پیی ده کریت
 جادوو گه رانه هه ل سوکه ت له گه ل ده ور به ردا بکات، بۆیه ئه وه ی
 به ره هه می ده هینیت، شاعیره، شاعیریک تووشی په تای

پاسته و خۆیی نه هاتوو. ئاویزان نووری که بیره وه ریه کانی
خۆی ده گێرپێته وه، ناچیت ته نیا بایه خ به و پروداوانه بدات که
پوژانه روو ده دن و هیچی تر، دیت به پشت بهستن به وینه ی
شیعری و به په چا و کردنی چری و کورتبیری له نووسیندا، ددان
به وه دا ده نیت که سه رقāl و سه راسیمه ی کردوو،
د دانپیدانانیک وه که له حاله تی وه جددا رازی ناخی خۆی
درکاند بیت. ئه و هاوار ناکات، به دهنگیکێ نزم ده نووسیت،
دهنگیک تێیدا شیعر ئاویزانی فهلسه فه بووه و پێ ده چیت،
شتیک که نازانم چیه، وه که زه وینله رزه یه که، پوچ و جهسته ی
هه ژانده بیت، ئینجا دهستی به نووسین کرد بیت. ئه وه بۆیه وه که
دلسۆزیک بو ئه زموونی خۆی ده نووسیت، گوێ به وه نادات
په خنه گران یان بازاری شیعر، چی ده خوازن.

فۆکو ده لیت: (به ره هه می ئه ده بی به وه نه مریی مسوگه ر
ناکات، لای که سانی جیاواز هه مان مانای هه بیت، به وه نه مر
ده بیت لای تاکه که سیک مانای جیاواز ببه خشییت.) له روانگه ی
(جوړج گادامه ر)یشه وه، ده ق مانایه کی نییه که بتوانین به
مانای کو تایای دابنن، ئه وه سه ره وه ختی خویندنه وه ی ده قه،
مانا که ی دیاری ده کات، که له م خوینه ره وه بو ئه وی دیکه
ده گوړپیت، له م نه وه وه بو ئه و نه وه وه که یه که نییه و له م
سه ده وه بو ئه و سه ده جیاوازه.

ئیدی نه فره ت له سال ده که م،
که شه ریه ت ریگه ی پێ دا

وهكوو تو چوار ژن بهيڻي،
 بههار چي بوو هاويني به سهردا هينا؟
 كه چوو ه داواي پاييزيش،
 هاوين پهنگي زهره هه لگه را،
 پاييز زاني هه وي به سهر ئه ويشدا دي،
 هه موو پرچي خو پڻيه وه،
 كاتي زستانيشي خواست و
 گه رايه وه بو لاي بههار
 زستان سهرى سپى بوو بوو.

مهحه ممه د شه حروور (ديمه شق ۱۹۳۸) كه بيرمه نديكي
 ئيسلامي ريفورميسته و به خوښنه وهى هاوچه رخانه بو
 قورئان به ناوبانگه، ده بيژيت: ده قى قورئان گوڤراني به سهردا
 نايهت، به لام ناوه پوكه كه به گوڤره زه مان و خوښه
 ده گوڤيت. داهينه رى قورئان كه خودايه، ئه ديب نيه تا بليين
 ده مریت و ده قىكى زيندوو له دووى خو جى ده هيليت. هه
 دهق و هه خاوه نى دهق، هه ميشه زيندوون، ئه وه يشه وای
 کردوو، قورئان ده قىكى پيروژ بيت. ئه وان هى هه مان ئه
 ليكدانه وهيه بو قورئان ده كهن كه له سده دى هه وه مده بو
 كراوه، خاوه نى عه قلىكى وشكه لاتوون. (ئه گهر ترسى ئه وه تان
 هه بوو، دادپه روه ريتان پى دابين نه كريت، ته نيا يهك ژن
 بهيڻن.) به گوڤره لىكدانه وهى مهحه ممه د شه حروور،
 مه به ستى ئه وه دهقه ئه وه يه: (دادپه روه رى ده بيت له نيوان
 مندالانى ژنه جياوازه كاندا په چاو بكریت، نهك له نيوان

ژنه کاندای. ^(۲) ئەگەر ئەو لیکدانەوێهێه دروست بێت، کەواتە ئەو
مەحەلە پیاو بتوانێت دادپەرەوانە هەڵسوکهوت لەگەڵ
ژنه کاندای بکات و بە چاویکی یەكسان سەرنجیان بدات.

ئاویژان نووری شاعیرانە لە ساڵ و پیاو نزیک دەبێتەوێه کە
ئەمیان چوار وەرزی هەیه و ئەویشیان مافی هێنای چوار ژنی
هەیه. هاوین کە دەزانێت پاییزی بە دوا دا دێت، لە هەسەرەدا
زەرد هەڵدەگەرێت و پاییزیش کە هەست دەکات، زستانی
بەسەرەدا دێت، شیوەن دەکات و قژی دەرنێتەوێه، زستانی
سەری سپی دەبێت، چونکە دەزانێت بەهار جێی پێ لێژ دەکات.
با ژن و پیاو بە هەمان زمانیش بنووسن، وەلێ زمانی ئەمیان
لە هی ئەویان جیاوازه و مەگەر تەنیا لە شتگەلیکدا کە
هاوبەشن و لەسەر ووی مێوون یان نێربوونەوێه، زمانیان لە
یەك بجێت. زمانی مێ و زەیهکی جیاواز لە زمانی پیاوی
تێدایه، ئەگەر زمانی پیاو، زمانی دانیشتووانی تەختاییهکان
بێت، ئەوا هی مێ، زمانی دەقەرە دژوارەکانە و بارگاوییە بە
تەمومژ و بە گشتی هەلگری واتای جیاوازه، زمانی مێ وەك هی
پیاو مائی نییه، کێوییە و درەنگ خۆی بە دەستەوێه دەدات. ئەو
زمانە ی ئاویژان نووری خەمی دەردی فرەژنیی پێ
نووسیوەتەوێه، ولاتی زمانیکە، پێشتر پیاو پێی تێی نەکەوتووە.

ئێجازەم لە تەمەنم خواست
تا بۆ کەمێ پەلی مندالیم بگرم و
گەمەیهکی لەگەڵ بکەم،
بە خێرای (با) رابکەین،

به نه رمیی ئاو
 برژیننه گهرووی ژینهوه .
 ئه ی مندالی !

لیم ببووره، زوو جیم هیشتی،
 دلره قانه ده زووی کۆلاره تم پساند،
 بووکه شووشه که تم گریانده .

که شیعر ده نووسین، نابیت له سه ره حیسابی هونه ره، زانیاری
 بیشکه شه بکهین. له هه ره شیعریکدا بیروکه یه که هه یه که کرۆکی
 تیکسته که پیک ده هیئت. پێویسته هه ره یه کیک له وشه کان،
 ته نانه ته له رووی ده نگیشه وه، له راژه ی ئه وه کرۆکه دا بن،
 ده بیت بیروکه که هیش خزمه ته به وشه کان بکاته، واته کاره که له
 رووی هونه ری و فیکرییه وه ته با بیت، به ده برپینیکی تر،
 ناشیت شاعیر له پیناوی گه یاندنی بیروکه که یدا، قوربانی به
 لایه نی هونه ری شیعره که ی بداته. تامه زرویی بو مندالی،
 جوړیکه له نۆستالژیا، هه رچه نده ئه وه تیمایه، هینده ی کۆنی
 ئه ده به دیرینه، به لام ئاو یزان نووری، به شیوازیکی تایبه ته به
 خو ی به ره وه لای مندالی گه راوه ته وه و ئه زموونی خو ی
 نووسیوه ته وه .

ئه رکی شاعیر ئه وه یه شیعر بنووسیت و به سه، پێویسته
 برپا ی به وه هه بیت، له گه له بلا بوونه وه ی تیکسته که یدا، ئه م
 هیچ هه قی به سه رییه وه نامینیت، ئیدی ده بیته مۆلکی خوینهر
 و خوینهرانی شه خو یان برپا ره سه ره گرنگی یان بپایه خی
 به ره مه که ده ده نه. شیعر ئه گه ره ده قیکی زه نگین بیت، با
 بکه ویته به ره زه بری په خنه ی توندیش، خو ی داکۆکی له خو ی

دهکات، ئەگەر ڕووتۆرە جالیش بێت، ئەوا بەرگەى هەلسەنگاندن ناگرێت و هە زوو دەمرێت. ئیشی شاعیر ئەو نییه بێتە پارێزەری داکوکیکار لە دەقه‌که‌ی و پاساو بوو که‌لێنه‌کانی به‌یئێته‌وه. فه‌قیرۆکه‌ترین شاعیر، ئەوی توانای دەرپرینی نییه و سواری سه‌ری شیعەر ده‌بێت، که‌سێکه‌، له‌ وه‌لامی ره‌خنه‌گه‌ردا ده‌لێت: به‌د له‌ مه‌به‌ستی شیعهرکه‌م حالێ بوویت. ئاوێزان نووری، یه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی ده‌توانێت دهرگای ناخی له‌ مه‌لی شیعری بکاته‌وه و بێ خه‌م لێی بنوێت، ئاخ‌ر شیعهره‌کانی، توانای ئەوه‌یان هه‌یه‌، داکوکی له‌ خویان بکه‌ن.

21.03. 2012

- (١) د. عالي القرشي، نص المرأة، ص ٣٧ دار المدى ٢٠٠٠ دمشق.
- (٢) عباس بیضون، محمد شحرور: فصل السلطات في الإسلام ليس واضحا حتى الآن للحركات الإسلامية السياسية، السفير ٢٠١٠/٢/١٧ بیروت.
- (٣) هێرۆ کورده، سووتانه‌کانم له‌ وه‌رزى فڕیندا، (ناوی چاپخانه‌ی له‌سه‌ر نییه) ٢٠٠٧ که‌رکووک.
- (٤) ئاوێزان نووری، پیا‌سه‌یه‌ک به‌ کووچه‌کانی قه‌ده‌ردا، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی ڕۆشنی‌بیری ٢٠٠٥ هه‌ولێر.
- (٥) هێرۆ کورده، سه‌ما، ڕامان، ژماره ١٦٢ هه‌ولێر.
- (*) دووگیانم به‌ شیعریک، دەرپرینی هێرۆ کورده‌یه.
- (**) سوپاس بۆ هێژا (عه‌بدولسه‌تتار جه‌باری) که‌ شیعری ئاوێزان نووری و هێرۆ کورده‌ی گه‌یانه‌ ده‌ستم.

که تهره بکوژ ده ناسیتهوه

یان مه نووسه!

یان بۆ نووسین مۆلەت له کهس مه خوازه!

له ههزار و یهکشه وهدا، ژن له پیناوی مانه وهدا، ئامادهیه دهست له ئازادیی خۆی ههلبگریت و به کهنیزهکی قایل ببیت. شههرهزاد ژنان فییری ملکهچی دهکات، فیریان دهکات ههموو هیوایان له پازیکردنی پیاودا کۆ ببیتهوه و ههموو توانایان بۆ ئهوه مه بهسته وهگهر بخهن، ئه مهیش جوریکه له کوشتنی خودی ژن و هیچی که متر نییه، له وهقه ساخانهیهی شههریار بۆ ژنانی دانا بوو. له ههزار و یهکشه وهدا، ئه وهی ژنی ئازاد، به دهست تیکه لکردن له گهڵ پیاوی کۆیله دا، تۆله له میردی ناپاک دهکاتهوه، ئاماره نییه بۆ ئه وهی، ژن هه بهرکار نییه، بکه ریشه، به لکوو ئه وهیش هه ر سووک سه رنجدانی ژنه.

تیزیک ههیه، ده لیت: (شیر مایه، جا چ ژن بینووسیت، چ پیاو،) به لام چونکه له سایه ی بابسالاریدا، واقع کۆمهک به وه ناکات، ژن ئازادانه بنووسیت، چونکه می بۆی نالویت تابوو سانسوری کۆمه لایه تی و کولتووری زال بشکینیت، بۆیه زۆر جار ناچار ده بیت، نیراسا بدویت. نووسینی شیر که جوریکه له نووسینه وهی بیوگرافیا، تیدا می بواری ئه وهی بۆ ناره خسیت، چی له ناخیدا ههیه، ده ری بپریت و ددان به هه موو شتیکدا

بنیّت، بیوگرافیايش ئەگەر درکاندنی نهینییهکانی تیّدا نهبیّت،
ئەگەر لایه نه شاراووهکانی تیّدا نهخریته ڤوو، له سه ره کیتیرین
ڤه گه زی خوئی که راستگویییه، بییهش دهبیّت.

(بریا وه کوو
کیشکه له دایک بوومایه،
ئاخر کیشکه
هه ره که فیّری فرین دهبیّ،
ژین به کوچ و به جریوه
به سه ره دهبا.
دلّیک له نیّو سینگمدایه
له دلّی چۆله که دهچیّ،
به لام حه یفیّ،
توانای هه لفه رینم نییه،
لای ئیمه کیشکه نافه رّی،
له قه فه زدا به خیّو ده کړیّ،
هه ره پیاوئ بچیته داوای
ده سه به جیّ پێشکه شی ده کړیّ.
کیشکه یه کم،
پیاو باله کانی شکاندووم،
خوڤ خوڤ ده گریم
بو ته مه نی به فیرو چووم،
تازه، فیّری یاخیبوون بووم،
تازه کی بریارم داوه،

ئیدی نابیی،
 ئەم زیندانه مائی من بی،
 ئیدی نابیی،
 ئەم سه ججانه
 هاوسه ری ژیا نی من بی،
 ئیدی ده بی،
 ژین به کوچ و به جریوه
 به سه ر ببه م،
 به لام ده ترسم درهنگ بی،
 پی پانه گهم!)^(۱)

پهنگه نه توانم پیناسه ی شیعی ژنانه بکه م، به لام ده زانم
 شیعی ژنانه کامه یه، ئەوه ی خویندتانه وه، شیعی که پر به
 مانای وشه که، ژنانه. شیعی ژنانه، نه شیوه ن و لاواندنه وه یه
 بو مه رگی ئازیز، نه ده برپینی داخ و هه سه رته بو دووری
 دلدار، نه ئەوه ی شه باسی فریوخواردنی می و ناپاکیکردنی نی
 ده کات، ده قیکه می ده ی نووسی و له گوته ی جوانی ناخی ژن
 ده چیت، ژنیک عه ودالی گه رانه به دوا ی خودی خویدا، ژنیک
 راشکاوانه، له دابونه ریتی باوی نی رسالار یاخی ده بیت، ژنیک
 راستگو یانه ئەزموونی خو ده گیریت ه وه و تی کستیک ده نووسی
 ده که ویت ه خانه ی (ئه ده بی ددانپیدانان) ه وه.

له ئەده بی ئەورووپاییدا ژانریکی ئەده بی هه یه، ئەده بی
 ددانپیدانانی پی ده لی، له وه ی قه شه ئوگستین، جان جاک

پوسۆ، ئۆسکار وایه‌د و جان جینئ، پیی به‌ناوبانگن. په‌نگه‌ ئه‌و
جۆره‌ ئه‌ده‌به‌، پیه‌ه‌ندی به‌ کولتووری ددانپیدانانی
کریستیانه‌کانه‌وه‌ هه‌بیّت، که‌ له‌ که‌نیسه‌ له‌سه‌ر کورسییه‌ک
داده‌نیشن، به‌ مه‌به‌ستی پاکژکردنه‌وه‌ی ناخیان و
ئاسوده‌کردنی ویزدانیان، نه‌ینیه‌کانیان بۆ قه‌شه‌ ده‌درکینن.
ئه‌ده‌بی ددانپیدانان جیاوازه‌ له‌ نووسینه‌وه‌ی بیۆگرافیا،
بیره‌وه‌ری، نامه‌ی تایبه‌تی و سه‌فه‌نامه‌. به‌شیک له‌
نووسینه‌کانی ئه‌لته‌یب سالح و مه‌حه‌مه‌د زه‌فزاف، سه‌ر به‌
ئه‌ده‌بی ددانپیدانان. له‌ خۆره‌لات چونکه‌ سانسۆریکی
کۆمه‌لایه‌تی سه‌خت هه‌یه‌، ئه‌ده‌بی ددانپیدانان، بۆ پیاویش، چ
جای ژن، ده‌بیّت مه‌یه‌ی ریسوایی. ئه‌حلام موسته‌غانمی و
جومانه‌ هه‌داده‌، دوو خاتوونه‌نووسه‌ری عه‌ره‌بن، بویرانه‌ له‌رپی
ده‌قی هونه‌رییه‌وه‌، ددانیان به‌ ئه‌زمونی ژیانی خۆیاندا ناوه‌.

ئێستا ژنیکی هه‌لاتووم له‌ پرچی خۆم،
په‌دووی سیگاریک ده‌که‌وم
بۆنی تۆم بیر ده‌خاته‌وه‌. (چنوو نامیق)
*

ده‌می له‌ ئامیزم ده‌گریت
هینده‌ی دیکه
پۆحی گرینۆکم ساوا ده‌بیّتیه‌وه‌. (چنار نامیق)
*

ده‌ وه‌ره‌ با
گه‌لا ته‌ره‌کانی لیوت رابمووسم! (شنۆ ئه‌حمه‌د غه‌فوور)

سانسۆرێک ههیه، سانسۆری خودی پێ ده‌لێن، سانسۆری نیو خودی خۆمان، له سانسۆری کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی و سیاسیش سته‌مکارتره. ژن تا سانسۆری نیو خودی خۆی نه‌کوژیت، نایشتوانیت سانسۆره‌کانی دیکه پشتگوێ بخت، نایشتوانیت ده‌رگهی ده‌روونی بخاته سه‌ر پشت. به‌چی ده‌چیت بنووسین، وه‌لێ پێشه‌کی به‌مه‌قه‌ستی ده‌ستی دیوی سانسۆره‌که‌ی نیو خودی خۆمان، بالێ مه‌لی وشه‌کانمان قرتاندبیت؟ با نه‌نووسین، بیان که نووسیمان، با لێ گه‌رپین، خۆرسکانه وشه‌کانمان له شه‌ققه‌ی بال بده‌ن و هه‌موو ئاسمانی به‌رین له‌به‌رده‌م فریناندا ئاوه‌لا بێت. ژن به‌زه‌بری ئه‌وه‌ی له‌پیاو هه‌ستاکتره، ئه‌گه‌ر ترسی سانسۆری له‌د‌ل‌دا نه‌بیت، له‌پیاو خۆرسکانه‌تر و راستگوێانه‌تر، ده‌په‌یقیت و ده‌نووسیت.

ژن ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی شتی نه‌گوتراو ب‌ل‌یت، ئه‌گه‌ر نه‌یوی‌را راستگوێانه ژیاننامه‌ی خۆی بنووسیت‌وه، ئه‌گه‌ر شیعی ه‌یچ پێوه‌ندی به‌ژیانیه‌وه نه‌بوو، ئه‌گه‌ر هه‌ر کۆیله‌ی کۆته ئایینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بوو، ئه‌گه‌ر شیعی وه‌ک به‌ره‌می فه‌رووگی فه‌رووغزاد، غاده سه‌ممان و جومانه هه‌د‌داد، له‌هی ژن نه‌ده‌چوو، وا باشته‌ر ب‌ده‌نگ ب‌یت، ئاخ‌ر شیعر ده‌ب‌یت هه‌ل‌گری پ‌یناسه‌ی شاعیره‌که‌ی ب‌یت، ئاخ‌ر خاتوونه شاعیر، ناب‌یت خۆی پ‌ی پ‌ه‌پوله ب‌یت و وای ب‌و ب‌چ‌یت هه‌ر له‌ئاگر نزیک بووه‌وه، ده‌سته‌به‌ج‌ی ده‌سووتیت، ده‌ب‌یت چاونه‌ترسانه گه‌مه به‌ئاگر ب‌کات.

*

مهحه ممهه شوکری، نووسه‌ری پۆمانی (ته‌نیا به نانی پووت)، وه‌ک نووسین بابسالاریی پەت ده‌کرده‌وه، وه‌لێ له ژيانی رۆژانه‌یدا وه‌ک خێله‌کییه‌کی توند‌پۆ ره‌وتاری ده‌کرد. تاهیر بن جه‌للون ده‌لیت: (شوگری پێوه‌ندیی به‌ کچی‌کی گه‌نجه‌وه‌ هه‌بوو، مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵیدا زۆر خراپ بوو، که‌ له‌به‌ر چاوی من، سووکایه‌تی پێ ده‌کرد، پێی ده‌گوتم: پێویسته‌ له‌گه‌ڵ ژندا هه‌لسوکه‌وتمان وا توند بی‌ت، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵیاندا دلۆقان بین، سواری سه‌رمان ده‌بن، من چاکیان ده‌ناسم.) له‌ سایه‌ی بابسالاریدا، به‌ گشتی له‌ ناخی هه‌ر پیاوی‌کدا سته‌مکاریک ده‌ژی، ئه‌گه‌ر نا پۆمانووسیکی سته‌مدیده، نه‌ده‌بوو سته‌م له‌ ژن بکات. چنوو‌ر نامیق ده‌لیت:

پیاوێ له‌ نه‌سلی جان‌ه‌وه‌ر،
پیاوێ به‌ عورفی دارستان
پشکی شیرێ به‌ر که‌وتوو،
ده‌یه‌وێ به‌ ناو گۆلزاری شیعی‌ی مندا
پیا‌سه‌ بکات.

ئه‌وی سالانیکی دوور‌دریژ فه‌رمان‌په‌وا ده‌بی‌ت، ئیدی ناتوانی‌ت ده‌سته‌ر‌داری ده‌سه‌لات ببی‌ت، ئا‌خر وه‌ک که‌سیکی به‌سه‌ر دی‌ت، ئالووده‌ی مادده‌یه‌کی هۆشبه‌ر بووبی‌ت. ده‌سه‌لاتیش وه‌ک مادده‌یه‌کی هۆشبه‌ر، عه‌قڵ ده‌بات و وا له‌ سته‌مکار که‌ ئینسانه‌ ده‌کات، خۆی لێ ببی‌ت به‌ خوداوه‌ند، به‌ دریژایی می‌ژوویش، ئه‌و (ئینسان)‌ه‌ی خۆی لێ بووبی‌ت به‌

(خوداوه‌ند،) وهک (ئاژهل) هه‌لسوکه‌وتی کردووه و ئه‌وه‌ی پێی ده‌لێن ویزدان له ده‌ستی داوه، بۆیه ئه‌گه‌ر گه‌وره‌ترین تاوانیشی کردبێت، ویزدانی شک نه‌بردووه، تا ئازاری بدات. له‌و شیعره‌یشدا پیاویک که راهاتوو هه‌ستهم له ژن بکات و ژن به‌ کۆیله‌ی خوێ بزانی، ئه‌وه‌تا ده‌بێته‌ جانه‌وه‌ر و درنده‌ی دارستان. له‌ سایه‌ی بابسالاریدا، وهک چنوو نامیق شاعیرانه‌ ده‌ری بریوه، پیاو کۆلۆنیالیسته‌ و ژن کۆلۆنی، پیاو سپییستیکی داگیرکاره‌ و ژنیش هیندییه‌کی سوور. کاره‌سات ئه‌وه‌یه، ئه‌و زوڵمه‌ی له‌ ژن ده‌کری، ببێته‌ به‌شیک له‌ دابونه‌ریت و وهک شتیکی نه‌گۆڕ و جیگیر، سه‌رنجی بدریت.

شوین ئاسمانه‌ ده‌یمه‌کانی عیشت که‌وتم
تۆش خه‌ونیکی ئاده‌می بوویت،
سیوی هه‌رامی سینگم لێ کرده‌وه.

لای نیتشه‌ ژن زینده‌وه‌ریکی نزم و لاوازی کزعه‌قله‌، لایه‌نی باشی ئه‌وه‌یه، چێژ به‌ پیاو ده‌به‌خشیت. شیعری ژنانه‌، شیعریکه‌ ژن ده‌ینووسیت و باس له‌ خود و له‌ کێشه‌ی ژن ده‌کات و له‌ پوانگه‌یه‌کی نوێ و به‌ هۆشیارییه‌کی جیاواز له‌ تیروانیی نیڕانه‌وه‌، هه‌ولێ له‌قاندنی شته‌ جیگیره‌کان ده‌دات. چنوو نامیق به‌ شیعری به‌ گه‌ژ ئه‌و بۆچوونانه‌دا ده‌چێته‌وه‌ که‌ ژن نزم ده‌بینن و ته‌نیا وهک جه‌سته‌ سه‌رنجی ده‌ده‌ن، جه‌سته‌یه‌کی بێ ئاوه‌ز که‌ ئه‌رکی دامرکانه‌وه‌ی ئالۆشی پیاوه‌. ئه‌و به‌ گه‌ژ ئه‌و تیزه‌دا ده‌چێته‌وه‌ که‌ وهک ئینسان نا، وهک بوونه‌وه‌ریکی لاوازی

ههستناک سهیری مێ دهکات. چنووړ نامیق لیژانانه وشه
(دهیم)ی که تایبهته بهو زهوییانهی پشت به باران دههستن،
له جیی خوی ههلهکهندوو، وهپال (ئاسمان)ی داوه و چونکه له
رپی بهگهپخستنی فانتازیاوه، مامهلهیهکی تازهیشی لهگهله
بهسههرهاتی (ئادهم و حهوا)دا کردوو، وزه نوپی لهو
ئهفسانهیهدا دۆزیوهتهوه.

سهفه ره له منهوه فیرو
خهونی ههوه بکاته مال،
عیشق له منهوه فیرو
گوئ بدا به وانهی خهپال.

یان شیعر مهنووسه، یان دهبیته ئهوهی دهینووسیت، شیعیک
بیته جیاوازهوهی ههیه، شیعیک بو خوینه وهکوو کوتوپری
وابیت، شیعیک بیته فریش، له خواردنی نیو شووشه و قوتوو
نهچیت، شیعیک که دووهم جاریش دهیخوینینهوه، شتی نویی
تیدا ببینینهوه، شیعیک هینده خوړسکانه نووسرابیت، هینده
پاکژ بیت، هه ره وهتاری منداڵ بجیت. شیعیک دوور له
گیرانهوهی راستهوخو و درێژدادری، شیعیکی چری به تاقه
وشهیهکی زیاده بار نهکراو. شیعیک بنووسه گیرودهی دهستی
ئیروتیکیا نهبیته و پهیامهکهی له وهلامدانهوهی ئارهزووهکانی
جهستهدا خهسته نهبووبیتهوه، شیعیک باس له پوچیکی تینوو
بکات، نهک جهستهیهکی برسی، شیعیک بیت گهرموگوړ و
ئینسانی. (٢) ئهگهر بلیم، لهو کورتهشیعهری چنووړ نامیقدا،

ههست به ههبوونی ههموو ئهو رهگهزانه دهکهه، پیم وایه له
راستی لام نه داوه.

*

دهلین شاعیران شیتن، ئاخر ئهسته مه به ئهزمونی شیتیدا
تینه په رین و ببین به شاعیریکی راسته قینه. شاعیران هه
شیت نین، پیروژیشن، یان لهو جوړه شیتانهن پیوه ندیان به
پیروژییه وه ههیه، ئه وه نییه له ریگه ی ئیلهام وه داهینان
تۆمار ده کهن؟ ئه دی ئیلهام شتیک نییه وهک سرووش؟ هه ندیک
دهلین: بره بوون به وه ی ئیلهام سه رچاوه ی شیعره، وه همه و
هیچی تر. ئه وه ی که هوڵده رلین شیت بوو یان نا؟ جیگه ی
مشتومره، به لام جیرار دی نیرقال زوری هه ول دا و نهیتوانی
بیه لمینیت شیت نییه. یاکۆب روگۆزینسکی ده لیت: (له سه ده ی
نۆزده یه مده به شاعیری شیتیان ده گوت: پاسه وانی مه عریفه ی
نهینی، ئاخر له پیی ده ستیکی نهینییه وه که پیی ده گوترا
ئیلهام، حه قیقه تی بو ره وانه ده کرا.)

من و نیشتمان غوبارین
به شه قامه درکاوییه کانی گوماندا
گوزهر ده کهین.

ئه وه ی که زوو زوو ده لین، شاعیر منداله، ناتۆره نییه،
پیدا هه لگوتنه، ئاخر مندا ل ئینسانیکه له لوتکه ی پاکژیدا.
شاعیر ئینسانیکه خو ی و نیشتمان ه که ی ده بنه غوبار و به

شەقامی درکاویی گوماندا پیاسە دەکەن. ئەو وێنە سوریاڵییە
چنار نامیق، بۆیە سەرنجراکێشە، بۆیە شیعەر، چونکە لەو
 دەجێت لە هێلانەی دڵی مندالیکەو لە شەققەیی بۆلی دابیت،
 یان هەر دەلییت لە غەیبەو ئەو وشە جوانانەیان بە گوێیدا
 چرپاندوو. **چنار نامیق** تەنیا دیالۆگ لەگەڵ واقعیدا ناکات،
 لەگەڵ زمانیشدا کەوتوو تە گوتوبیژووە و لە هەولێ ئەوە دایە،
 بە زمانیکێ جیاواز، لە رپی خوێندنەوێ کرۆکی
 شاراوێ واقعەو، پێشبینی داهاوو بکات.

سوسێر دەلیت: (مانا شتیک نییە، بە هۆی زمانەو دەری
 بپرین، مانا شتیکە زمان بەرەمی دەهێنێت.) کەواتە هەندیک
 مانا لە کن مە نییە، تا بچین بەرگی زمانیان لەبەر بکەین،
 بەلکوو مانا، زادهی زمانە و هەر بە هۆی زمانەو لە دنیا
 تێدەگەین. ئەوێ کولتووریک، یان شیوازی ژیانی گرووپیک
 نیشان دەدات، زمانە. تەنانەت ئینسان بە هۆی زمانەو
 دەتوانیت لە واقعیکێ کۆمەلایەتی دیاریکراودا بژی. ئەو
 وەهمە، ئەگەر پیمان وا بیت، زمان هۆکاریکە بۆ لە یەکدی
 گەیشتن و هیچی دیکە. ئەوێ وا دەکات، فلانە نووسینیش
 شیعەر بیت، زمانە. شاعیری گەورە، نەک هەر بەسەر زماندا زāl
 دەبیت، بەلکوو داھینانیشی تێدا دەکات، جۆنسان هۆپ دەلیت:
 شەکسپیر لە (ھاملیت)دا، گەمە بە ریزمانی ئینگلیزی دەکات،
 ریزبەندیی بکەر، کار و بەرکار تیک دەدات. کە لە (هەنری
 پینجەم)دا، ئاوەلناوی شکۆمەند دەداتە پال ئەسپ، پێشتر لە
 زمانی ئینگلیزیدا کەس شتی وەهای نەگوتبوو.

لێره تا گۆلێ دهپشکوئ دهیان دارچناری سهوز پرچهکانیان با دهپرئ.

سهرنج بدهن چنار نامیق ڕێزبهندیی بکه‌ر و به‌رکاری ڕه‌چاو
نه‌کردوو، به‌رکاری بۆ شوینی بکه‌ر هیناوه، (با) که بکه‌ره،
ده‌بوو بکه‌وێته پێش (پرچه‌کانی ده‌یان دارچناری سه‌وز)ه‌وه،
نه‌ک به‌ پێچه‌وانه‌وه. ئهم جیگۆرکییه که جوړیکه له
ئهموونگه‌ری، خزمه‌تی به‌ جوانترکردنی زمانی شیعره‌که
کردوو. ئهموونگه‌ری که ده‌رچوونه له‌ بازنه داخراوه‌کان،
رێسا نه‌گۆرپه‌کان و تیزه‌ دێرینه‌کان، بۆ شاعیر یان داھینه‌ر له
هه‌ر بواریکه دیکه‌دا، پێویستی به‌ هۆشیارییه‌کی قوول هه‌یه.
رهنگه ئهموونگه‌ری له شیعردا، سه‌ره‌تا بوا‌ری زمان بگ‌ریته‌وه،
دواتر بگاته‌ شیوازی نووسین و دنیا‌بینی. ئه‌وی شتیکی نوێ
پێش‌نیار بکات، جیپه‌نجه‌یه‌ک جی به‌ی‌لێت، شتیکی جیا‌واز
بخاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌بووه و ده‌نگیکه تایبه‌تی بیته‌ نه‌ک
ده‌نگدانه‌وه، به‌ره‌مه‌ی ده‌که‌وێته‌ خانه‌ی ئهموونگه‌رییه‌وه.
شاعیری ئهموونگه‌ر له‌بری ئه‌وه‌ی شیعی شۆر‌شگێرا‌نه‌ بلێت،
شۆر‌شیک له‌ شیعردا به‌رپا ده‌کات، وه‌ک گۆران کردی، له‌بری
ئه‌وه‌ی شیعر بۆ ئازادی بلێت، شیعر له‌ کو‌ت و پێوه‌نده
دێرینه‌کان ئازاد ده‌کات. دیا‌ره شاعیری ئهموونگه‌ر ده‌توانیته
به‌ شیعی نوێ و ئازاد، با‌سی شۆر‌ش و ئازادی و هه‌ر چی
بخوا‌زیته، بکات. (۳)

هل تحممت بعطر وتنشفت بنور؟
وشربت الفجر خمرا في كوؤس من أثير؟

که جوبران خهلیل جوبران ده‌لێت: (هل تحممت بعطر؟)
په‌خنه‌ی ئه‌وه‌ی لێ ده‌گیرێت که إستحمام دروسته، تحمم
هه‌له‌یه، میخائیل نه‌عیمه، له وه‌لامی ئه‌و تیئینییه‌دا
ده‌نووسیت: (إستحمام راسته، به‌لام تحمم جوانتره.)

له ئاسمانی چاوته‌وه ئه‌وین ده‌بارئ
لیم گه‌ڕئ با
له‌دوای هه‌له‌هرین بېشکویم.

وه‌ک لۆگیک، گۆل که هه‌له‌هری، ئیدی ناپشکویت، به‌لام له‌و
کۆپله‌شيعره‌ی چنار نامیق‌دا، هیچ هه‌له‌یه‌ک پرووی نه‌داوه،
ئاخر له ئاسمانی چاوی خۆشه‌ویسته‌که‌یه‌وه ئه‌وین ده‌باریت و
ئه‌وینیش له توانایدا هه‌یه، مه‌حال که‌وی بکات. لایه‌نی
تایبه‌تی شيعری ژن، چونکه زاده‌ی واقعی کۆمه‌لایه‌تییه، نه‌ک
ته‌کنیکی نووسین، بۆیه له‌گه‌ڵ گۆرانی واقعی‌دا، ده‌گۆریت. له
کۆمه‌لگه‌ی بابسالاری‌دا، ژن ئینسان نییه، جه‌سته‌یه‌که‌ یان
دروستتر ئامیڕیکه‌ بۆ چیژ لێ وه‌رگرتن. ژن له‌ رېی شيعره‌وه، دژ
به‌و تیروانینه‌ نائینسانیه، دیت هه‌بوونی خۆی وه‌ک ئینسانیک
ده‌سه‌لمینیت و وه‌ک مێیه‌ک هه‌ول ده‌دات، هاوسه‌نگییه‌ک له
نیوان جه‌سته و خودی خۆیدا به‌ینیته‌ گۆرئ. ژن که شيعر

دهنووسیت، دیت به قهلهمیکی میینه، وینهی خوئی دهکیشت،
 وینهیهکی جیاواز لهوهی نیڕ بوئی کیشاوه. جیاوازیی نیوان
 شیعرى ژن و پیاو، زادهی جیاوازیی بیولۆژیایی نیوان می و نیڕ
 نییه، بهلکوو کولتووری زال و باری دهروونیی کاریک دهکهن،
 تیروانینی ژن له هیی پیاو جیاواز بیت. (٤)

درهخت ئه‌گهر عاشق نه‌بیت
 چۆن به دهم شنه‌یه‌که‌وه
 سه‌ما ده‌کا!
 شه‌ونم ئاسا،
 ده‌رژیمه‌ سهر لیوه‌کانت،
 دره‌ختانه،
 گه‌لای زه‌رده‌خه‌نه ده‌گری.

ستانسلاف جیروزیلیک ده‌لیت: (ئه‌ی شاعیران به مه‌ره‌که‌ب
 نا، به خوین بنووسن، به‌لام به خوینی کهسانی دیکه نا.) وا
 هه‌ست ده‌که‌م چنار نامیق، ئه‌و شیعره‌ی به خوینی خوئی
 نووسییت، به خوینی خو نووسین، ئه‌وه نییه، سه‌روه‌ختی
 شیعرنووسین، خامه به خوینی خۆمان ته‌ر بکه‌ین، ئه‌وه‌یه
 راستگو و راشکاو بین. وه‌ک چۆن (ئینسانخۆر، مافی ئه‌وه‌ی
 نییه، به ناوی ئه‌وانه‌وه بدویت که خواردوونی،) به خوینی خو
 نووسین ئه‌وه‌یشه، پیاو مافی ئه‌وه‌ی نه‌بیت له‌بری ژن بپه‌یقت.

*

ئەو سەردەمی بەسەر چوو کە دەیانگوت: بەرهەمی فلان شاعیر، ئەگەر ناوی خۆیشی پێو نەبێت، بە ئاسانی دەیناسینەو، ئاخر شاعیری داھینەر، بەردەوام دەبێت ئەزموونی جیاواز پێشکەش بکات، هێندە جیاواز کە ناسینەوێ کارێکی دژوار بێت و سەرەتا دژایەتی بکری و دواتر هێدی هێدی ددانی پێدا بنریت. شاعیری داھینەر تەنانەت دەبێت، چاوەڕپی ئەویش بکات، لە ژیانیدا ددان بە تواناکانیدا نەزیت و وەک کۆلۆنێلە پیرەکەی مارکیز، هەرگیز نامەبێت ریزلێنای لە هیچ کەس و لایەنیکەو بە دەست نەگات و بەو داخەو سەر بنیتهو. مارکیز هەرچەندە هەولێ بو دا، بەلام نەبوو بە شاعیر، وەلێ هەر پۆمانیکی بگری لە شیعەر تەژییە، ئەو نێیە گوندیک کە زادهی خەیاڵی خۆیەتی، وەک سیحرمان لێ کرابێت، وا هەست دەکەین گوندیکی راستەقینە و برۆا بەو دەکەین، دانیشتوانەکەی توانای فرینیان هەبێت و چی ئەفسانەمان پێ دەفرۆشیت، ئامادەین بە نرخێ واقع لێ بکڕین.

جیاوازی لە نێوان شاعیر و شاعیرۆکەدا چیه؟ یەكەمیان توانای ئەوێ هەیه، لە کورتی بیپرێتهو و لە رپی چەندان جار دلوپاندنەو، لە چرترین و پاكرتترین فورمدا، ئەوێ دەخوازیت، بیگەیهنیت، وەلێ دووهمیان هیچ ئاشنایهتییهکی لە هونەری نووسینی شیعردا نییه و شتیکی نەژنەفتووگە، ناوی بە چری نووسین یان کورتبری بیت. شاعیر برۆای بە کەویکردنی شیعەر نییه، شیعەر لە سنووری بازەیهکدا قەتیس ناکات و لەگەڵ رەتکردنەوێ دیواری نێوان ژانرەکاندا یە. شاعیر

کەسێکە داھێنەر، ناچارە شتی جیاواز بڵێت، شتی جیاواز
بخاتە سەر خەرمانی شیعر، شتی نوێ بڵێت و لەگەڵ گوتنی
هەر شیعرێکی تازەدا، خوێنەر دووچاری سەرسوڕمان بکات.

متمانە یەکی فریودەرانە حەرفی ژەنگاوی سەوز دەکاتەو.

لە شیعرێ کورتدا، پارادۆکس پۆلێکی گەرم وازی دەکات،
ئاخر بەوێ شتێک دەبێت، چاوەڕێ ناکەین، تووشی
حەپەسانمان دەکات، ئەو تا لای شۆ ئەحمەد غەفوور متمانە
کە وەک باوە دەبێت دُنیا و ئاسوودەمان بکات، کەچی فریومان
دەدات، حەرفی ژەنگاوی کە دەبێت، بەرەو مەرگ بپروات، کەچی
سەوز دەبێتەو! وەگەر خستنی پارادۆکس و پراپی ئەوێ
رەگەزێکی شیعرییە، ئامارە یەکیشتە بوو ئەوێ شاعیر خەریکی
لاسا بیکردنەوێ، بەلکوو سەرقالی شکاندنی پچەییەکی
نووییە.

ئەو عیشق هێندە
من لە بروسکەت، نزیک کەوتمەو،
تا لەبارم چوو، کۆرپە ی بێدەنگی،
ئەوێندە حاشام، لە تەنیایی کرد،
تا بوومە سیبەر، بوو قژی هەتاو.

لایه نێکی جوانی ئەو کۆپله یه بریتییه له وهی، نزیكبوونه وه له بروسكه ی عیشق، کاریك دهكات، بهسته لهکی بێدهنگی بشکێنین و رازی دلمان بدرکێن. **شنۆ ئەحمەد غەفوور ئەو** راستییە شاعیرانە، ناراستهوخۆ درکاندوو. **(تا له بارم چوو کۆرپە ی بێدهنگی)** ئەگەر ناوی کهسی له سه ر نه بێت، رهنگه بۆمان ساغ نه بێته وه، ئەو پرسته شیعرییه هیی کام شاعیره، به لام دهزانین ئەوهی دهخوینینه وه، شیعریکه ژنانه و دهزانین، بگو، (ژن) یکی بویری راستگو یه، ئەمهیش رهگه زیکی جوانی دیکه ی کۆپله کهیه، وه لئ لوتکه ی جوانی لهو شیعره دا ئەوهیه، (که به هۆی ته نیاییه وه ده بینه سی به ر بۆ قژی هه تاو)، که دوو ته کنیکی تی دا وه گه ر خراوه، یه که میان ئەو (سه رپرایز) ه ی که به هۆی ته نیاییه وه ده بینه سی به ر و دووه م ئەو (پارادۆکس) ه ی که نابینه سی به ری به ردیک یان داریک، به لکوو سی به ری هه تاو.

پۆلی په پووله

وشه ی کوردییان برد بۆ مالی خوا،
ئاسمان خه لات ی ئاشتی پی به خشین.

شنۆ ئەحمەد غەفوور که له سالی ئەنفالدا له گه رمیان، (١٩٨٨ خورماتوو) له دایکی عه ره ب و باوکی کورد له دایک بووه و تا ته واکردنی ئاماده یی، هه ر به عه ره بی خویندوو یه تی، واتا هه رچه نده هه م زمانی دایکی عه ره بییه و هه میش به عه ره بی خویندوو یه تی، که چی به کوردی

دهنووسیت و وشه‌ی کوردی هیڤنده به پیروژ ده‌زانیت، به
به‌پووله‌دا بو مائی خودای ده‌نیریت.

ده‌گه‌پیم به پرووتی،
پوخت داخه!
نه‌بادا شهرمی جه‌سته دامگری.

یاروسلاف سیفیریت ده‌لیت: (تا ژنم، به پرووتی، نه‌دیوو،
موعجیزه، له‌کنم، وه‌هم بوو.) لای شنۆ ئه‌حمه‌د غه‌فوور
(جه‌سته‌ی پرووتی ژنیک، داوا له‌پوختی پیاویک ده‌کات، چاوی
بنووقینیت.) له‌م په‌یامه‌ ژنانه‌یه‌دا، هه‌ست به‌کلپه‌یه‌ک یان
دره‌وشانه‌وه‌یه‌ک ده‌که‌ین، گه‌واهی له‌سه‌ر ئه‌و پیوه‌ندییه
شیعرییه‌ ده‌دات که وشه‌کانی پیکه‌وه کو کردوو‌ته‌وه. شیعری
ئه‌و دره‌وشانه‌وه‌یه، که‌لینی تی ده‌که‌ویت و له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی
ناشیعری نزیک ده‌بیته‌وه.

پیکه‌نین بارانیکه‌ پوو‌خسارم ده‌شواته‌وه.

وه‌ک چۆن به‌هۆی وه‌رزشه‌وه، له‌شمان جوان ده‌بیته‌وه، به‌هۆی
پیکه‌نینیشه‌وه، پوومان جوان ده‌بیته‌وه و ده‌گه‌شیته‌وه، ئاخر
پیکه‌نین وه‌رزشی پوو‌خساره. شنۆ ئه‌حمه‌د غه‌فوور له‌و راستییه
زانستییه، وینه‌یه‌کی شیعری ئه‌فراندوو.

*

یوسف سائیغ هەر پۆشنبیر نه‌بوو، دیاردیه‌کی پۆشنبیرییش بوو، ئاخر پۆمانووس، شاعیر، شیوه‌کار، شانۆنامه‌نووس، ره‌خنه‌گری شیوه‌کاری و گوتارنووسیش بوو. ئەو ئینسانه‌ فره‌به‌هره‌یه، له‌ هه‌موو ئەو بوارانه‌دا به‌رده‌وام، خه‌ریکی داهینان و به‌ره‌مه‌یه‌نانی شتی جیاواز بوو. ئایا ئەوی له‌ شیعرنووسین به‌ولاوه، له‌ هه‌یج بوارێکی دیکه‌ی ئەده‌بیدا چالاک نه‌بووبی، ده‌کریت خو‌ی پێ شاعیریکی مه‌زن بی‌ت؟ هه‌قه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ (شیعر) نووسین بترازی‌ت، له‌ هه‌یجی دیکه‌ نازانن، واز له‌ نووسینی (شیعر)یش به‌یه‌نن، ئاخر په‌نگه‌ ئەوه‌ی ده‌ینووسن، ته‌نیا خو‌یان به‌ شیعرێ بزانه‌. شوکر ئەو سێ خانمه‌شاعیره‌ کورده‌ی، له‌م باسه‌دا ناویان هاتووه‌، وی‌رای شیعر، له‌ هه‌ولێ ئەوه‌دان، له‌ بوا‌ری دیکه‌یشدا بوونی خو‌یان به‌سه‌لمی‌ن.

٢٠١٢/٤/٤

(١) (من أوراق امرأة مختلفة) نووسه‌ره‌که‌ی بزهره‌، به‌ ده‌ستکارییه‌وه‌ ته‌رجه‌مه‌م کردووه‌.

(٢) شوقي بزيغ، شعرية البراءة ٢ ابريل ٢٠١٢ الحياة.

(٣) شريف الشافعي، الشعر ثورة مستقلة ١٩ يناير ٢٠١٢ الإتحاد الثقافي.

(٤) الدكتور ساهم أبو العمرين، خطاب الروائي النسوي، الهيئة العامة لقصور الثقافة ٢٠١٢ القاهرة.

(٥) چنوو‌ر نامیق، خه‌تام کرد دوا‌ی ئاده‌م که‌وتم، چاپخانه‌ی شقان ٢٠٠٩ سلیمانی.

(٦) چنار نامیق، کو‌شیعر، ده‌زگای ئاراس ٢٠٠٦ هه‌ولێر.

هه‌وریکی له تینوواندا خنكاو

وه‌كوو تو هه‌یشتا زیندوو بی،
 پۆخی زه‌ریا،
 ئه‌یشتاش وه‌كوو جاران جوانه‌*.

شیر شانوویه‌کی گونجاوه بو نمایشکردنی خودی شاعیر و
 ئه‌وه ئاساییه له شیردا باسی خودی خۆمان بکه‌ین. شیر
 ژنانه، شیریک که هه‌لگری پیناسه‌ی می بیت، ده‌توانیت به‌ گز
 ئه‌و تیروانینه‌دا بچیته‌وه که پۆلی می، له‌ تی‌کردنی ئاره‌زووی
 نیردا چر ده‌کاته‌وه. ژن که هه‌ستی به‌و سته‌مه‌ کرد لی
 ده‌کریت و ئه‌و هه‌سته‌ی به‌ شیر ده‌ربری، ئه‌وه سه‌ره‌تایه‌که بو
 ده‌رکه‌وتنی خۆری ئازادبوونی خودی. ژن که بویرانه‌ ده‌نووسیت،
 به‌وه سه‌نگه‌ر له‌ دابونه‌ریتی دیرین، پیوه‌ندییه‌ کومه‌لاییه‌تییه
 دواکه‌وتوو‌ه‌کان و ده‌سه‌لاتی سته‌مکاری خیل ده‌گریت. ژن که
 راستگۆیانه‌ ده‌نووسیت، میبوونی خۆی ده‌سه‌لمینیت و هه‌نگاوی
 یه‌که‌م ده‌هاوینت بو ئه‌وه‌ی بیته‌وه به‌ خاوه‌نی شکومه‌ندی
 زه‌وتکراوی. ژن که به‌ راشکاوی چی له‌ ناخیدا په‌نگی
 خواردوو‌ه‌ته‌وه، ده‌ری ده‌بریت، به‌وه ئالای خه‌بات له‌ پیناوی
 ولاتی داگیرکراوی خودی خۆیدا به‌رز پاده‌گریت.

ئەوێ پەخنی کوردی تەنیا بایەخی بەو شیعراوە دەدا کە
 پیاوان دەیاننووسین، زادهی هەژموونی نێر بوو بەسەر شیعەرەو
 و جوړیک بوو لە زیندەبەچالکردنی ژنانی شاعیر. ئەوەشی ئەو
 ژنانە شیعریان دەنووسی، لە ترسی سانسۆری دابونەریت،
 نەیاندهوێرا ژنانە هەستیان دەر بێرن و وەک مێیهک خودی
 خۆیان بنووسنەو، جوړیک بوو لە خوکوشتن.

ئەدەبی ژنانە، خاوەنی دیسکۆرس و ناسنامەیهکی ژنانەیه،
 خوێنەر هەست دەکات، ئەوێ مێ بوێرانە و بە راشکاوی
 نووسیویەتی، جیاوازی لە بەرهەمی قەڵەمی پیاو. مێ کە
 راستگۆیانە وێنە خۆی دەکێشێت، جیاوازی لەو وێنە تەلخە،
 پیاو بە درێژایی مێژوو بۆی کێشاوە. مێ کە دەنووسێت،
 گوتاریکی ژنانە پێیه و هەبوونی خۆی پێ دەسەلمێنێت. ئاخر
 ئەو گوتارە ژنانەیه کە دەربری شتگەلیکە هەمیشە پیاو لێیان
 بێدەنگ بوو، دەربری خودی مێیه، دەنگی مێیه و دەسلاتی مێ
 دەسەپێنێت.

دە واز بێنە با دەست ببەم
 ئەو تۆزانە شانی چیا بتهکینم،
 بە لەپی دەست ماچ بنێرم بۆ خۆرهتاو،
 دە لیم گەرێ
 با دەم بنێمە دەمی ئاو،
 رێگەم بدە
 پەنجەرەکان بکەمەو
 هەوای ژوورم بۆنی بیکەسیی گرتوو.

ئەو وێنەى شیعیرییه، زمانى شیعر له راستهوخۆی و گوتاردان دهپاریزێت، سهرنجى ئهم سێ وێنهییه بدن که شیعیریان لێ دهتکێ: (تهکاندى تۆزى شانى چیا، ناردنى ماچ به لهپی دهست بو خۆر و دهمنانه نیو دهمی ئاو). وێنهکانى ژيلا حوسهینى (۱۹۶۴/۹/۲۲ – ۱۹۹۶/۹/۲۷) هینده زیندوون، دهلییت به کامیرا، بیوگرافیای خۆی دهنوسیتهوه، نهک به وشه. سهرنجى ئەو بیکهسییه که لوتکهى غهریبییه، بدن: ژنیک له ژووریکدا زیندانییه و تهنانهت بواری ئهوهیشی نادهن، پهنجهرهکان بکاتهوه! شیعرى ژيلا حوسهینى هینده خۆرسک دیته پيش چاو، پى ناچیت، پيشهکی پلانى بو نووسینی داناییت، لهوه ناچیت دواتر هیچ دهستکاریی یهکهمین نووسینهوهی شیعهرهکانى کردییت. ویرای ئەو خۆرسکییه، بهشیک له سىجرى شیعرى لهوهدايه، به ئاسانى خۆی به دهستهوه نادات و ئەوهی ئاسان دیته بهر چاو، شتیکه چاوخلهتین، ئاخر ئەو به گوتهى ساکار، مانای قوول به دهستهوه دهات.

رېتم چیه؟ خهناوکهیهک نییه به گهردى شیعرهوه، شتیکه ناوهکی، داویکه رهگهزهکانى شیعر: فانتازییهکی بهپیت، زمانیکى دهولهمنده و وێنهى نوێ، به شیوهیهکی هارمونیاى پیکهوه کو دهکاتهوه. رېتم که لهو شیعرهوا، هاوجووته لهگهڵ لیدانى دلا و ههست دهوینیت، بو رامانیش هانمان دهات. لایهنیکی گهشى دیکهى ئەو شیعره ئهوهیه، شاعیرانه بهشیک له ژيانى راستهقینهى شاعیرهکى دهاته بهر رووناکی.

شیعری ژیلا حوسهینی هاواری ئەوانهیه دهنگیان به کهسدا
ناگات، ئەوانه‌ی هه‌ست به‌ غه‌ریبییه‌ک ده‌که‌ن، وه‌ک له‌ ره‌گه‌وه
هه‌لکێش‌رابن.

چیت گه‌ره‌که‌ بۆ پیم‌ ناده‌ی
ئهو پرچه‌ شینانه‌ی زه‌ریا
دابهنیم؟
تا‌که‌ی هه‌ووری دوودلیی تو
ئهم ئاسمانه‌ جی ناهیلی؟
تا‌که‌ی ده‌ستت
تووی نامویی ده‌چینی؟

وینه‌ی شیعری که‌ زاده‌ی خه‌یالیکی فراوانه‌، لادانه‌ له‌
رێسای زمانی ئاسایی و هه‌ول‌دانه‌ بۆ به‌ره‌مه‌یه‌نانی زمانیکی
شیعری. زمانی شیعری، زمانیکی هیور و ئاسایی نییه‌، زمانیکی
سه‌رچل و سه‌یره‌، له‌ گۆمیکی ته‌نکدا مه‌له‌ ناکات، ئاسمانی
به‌رین شوینی مه‌له‌یه‌تی. (داهینانی پرچی شینی زه‌ریا، کوچی
هه‌ووری دوودلی و چاندنی تووی نامویی)، له‌و سێ پرسته
شیعرییه‌دا، وێرای ئه‌وه‌ی پروبه‌پرووی سێ وینه‌ی شیعری و سێ
ده‌ربڕینی شیعری ده‌بینه‌وه‌، به‌ سێ میتافۆری نوێش ئاشنا
ده‌بین که‌ ژيلا حوسه‌ینی دابه‌یناون، ئاخ‌ر پێش‌وی، پرچی
زه‌ریا، هه‌ووری دوودلی و تووی نامویم له‌ که‌سی دیکه‌
نه‌ژنه‌فتووگه‌.

مه‌لێ ده‌رۆم
 قه‌لای وره‌م مه‌رووخینه!
 چرووی هیوام مه‌وه‌رینه!
 زه‌ریا له‌ خۆت مه‌تۆرینه!

(ژیان به‌بێ ئه‌وینیکی مه‌زن، به‌ ناته‌واوی ده‌مینیته‌وه‌).
 ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ په‌یامی ئه‌و کۆپله‌شیره‌ بێت. له‌ شیعریشدا
 ده‌توانین باسی ئاسویی و ستوونی بکه‌ین، ئاسویی: هه‌ر له‌
 قسه‌ی پرووت ده‌چیت و ستوونی: وه‌ک قسه‌ی نه‌سته‌ق وایه‌ و زۆر
 شتمان پێ ده‌لێت. لویزا فالنسویلا ده‌بیریت: (پۆژنامه‌وانی
 چونکه‌ پرۆسه‌یه‌کی واقعییه‌، پێویستی به‌ تێروانینیکی ئاسویی
 هه‌یه‌، به‌لام ئه‌ده‌ب تێروانینیکی ستوونی گه‌ره‌که‌، ئاخ‌ر
 ئه‌دیپ پێویسته‌ ئه‌ودیوی واقعییش ببینیت، سه‌ردانی ده‌قه‌ری
 نااگایی و ولاتی خه‌یالیش بکات). سه‌رنج به‌دن، ژیا
 حوسه‌ینی به‌ ده‌ دوازه‌ وشه‌، چیرۆکیک ده‌گیریته‌وه‌ که‌ دراما
 تییدا به‌ لوتکه‌ گه‌ییشتوو، چیرۆکیک تراژیدییه‌ک به‌سه‌ر
 ده‌کاته‌وه‌ که‌ ته‌ژییه‌ له‌ نائومی‌دی، پره‌ له‌ دا‌بران و لیوانلیوه‌ له‌
 دلشکان.

پۆیشتیت و واتده‌زانی
 له‌ دوا‌ی تو‌ پۆژ نابیته‌وه‌،
 هه‌وری تاسه‌ت
 له‌ ئاسمانی شیره‌کانم ناچیته‌وه‌،
 خۆت به‌ چی ده‌هاته‌ به‌ر چاو؟

تیشکی هه تاو؟
 فینکاییی ئاو؟
 هیچیان نه بووی،
 بویه بی تویش
 زهویی عیشقم پر به هرهیه،
 ده می شیعرم پر خهندهیه.
 جاریکی تر
 رپت بکهوئته ئه ناوه،
 له بهر هاژهی پیکه نینما خوت ناگری،
 ئه و ژنه ی تو دلێت ده کرد به ژیرسیگار
 چرای هیوای داگیرساوه
 ئیدی له دووریت ناگری.

لهو شیعره ی ژیلا حوسه بینیدا که به پرووکەش ته نک دیته بهر
 چاو، له راستیدا هیئنده قوولە، وای کردوو، ئه و شتانه ی
 ده یان بنین، بونیشیان بکهین، ئه و شتانه ی بونیان ده کهین،
 بیشیان بنین و ئه و شتانه یشی گویمان لیانه، به ده ستیش
 هه ستیان پی بکهین. ژیلا لی ره دا ته و او شاعیرانه ده په یقیّت،
 باسی شتیک ناکات که پرووی دابیّت، باسی شتیک ده کات که
 ئه گه ری پروودانی هه یه و خهوی پیوه ده بینیت. ته نیا به هوی
 خوشه ویستییه وه، کرۆکی ئینسان ده رده که ویت و ته نیا ئه وه
 خوشه ویستییه هانمان ده دات وابه سته ی ژیان بین. هه رچه نده
 هه موو ژیان له خوشه ویستییدا چر ده بیته وه، که چی و
 راهاتووین به مردنه وه ی گری بدهین، ئه وه نییه ده لیین: خوشم

دهوێ ههتا مردن! وهک چۆن له راستیدا ناکۆکییهکان دهستیان له یهکدی ئالاه، مردن هههمیشه له بهردهم ژياندا ئامادهیه، شهو دهست دهخاته بینی پوژ، لهه شیعرهیشدا گهلهک ناکۆکی یان دووانه کوو بوونهتهوه: ژووان و داپران، سه رهتا و کو تای، بیهیوایی و ئومید، کهوتن و ههلسانهوه، زه لیلی و بهرنگار بوونهوه.

بو ئهوهی له ژیا حوسهینی نزیک ببینهوه، پیویسته به ناخی شیعریدا پو بچین، نابیت ههه شیعرهکانی بخوینینهوه، پیویسته گویشیان بو رادیرین. نابیت له بههه پوژشانی رپیاژیکی رهخنه ییدا شیعی ههلبسهنگین، ده بیت له بههه تیشکی شیعریدا، ئهه که رهسانه ببینینهوه که بو لیكدانهوهی مانای تیکستهکانی پیویستمان پییان ده بیت. (شیعر و ژیان له کن ئهه، دوو شت نه بوون، یه کهیک بوون، ئهه شاعیر هه مان ئهه ئینسان بوو،)⁽¹⁾ ئهه تووشی کهرتبوونی که سایه تی نه هاتبوو، خاوهنی یهک پوو بوو، به ده مامکه وه نهیده نووسی. ژیا چیرۆکی ژیاخی خو و ژنانی یان دروستتر دایکانی سایه بابسالاری ده گیرایه وه، ئهه دایکانه ی نه جیب مهحفووژ گوته نی: (که هه له دهشتیکی بهرین و به پیت ده چن، دهشتیکی هیوری خوراگر که گاسنی پوژگار ده کیلایت، دهشتیکی بهفهه که هه همیشه سهوز ده چپته وه.)⁽²⁾

*

کهسانی وا هه، نه ماندیون، کهچی وا ههست ده کهین، ده یانناسین. ژیا حوسهینی یه کهیک بوو له وانیهی، هه ره چنده

نهمبينيوو، بهلام وام ههست دهکرد له نزیکهوه دهیناسم. ههر لهناکاو، له دوورهوه بووینه ناسیاوی یهکتر. ههر له یهکهه نامهوه، گهرموگور وهک ناسیاویکی دیرین هاته گو و نامه و شیرهکانی لهگهڵ خویاندا چهپکهتیشکی خوریان بو دهینام. ههندیک خو به شاعیر زان هه، هیچیان پی نییه، شیاوی گوتن بیّت، ههندیکی ترشتیان پییه، بهلام پیمانی نالین، ژيلا ههمیشه شتیکی پی بوو، گوتنی بالداري ئهو، هوئراوهکانی بوو.

ژیانی ژيلا له دارستانی شمشیردا، له مهلبهندی بقیه و ههراهم و قهدهغهدا، ههچهنده کورت بوو، بهلام تا داهاتوویهکی دوور، مانگیکه، تریفهکهی پی پیبوارانی کاروانی ئازادی و یهکسانی رۆشن دهکاتهوه. ژيانی کورتی په و باله بو ئهوانه ی نیازی فرینیان ههیه، ژيانی مامۆستای گوتنهوهی دهرسی یاخیوون و بهرهنگاربوونهوه بوو. په یامی ژيانی ژيلا، دیواریکی پروخاند، دهرگایهکی خسته سههر پشت و په نجه رهیهکی کردهوه.

که دایان به شوو، یان خو ی گوتهنی: (که دلیان کوشت و لهشیان ههلبه پاند)، ژيلا پازده سالان بوو. ئیدی چوار پینج سالی له ههواری ژنومیردایه تیدا که ههر له ژووری تاکه کهسی زیندانی ژیر دهسهلاتی ستهمکار دهچوو، به سههر برد. ژيلا که به مندالی به میردیان دا، وهک لهش مالی باوکی بهجی هیشت، بهلام دلی لهگهڵ خو نهبرد، زوری ئازار چیشت تا فیربوو، بتوانیت بو ههر کوئ چوو، پیش وهخت دلی بنیريت. ژيلا

تهوارێک بوو، چه‌ند جارێک پێکرا، به‌لام ده‌سته‌مۆ نه‌کرا. ئه‌و که باسی ژيانى خۆى ده‌کرد، باس ته‌نيا هه‌ر باسى خودى خۆى نه‌بوو، باسى سه‌رده‌مه‌که‌يشى بوو. ده‌يزانى ناتوانیته‌ به‌ شنه‌ى شيعر، پێپه‌وى که‌ شتيگه‌لى کۆمه‌ل بگۆرێت، به‌لام له‌وه دُنیا بوو، شيعر تيرۆژیکه‌، سه‌ر به‌و زيندانه‌ تاريکه‌دا ده‌کات که به‌ ناوه‌وا ناوى (ژيان)ى لێ نه‌راوه‌.

ژيلا ده‌يويست به‌ شيعر جيهان جوانتر بکات، به‌ دره‌ختى وشکه‌هه‌لاتووى ژيانه‌وه‌، شيعرى ئه‌و گه‌لايه‌کى سه‌وز بوو. ئه‌و ده‌يويست مانايه‌ک بۆ ژيان بدۆزێته‌وه‌، کۆنفيشيۆس ده‌لێت: (ئافره‌تى پێزدار و بالا، ئافره‌تى نه‌زانه‌). ژيلا ده‌يويست پێچه‌وانه‌ى ئه‌و تێپروانيه‌ نائينسانيه‌ بسه‌لمێت. جه‌لاله‌دينى پرومى ده‌بێژێت: (ژن تيشکێکه‌ له‌ پرووناکى پيرۆز)، ژيلا له‌ شه‌وى يه‌لداى نيشتماندا، چه‌پکه‌ تيشکێک بوو. ئيبنوله‌ره‌بى هه‌قى ته‌نيا له‌ ژندا ده‌بينى، ژيلا ژنێک بوو له‌ هه‌قيقه‌ت.

ژيلا واى ده‌نووسى، زۆربه‌ لێى تێده‌گه‌يشت و هه‌لبێزارده‌يش به‌ شاعيرى ده‌زاني، شيعرى ساکار بوو وه‌ک خۆى، ته‌مومژاوى و ئالۆز نه‌بوو، به‌لام ته‌نکيش نه‌بوو، قوول بوو. ژيلا تينووى هه‌ورى ئازادى بوو، بێند فېرى تا ده‌مى گه‌ييشته‌ کانياوى هه‌ورى پيرۆز، (ئه‌وانه‌ى تواناى فېرينيان نه‌بوو، ئه‌و ژنه‌ مه‌زنه‌يان بچووک ده‌بينى). ** ژيلا ده‌رگاى ئاسننى باوه‌رى چه‌قبه‌ستووى دێرينى شکاندبوو، سنوورى شووره‌ى چين ئاساى پێساى نه‌ريتى

باوی به زاند بوو. ئه و سه لماندی، ئینسان له وه بالاتره، وه کالایهک سه رنجی بدریت و گهر بخوازیت و ههولای بو بدات، ده توانیت کو و پیه ونده دیڕینه کان بشکینیت و خو سه روه ری خو بیت.

ژیانی ژیلادرامایهک بوو، پیش ئه وهی بگاته لوتکه، ده رهینه ری مه رگ په رده ی دادایه وه. ژیلاد خو به جوانیه تی کوچی کرد، به لام شیعی ری جوانی ئه و، هه ر به گهنجیه تی ده مینیته وه. ئه و خاوه نی هونه ریکی راسته قینه بیت، خاوه نی ژیلانیکی راسته قینه یشه، شاعیری راسته قینه له هه موو شوینکاتیکدا، به ره و پرووی ئه رکیکی دژوار ده بیته وه: چون له م جیهانه پر له دوو پرووی و سته مه دا، بز و سه ری لی نه شیویت؟ چون به رگه ی ئه م جیهانه نائینسانیه بگریت؟ چون له م جیهانه پر له کاره ساته دا، ئاوه ز له ده ست نه دات؟ چون ریگه نه دات، توانای خه وبینی لی زه وت بگریت؟

ژیلاد یزانی ژیلانیکی نو ئه سه ر شیوه ی کو به ریوه ناچیت، بویه شیوازیکی ناباوی بو ژیلان هه لبارد و ئه وه ی به شیعر نه یگوت، به ژیلان گوتی. شیعره کانی درێژه پیدانی ژیلانی بوون، ژیلانی شیعیکی درێژ بوو. له ناو شیعی ژیلادا ههستیکی گهرم ههیه، ده لیت درهخته و په لی کیشاوه، ده توانیت ده ست درێژ بکهیت و ته وه قه ی له گه ل بکهیت. ژیلاد شاعیریکی بوو یاخی، ژنیکی بوو ئازاد، چونکه یاخیبوونی هه لبارد، بویه چه ند سالیکی ژیا، ئاخر ئه وانه ی به کو یله یی ده میننه وه، هیه ناژین،

با تهمه‌نیکی درێژیش به‌سه‌ر به‌رن. که‌له‌پوور باوکیکی که‌له‌په‌قه، تا نه‌یکوژین، ئازادیمان ده‌ستگیر نابیت، ژيلا خووی له‌ دابونه‌ریتی بابسالاری راپسکاند و هاواری کرد: ریشی پاشا په‌تی سیداره‌یه. ژيلا نمونه‌ی جوانیی بوو، له‌ جانه‌وه‌ر یاخی بووبوو.

برۆدۆن ده‌یگوت: (مروّف بوّ ئه‌وه له‌ دایک نه‌بووه، باوه‌پێکی حازر ببێته‌ زنجیری ده‌ست و پێی بیرکردنه‌وه و روانینی،) بوّیه شوینی سروشتیی که‌سیکی وه‌ک ژيلا، سه‌نگه‌ری یاخیبووان بوو، ئاخ‌ر ئه‌و بالنده‌یه‌ک بوو که‌ سنووری ده‌به‌زاند، داوای مۆله‌تی نه‌ده‌کرد. ژيلا به‌ ناموویی ژیا و له‌گه‌ڵ ده‌وروبه‌ری رانه‌هات، هه‌میشه وه‌ک کارمامزیک که‌وتبێته‌ بوّسه‌وه، چاوی ده‌گێرا، گوویی قولاخ ده‌کرد، بیری له‌ ده‌ربازبوون ده‌کرده‌وه و نه‌یده‌هێشت راوچییه‌کان بیگرن و مالیی بکه‌ن. ژيلا گولێکی کیوی بوو، گوله‌پلاستیکیکی سه‌ر میژ نه‌بوو، ده‌یزانی هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌وروبه‌ر بگونجیت، ده‌مریت و له‌ (ئیبسن) هه‌و فیّر بووبوو، هه‌میشه که‌مایه‌تی له‌سه‌ر هه‌قن، هه‌میشه زۆربه به‌ هه‌له‌دا ده‌چن.

ژيلا ده‌یزانی به‌ ئازادی بیرکردنه‌وه و به‌ ئازادی ژیان مه‌حاله، ئه‌گه‌ر له‌ کولتوووری کۆن که‌ پیره‌دره‌ختیکه به‌ زه‌بروزه‌نگ ئاو ده‌دریت، خۆت پزگار نه‌که‌یت. غه‌زالی ده‌یه‌ویت ئه‌وی له‌ پێی راست لای دا، به‌ توندوتیژی به‌یئریته‌وه ژیر بار، ژيلا له‌و پێی راسته‌ لای دابوو، له‌به‌رده‌م دیوی زه‌بروزه‌نگدا

چۆکی دانه دابوو. مارکس ده لیت: (تا چینیکی شوڤشگێڤ پهیدا نه بییت، بیروباوه‌ری شوڤشگێڤرانه له دایک نابیت.) له کوردستاندا، چینی شوڤشگێڤ بزر بوو، به لام ژنیکی شوڤشگێڤ حازر بوو، ژیلای ناو بوو.

رژیمی سته‌مکار ده‌یه‌و‌یت چرای ناخی ئینسان خامۆش بکات، ڕێ له هه‌لچوونی گرکانی خواسته‌کانی ده‌گریت، ده‌خوازیت مرو‌ف چاو نه‌بریت ده‌هاتوو‌یه‌کی گه‌شتر، ده‌یه‌و‌یت جیهان بۆ ئینسانیش باخیک بیت له شیوه‌ی باخی ئازهلان. ژیلای له‌ بازنه و مه‌رزانه‌دا گیرى نه‌خوارد، که‌وى نه‌کرا و ئینسانبوونی خۆی له ده‌ست نه‌دا. ژیلای هه‌ولێ بۆ تیکشکاندنی بته‌کان بوو، ده‌یویست جیهانی پڕ سته‌م خاپوور ببیت. چه‌کی ده‌ستی ته‌نیا شیعر بوو، شیعر په‌پوله‌یه و دوزمنانی شمشیره‌شیین. ژیلای له‌وه زیاتر چی پێ ده‌کرا؟ ده‌یویست به‌ جوانیی شیعر، پشتی جیهانی دزیو له زه‌وى بدات، ئه‌و ژنیک بوو شاعیر، هه‌ر ڕۆژه‌ی به‌شیک له‌ جوانییه‌که‌ی ده‌نارد هه‌ر ڕۆژه‌ی شیعریکى ده‌نووسی.

ژیلای خۆی بۆ گه‌لیک شت ئاماده کردبوو، چاوه‌ڕێی زۆر شتی ده‌کرد، به‌لام خۆی بۆ مردن ئاماده نه‌کردبوو، نه‌یده‌زانی وا زوو دی‌ت، هه‌یشتا به‌ ته‌واوی به‌ هه‌ورازی سه‌ختی ژياندا هه‌لنه‌گه‌رابوو، چ زوو به‌ نشیویدا شوڤ بووه‌وه و گه‌یه‌شته داوینێ؟ زووبوو، زۆر زووبوو، کاتی مالئاوایی نه‌بوو. ژیلای، لۆرکا گوته‌نی: (کو‌تریکى سبى بوو، له‌به‌رده‌م پلنگی مه‌رگدا هه‌یچی بۆ

نهکرا. (چیرۆکی ژيانی هیشتا له نیوهی زیتیری مابوو، چ زوو
رێکهوت گوتی: چهپکی گول و چهپکی نیرگز.

٢٠١٢/٣/٦

(١) مناحم میسلون، غیاب الأب فی عالم عالم نجیب محفوظ، إیلاف ٣ مارس
٢٠١٢ (بداية و نهاییه، ص ١٩٩)

(٢) فاضل السلطانی، رشدی العامل.. شاعر لا یجید سوی الحب، الشرق
الأوسط ٥ فبرایر ٢٠١٢ لندن.

* فیسلافا شیمبۆرسکا

** نیتشه.

که گیرفانی با پر دهبیت له چرپه

نیشتمان تاقه شوینیکه،
ههتا وهک جهسته لیی دوورتر بکهوینهوه،
وهک پۆح لیی نزیکتر دهبینهوه.
باسکردنی جهسته، بریتی نییه له باسکردنی پیداوێستیه
سیکسییهکان، نووسینهوهی جهسته، گیرخواردن نییه له بازنه
ئیرۆتیکادا، داگیرسان و کۆژانهوهی ئارهزووه سیکسییهکان
نییه، ئاخ جهسته داپراو نییه له ژینگه ئایینی، سیاسی و
کۆمهلایهتی. جهسته له ئهدهدا، جهستهیهکی بۆ سیکس تینوو
نییه، چونکه ئهگهر ههر لهو روانگهیهوه، جهسته بهسه
بکهینهوه، ئهوه نووسینمان ناکه وێته خانهی داهێنانهوه.
جاکلین سهلام گوتهنی، (جهسته تهنیا ژووریکه داخراو و
جیخه ویکه سوور نییه). قهتیسکردنی جهستهی ژن له ژووری
نووستندا، بریتییه له کوشتنی خهونهکانی، که شتیکه وهک
زینده بهچالکردنی. کوشتنی خهون، چونکه زینده بهچالکردنیکه
مهعنهویه، له زینده بهچالکردنی جهستهی دژوارتریکشه.

(به پێش ژانی دووگیانبوونی مندا دایکم

دوعای دهکرد کورم ببی،

کچهکه به خوشکی برا و

وه جاحم پیاویکی تیایی).⁽¹⁾

جیی ههسهرته گهلیک جار، ئهوه ژن خۆیهتی، سووک

سهرنجی جهستهی خۆی دهتات و پۆلیکی پاسیقی پێ رهوا

دهبێنیت. هه‌ندی‌ک جار، ئه‌وه‌ی نووسه‌ری ژن له واقی‌عه‌دا لێ‌ی
بێ‌هه‌شه و توانای به‌دی‌هێ‌نانی نی‌یه، له ده‌ق‌دا جێ‌به‌جێ‌ی ده‌کات.
د‌ل‌س‌ۆ‌ز هه‌مه یه‌کێ‌که له‌و ژنه‌شاعیره ده‌گه‌نانه‌ی به
ئا‌گاییه‌کی با‌ل‌ا‌وه جه‌سته به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه و وه‌ک هه‌ندی‌ک
ژنه‌شاعیری دیکه، ناچێ‌ت له‌ پ‌ر‌ی ورووژاندنه‌وه، خوێ‌نه‌ری
سا‌کار پا‌و بکات.

(گول‌دانێ‌کی چینی نه‌بوو،

ئه‌وه‌ی شکان‌د‌ت پ‌ر‌و‌حم بوو،

زه‌ویم بۆ هه‌ل‌کێ‌شی له‌ گول،

کو نابه‌نه‌وه پا‌ر‌چه‌کانی. (ل ١٧٤

پ‌امبو هێ‌شتا ته‌مه‌نی بیست سالی‌ک بوو که جوانترین شی‌ع‌ری
نووسی‌وو. سی‌ح‌ری جوانی شی‌ع‌ره‌کانی، بریتیبوو له‌وه‌ی له
گولێ‌ کێ‌وی ده‌چوون نه‌ک گولێ‌ ناو ئێ‌نجانه. ئه‌و وه‌ک
هه‌ل‌سوکه‌وتیش که‌سی‌کی مه‌یله و کێ‌وی بوو. سه‌یره که‌سی‌ک له
نووسینی شی‌ع‌ره‌وه، ده‌ست بداته‌ باز‌ر‌گانی به‌ چه‌که‌وه کردن،
له‌وه‌یش سه‌یر‌تر په‌نگه ئه‌وه بێ‌ت، که‌سی‌ک له‌ تافی لاویدا،
شی‌ع‌ری وه‌ها نه‌مر بنووسی‌ت. جو‌ره خو‌پ‌رس‌کییه‌ک به‌ شی‌ع‌ری
(د‌ل‌س‌ۆ‌ز هه‌مه)یشه‌وه دیاره که زاده‌ی هه‌ستی‌کی راسته‌قینه‌یه و
له‌ تێ‌ک‌ستی ئه‌و شاعیرانه‌دا بوونی هه‌یه، که ده‌ستی‌پا‌کانه
خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی خودی خو‌یانن، نه‌ک هی ئه‌وانه‌ی پ‌و‌ل‌ی
شاعیر نمایش ده‌که‌ن.

(هێ‌شتا برینێ‌کی کال و

چلێ‌ گریانێ‌ خه‌ل‌فه بووم،

عیشق نه یکردبوومه پووش، هیلانه ی تیا نه کردبووم. ل ۱۲۰

رهنگه بایهخی فهرووغ فهرووخزاد (۱۹۳۵ _ ۱۹۶۷) بهوهوه
 بهند بیّت، یهکهمین خاتونهشاعیری ئیرانییه، وهک
 میینهیهک شیعرى نووسیبت، ئاخر پيش ئهوه، خانمشاعیره
 ئیرانییهکان ههر به ههواى پیاوانه و به زمانى باوى نیر
 دهیاننوسی. ئهوه فهرووغ بوو زمانیکی ژنانه ی داهینا که
 ژیانى لى دهچوړا و هیچ دیواریکی له نیوان شیعر و ژياندا
 نه هیشتهوه، ئاخر ئهوه هینده بویرانه ههست و سۆزى خو
 دردهبرى، ئهوه سهروهخته نهک ژن، تهنانهت پیاویش زاتى
 نه دهکرد، وهها راشکاوانه بنوسیّت. فهرووغ شتیکی جیاوازی به
 شیعرى فارسى که زیتتر له دهورى عیرفان دهسووپایهوه،
 بهخشی، ئهوه ئهوه بوو بو یهکهمین جار، هات باسى له ئازادیی
 ژنان و تهنانهت باسى له پیوهندییه سۆزدارییهکانى دهرهوه ی
 ژیانى ژنومیردایهتیی خویشى کرد، که ئهوه له تابووشکاندنیش
 ئهسته متر بوو. ئاسیا جهبار دهلیّت: (له دژى دواکه وتووی،
 کونه پاریزی و دیدى پیاوانه ی زال، دهستم دایه نووسین و ئهوه
 نووسین بوو، ههم بهره و یاخیوونى بردم و ههم وایشى کرد بو
 کن رهگورپیشه ی خوّم بگه پیمه وه.) له دهستپیکدا فهرووغ
 فهرووخزادیش ههمان ریگه ی تاقى کردهوه، وهلى مهرگ مهودای
 نه دا، بهره و رهگورپیشه ی خو ی بگه ریته وه.

(لهوه دهکات هیشتا دلسافیی مندایی
له چهپه‌ری په‌راسووه‌کانما جی مابی،
ده‌نا ده‌بوو پێش ئه‌وه‌ی لیم جوئ بیته‌وه،

مه‌لی رۆحم له‌ قه‌فه‌زی په‌نجه‌کانتا ده‌ربینایه‌. (ل ٤٩)

دلسۆز همه‌ یه‌کیکه‌ له‌ ژنه‌شاعیرانه‌ی خاوه‌نی زمانی
شیعیری تایبەت به‌ خۆیه‌تی و لایه‌نیکی گه‌شی شیعری وی،
راستگۆیییه‌، ئه‌وه‌ بۆیه‌ هه‌ر شیعریکی ده‌خوینینه‌وه‌، هه‌ر زوو
هه‌ست ده‌که‌ین، بنووسه‌که‌ی ژنه‌، (ژنیک که‌ چارۆکه‌ی خه‌یالی
بی منه‌ته‌ له‌ په‌شه‌با، ژنیک له‌ عه‌تر و له‌ خه‌م و له‌
رامنه‌بوون، ژنیک له‌ ته‌نیایی، ژنیک که‌ بیباکانه‌ مه‌حالی
خۆش ده‌وێت) و سه‌رسه‌ختانه‌ به‌لام به‌ شیعری ناسک، به‌ گز
بابسالاریدا ده‌چێته‌وه‌. ئه‌و به‌ زمانیکی پروون ده‌نووسی‌ت که‌
هه‌ر ده‌لێیت له‌ سه‌رچاوه‌ی دلێیه‌وه‌ هه‌لده‌قوڵیت، زمانیک به‌
هۆیه‌وه‌ خوینەر هه‌ست ده‌کات، هه‌یج جیاوازییه‌ک له‌ نیوان
شاعیر و شیعره‌کانیدا نییه‌، چونکه‌ خودی شاعیر بی ئه‌وه‌ی
هانای بۆ ماسک بردبێت، له‌ هه‌موو ده‌قیکیدا ئاماده‌یه‌.

(بوصیری) گوتوویه‌تی:

فلولا زفیری أغرقتنی أدمعی

ولولا دموعی أحرقتنی زفرتی.

نالی ده‌لێت:

ناری سینهم گه‌ر نه‌بی، غه‌رقم ئه‌من

ئاوی چاوم گه‌ر نه‌بی، سووتاوم ئه‌ز.

له‌ به‌یته‌که‌ی نالیدا، تا نیوه‌دی‌ری دووهم نه‌خوینیته‌وه‌، له‌

نیوه‌دی‌ری یه‌که‌م تیناگه‌یت، که‌ نیوه‌دی‌ری دووهمیش

دهخوینیتیهوه، ئهوسا پروونتەر دهرك به مهبهستی نیوه دیڤری
یهکه مه دهکهیت. ئهمهیش بهلگهیهکه بو ئهوهی، ئهوه هونه ره
نالی نواندوو یهتی، گهلهک له هی شاعیره عه ره به که بالآتره،^(۲)
هه رچه نده سوودیشی له شیعره که ی ئهوه بینیهوه، ئاخ له شیعره
عه ره بییه که دا، له هه ر نیوه دیڤرێکدا، هه م هۆ ئاشکرایه و هه م
ئه نجامیش، به مهیش سیحری شیعره که به تال بووه ته وه، بۆیه
ده توانین بلّین نالی له بواری سه ره له نوێ نووسینه وه ی ده قیکی
دیڤریندا، داهینانی کردووه. ژنه شاعیری سویدی کارین بۆیه
(۱۹۰۰ _ ۱۹۴۱) که له شیعره کانیدا، به شیوه یه کی ئاسان، باس
له وه ده کات، ئینسان پبویستبوو چۆن ژیا با و له واقیعه شدا چۆن
ده ژی، له هۆنراوه ی (له کچیکی لاساره وه) دا که ته نیا دوو
چوارینه یه، ده لّیت:

(هیوادارم هه رگیز باشت بو نه ره خسی)

هیوادارم تۆیش وه کوو من

خه و له چاوانت بتۆری،

هه میشه جیی پیکه نین بی،

هه میشه هه ر وروژاو بی،

وړ و بیزار و ترساو بی.^(۳)

نازانم دلّسوژ هه مه ئه وه شیعره ی کارین بۆیه ی دیتوه یان نا؟
وه لّی ئه وه ده زانم، وه ک چۆن نالی له بوصیری تیپه پاندووه،
دلّسوژ هه مهیش گه له ک له کارین بۆیه جوانتر، هه مان هه سستی
ده ربپیه:

(چ ده که ی چی؟)

چراکان داده گیرسینی؟

یان گولەکانت ئاو دەدهی؟
 هیوادارم حەوسەلەهی هیچیانیت نەبی.
 خۆت دەشووی یان
 پێش و سەمیلێت دەتاشی؟
 یان شووشەهی پەنجەرەکانت
 لە تەم خاویڤ دەکەیتەو؟
 هیوادارم قەت شووشەکانت پاک نەبن،
 خۆر نەکەوێتە مالهەکەت. (ل ٧١ تا ٧٤)
 هەر لەو بوارەدا کە دەقەکان ئاوێزانی یەکدی دەبن،
 شاعیری ئەلمانیایی، ئیریش فرید (١٩٢١ - ١٩٨٨) دەلیت:
 مندالەکان
 بە گالتهو بەردیان دەگرته بۆقەکان،
 بۆقەکان بە راستی دەمردن.
 (دلسۆز حەمە) یش دەلیت:
 (ئەو بە گالته چراکانی دەکوژاندەو،
 من بە راستی تاریک دەبووم.) (ل ٦٨)
 ئەو (گۆران) بوو، کاریکی کرد، زمانی شیعی کوردی،
 خۆرپسکانە هەلبۆلێت، سروشتییانە پێرەوی خۆی بگریته بەر و
 بێ ئەوێ کۆسپ بێتە پێی، درێژە بە پەوتی خۆی بدات، وەک
 چۆن شەراب هەتا کۆنتر ببێت، پرونتر دەنویێت، گۆران زمانی
 کوردیی وەها پروون کردەو و بەو زمانە پوونە شیعی کوردیی
 گەیانە لوتکە، ئەو کارە لە شیعی ئینگلیزیدا (ئۆدن) کردی.
 شاعیر هەیه، توانای نووسینی شیعیکی کیش و سەروداری
 نییه و بانگەشە بو ئەو دەکات کە خەریکی نوێکردنەو

شیعره، ته‌واو وهک ئه‌و که‌سه‌ی به‌ کۆمه‌کی ره‌وتی ڤووباریش مه‌له‌ی پێ ناکرێت و باس له‌وه ده‌کات که به‌ پێچه‌وانه‌ی ڤێره‌وی ڤووباره‌وه خه‌ریکی مه‌له‌یه. گۆران که نوێکرنه‌وه‌ی له‌ شیعردا کرد، له‌ بوا‌ری نووسینی شیعرێ دیرینیشدا، لوتکه‌یه‌کی بلند بوو. نالیم دلسۆز هه‌مه، شو‌رشی له‌ زمانێ شیعریدا به‌رپا کردوه، وه‌لێ توانای هه‌یه به‌ زمانیک که به‌ ڤوواله‌ت ته‌نکه، شیعرێ قوول بنووسیت. قوولنووسین له‌ شیعردا ئه‌وه نییه، تیکسته‌که ڤر بی‌ت له‌ حیکمه‌ت، ئه‌وه‌یه شیعربوونی خۆی به‌سه‌لمینیت، به‌ چاوپۆشین له‌وه‌ی به‌ کام فۆرم ده‌نووسین.

ئهو ژنه نیم که بتوانم به ئاسانی بریار بدهم،
کهچی مندالی لاسار و چه‌توونی ئه‌م عیشه‌ سه‌یره،
به ئاسانی بو کوئی بوئ،
په‌لکیشی دواي خۆیم ده‌کا. ل ٥٤

٢٠١٠. ٠١. ٢٠

ستۆکهۆلم

(١) دلسۆز هه‌مه، له‌پاییزیدا ده‌مخوازیت، ل ١٤٧ (ناوی چاپخانه‌ی له‌سه‌ر نییه). ٢٠٠٩ سلیمانی.

(٢) مه‌سه‌وود مه‌مه‌د، ده‌سته‌ودامانی نالی، ل ٦٨ ده‌زگای ئاراس ٢٠٠٧ هه‌ولیر.

(3) in Boye, från en stygg flicka, Händarna 1927 Albert Bonniers Förlag, Stockholm.

(*) ناوینشانی باسه‌که، ده‌ربرپنیک دلسۆز هه‌مه‌یه.

کۆتر له سهروهختی فریندا

ئەگەر ئەرۆ بمرم
مۆبایلکەم هەشتا و نۆ مەسیح و
گیرفانم بیست پاوەند و
دلم تاقە پیاویکی تێدایە.
(نیگار نادر)

شیر چیه؟ یه کێک له پێناسه ههره جوانهکانی شیر،
ئەو هی (ئێبن رهشیق) ه که ده لێت: (شیر ئەو هی که ژنه وتن
ده کاته بینن). پێ ناچیت سهردهمی ئێبن رهشیق شتیک
هه بووبیت به ناوی (وینهی شیر) یه وه، وه لێ ئەو بێ ئەو هی
ناوی بهینیت، باسی وینهی شیر ده کات، ئەو بۆیه که
گویمان لهو پرسته شیرییانه ده بیت که پشتیان به وینهی
شیری قایمه، به چاویش ههست به بابتهی شیر که ده کهن.
شاعیر واقعی نانووسیته وه، کار له سه ر زمان ده کات و هه ولێ به
شیر کردنی واقعی ده دات. ئەدی به گشتی و شاعیر به
تایبه تی، زمان له خلتە خاوین ده کاته وه، لێ ناگه ریت زمان له
ئاوی جوگه له یه کی لێل بجیت، کاریک ده کات، زمان وه ک ئاوی
کانی بناری چیا پروون بنوینیت.

شاعیر وه ک چۆن بانگه شه بۆ شتی پووچ و سووک ناکات،
هه ر وایش خه ریکی گوته وهی ده رسی مۆرال نابیت. شاعیر به
هوی تیکسته کانییه وه، په یامیک، هیمایه ک یان بیروکه یه ک بۆ

خوینەر دەنیریت، ئەو ئەرکی رەخنەکارە پووناکی بخاتە سەر تیکستەکە و بۆ باشتر تیگەییشتن لە پەيامی شاعیر، کۆمەک بە خوینەر بکات، ئاخر شیعەر ئەگەر ت. س. ئەلیەت (١٨٨٨ - ١٩٦٥) گوتەنی: (زمانحالی راستگۆی ئالۆزییەکانی شارستانی نوێ بێت، ئەوا سەخت دەبێت) و خوینەر بۆ لی تیگەییشتنی، پیویستی بە هاوکاریی رەخنەکار دەبێت. پێ دەکەوێت، لیکدانەوێ رەخنەکار بۆ شیعەرێک، تەنانەت لە خویندەوێ خودی شاعیرەکەیشی دروستتر بێت، ئاخر جاری وا هەیە، مەکسیم رۆدنسون گوتەنی: (تەواو نزیکبوونەوێ وا دەکات، هەموو شتێک نەبینن)، دروست وەک چۆن بۆ بینینی جەنگەلیک، پیویستمان بەوێ دەبێت، هەندیک لێی دوور بکەوینەوێ.

رەخنەکار کەسێکە هەم بوێر و هەم ئۆبجیکتیڤیست، ئەوێ جاریک بەمدا هەڵدەدات و کەرەتیک بەودا هەڵدەشاخیت، رەخنەکار نییە. سڕوشتی هەندیک کەس وایە، نە گەردیک لە گیانی لیپور دەبیان تێدایە، نە پێز لە هیچ رەخنەیک، ئەگەر ئاراستەێ خۆیان کرابێت، دەگرن. بۆ ئەوێ گەشە بکەین، نەک هەر دەبێت بە سنگێکی فراوان و گیانیکی وەرزشکارانەوێ، گوێ بۆ رەخنەێ کەسانی دیکە رادێرین، بەلکۆ پیویستە ناوبەناو ببینە رەخنەگری خۆمان و رەخنە لە خودی خۆمان بگرین. ئەگەر پیمان وابێت، رەخنە بریتییه لە دووانەێ راست و هەلە، یان دروستتر، بریتییه لە جیاکردنەوێ هەلە لە راست، ئەوا هەمیشە خۆمان پێ راست و ئەوێ دیکەمان پێ هەلە دەبێت. بورخیس دەلێت: (هەمیشە لەگەل ئەو رەخنەدام کە

ئاراستەم دەکرین، ئەگەر ماوێهێک کەس پەخنەم لێ نەگریت،
 ھەز دەکەم، بە ناویکی خوازاوێه، خۆم پەخنەھێکی توند لە
 خۆم بگرم. (*)

ئەوێ سەروشتی داھێنانە کە جۆرێکە لە نوێکردنەو،
 ئەزموونگەری، یاخیبوون و تەنانەت شوێنشیش. (بۆ ئەوێ
 ھەرچی ھەتە و نیتە بە من بچێ، دە ئەمجارەش کراسەکەم
 ھەلەدەو!) دوا کتێبی (نیگار نادر) کە بریتییە لە دەفتەری
 یادداشتە پۆزانەبیبەکانی، بە درێژایی ھەموو پۆژەکانی سالی
 ٢٠٠٦ کە بە گۆیەری زانیاریی من، ئەمە یەکەمین جارە،
 شاعیرێک بێ ئەوێ باز بە سەر تاقە پۆژیکدا بدات،
 بێرەوێرەکانی سالیکی تەواوی خۆی بنووسیتەو. لایەنیکی
 نوێی دیکە کتێبەکە ئەوێ، پوێلەکانی شیوەی پۆژژمیریان
 ھەبێ، وەلێ لایەنی ھەرە سەرنجراکێشی، ئەو بۆیە بێ
 وێنەبێ کە یەکەمین جارە نووسینی کوردی بە خۆیەو
 دەبینیت.

نەرمایی گۆچکەم پاموسە!
 زمانت ماچ دەکەم، سەگبابی زمانخۆش.
 چووم لە بن درەختێک پراکشام، وەکی بن تۆ، خوش.
 ماچیکت لە مەمکی راستم دەکرد و
 ماچیکت لە مەمکی چەپم، تا وەخەبەرت ھێنام.
 لەبن (تۆ)را لە ژیان دەپوانم،
 ئای ژیان لەبن تۆرا
 چەند گەرم و جوانە، سەگباب! (**)

تا ئەم بیرەوەر بیانە ی نیگار نادر بڵاو نەکرابوووە، هیچ شاعیریکی کورد ئەوەندە ی قوبادی جەلیزادە، بویرانە باسی لە جەستە ی ژن و تینوویەتی ی بو سیکس نەکردبوو، وەلی بە بڵاوبوونەوێ (بو ئەوێ هەرچی هەتە و نیتە بە من بچێ، دە ئەمجارەش کراسەکەم هەڵدەوێ!) کێبڕکیکاریکی راستەقینە لە قوباد پەیدا دەبێت کە وەک هونەری نووسین نا، وەلی وەک بویری دەربڕین، نەک هەر هاوشانی ئەو پڕ دەکات و بەلکوو هەندیک جار بەجێشی دەهێڵێت.

دەستە یەک قەڵەم هە یە بو نووسین و

دەستە یەک پیاویش بو عەشق.

پیاوان وەک چەپکە گۆل وان،

هەر بو دوو سێ پۆژ

رەنگیان جوانە و بۆنیان خۆش،

پاشان دەبی فریانی دە ی.

لە کتیی (بو ئەوێ هەرچی هەتە و نیتە بە من بچێ، دە ئەمجارەش کراسەکەم هەڵدەوێ!) ی (نیگار نادر) دا، (کووتر) و (تامە زرۆیی بو فرین) پانتایییەکی بەرینیان داگیر کردووێ. بۆلە بە گشتی، سیمبۆلی ئازادییە، ئەوێ بۆیە پیاویک کە لە قەفەزی زیڕیندا بەند نەبێت، زوو زوو دەلێت: ئازادەم وەک مەل. شەیدایی بو فرینیش لە پوانگە ی (فرۆید) هەو، تامە زرۆیییە بو جووتبوون. نیگار نادر وێرایی کووتر و فرین، هانا بۆ گەلیک وشە ی دیکەش دەبات کە تاییەتن بە بۆلە، وەک: هیلانە، نیشتنەوێ، هەلنیشتن، (گمە) کە دەنگی کووترە و (تەقلەلێدان) یش کە تاییەتە بە جوړیک کووتر.

دهستت بێنه له سههر ناوكمی دانی،
 نهیزيوی! نه بو خوارتر نه بو سهتر،
 دهنا کوتره کانم هه لدهفرن.
 نامهیهکت هاویشه سههر سینگم،
 نووسیوووت: کوتر، گهردنت ده مزم.
 سههر به سینگم بکه!
 هیندهم نه ماوه له لات،
 کوتری وهک من نابینیته وه، ها سه گباب.
 له م به ره هه می نیگار نادردا گه لیک جار (سه گباب) پاته
 ده بیته وه، برپا ناکه م کهس وهک ئه و (سه گباب)ی وه ها شیرین و
 جوان له رسته دا جی کرد بیته وه و وای کرد بیت، ئاوازی ئه و
 جنیوه له هی پیداهه لدان خوشتر و به جوشتر بیت. زیده گوئی
 نییه گهر بلیم، خوینهر پر به دل هزی لییه پریشکی ئه و
 جنیوهی بهر بکه ویت.
 جنیوم پی ده دا ئه و شوخه هه رچهنده جنیو تاله
 کوتوپر خوش و شیرینی دهکا، لیوی شه کرباری.
 قهت برپا ناکه م، جنیوی شوخه کهی (که مالی)، هیندهی
 ئه وهی نیگار نادر، خوش و شیرین بوو بیت. ئه و زمانه ی ن. ن
 پیی ده نووسی، زمانیکی بی گریوگول و پاراوه، وه لی زور جار
 زیاد له پیویست ناوچه یییه و هه ندیک جاریش له بری
 ره چاوکردنی کورت بری، وشه ی هاوواتای دووباره کردووته وه،
 وهک:
 خوشه ویستی و جغاره،

که م کهس دهخوای (تهرکیان کا و دهستبهرداریان بیّت).
 تهرکیان کا، زیادهیه. یان:
 دهزانم له ناو خۆتدا
 (شاردووتمهوه و ههشارت داوم). شاردووتمهوه، زیادهیه.
 یان:

پیاوان (همیشه) ههناو و مین (تیکه له دهکن و لیک
 ناکه نهوه). لیک ناکه نهوه، زیادهیه و همیشه بو (تیکه له
 دهکن)، دروسته، وه لئ بو (لیک ناکه نهوه)، چونکه نه یینییه
 هه لهیه، (هه رگیز) له گه له (مه نفی) دا دروسته.
 نیگار نادر له کو شیرعی (هه موو ژته دا ژیونه تهوه) یشدا به
 هه مان راشکاو و به هه مان بو ییرییه وه، خو نووسیوه ته وه،
 راشکاو و بو ییرییه که شیای ئیره یی پی بردن. ژن که به
 نه یینی سیگار ده کیشیت، لای ئه م هینده (سه ره پۆ)یه، به ئاشکرا
 سیگار، نیرگه له و (مه روانه) (***) ده کیشیت و شه رابیش
 ده نو شیت:

ئه ز ژنه کم

سه ره به خو و بنه خو،

ژنیکم بی پیاو، بی ئاو له کراس،

ژنیکم عه شق بی ته فه ده مگرئ.

نازانم له بن دره ختیک دانیشتوم

یان له بن پیاویک،

لئ ده زانم، ژنیک جوتم، ئه ورۆ. (***)

بروام به وهیه که ژن زمانی تایبته به خو هیه، هه
 شیریک به ره می قه له می ژن بیّت و گه واهی له سه ر

خاوه نه که ی نه دات که ژنه، ئەوا ئەو ژنه شاعیره، خوێ له زیندانی زمانی پیاوان قوتار نه کردوو و هیشتا دیلی دهستی زمانی باوه که زمانی پیاوه. نیگار نادر وهک ژنیکی بویر، بی ترس و دلپاوی، به زمانی که هی میبینهیه، گۆرانی بو ئەو پیاوه دهچریت که له هیلانهی دلیدایه.

٢٧. ١٢. ٢٠٠٨

(*) مروة کریدیة، نقد النقد ٢٣ ديسمير ٢٠٠٨ إيلاف.

(*) نیگار نادر، بو ئەوهی ههرجی ههته و نیته به من بچئ، ده ئەمجارهش کراسه کهم ههلهوه، دهزگای ئاراس ٢٠٠٨ ههولیر.

(***) سه‌رپۆ، ده‌ربرینی ن. ن خۆیه‌تی، مه‌روانه، جوړیکه له تلیاک.

(****) نیگار نادر، هه‌موو ژته‌دا ژبونه‌ته‌وه، ده‌زگای ئاراس ٢٠٠٨ هه‌ولیر.

دهلێی دهست بۆ پشکو ده بهم

که ژن ههستی خۆی دهردهبرێت، بیاو دهحه په سیټ.
فیرگینیا ولف

ئه ده بی ژنانه:

دهق وهک چوون نهینیه کانی نووسه ره که ی ده درکینیت، هه
وا وهلامی پرسیار: (نووسه ری تیکست نیره یان می؟) یش
ده داته وه. که سایه تی هه موو نووسه ریک به هوی
به ره مه کانییه وه ده ناسریته وه، (سه یفی ده وله ماسکه،
موته نه بی باسی خوی ده کات، ئه وه نیتشه خویه تی ده په یقیټ
نهک زه راده شت، پیغه مبه ره له گوړیدا نییه، جویران خه لیل
خوی پیغه مبه ره که یه.)⁽¹⁾ (نه ورۆز) ی قاره مانی چیرۆکی (کوچ) ی
(مه هاباد قه ره داخی) یش، خودی نووسه ره خویه تی. (شاعیر نهک
هه ره له وشه نادایه که ده یان نووسیټ، به لکوو له شوینانه ی
لا په ره کانی شدا یه که به سپیه تی ده میننه وه.)⁽²⁾ فیرگینیا ولف
ده لیت: (نووسینی هه موو ژنیک هه میشه ژنانه یه، ناتوانیت
ژنانه نه بیټ، به لام مه به ست له ژنانه چییه؟ وه لامدانه وه ی
ئه م پرسه، گه لیک دژواره.) لای شوشانا فیلمان، (فیمینیسټ ئه و
که سه نییه، دژی بیاو ده په یقیټ، ئه وه یه که به زمانیک
ده دویت، جیا له و گوتاره ی روانینی بیاو به رجهسته ده کات.)⁽³⁾

گواره و ملوانکه م بو چیه
 با له ئهستیرهش جوانتر بن،
 هه مووی ده که م به قوربانی
 ئه و چرپه یه ی خوی هه لواسی به گویچکه مدا.^(٤)
 نه جیه ئه حمه د

له من زیاتر ئه م تفهنگه باوهش ده گری
 نه ده توانی ماچت بکات،
 نه مندالی بخاته وه.^(٥)
 دل سوژ حه مه

که له خه و رابووم
 ده موچاوم ناشوم،
 تا ئاونگی ماچه کانت
 له سه ر گونام، گول و
 له سه ر لیوم، خونچه و
 له سه ر چاوم، دوو ئهستیره بگرن.^(٦)
 شیرین کاف

(مه هاباد قه ره داخی) یش ده لیّت:
 ئاسمان ده سماله شینه که ی کولی منه
 کوردستانم وه ک جلی بوو کینیی خوم
 تیا داناوه و
 هه وار هه وار له گه ل خومدا ده یگی یرم.

یان ده‌بیرژیت:

دارستان!

کام لقت ده‌که‌یته قردیله بو پوڤم؟^(٧)

یان:

هاورئ زامت له من که‌وئ،

منی سهرتاپا بریندار،

هاورئ ژانت له من که‌وئ

منی لیوانلیو له ئازار.^(٨)

په‌خنه‌گری فیمینست ئه‌و لایه‌نانه ده‌بینیت که ژنانه‌ن و
هیچ پێ‌بازیکێ په‌خنه‌ییی دیکه، بایه‌خی پێ نه‌داون.
په‌خنه‌گری فیمینست له پوانگه‌ی ژنه‌وه له ده‌ق ده‌پوانیت و
پێی وایه وه‌ک چۆن نووسینی ژنانه‌هه‌یه، هه‌ر وا خویندنه‌وه‌ی
ژنایه‌یش هه‌یه. په‌خنه‌گره‌ فرۆیدی و (لاکان) بیه‌کانیش وای بو
ده‌چن، ژن تیروانینی جیاواز و زمانی تایبه‌تی هه‌یه.^(٩)

ژن هه‌یه، گوايه له‌بری ژنی بێ‌ده‌نگ ده‌په‌یفت، که‌چی وه‌ک
ژن قسه‌ ناکات، پیاوانه‌ ده‌دویت، یان زۆر ژن که‌ ده‌نووسن،
هاوزه‌مان به‌ دوو زمان ده‌په‌یفن، زمانیک که‌ تایبه‌ته‌ به‌ خۆیان
و یه‌کێکی دیکه، که‌ زمانی زالی پیاوانه‌. زمانی نووسینی ژن،
هیشتا زمانیکێ دیله، ئه‌و ژنه‌ی به‌ زمانیکێ ئازاد ناووسی،
هه‌قه‌ باسی جیاوازیی نیوان زمانی ژن و پیاو نه‌کات. زۆر

خاتوونه نووسەر، مێبوونیان به کۆسپ و لایهنی لاوازی خوێان
دهزانن، مه هاباد قهره داخی به تهو سیکی پر چه سره تهوه
دهلێت:

تاوانی به فر سپیتی و
هی گیا سهوزیتی و
هی من کچیتیه. (١٠)

خانمه شاعیری سویدی ئیدیت سویده رگران (١٨٩٢ _ ١٩٢٣)
دهلێت:

من ژن نیم،
نه میم نه نیر،
نه ماسیم نه تۆر،
نه گرم، نه ئاو.

ئایا شاعیر دهتوانییت به زمانیکی هاوبهش بنووسیت؟
زمانیک نه مێانه بییت، نه نیرانه؟ لای کارولین بۆرک، له
تیۆری فیمنیزمدا، زمان دهکهوێته سهنته رهوه، چونکه ژن له
کاتی په یقین و نووسیندا، خۆی دهخولقینیت و ناچار دهبییت به
زمانیک بیته گو که له زمانیکی نامۆ دهچیت، زمانیک که
تهنانهی خۆشی پێی ئاشنا نییه. گرفت ئهوه نییه که زمان
بهشی دهبرینی خولیاکانی ژن ناکات، ئهوهیه مێ بواری
نه دراوه، سوود له توانای زمان وهربگرییت و ناچار کراوه
بیدهنگ بییت. له بهرواردیکدا له نیوان خۆی و (جیمس
جوئیس)دا، فیرگینیا ولف دهلێت: (که ژن ههستی خۆی
دهردهبریت، پیاو دهچه په سییت). (١١)

راهییه بووم
کاهیینه درۆزنهکان
دهستیان بو درێژ دهکردم.^(*)

پیاو که دهنووسیت بیرکردنهوهی باوکی به سه‌ریدا زاله و
دایکی فهرامۆش دهکات، به‌لام ژن با له‌ژێر کاریگه‌رییه‌تی
دایکیشیدا بێت، که دهنووسیت، باوکی هه‌ر له یاده.
په‌نگه مه‌مه‌که‌کانم شاخ بن،
په‌ر بن له به‌رده‌قاره‌مان.^(۱۲)

ناشکراترین جیاوازی له نیوان ژن و پیاودا، جیاوازی نیوان
له‌شی مێ و نێره، هه‌ر ئه‌م جیاوازییه‌یشه وه‌ک هه‌وینی
ده‌سه‌لاتداریی پیاو و بێده‌سه‌لاتیی ژن به‌گه‌ر خراوه، به‌لام
جیاوازیی نیوان ئه‌ده‌بی پیاوانه و ئه‌ده‌بی ژنانه، له جیاوازیی
بیۆلۆگیی نیوان (نێر و مێ) وه سه‌رچاوه ناگریت، جیاوازییه‌که،
کریستیان پۆشه‌فۆرت گوته‌نی ئه‌وه‌یه: (ئه‌ده‌بی ژنانه ولاتیکه
داگیرکراو، ئه‌ده‌بی پیاوانه ولاتیکه داگیرکار). ئه‌ده‌بی پیاوانه
باخیکه له‌ناو شارد، ئه‌ده‌بی ژنانه زوونیکه له‌و کێوانه و
ته‌نیا ژنان خۆیان، به‌و زوونه ئاشنان، هه‌ر بۆیه به‌چاوپۆشین
له کات و شوین، ئه‌زموونیکی هاوبه‌ش، ژنانی نووسه‌ر پیکه‌وه
ده‌به‌ستیته‌وه.^(۱۳)

وه‌ره یاره ئاگرینه‌که‌م
پیش ئه‌وه‌ی بکوژیته‌وه

ماچیکى ئاويت بکهه،
پیش ئهوهى ببه به ههلهه،
تیشهه ماچیکهه بکهه!

ئهوانهه وای بو دهچن، بهردی بناغهه گوتاری ژنانهه،
هینانهه قسهه جهستههیهه، به ههلهه دهچن، چونکهه نووسین
دهنگیکى خوداییهه، له ناخهوه ههلهه قولیت و هاواری پوچهه،
نهه لههش.

له کولتووری بابسالاریدا، (ژن چونکهه کهمهه قلهه، ناتوانیت
وهلامی پرسیارهکانی پیاو بداتهوه. پیاوی عاقل له رسته
بیماناکانی ژن تیناگات، بهلام ژنان سههرهپای کهمهه قلیشیان
له یهکدی تیدهگهه).^(۴) ههر لهو پروانگهیهوه، هونهه له (خووی
نیر)هوه، هاتووه، ژنبوون خهوشه و داهینان تهنیا کاری پیاوه،
چونکهه قهلهه کههیشی وهک ئهه ندامی نیرینهه خاوهنی هیزی
خولقاندنه. ههر لهو دیده پیاوانهیهوه، میینهه نموونهی،
نههرم و نیان، لاواز، گوپرایهه و زمانلووسه، له پرووی
سیاسیهه پاسبیهه و کهسیکهه هههیشهه پیویستی به پیاویکهه
بیپاریزیت و ههر ژنیکیش کهویی نههیت، له دهووبهه
بیئاگایهه.^(۵)

وههک چوون ناوبانگی زور شاعیری کورد به شیعری سیاسیهه وهه
بههندهه، لههوانهه: حاجی قادری کوپی، بیکههس، کامهه ران موکری و
عههبدوللا پههشیو، ههر وایش گههلههک شاعیر و نووسهه بههوه
بههناوبانگن کهه لههبری ژن دههه نووسن، داکوکیی لی دههکهه و بو

یاخیبوون هانی ددهن، وهک نیزار قه‌بانی و شیرزاد حه‌سه‌ن؛ به‌لام ئایا پیاو با شاره‌زایانه‌یش به ناخی ئافره‌تدا پڤۆ بچیت و لی‌زانانه‌یش خه‌م و خولیاکانی به‌رجه‌سته بکات، ده‌توانیت ببیته زمانحالی ژن؟

قاره‌مانگه‌لی به‌شیکی گرنگ له شیعه‌کانی نیزار قه‌بانی له ژن پیک دین و هه‌ندی‌کجار هی‌نده‌ی ژن، ژنانه ده‌په‌یقیت. به پیی لی‌کدانه‌وه‌ی فروید هه‌ر گرووپیک سه‌روکی‌کیان هه‌بووه که سیکسکردنی بو خوی حه‌لال و بو ئەندامانی گرووپه‌که‌ی حه‌رام کردووه، بویه ئەوانیش رقیان لی هه‌لگرتوو و له پیناوی کوشتنیدا یه‌کیان گرتوو. تاوانی باوک‌کوشتن به‌وجۆره سه‌ری هه‌لداوه و هه‌ر له‌گه‌ل کوشتنی باوک‌که‌یشدا، گرووپه‌که هه‌ستیان به تاوانباری کردووه، پاشگه‌ز بوونه‌ته‌وه، ویزدانیان ئازاری داو و قینیان له خویان بووه‌ته‌وه.^(١٦) شیرزاد حه‌سه‌ن له نو‌قلیتی (حه‌سار)دا، ئەو لی‌کدانه‌وه‌یه‌ی فروید به‌رجه‌سته ده‌کات و له کورته‌چیرۆکی (که‌له‌کو‌ران و ئاسکه‌کچان)یشدا،^(١٧) له‌به‌ر رۆشناویی بو‌چوونه‌کانی (ولیه‌م رایش)دا، پابوو‌نیکی جنسی که به تی‌کشکان دوا‌یی دیت، به‌رپا ده‌کات. شیرزاد حه‌سه‌ن، له‌و دوو چیرۆکه و له‌گه‌لیک به‌ره‌می دیکه‌یدا، ئازار و ئاره‌زووه‌کانی ژن ده‌هی‌نیته‌گو، به‌لام وه‌ک چۆن ده‌قیکی عه‌ره‌بی با نووسه‌ره‌که‌یشی کورد بیت، هه‌ر ده‌که‌ویته‌ ژیر ره‌شمالی ئەده‌بی عه‌ره‌بییه‌وه، ئەو ده‌قانه‌ی نیزار قه‌بانی و شیرزاد حه‌سه‌نیش، با له سه‌نگه‌ری ژنیشه‌وه نووسرا‌بی‌تن، به‌لام

چونکه له دهروونی ژنهوه نهووسراون، هەر دهربرې گوتاری
پیاوانهن، نهک ژنانه.

زمانی شیعرى:

خوینهرى شیعرهکانى فرۆیدینگ، نیلس فیئرلین و دان
ئەندەرسۆن، بوۆ تیگه‌یشتن له مه‌به‌ستى ئەو شاعیره
سویدیانه، دووچارى دژوارى نابیت، به‌لام گونار ئیکه‌لویف به
ئاسانى خوۆ به‌ ده‌سته‌وه نادات.^(١٨) له شیعرى عه‌ره‌بیشدا،
نیزار قه‌بانى پرووى ده‌مى له خه‌لکى زۆره، به‌لام ته‌نیا
هه‌لبژاردیه‌کى که‌م له شیعره سه‌خت و قوولەکانى ئەدوونیس
تیده‌گهن، ئاخر بوۆ ئەوه‌ی خوینهر له شیعرى ئەدوونیس تیگات،
ده‌بیت: (١) شاره‌زای که‌له‌پوورى عه‌ره‌بى بیت، هەر له شیعر،
په‌خشان و په‌خنه‌وه، تا قورئان و گوته‌کانى په‌يامبه‌ر. (٢)
ئاشناى میژووى دنیا بیت، چ هی کوۆ و چ نوۆ. (٣) ده‌سه‌لاتى
به‌سه‌ر زمان، ریزمان و په‌وانبیزی عه‌ره‌بیدا بشکیت. (١٩)
ئه‌گه‌ر نا په‌نگه (سارای نه‌جدى لى ببیت به (سه‌یاره‌ی
نه‌جده!) (٢٠) هەر بوویه هه‌للایجیش ده‌لّیت: (ئهو‌ی شاره‌زای
نیشانه‌کانمان نه‌بیت، له دهربرینه‌کانمان تیناگات.)

مه‌هاباد قه‌ره‌داخى ده‌لّیت:

من زه‌مینیکم ده‌ویست

گوۆ له رازى په‌لکه‌گیايه‌ک بگریت و
سکالای گه‌لایه‌ک بخوینیته‌وه.^(٢١)

یان ده‌بیزیت:

با زهوی بوهستی و
وهک گالیسکهیهکی تهرم هه لگرتوو رانه بووری. (۲۲)
یان:
دهگه پیم و تابووتی خۆم له سه ر شانه.

له شیعرى بالادا، وشه، زاراوه، سیمبۆل و وینه شیعرییهکان هه لگرتی تاقه مانایهکی دیاریکراو نین، به لکوو ئاماژه بو گه لیک تیروانین و بوچوونی مه عریفی و فهلسه فی ده کهن. ئاو دوور له شیعر، شله یه کی بئ تام و رهنگ و بونه، به لام له دیره شیعریکدا ده شیئت چه ندان لیکدانه وه هه لگرتیت، له شیعردا ده گونجیت، مرواری: فرمیسک، به رد: دل، مانگ: پوو، نیرگز: چاو بیت، ئه مه یش هیلی جیا که ره وه ی نیوان زمان شیعرى و ناشیعریه. له زمانی زانستدا، وشه یه ک مانای دیاریکراوی هه یه، له شیعردا نیشانه (دال) چه ندان مه به ستی (مه دلوول) هه یه. (۲۳) نیشانه نه ک هه ر ده شیئت لای دوو کهس، دوو مه به ستی جیاوازی هه بیت، به لکوو ده شیئت لای هه مان کهس، له دوو کاتی جیاوازدا، دوو مه به ستی جیاوازی هه بیت، بویه مه هاباد قه ره داخی، کاتییک له په راویزدا، مانای هه ندیک سیمبۆل و وشه ی لیک داوه ته وه، (** زیانی به شیعره کانی گه یان دووه، چونکه ره واندنه وه ی ته مومژ له ده وری کرۆکی شیعر، ساغ کردنه وه ی مه به ست و به ده سته وه دانی مانا، له لایه ن خودی شاعیره وه، جگه له وه ی گوئی گه شی شیعر، له سیسبوون و وه رین نزیک ده خه نه وه، سووک سه رنجدانی ئاستی رۆشنبیری خۆینه ریشه.

مه هاباد قه ره داخی ده لیت :
 قه لا قایمه کانی متمانه هه ره سیان هیئا .

مانگ زمانی نه پزابوو،
 ئەستیره پیی نه گرتبوو. (٢٤)

فیشه کیک چه پکیک دل
 دده له په رچه می تفهنگ. (٢٥)

مه جاز (خوازه) ده رگا له سه ره حه قیقه ده کاته وه، شاعیر
 حه قیقه دیاری ناکات، ئاماژه ی بو ده کات، بویه ئه وه کاری
 شاعیر نییه، سنووری نیوان مانای راسته قینه و مانای مه جازی
 نیوان وشه کان ببه زینیت. شاعیر له پیی په نابردنه بهر
 خوازه وه، خوئی له راسته وخوئی ده پارێزیت، لیکدانه وهی
 خوازه کان، گه رانه وهیه بو راسته خوئی.

شیعری بالا باسی فهلسه فه ناکات، به لکوو خوینه ره ناچاری
 تیرامانی فهلسه فی ده کات و پرسکاری فهله سه فیی له کن
 ده وروژینیت. ئەدو نیس یه کیکه له و شاعیرانه ی، خوینه ره بو
 پرسکاری فهلسه فی کردن، هان ددهات، هه رچه نده شیعره کانی
 خویندنه وهیه کی فهلسه فییه نه ی جیهان نین. (٢٦) ئه و شاعیره ی
 مه به سه ته کانی خوئی شی بکاته وه، وه لامی پرسکاره کانی خوئی
 ددهاته وه، ئه مه هیش وهک سووتاندنی بالی شیعیر وایه.
 جه لاله ددینی روومی (١٢٠٧ _ ١٢٧٢) له شیعره بالا کانی دا،

داوامان لێ دهکات به وردی و قوولێ، سه رنجی ناخی خۆمان
 بدهین، به دواى خودی خۆماندا بگه پێین و هه ولێ ناسینی
 خودی خۆمان بدهین. (پۆبیرت فیلیپس) ی شاعیری هاوچه رخی
 ئەمریکایی ده لێت: (جه لاله ددینی روومی ئەو شاعیره
 نائاساییه، هه ر ئەو پرسیارانه ی ده ورووژاند که ئیمه ئیستا
 ده یانکه یین، به ره و رووی ئەو گرفتانه ده بووه وه که ئیستا به ره و
 رووی ئیمه بوونه ته وه،) ئەوه بۆیه سه دان سال به سه ر مه رگیدا
 تیپه پریوه و شیعه رکهانی هه ر زیندوون.

مه هاباد قه ره داخی ده لێت:

هه موو ئیواره یه ک له قوولایی ئەستیره یه کدا
 خۆم چه شار ده ده م و ده گه م به روحت. (٢٧)

یان:

گیان فراوانیی گه ردوون هه لده مژێ.

یان:

له بانیزه ی شیعه ریکمه وه

ته ماشای گه ردوون ده که م. (٢٨)

شیعه ری عیرفانی به په نابردنه به ر هه ندیک زاراوه ی
 سۆفییانه نایه ته دی، تیروانینی سۆفییانه، شیعه ری سۆفییانه
 به ره م ده هیئت. (زمانی سۆفییانه زمانیکی شیعه رییه، تییدا
 هه موو شتیک له سیمبۆل ده چیت، هه موو شتیک خودی خۆیه تی
 و شتیککی دیکه شیه، وه ک نمونه: دل به ر ده شیئت سه راب، گۆل
 یان خودا بیت. (٢٩)

ئەدونیس دەلیت:
ولاتی من ئەو هەورەیه
کە زادهی هەلمی زەریاچە
هۆنراوێه،

ئیف بۆنفا دەبیزیت:
وشەکانیش وهکو ئاسمان
بێ سەرەتان،
بێ کۆتایی،
کەچی لەناکاو هەموویان
لەناو گۆمییکی بچوو کدا
گەش گەش دیارن.

ئەو دوو شاعیرە بێ ئەوێ دەست بە داوینی وشەگەلی لە
بابەتی: فەنا، زوهد، وهجد، تەجەللا... هە بگرن، بالاترین
وینە شیعری سۆفیانهیان کیشاوه. ئەو دوو شاعیرەیش وهک
محیدینی عەرەبی، سەرقالی ئەوێ ئامارە بۆ ئەو راستییە
بکەن کە (خۆشەویستی ئەو تاقە ئایینەیه، کینه و ناکۆکی لە
نیوان سەراپای خەلکدا ناهێلێت).^(٣٠)

پەخشانه شیعر ... رووباره شیعر
شیعر تەنیا بە بەکارهێنانی زاراوهی نوێ نابێتە شیعر
هاوچەرەخ. شیعر نوێ بت دەشکێنێت، تابوو ناسی و بە گز
واقیعدا دەچیتەوه. لە پرستە شیعری نویدا، وشەکان سەرباز
نین، بۆ پشکنینی بهیانان ریز کرابن، وشەکان بە چاوپۆشین

له سووک تیپوانینی خوینهری دهسته مۆ و هه لچوونی ره خنه گری
له قورپی واقعی باودا چه قیو، سه ما ده کهن، وشه کان له ژیر
باری دژواری کولتووری دیریندا، رهنگی مردوویان لی
نه نیشتووه، زرپ و زیندوون، نانالیین، گۆرانی ده لاین. شیعر
به وه نابیته نوئ، شته کۆنه کان له شیوهی تازه دا بلاینه وه،
ستایشکردنی حیزب، ههر پیداهه لدانی خیل، با به شیعی
ستوونی نه بیت و به په خشانه شیعریش بیت. مه هاباد
قه ره داخی ده لیت:

گلکۆکان ئه و لانکه ئه زه لیاننه

پرن له پۆهی کۆرپه،

لانکه کان ئه و تابووته شکاوانه

پرن له جهسته ی پیر. (۳۱)

یان:

گۆزه ی کاره ساته کان کونن

ئه و ناوه یان

خه لتانی رووداو کردووه. (۳۲)

شیعر ده شیت چه ند جاریک بیخوینینه وه، شیعار به یه ک
جار لی تی ده بین. شیعر ده شیت ههر جاره ی شتیکی نوی
تییدا بدۆزینه وه، شیعار ههر خوی کاویژ ده کاته وه. شیعر
پیویستی به لی پامان و به قوولی تی روانینه، شیعار
سه رنجدانیکی رووکه شی به سه. له روانگهی (پۆلاند بارت) وه،
دوو جۆر دهق هه یه:

Readable

ئەو جۆرە دەقەيە، دواى يەك جار خويندەو، لەبەر چاوى
خوينەر دەكەويّت و جاريكى ديكە ناگەریتەوە لای.

Writeable

خوینەر چه‌ند جارێک ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ لای و هه‌ر جاره‌ی به‌ جوورێکی نوێ ده‌یخوینێته‌وه‌، یان به‌ قه‌ولی ڕۆلاند بارت ده‌بنووسته‌وه‌.^(۳۳)

زمانی شیعی نوئ، دەبیت خوئی له چهوری رهوانبیزی دیـرین پزگار بکات و له ههناوی گهرموگوری ئهـمـپـوـوه سهـرهـهـلـبـدات. به زمانیکی کوٓت و پپوهند کراو، نه باسی ئازادی دهکریٓت و نه شیعی نوٓیش دهـنووسریٓت. ئهـدوونیس دهـلـیـت: (شیعر بو ئازادکردنی مانا، چ پپووستی به کوٓت و زنجیره؟) نوٓیکردنهوه، لاساییکردنهوهی ئهـو شاعیره عهـرهـبانه نییه که لاسایی شهـپـۆله شیعرییهکانی رۆژئاوا دهـکهـنهـوه. تازهگهـری دهـستبهـردان نییه له شیعی ستوونی و کیشی خوـمـاـلی، تازهگهـری به پلهی یهـکهـم، پپوهندیی به روانینی نوٓوه ههیه.

شیعری نوئ، شیعریکه خاویڻ، ته پوټوژی به ره همی
شاعیرانی دیکه ی لئ نه نیشتنوه، باخیکه له گزوگیای زیانه خرو
پاکژ کراوه ته وه و شهیدای گولمه زنانه وه و ناوبانگ په یداکردن
نییه، له رپی سه رکیشی هه رزه کارانه و هاتوها واره وه. شیعری
نوئ، ناسکه وهک په رهی گول، به پیچه وانیه ی رپرهی وی رووباره
مهله دهکات و رووی له شوینه مه ترسیداره کانه، چاره سه ری

ئیدیۆلۆگیانە پەسەند ناکات و لەبەردەم سۆلتانی یەقیندا،
شمشیری گومان هەڵدەکێشێت. مەهاباد قەرەداخی دەلێت:

باران لە دەروازەی دیبەری پۆحدا
دەرۆزە تێکۆکی ئاو دەکات،
ئاگردانی ئامیز
لە تاراوگە دەچێ و
لێوێکان کالبوونەوێ ماچ تۆمار دەکەن.^(٣٤)

کە لەکەبوونی دیمەنەکان یەکیەکە لە پروکارەکانی شیعی
نۆی، بە تاییبەتی لە شیعی بازەیییدا. پەخشەنەشیعی گەلێک
جار پووبارەشیعی و کە دەستی پێ کرد، تا کۆتایی وەستانی بۆ
نییە و هەر خۆری دێت، هەر بۆیە هێندە گۆی بە خالبەندی
نادات. پەخشەنەشیعی کورت و چەرە، بە هیمنی بۆ یەک خۆینەر
دەدوێت، پێویستی بە قیزە نییە و بە شکاندنی سنوورەکانی
نیوان شیعی و پەخشان، ئەو وردەکارییانە بەسەر دەکاتەو کە
پشتگۆی خراون.

پەخشەنەشیعی کێش فەرامۆش ناکات، بەلام کێشە
تەقلیدیەکانیش رەچاو ناکات. کێشی پەخشەنەشیعی وەک
سەمفۆنیا جوړاوجوړە، پشت بە تاقە رستەییەکی موزیکایی
نابەستێت. یەکیەک لە نیشانەکانی پەخشەنەشیعی،
ریتەمەکیەتی، هەر چی ئیقاعی هەبوو شیعی نییە، بەلام هەر
چی شیعی، دەبێت رەزمی هەبێت، هەمیشە دەلێن دیجلە و

فورات، نالین فورات و دیجله، ئایا له بهر ئه وهی دیجله له فورات گرنگتره؟ نا، چونکه وا له سه ر زار خوشتره. شیعیر هه میسه ده بیّت، ئه م یاسا نه گۆره ره چاو بکات. فه رلین ده لیّت: (موزیکی گوته کان، له مانا کانیان گرنگتره،)

شیعیری پووچ

(ئه وی پێی وابیّت به نووسینی قسه ی پووچ و بیمانا، ده قێکی عه به سیانه ده نووسیّت، ئه وه ته نیا تیکستیکی پووچ و بیمانا ده نووسیّت.)⁽³⁰⁾ ساموێل بیکیت قسه ی بیمانای نه کردووه، باسی بیمانایی ژبانی کردووه. (نایلۆن له ئاوریشم تازه تره، به لام ئاوریشم جوانتره. ته نه که له زیڕ نویتره، به لام زیڕ بایه خدارتره.) ده قه پووچ و بیمانا کانی ئه و (شاعیرانه ی) پشتیان کردووه ته خوینهر، له چاو ئاوریشمی شیعیری (نالی) دا نایلۆن و به به راورد له گه لّ زیڕی شیعیری (گۆران) دا، ته نه که ن. ته نیا ئه وانه ده توان ده قی نوێ به ره هه م به یّن که شاره زای ئه ده بی دیڕینن. ئه وی ده سه لاتێ به سه ر زمانیکدا نه شکیت، چۆن ده توانیّت داهینانی تیّدا بکات؟ گۆران که ده قی نوێی به زمانیکی نوێ نووسیوه، به زمانه دیڕینه که یه ده قی مه زنی وهک (تاوێ نه گه را چه رخی موخالیف به حسابم) ی به ره هه م هیناوه که هاوبالای شیعیره هه ره که له گه ته کانی ئه ده بی دیڕینه. ئه وی به ته واوی شاره زای بونیادیکی کۆن نه بیّت، ناتوانیّت نوێی بکاته وه. ئه مه یاسایه و نه ک هه ر زمان و ئه ده ب، هه موو بواریک ده گریته وه. مه هاباد قه ره داخی شیعیری

بیمانا نانوسیت، بهلام هندیك جار دیر یان وشه لهتوپهت دهكات. كه سهعدی یوسف (واقفة) بهم شیوهیه دهنوسیت:

و

ا

ق

ف

ة (٣٦)

مهبهستی ئهوهیه وینهی راوهستان به حهرفهكان بکیشیت، بهلام ئاخۆ مههاباد قهرداخى به چ مهبهستیک وشه

نا

ما

نه

و

ئ، (٣٧) پارچه پارچه دهكات؟

گۆران پیی وابوو، ئهگهر بى دهستکاری شیعره کۆنهکانی بـلاو بکاتهوه، یاریدهی ئهوانه دهـدات كه لیـکۆـلینهـوه لهـسهـر میـژووی ئهـدهـب و گهـشهـکردنی زماـنی کوردی دهـکهـن. (٣٨) بریا گۆرانیش وهکوو والت وایتمان سلّی له جوانترکردنی شیعرهکانی نهکردباوه. شاعیر خۆی بریار دهـدات بۆ زۆربه دهنوسیت یان بۆ ههلبژارده، بهلام پێویسته بۆ خۆینهـر بنووسیت نهک بۆ رهـخـنهـگر. منی خۆینهـر ئهـوهـم به لاوه گرنگه، دهقیکی جوان بخوینمهوه، به چاوپۆشین له میژووی له دایکبوونی. هندیك دهقی گۆران، ههـرچهـنده بوونهـته هۆی سهـرخـستنی ژمارهـی

لاپەرەى دیوانەكەى، بەلام له بایه‌خى هونه‌ریی ئه‌و شاعیره‌ مه‌زنه‌یان دابه‌زاندوو. ده‌شیت (مه‌هاباد قه‌ره‌داخى) یش وه‌ك گه‌لیك شاعیری دیکه‌ى كورد، له‌ژیر کاریگه‌رییه‌تیی ئه‌و تیژه‌ى (گۆران) دا بووبیت، ئه‌گه‌ر نا زۆر له‌ شیعه‌ره‌کانی سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی فه‌رامۆش ده‌کرد، یان سه‌رله‌نوێ ده‌ینووسینه‌وه‌.

چونكه‌ بارانى شیعرى مه‌هاباد قه‌ره‌داخى كه‌ داىكرد دره‌نگ خۆش ده‌كاته‌وه‌، بۆیه‌ هه‌ندیک جار خۆى دووباره‌ ده‌كاته‌وه‌. له‌ شیعرى (كارپته‌) دا ده‌لیت: (فرمیسكى قه‌ترانى به‌ نیگامدا داده‌چۆرا، گوتم په‌نگه‌ گلینه‌م بى، هه‌لبوه‌رى. ل ١٧٩ ی پانوړاما) له‌ شیعرى (سێ نزا) یشدا كه‌ هاوتا ئه‌سعه‌د كردووێه به‌ گۆرانى، ده‌بیژیت: (نه‌ك هه‌ر ئه‌شك، هه‌ردوو گلینه‌ى چاویشت هه‌لدوه‌رى. ل ١٧٨ ی پانوړاما) له‌ شیعرى شاخ کیلگه‌ى گه‌نمه‌شامیه‌دا ده‌لیت: بروسكه‌ فلاشه‌ و ئاسمان وینه‌ى ئه‌م هه‌نگاه‌ كوچه‌ره‌ ده‌گرئ. (ل ٥٤) له‌ چیرۆكى (كوچ) یشدا هه‌مان وینه‌ى شیعرى دووباره‌ ده‌كاته‌وه‌. (بروسكه‌ فلاشه‌ و خوا وینه‌ى ئه‌م مه‌رگه‌ساته‌ ده‌گرئ. ل ٣٧) یان: (گه‌ردوون وه‌ك ده‌سمال له‌ گه‌ردنمه‌وه‌ ده‌ئالینم. ل ٧٣ ی میدالیا) له‌ شیعرى (عیشقى ئاگر) یشدا ده‌لیت: (ئاسمان ده‌سماله‌ شینه‌كه‌ى كوڵى منه‌). یان: (شه‌قام بۆینباخى په‌شى پرسه‌یه‌ و له‌ ملی زه‌ویدایه‌. ل ٥٥ ی شاخ کیلگه‌ى گه‌نمه‌شامیه‌). له‌ ل ٩٨ ی (میدالیا) یشدا ده‌نووسیت: (یه‌ك جاده‌ى دریز وه‌ك بۆینباخى پرسه‌، زه‌وى ده‌به‌ستیته‌وه‌). له‌ ل ٧١ ی میدالیادا ده‌لیت: (دیواره‌کانى متمانه‌

پووخواون،) له شیعرى (زهردهشت)یشدا دهنووسیت: (قهلا
قایمهکانى متمانە هەرەسیان هیئا.)

گرنگ ئەوه نییه چەند دهنووسین، ئەوه گرنگه چى
دهنووسین. ئەوه چلوناىهتییه، جیپییى خووى دهکاتهوه و
کاریگهريیهتى جى دههیلايت. (زریان)ى ئەنوه قادر جاف و
(گهردهلولى سپى)ى لهتيف ههلمهت، دوو کوومهله شیعرى وهک
قهواره بچووکن، بهلام له دنیای شیعرى نووى کوردیدا، دوو
ولاتی بهرین و دلگیر و ئاوهدانن.

پهیکەر، مههممههه بهنیس گوتهنى: (یهکیکه له رهگهزه
گرنگهکانى شیعر و ئهرکی ئەوهیه، دهقهکه کو بکاتهوه و بوار
نهات بلو ببیتتهوه و له دهست دهر بچیت.) کهم و پوخت ئەو
یاسایهیه که شاعیر دهبیت ههمیشه دهستی ریزی بو به
سینگهوه بگریت. له ولاتی شیعرى مههاباد قهره داخیدا، ئالای
چری ههندیكجار، گهلێک بلند و شهکاویه: (پووبارم گری دا،
وهک فهقیانهیهکی نهینی تیا ههشار دراو. ل ۲۹ى شاخ کیلگه
۱۰). یان: (پردیک دوو کهنارى زیز ئاشت دهکاتهوه. ل ۱۹ى
میدالیا). یان: (پوحم چالوگه ی بارانى تیشکه. ل ۳۹ى شاخ..)

شیعر و چیرۆک:

کارلۆس فۆینتس دهلیت: (پۆمان ئەو پووداوانه دهگیریتتهوه
که میژوو فهرامۆشیان دهکات.) مههاباد قهره داخی چیرۆکیش
دهنووسیت، گرنگترین کارى ئەو لهو بوارهدا، دهقی (کوچ)ه که

چیرۆکیکی درێژ یان پۆمانیکی کورتە. پووداوەکانی کۆچ زنجیرەیی لە سەرەتاوە بۆ کۆتایی چنراون و ھەندیک جاریش گیرەرەو ھە بۆ رابردوو دەگەرێتەو ھە. بابەتی کۆچ، کۆرەو ھەکی بەھاری ١٩٩١ی باشووری کوردستانە، بەسەرھاتەکان ئاوێتەکردنێکی ھونەرییانە و واقیع و خەیاڵن، ھەرچەندە واقیع بەشی شیری پێ دەبرێت.

مەھاباد قەرەداخی کە خۆی لە کۆرەو ھەدا بەشدار بوو، کارەکتەری سەرەکیی چیرۆکەکیە و باس باسی خۆیەتی، بەلام ئەو ھە پەچاو کردوو کە چیرۆک دەگیرێتەو ھە، راپۆرت نانوسیت، بۆیە شاعیرانە فانتازیای ھەگەر خستوو ھە. پیکاسۆ دەلیت: (من وینە سەرشت ناکیشم، سوود لە سەرشت ھەردەگرم. جیھان بەو شیوێ ناخەمە روو ھەک دەبینم، وای نیشان دەدەم ھەک بیرێ لێ دەکەمەو ھە.) (مەھاباد قەرەداخی)یش لەو پوانگەییەو وینە پووداو ھەکی کیشاو و ژینامە قارەمانی چیرۆکەکی گیراو ھەو ھە. یەکیک لە لایەنە گەشەکانی چیرۆکە ھەو ھە، خوینەر ھەست دەکات، نووسەری چیرۆکە ھە ژنە، بە تاییەتی لەویدا کە ھەسی سەرەکی کۆچ، ئامیزی پر سۆزی بۆ منداڵیکی بیکەس دەکاتە بێشکە، یان کە دایکە ھە سەردانی کچە زیندانییەکی دەکات.

ھەرچەندە ئەو دیوارە بلندانی ژانرە ئەدەبیەکانیان لە یەکتەری دابریبوو، ھەرەسیان ھیناو و پەرگوریشە و لقوپۆپی شیعەر و پەخشان تیکەلی یەکدی بوون، بەلام ھیشتا ھەر ژانرە و

سنووری خۆی، با به تهلی دپکاویش دیاری نهکرا بییت، ههیه. گۆته دهیگوت: (شاعیری راستهقینه چیرۆکنوو سیکی گهورهیه.)^(۳۹) لایه نیکی جوانی دیکه ی کوچ، ده برپین و وینه ی شیعریه که ناوبه ناو پرووی دهقه که زیتر دهگه شیینه وه. (دهنگی به سۆزی پزگار، ده تگوت بییشه کی پۆحه شه که ته که ته. ل ۲۸) یان: (ههنگاه کانت ته قه ل ته قه ل ریگه که ی ده دووری. ل ۵۷) یان: (داره کان لقی به فریان گرتووه. ل ۸۸)

شيله و ههنگوین:

دریدا: دووباره بوونه وهی دهق، کریستیقا: به ره مهینانه وهی دهق، فوکۆ: ده سه لات ی ئه رشیف، باختین: دیالۆگ، هارۆلد بلوم: ده سه لات ی شاعیری دیرین به سه ر شاعیری نویوه و (بارت) یش: باسی ئه وه ی ده کرد، نووسه ر خودی خۆی نانوو سیته وه، نووسراوه دیرینه کان تی که ل ده کات و سه ره له نو ی دایانده پیریتیه وه.^(۴۰) هه ژار که زه حمه ته هیه شاعیری کی کورد، هینده ی وی دژی ژن بووبییت، له م بواره دا قسه یه کی جوانی کردووه: (شاعیر ده بییت وه ک می شه ههنگوین وابییت، شيله له گولان هه لمزیت و له پاش ده ستکاری کردنیکی وه ستایانه، به شکلی ههنگوین هیقی بکاته وه،)^(۴۱)

من و هه ور

بۆ ئه شکی قه تیسما و ده گرین
بۆ بارانی خنکاو ده گرین،
بۆ زه ریای شه پۆل دزرا و

بۆ دارستانی لق و ڕهگ
سووتاو و راگوێزراو دهگرین. (٤٢)

مه هاباد قه ره داخی سیبه ری دره ختی شاعیرانی کوردی جی
هیشتوو و له ههولێ پۆنانی ته لاری شیعی خۆیدا یه. ئه و بۆ
گۆپینی خودی خۆی و ئه و ی دیکه، دهستی داوه ته چه کی
نووسین، ده یه و ئیت خۆی و ئه و ی دی، جاکتر و پێوه ندییه کان
گه رمتر و ژیان جوانتر بکات. ئایا شیعر ئه و ئه رکانه ی پێ
جیبه جی ده کریت؟ شیعر ناتوانیت جیهان بگۆریت، به لام
ده توانیت وا بکات، ئینسان پته و تر خۆی له به رده م
دژوارییه کاندرا بگریت. ئایا شاعیر ده توانیت چاو له و
کاره ساتانه بپۆشیت که یه خه ی مرقایه تی ده گرن؟ لای
مه هاباد قه ره داخی کۆره وه که ده یته هه و ئینی رۆمانیکی کورت
و له سه رچاوه ی ژانی ئه نفالیشه وه، شیعیکی درێژ (شاخ
کیلگی گه نمه شامیه) هه لده قولیت.

که نیشک ده بوو به په پوله و
کۆر چۆله که و
بارانی لم ده یخنکندن. (٤٣)

سه رگۆن پۆلس ده ئیت: (ئه و میوانه ی بی شمشیر هاته
ماله که م، که رۆیشت سه رمی له گه ل خۆی برد). مه هاباد
قه رداخییش به زمانیکی هیمنی وه ک خۆره ی کانی نه ک هازه ی
چه م، چیرۆکی ئه نفال ده گێریته وه. شیعی مه هاباد قه ره داخی

به دوو شابال دهفپیت، یاخییوون و بهره‌نگاربوونه‌وه، ئاخر
شیعریش شیوهیه‌که له شیوه‌کانی بهره‌نگاربوونه‌وه و
هه‌ل‌دانیکه بو یاخییوون له مردن، ئه‌وه نییه شیعری جوان،
هه‌ل‌وێ نه‌میری که‌ویی ده‌کات؟

سه‌رچاوه و په‌روایز:

- ١) خالدة سعید، المرأة، التحرر، الإبداع، ص ٩٠ دار توبقال ١٩٩١ الدار البيضاء.
 - ٢) هنری میلر، رامبو و زمن القتلة، ترجمه: سعدي يوسف، ص ٩٨ بيروت ١٩٧٩
 - 3) Claes Entzenberg & Cecilia Hansson, Modern litteraturteori fran rysk formalism till dekonstruktion, Del 2 s. 232 & 241 andra upplagen 1997 Lund.
 - ٤) نه‌جیبه ئه‌حمه‌د، به‌ه‌اره‌ گریان، ل ١٨ ئینتیشاراتی ناجی، بانه.
 - ٥) دل‌سۆز همه، له کۆتاییدا بیرم که‌وته‌وه، ل ٥٠ سوید ١٩٩٦
 - ٦) شیرین ک. گه‌لاویژی نوێ، ل ٧. ژ ٧ حوزه‌یرانی ١٩٩٨ سلیمانی.
 - ٧) مه‌هاباد قه‌ره‌داخی، شاخ کیلگه‌ی گه‌نمه‌شامیه‌ی ل ١٧ ستۆکه‌هۆلم ١٩٩٤
 - ٨) مه‌هاباد قه‌ره‌داخی، پانۆراما ل ١٦٩ سوید ١٩٩٣
 - 9) Claes Entzenberg & Cecilia Hansson, Modern litteraturteori fran rysk formalism till dekonstruktion, Del 2 s. 227 andra upplagen 1997 Lund.
 - ١٠) مه‌هاباد قه‌ره‌داخی، میدالیا، ل ٦٣ په‌خشخانه‌ی نه‌ورۆز، ستۆکه‌هۆلم.
 - ١١) سه‌رچاوه‌ی سییه‌م، ل ٢٤٣ و ٢٤٤
 - ١٢) ل ٤٧ پانۆراما.
 - ١٣) و ١٤) ل ٢٤٩ و ٢٧٨ سه‌رچاوه‌ی سییه‌م.
 - ١٥) ل ٩٣ سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م.
 - ١٦) محمد الجود، مفهوم القمع عند فروید و مارکوز ص ٣٠ دار محمد علی ١٩٩٤
- صفاقس.

(١٧) شيرزاد حه‌سه‌ن، گه‌ره‌كى داهۆله‌كان ١٩٩٧ سلیمانی.

(18) En Poesi Antologi (1979 _ 1989) s. 5 Tago Forlag, Attio Tal 1990 Stockholm.

(١٩) أسیمة درویش، تحریر المعنی، فصول، ص ٣١١ خریف ١٩٩٧ القاهرة.

(٢٠) كه ئه‌دونیس ده‌لیت: (لا شمیم ولا نجد). ره‌نگه‌ سوودی له‌م به‌یته‌ دیرینه‌ وه‌رگرتبیت:

تمتع من شمیم عرار نجد

فما بعد العشیة من عرار

كه‌چى هه‌ندرين كردوویه‌ به‌: (نه‌ بوئی، نه‌ فرياه‌گوزاری). رامان، ژ ١٥ ل ١٠٨
ئه‌یلوولی ١٩٩٧ هه‌ولیر.

(٢١) و (٢٢) ل ١٨ و ل ٣٣ شاخ کینگه‌ی...

(٢٣) د. محمد مفتاح، تحليل الخطاب الشعري، ص ٨٣ ط ٢ بیروت ١٩٨٦

(٢٤) ل ٤٠ شاخ ..

(٢٥) ل ١٧ میدالیا

(٢٦) عادل ظاهر، قراءة فلسفية ل(الكتاب) ص ٢٨٧ فصول خریف ١٩٩٧ القاهرة.

(٢٧) ل ٨٨ شاخ ..

(٢٨) ل ٧٣ میدالیا.

(٢٩) أدونيس، الصوفية و السريالية، ص ٢٣ ط ٢ دار الساقی ١٩٩٥ لندن.

(٣٠) هادی العلوي، مدارات صوفية، ص ١٦١ دار المدى ١٩٩٧ دمشق.

(٣١) و (٣٢) ل ٤٧ و ل ٧١ میدالیا.

(٣٣) د. عبدالعزيز حمودة، المرايا المحدبة، ص ٣٣٥ عالم المعرفة ١٩٩٨ الكويت.

(٣٤) ل ١١ میدالیا.

(٣٥) ص ٣٩ المرايا المحدبة.

(٣٦) سعدی يوسف، الاعمال الكاملة، مجلد ٣ ص ٣٣٤ دار المدى ١٩٩٥ دمشق.

(٣٧) ل ١٥ شاخ ..

پراوه ئهستیره

مرواری ته مه نم ده دزی،
 بو کئی ده که ی به ملوانکه؟
 کئی وه کوو من
 کلی جهسته ی سووتاوی خو،
 نم نم ده کاته چاوانت؟
 له تیف هه لمهت لهو پيشه کیه دا که بو کوشیعی: (که
 ته مه نم ئه بی به با) ی (په ری شیخ سالح) ی نووسیوه، ده لیت:
 (په ری به خو پسک شاعیره، ده زانی چو به وشه تابلو گه لیکی
 شیعی بکیشیت. زمانه شیعییه که ی، گهرموگوپه، روون و
 رهوانه، زمانی مندالییه تی شیعره و بواری بو ناوه پوک
 ده ره خسینی، شیواز بو خو دیاری بکات.)^(۱)
 د. عارف حیتو که خویندنه وه یه کی ده روونی و جفاکی بو
 هونراوه ی (ئاسمان دووره) ی په ری شیخ سالح کردووه، بایه خی
 بهو دووانه هاودژانه داوه که به ردی بناغه ی ته لاری شیعره که
 بی که ده هین، وهک: سه ره تا و کوتایی، هه بوون و نه بوون، یان:
 خودی شاعیر و جفاک. ئه وهیشی به لاوه گرنه بووه، ره مزه کان
 لی که بداته وه و باسی لهو بیهووده یی و بیزارییه ش کردووه که
 به ئه تموسفیری شیعره که وه دیارن.)^(۲)
 مانگ مندالی که ناتوانی گورانی بلی،
 نیمه ناگه یه مالی مانگ.

من هز دهكهم تێكه‌لت بم،
خه‌ونه‌كانم پارچه پارچه هه‌لواسراون
به ته‌نافی سه‌رسوپماندا.

تێزه‌كه‌ی فۆكۆ یاما كه‌ باس له به‌ كۆتایی گه‌ییشتنی دیرۆك
ده‌كات، مشتومڕێکی زۆری لێ كه‌وته‌وه، ره‌نگه‌ ناودێرکردنی
په‌خشانه‌شیریش به‌ كۆتاییی شیر و بانگه‌شه‌کردن بو‌ ئه‌وه‌ی
ئیدی شیر فۆرمی دیکه به‌ خۆیه‌وه نابینیت، گوتوبیزێکی زۆری
به‌ دوا‌دا بی‌ت، هه‌یج نه‌بی‌ت له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه كه‌
(په‌خشانه‌شیر زیترومان ده‌رووژینیت وه‌ك له‌وه‌ی له‌ هه‌ولێ
جیگیرکردنی یه‌قیندا بی‌ت و زاده‌ی نیگه‌رانی و دل‌ه‌پاوكییه‌ و
كۆششیكه‌ بو‌ رامان، ئه‌زموونگه‌ری و یاخیبوون هانمان
ده‌دا،) ⁽³⁾ بۆیه‌ ره‌نگه‌ شیریش، كه‌ پێوه‌ندییه‌کی پته‌وی به‌
فه‌لسه‌فه‌وه‌ هه‌یه، نه‌ سه‌ره‌تای هه‌بی‌ت، نه‌ كۆتایی. (په‌ری شیخ
سالح) یش كه‌ ئه‌م باسه‌ ته‌رخانه‌ بو‌ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئه‌زموونی
شیر له‌ كن ئه‌و، ده‌لی‌ت:

هه‌یج شتێك سه‌ره‌تای نییه‌،
هه‌یج شتێك كۆتایی نییه‌.

ئه‌وه‌ گه‌رانه‌ به‌ دووی فۆرم و ته‌كنیکی تازه‌دا، توانای
ئه‌وه‌مان پێ ده‌به‌خشیت تا په‌خنه‌ له‌ خۆمان بگرین، خۆمان جی
به‌ی‌لین و گه‌شه‌ بکه‌ین. بپرواهینان به‌وه‌ی واقیع به‌رده‌وام له‌
گۆراندايه، به‌ره‌و نووسینی ده‌قی‌کمان ده‌بات كه‌ كۆتایییه‌كه‌ی
به‌ پووی چه‌ندان لێ‌كدانه‌وه‌دا کراوه‌ بی‌ت. شیر قوول زاده‌ی
ته‌مومژ نییه‌، به‌ره‌می کورتب‌ری، زمانی چ‌ر و پوونیه‌ له‌
ده‌رب‌ریندا، ده‌شی‌ت رامان و ئه‌ندیشه‌ی شاعیر له‌ هی

فهيله سووف بچن، وهلئ شاعير بو گه ياندني له دنيا وردبوونه وهگاني خوئ، هانا بو زمانئكي ئالوز نابات، به زمانئك دهنووسئت، پروون وهك ئاوي كاني، قوول وهك زهريا. (كه مردن دئت، له ورچئكي برسي دهچئت.) ئهو وئنه شيعرييه هي ژنه شاعيري ئه مريكايي، (ماري ئوليقره)، وهك چوون پروونه، ههر وايش قوول. شيعر نه پئويستي به هات و هاوارة، نه هيچ حهوجهي به تهمومژه، پهپولهيهكه به ئاشكرا، بهلام بئدهنگ دهسووتئت، گهلايهكه به بهر چاوي ههمومانهوه، به ئهسپايي دهوهرئت، مومئكه دهگرئت و هيدي هيدي خاموش دهبيت، ژنيكي تهنيابه، شهوان بئدهنگ دهگري. تهنيايي گورانييهكي خههگينه لهسه زاري زوربهه شيعرهگاني پهري شيخ سالحه:

هاورپكه خهريكه بروات،

دهترسم تهنيايي بمخوات.

مالئ تهنيابيم پرووباري بهفر

دلئ عاشقم شهپولئ ئاگر.

من حهز دهكهه

به يهك ههنگاو تئكهلت بم.

دوو دهست پهيكهري تهنيابييان شكاند.

ئهو شاعيرانه جيگهي سهرنج دهبن كه لهگهل نوئكردنهوهي فورمي شيعردا، زمانئكي تازهي گونجاوئش دههئنه ئاراهه. ئهو شاعيرانه كه به مهبهستي داهئنانئ فورمي نوئ، فورمي كوون تئكدهشكينن، سووك سهرنجي فورمه كوونهكه نادهن، له جيئ ميژووئي خوئدا دايدهنئن، تهواو وهك چوون له پهئزهءا، پلهي دووهم، پلهي يهكهه رهت ناكاتهوه.⁽⁴⁾ پهري شيخ سالح

توانیوییه تی له چه‌ند وشه‌یه‌کی که‌م، به زمانیکی نوئ، به
کۆمه‌کی خه‌یالیکی داگیرساو، وینه‌یه‌ک بکیشیت که هه‌م کۆتری
سه‌رنجمان له قه‌فه‌زی خۆیدا به‌ند ده‌کات و هه‌م بۆ به‌رزفرین
هانمان ده‌دات:

ده‌مه‌وئ له تالی پرچم

تۆرئ بچنم،

شه‌وانه له گۆلی واندا

ده‌یان ئه‌ستیره‌ی پئی بگرم.

خوینه‌ری وریا ئه‌و شاعیرانه په‌سه‌ند ده‌کات که ئازایانه
ده‌ست بۆ زمان ده‌به‌ن و سل له سه‌رکیشی ناکه‌نه‌وه، ئه‌وانه‌ی
خه‌ونی یاخیوونیان هه‌یه، بویری پۆحی کردوون به هیلانه،
ئه‌وانه نه له شمشیری گونا ده‌ترسن، نه له ئاگری هه‌رام، که
وا ده‌لیم، بیر له (قینۆس فایه‌ق) یش ده‌که‌مه‌وه که بویرانه زمان
وه‌گه‌ر ده‌خات، وه‌ک نموونه، ئه‌وه‌تا ده‌لێت: (ده‌ستت بئالینه له
گه‌ردنم! با وه‌بیرم بیته‌وه که ژنم).^(٥)

شه‌یدای شیعی ئه‌و ژنه شاعیرانه‌م که کۆیله‌ی ده‌ستی
دۆگما نین، ئه‌وانه‌ی به به‌رده‌م چاوی زه‌قی شته به ناو
جیگیره‌کانه‌وه، (ئاخر هیچ شتیک جیگیر نییه، هه‌موو شتیک
وه‌ک شیعر له گۆراندایه)، خه‌تی سوور ده‌به‌زینن، ئاخر خه‌تی
سوور و شتی جیگیر زاده‌ی عه‌قلی پیاوی سته‌مکارن. ئه‌و
ژنه‌شاعیره‌ی مل بۆ هیللی سوور و شتی جیگیر که‌چ بکات، نه
ئازاد ده‌بی‌ت و نه چاوه‌پوانیی سه‌رکیشی لی ده‌کریت. شه‌و که
سیمبۆله بۆ دنیا‌یه‌کی تاریک، ره‌ش که په‌مزه بۆ شه‌وانی
نووته‌ک، پانتاییه‌کی به‌رینیان له ولاتی شیعی په‌ری شیخ

سالح داگیر کردوو و مانای تازهی پی بهخشیون و وینهی نویی
 لی بهرههم هینان:
 بو شه و مهگه پین
 کردوو مه به پرچی خوم،
 شه و وه کوو به فریکی رهش
 به سه ره گهردووندا دهباری.
 نیواران په نه ره کهم
 ته نووره و بلووزیکی رهش له به ره ده کات.
 شه و وه ک ئاویکی لی و خور
 ده رژیته نیو ژیان هه.

وه ک چو ئه گه ره ناوی که سیشی پیوه نه بیت که دهقی
 شاعیریکی داهینه ره ده خوینینه وه، شاعیره که ده ناسینه وه، من
 وای بو ده چم ته واه و هه، ههقه هه ره که تیگستی ژنیکی
 شاعیرمان خوینده وه، بگهینه ئه وه نه جامه ی شاعیره که ی ژنه
 نه ک پیاو. که له شاعیر ده ره وایشته ی کومه لگه یه کی نیرسالاره،
 رهنگه هه ره ئه وه ده برپینه بهس بیت بو ئه وه ی ژنان به زمانیکی
 ژنه بنووسن نه ک به زمانی باوی نیرانه. که شاعر له کووت و
 پیوه نه ئازاد بوو، ئینجا شاعیری ژن سه ره ی هه لدا، ئاخر (ئه وه)
 شاعیره ی که به موو له کیش و سه روا لا نادات، هه ره له
 رویشتنی سه رباز ده چیت له کاتی مه شقدا^(٢) و فورمیک نییه
 ژن هانای بو ببات. تا شاعر ئازاد نه بوو، نه فارس، ژنه شاعیری
 داهینه ره ی له چه شنی فره ووه فره ووه خزادیا نه بوو، نه عه ره ب
 خاوه نی غاده ئه له سه ممان بوو، نه کوردیش (که ژال ئه حمه د،
 دلسوز حه مه، نیگار نادر، که ژال ئیبراهیم خدر و پوژ

ههله بجهیی ای شک ده برد. سوپاس بۆ په خشانه شیعر که وای کرد، دنیای پرشنگذاری ناوه وهی ژنان ببینین، ئاخر شیعیری ستوونی که زادهی کولتووری بابسالاری بوو، که له قامووسیکه وه سه رچاوهی ده گرت، پیاو دایهینابوو، جیی خهم و خولیاکانی ژنانی تیدا نه ده بووه وه.

فرمیسم وهک گه لای یادگار ده وه ری،
پرچم له بهر چۆراوگهی چه زتا ته ر بووه.
پرچی من و دهستی تو گفتوگو ده که ن،
له ژیر ساباتى باراندا
دهست و په نهجی تیکئالومان
چه نه ده جوان بوون!

پهری شیخ سالح وهک ئه وینداریکی بویر و ئازاد ده په یقیت و بئ سکرده نه وه، خولیاکانی خوئی له وینهی شیعریدا به رجهسته ده کات: (فرمیسم وهک گه لای یادگار ده وه ری)، ئه گه ر گوتبای وهک گه لای دار، پیم وایه ئه و رسته یه، به های هونه ریی خوئی له دهست ده دا. بۆ ئه وهی به ره همیکی مه زن بنووسین، پیاویسته عاشقیکی گه وره یش بین، ئاخو گۆته ئه گه ر عاشقیکی مه زن نه بووایه، (ئازاره کانی قارته ری پئی ده نووسرا؟ ئه و شاکاره ی، ئه ده بی له قوناغی کلاسیکه وه بۆ رۆمانتیک گویزایه وه. ژان ژینی ده یگوت: (تا له روانگهی ئیوه وه، گونا هبارتریم، له ناخی خۆمدا وا ههست ده که م ئازادترم.) ئه و بۆیه وهک داهینه ر ناوی چوو ئیو میژووی ئه ده به وه، چونکه لاسایی که سی نه کرده وه، له هه موو شتی کدا جیاواز بوو له وانی دیکه.^(٧)

ئیواره یه

پێکێکی سەر بهرمالی تۆم.

دهرۆم له نێو ئاوینهدا

دهگهڕیم بۆ مندالیی خۆم.

له دهقی (په‌ری شیخ سالح)دا، پسته‌ی شیعرى، جیگه‌ی
 دێره‌شیعرى (به‌یت) گرتوووه‌ته‌وه، له‌ پسته‌ شیعریه‌کانیدا،
 وابه‌سته‌ی مانا ده‌بی‌ت نه‌ک کیش، به‌ چاوپۆشین له‌ کورتى یان
 درێژى پسته‌ شیعریه‌کان، گه‌له‌ک جار خودى خۆى تیکه‌ل به‌
 رووداو نابێت و هه‌ر ده‌لییت له‌ چاوى کامی‌راوه‌ سه‌یرى واقیع
 ده‌کات. زۆر له‌ ده‌قه‌کانى ره‌گه‌زنامه‌ی دوو ولاتیان هه‌یه، ولاتی
 شیعر و ولاتی په‌خشان، جاریک له‌ چیرۆک ده‌چن و جاریکی
 دیکه‌ له‌ رووداووه‌ نزیک‌ترن و یان بابه‌تیک به‌سه‌ر ده‌که‌نه‌وه
 که‌ لاقیکی له‌ دنیاى ئه‌ده‌بایه‌ و لاقه‌که‌ی دیکه‌ی سه‌ر به‌
 دنیاى فیکره‌. په‌ری شیعر به‌ زمانیکی هه‌م‌ن و کپ ده‌نووسیت،
 زمانیک که‌لکی ئه‌وه‌ی پێوه‌ نییه، له‌ بل‌نگۆیه‌که‌وه‌ ئاراسته‌ی
 جه‌ماوه‌ر بکری‌ت، بۆ ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌دات، به‌ بێ‌ده‌نگی
 بخوینری‌ته‌وه‌ و گوێی دل‌ی بۆ پادیرین. شیعره‌کانی هه‌لگری
 په‌یامیکی پروکه‌شی سۆزداری نین، زی‌تر مونا‌جاتی ده‌روون،
 وه‌ک له‌وه‌ی ک‌رووزانه‌وه‌ی جه‌سته‌ بن. چونکه‌ کیشه‌کان له‌ ناخى
 شاعیردا پرو ده‌ده‌ن، زمان نه‌رم و نیانه‌ نه‌ک زه‌ر، زمان له‌به‌ری
 وروژاندنى ئاره‌زوو، خه‌ریکی دواندى خوده‌.

ژنێ خۆی له‌ ته‌موم‌ژى یادگار هه‌لکیشاوه‌،

ژنێ تاله‌ قه‌زه‌کانی له‌سه‌ر شانت جێ ماوه‌.

ژنان بۆچی شیعر ده‌نووسن؟ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌بوونی خۆیان وه‌ک

ئینسانیک به‌سه‌لمینن، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خۆیاندا ئاشت ببنه‌وه‌ و

تهبا بن، بۆ ئەوەی خودی خۆیان بەسەر بکەنەو و سەرلەنوئ
 دایپرژنەو، بۆ ئەوەی بە گژ ترسدا بچنەو و هاوسەنگیان
 رابگرن، بۆ ئەوەی کۆرپەیی خۆزگە بەدینە هاتووکانیان
 بلاوینەو، بۆ ئەوەی بوار نەدەن، سووک سەرنجی ژنیەتیان
 بدریت، بۆ ئەوەی بلین: ژنبوون، سەرچاوەی بەهیزییە نەک
 لاوازی، بۆ ئەوەی خۆیان پیناسەیی خۆیان بکەن، نەک نیڕ
 پیناسەیان بکات، بۆ ئەوەی وەک دوریس لیسینگ بلین: (ئەو
 کۆمەلگەییە پەروشی ژنی تیدا باش نەبیت، کۆمەلگەییەکی
 دروست نییە).

مەلیکم ئاسمان جیی خۆشەوێستیمە.

بەشیکم بەفرە و بەشیکم ئاگر

دەتویمەو دەبم بە فرمیسک و شیعر.

جیهان هەر هەمووی نوستوو،

تەنیا چاوانی من و تو

جۆلانیان هەلخستوو.

ئانا ئەخماتوفا دەبیژیت: (ئەو من بووم، ژانم فیۆری
 پەیفین کرد.) دەقی ژانە کامەییە؟ ئەو دەقییە، بایەخ بە
 خەمی مێیینە دەدات، ئەو خەمی جیی بایەخی نیڕ نییە،
 تیکستی ژانە تیکستیکە، جی بە کولتووری نیڕسالاری لەق
 دەکات، دەقیە خۆینەر بۆ بەرەنگاربوونەو بایسسالاری هان
 دەدات و چارشۆو لەسەر پووخساری گەمە دزیوکانی نیڕ
 هەلەداتەو و پاستگۆیانە و ئازادانە هەست و ناخی می
 دەرەبڕیت و خەم و خولیاکانی ژن دەخاتە پوو. (۸) پیم وایە،

برینی ناخی مێ، تهنیا له دهقی ژنان خۆياندا وهک خۆی، وێنه دهکێشريت و بروام بهوه ههيه نووسيني تێکستگهليک که زادهی خه می راسته قينه ی مێ بن، پێوهندی به رابوونی ژنانه وه ههيه. چونکه به دريژايی ميژوو، ژن پهراويزخراو بووه، بۆيه تهنيا ژنان خۆيان دهتوانن، خه مهکانيان بهيڤنه گۆ. جيگه ی برپوا نيه، پياوان تهواو وهک قيرجينيا ولف له خه می ژندا بن. ئاخۆ به شاعيريکی پياو دهکريت، تهواو وهک گابريلا ميسترال، ههستی تامه زرویی بو دايکايهتی له شيعردا جي بکاتهوه؟ ئاخۆ ئهگهر سيمۆن دی بۆقوار نهبا، پياويک پهيدا دهبوو، کتیبیکی وهک (رهگهزهکهی دیکه) بنوسييت؟

شهوی پيشوو

خۆم لهناو ئاوینهکهدا له بیر چوو.

له روانگهی (کانت)هوه، (ئهدهب زادهی بهگه پخستنی خهيا له و ئهرکی ئهوهيه، چيژ و خۆشی به خوينهر ببهخشييت.) کهواته نهک ههر پيوهنديی به ئيريان ميوه نيه، تهنا ته پيوهنديی بهم يان بهو نهته وهيشه وه نيه و پرووی ده می له خه لکی هه موو دنيايه و زمانیکه هه موو کهسيکی سهر گوی زهوی لی تیده گات. بۆچوونیکی وه ها ههيه که قيرجينيا ولف چونکه باوکیکی دلره قی هه بووه، له لايه ن زبرايه کيه وه پهلامار دراوه و له خويندنای بالایش بييش کراوه، بۆيه جاري شهري دژ به نيړی داوه و ئهدهبی بۆيه کلايیکردنه وهی ئه شه ره تهرخان کردوه.

دلم تهرمی دهیان عاشقی تیدایه،
یادهکانم له تابووتی مییه تیمدا رادهخهم.
ئه‌ی خۆر
که‌ی تیشکی خۆت و قژی من،
ده‌هۆنیته‌وه؟

ژنان ههن، وای بۆ ده‌چن، نیوزه‌دکردنی به‌ره‌همیان به
ئه‌ده‌بی ژنانه، سووک سه‌رنجدانی ئه‌ده‌به‌که‌یانه و پێیان وایه،
یه‌ک جوړ ئه‌ده‌ب هه‌یه، که ئه‌ده‌بی ئینسانیه، وه‌لی
ژنانه‌بوونی ئه‌ده‌ب، هه‌یچ له ئینسانییوونی که‌م ناکاته‌وه، وه‌ک
چۆن ئه‌ده‌بی ره‌شپێستان هه‌یه و ئه‌ده‌بیکی ئینسانیی بالایشه.
سه‌لما لا‌گه‌رلوێف، پێرل باک، گابریلا میسترال، نادین
گاردیمیر، فیسوفا شیمبوروسکا، تۆنی مۆریسون، ئیلفریده
ژی‌لینیک و دۆریس لی‌سینگ که‌ نۆبلیان له ئه‌ده‌بدا وه‌رگرتووه،
به‌لگه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ ئه‌ده‌به‌ ژنانه‌یه‌ی نووسیویانه،
ئه‌ده‌بیکی بالای ئینسانیش بووه.

ئه‌ده‌بی ژنان پێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داده‌گری‌ت که ئینسان چ نی‌ر
بی‌ت، چ می، هه‌مان به‌ها و هه‌مان مافی هه‌یه و ئه‌وه‌ تی‌زه‌ ره‌ت
ده‌کاته‌وه‌ که‌ گوایه‌ ژن زی‌تر سو‌ز به‌گه‌ر ده‌خات و پیاویش
عه‌قل. ئه‌ده‌بی ژنان جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ تی‌زه‌ی جو‌ن ستیوارت
میل ده‌کاته‌وه‌ که‌ ده‌یگوت: سووک سه‌رنجدانی ژن، به‌فیرۆدانی
توانای نی‌وه‌ی کۆمه‌له‌ و شتی‌که‌ وه‌ک پراسیزم. ئه‌ده‌بی ژنان

قسەى دلى ژنان دەکات و کۆتایی بهو ئەفسانەى دەهینیت که
گوايه ژن، پيوسته هەر گوێ بگریت.

٢٠١١ . ٠١ . ٠٤

- (١) پەرى شىخ سالىح، که تەمەنم ئەبى به با، چاپخانهى ياد ٢٠٠٧ سلیمانی.
- (٢) د. عارف حیتۆ، خواندەنەک بۆ هەلبەستا ئاسمان دوورە، مەتین ژمارە ١٧٨ ل ١١٨ ئادارى ٢٠٠٩ دەوک.
- (٣) حسن السلمان، قصيدة النثر والشاعر الأخير، الصباح الجديد ٢٠١٠ / ١٢ / ٢٨ ص ٨ بغداد.
- (٤) محمد الحمامصي، التجريب يجعل الرواية أكثر مرونة و حرية ١ يناير ٢٠١١ إيلاف.
- (٥) لقمان محمود، فينوس فائق في طلاء الأظافر ٢٧ / ٠٩ / ٢٠١٠ الحوار المتمدن.
- (٦) د. هاشم عبود الموسوي، عن الشعر النسوي العراقي.
- (٧) خۆت بەتريفە داپۆشە! دەربڕینی (ژان ژینئ)یە، با هیچ شاعیریکی کورد بە
هی خۆی لە قەلەم نەدات.
- (٨) إيناس البدران ٨ / ٢ / ٢٠٠٩ الحوار المتمدن.
- (٩) پەرى شىخ سالىح، شەوى يەکشەممە، بانەرۆژ، ژمارە ٣٥ ل ٦٣ نیسانی ٢٠٠٨
کەرکووک.
- (١٠) پەرى شىخ سالىح، چەمیک هارەى دئ، بانەرۆژ، ژمارە ٣٥ ل ٦٣ نیسانی
٢٠٠٨ کەرکووک.
- (١١) پەرى شىخ سالىح، دوو ملوانکە لە وشە، ئەدەب و هونەرى کوردستانی نوێ
١٧ / ٠٤ / ٢٠٠٨ سلیمانی.

پهپووله گوله به دهم فرینهوه

(نزیکه ی وهک مه حال وایه، بهرهمیکی ئهدهبی

ببینینهوه،

لاسابیکردنهوهی دهقیکی دیکه نهبیٔ،

یان شتیکی له تیگستیکی تر قهرز نهکردبیٔ،

یان به دهستکارییهوه، سههلهنوئ نووسینهوه و

گیڕانهوهی شیعریک یان چیروکیکی دیڕین

نهبیٔ).^(۱)

ئیدی له ئهدهبی کوردیشدا ئهوه تهنیا ههه پیاو نییه که پرسیار
دهورووژینیٔ و ئهوه شته دهلیٔ، زۆربه لیی بیدهنگن. ئیدی ژنیش
خوینهر تووشی دلهراوکی دهکات و به دهستی گومان، درهختی
(یهقین) دهههژینیٔ. ئیدی ژنیش راستگۆیانه خودی خوئی
دهنووسیتتهوه، بویرانه کوچ بهرهو نادیار دهکات و ئیدی ژنیش نه سل
له تیگشکاندن بتهکان دهکاتهوه، نه ریز له شته پیروژه ساختهکان
دهگریٔ. (نالئه عهبدولرهمان) دهلیٔ:

(به دیار تهمهنی خورمایهکهوه دانیشتم

که رهنگی له رهنگی قژم دهچی،

ناوکی له گلینهی چاوهکانم دهکا،

فرمیسهکانی له شهکراوی رۆحم دهچی

کاتی پیاوی له دوورهوه به نیگا گهرمهکانی

گازی لی دهگری. ل. ۱۰)

رهنه گه ئه وه کارێکی گه له ک ئاسان بێت که ههست به وه بکهین،
 بنووسی ئه وه شیعره، مێیه. ههیه وای بۆ دهچیت، له کۆمه لگهی
 بابسالاردا، ژنیش به وه زمانه ده نووسیت که پیاو دایهیناوه، ههیه
 پێی وایه نووسین هیچ پێوه ندییه کی به ره گه زه وه نییه، ئاخ
 نووسین شتی که ده که وێته نیوان پروناکی و تاریکییه وه، شتی که له
 نیوان واقع و خه وندا دیت و دهچیت، شتی که له نیوان نیر و میدا
 هاتوچۆیه تی و ناسریته وه سه ره به کام ره گه زیانه. (مه نسووره
 عیززه دین) که رۆمان نووسی کی میسرییه ده بێژیت: (سه ره وختی
 نووسین، من له رووی ره گه زه وه خۆم بیا یه ن ده کم.) ئه ز پیم وایه،
 به ره هه می ئه ده بی چونکه زاده ی نووسینه وه ی خوه، بۆیه گه واهی
 له سه ره ره گه زی بنووسه که یشی ده دات و خوینهر پێویستی به
 هۆشیارییه کی قوول نابیت، بۆ ناسینه وه ی ره گه زی بنووسی تیکسته
 ئه ده بییه کان.

مه رج نییه که سه به ارت به جهسته قسه مان کرد، ئیدی وایک
 بدریته وه که خه ریکی قسه کردنن ده رباره ی سیکس. ئیرۆتیکایش
 ئه وه نییه، روه هه لمارا وانه باس له چه پاندن یان تیربوونی سیکی
 بکهین. یه کیک له جیاوازییه کانی نیوان ئیرۆتیکا و پۆرنۆگرافی
 ئه وه یه، یه که میان داهینانه و دووهمیان نواندن زه بروزه نگه دژ به
 ژنان. ئیرۆتیکا، گوڵی ژیا نه له سه ره وختی گه شانه وه دا، وه لی
 پۆرنۆگرافی، زینده به چال کردنی مه عنه ویی ژنا نه. ئیمه ژنی واک
 ده به ی، له تیکسته کانی دا ته وای ئازاده، به لام ئازادی له واقیعا
 ده کریت به پیا نه نهک ئازادی نیو دهق. له روانگهی
 (تروئتسکی) یه وه، ئه وه نائومی دییه واکه کات، چین و توێژه
 چه وساو هه کان هانا بۆ گوته ی ناشیرین به نه، به لام ئه وه لووتب لندییه

واى له چين و دهستهى بالا و دهسهلاتدار كردوو به زمانىكى دزيو بدوين.

ئه درهسى قهسیده کانم
 زه مهنى شيتبوونى پياويكى (سوژانى) يه
 كه ئاور له ياساكانى خوايش ناداته وه
 له بهرانبهر ژنيكدا چوك داده دا. ل ٤١
 وشه (سوژانى) لهو شيعره (نالئه عهبدولپرهمان) دا، زادهى ئه و
 چهوسانه وه دريژخايه نه يه كه له كو مه لگه ي كورده واري دا، ژنى
 هه راسان و هيوابراو كردوو. ئه گهر (ئه حمهد به لحاج) گوته نى:
 (جياوازي نيوان سوڤى و مته سه وويڤ ئه وه بى ت كه يه كه ميان
 شاره زاي هونه رى ژيانه و دوو ميان پيوه ندى خوى به ژيانى سهر
 زه وينه وه پساندوو،) ئه وا جياوازي نيوان شيعر نووس و شاعير
 ئه وه يه، ئه ميان شيعر ده نووسى ت و ئه ويان شيعر ده نووسى ته وه.
 وهك چون گورگ هه يه خوى له پيى ستى مه ردا نيشان ده دات،
 ئاوه هايش هه م سوڤى ساخته هه يه و هه م شيعر نووسى قه لب. وهك
 چون مته سه وويڤ رپى تاي به ت به خوى به ره و لاي خودا ده دوزى ته وه،
 شاعيريش لاسايى شاعيرانى پيش خوى ناكاته وه، ئه زموونى خوى
 ده نووسى ته وه، ئاخر له شيعردا نه رپى ساي نه مر هه يه، نه هيج
 شاعيرىكى دى رين ده بى ته باوك بو شاعيرىكى نوئ.
 (پياو بهر له وهى باوه ر به خوا به ئينئ،
 باوه رى به ژن هيناهه. ل ٢١)

له زور زماندا (پياو) ته نيا به ماناى (نير) نايه ت، به ماناى
 (ئينسان) يش دى ت، رهنگه تاكه زمانىك كه (ئينسان) ^(٢) تپيدا مئ

بیٲت، سویدی بیٲت. له کۆمه‌لگه‌ دواکه‌وتوو‌ه‌کاندا، وا باوه‌ که بیرکردنه‌وه‌، په‌یقین و نووسین، کاره‌یلی پیاو، ئیشه‌کانی ژنیش بریتین له‌ گو‌یگرتن، خاوی‌نکردنه‌وه‌ی ناو مال، ئاماده‌کردنی خوراک، تی‌رکردنی ئاره‌زووی پیاو و به‌خیو‌کردنی مندال. گه‌رچی فی‌مینیزم جو‌ری هی‌نده‌ زۆره‌، ئه‌گه‌ر ب‌ل‌یم له‌ ژماره‌ نایه‌، زی‌ده‌پ‌و‌ییم نه‌کردوو‌ه‌، ته‌نیا ب‌و‌ نموونه‌: سو‌سیال فی‌مینیزم، لیبرال فی‌مینیزم، پ‌وستکۆل‌و‌نیال فی‌مینیزم و رادی‌کال فی‌مینیزم، وه‌ل‌ی شتی گرنگ و هاوبه‌ش له‌و بزووتنه‌وه‌یدا، خه‌باتکردنه‌ ب‌و‌ داب‌ینکردنی یه‌کسانی له‌ نی‌وان ژن و پیاو‌دا.

هه‌قه‌ ئه‌وه‌یش ب‌ل‌یم، کرۆکی هیچ کام له‌ پ‌ی‌بازه‌کانی فی‌مینیزم بریتی نی‌یه‌ له‌ د‌ژایه‌تی‌کردنی پیاو. فی‌مین‌سته‌ رادی‌کاله‌کان به‌ توندی د‌ژی ئه‌و ب‌و‌چوونه‌ ده‌بنه‌وه‌ که پ‌ی‌ی وایه‌، کارکردن له‌ بواره‌کانی هونه‌ر، فه‌لسه‌فه‌، سیاسه‌ت و ئه‌ده‌ب‌دا، ته‌نیا له‌ پیاو‌ان ده‌وه‌شی‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ ب‌و‌یه‌ هه‌ول ده‌دن له‌ هه‌موو ئه‌و بواره‌دا (به‌ زمان‌یکی تاییه‌ت به‌ ژن) چالاک‌ی بنو‌ین.

(تیوفیل گو‌تی) (۱۸۱۱ – ۱۸۷۲) ده‌بی‌ژی‌ت: (نی‌شتمان ئه‌و و‌لاته‌ نی‌یه‌ که تی‌یدا له‌ دایک ده‌بین، ئه‌و و‌لاته‌یه‌ که خ‌و‌مانی تی‌یدا ده‌بیننه‌وه‌). ئایا ژن ئه‌و و‌لاته‌ به‌ نی‌شتمان‌ی خ‌و‌ی ده‌زان‌یت که تی‌یدا دوو‌چاری چه‌وساندنه‌وه‌ ده‌بی‌ته‌وه‌؟ ئه‌وپه‌ری جه‌هل ئه‌وه‌یه‌، وای ب‌و‌ بچین، به‌ هو‌ی سه‌رکو‌تکردنی‌یه‌وه‌، ده‌توانین وا بکه‌ین، ژن به‌ پاک‌ژی بم‌ی‌ی‌ته‌وه‌، ئاخ‌ر زه‌وتکردنی ئازادی، هه‌رگیز ناب‌ی‌ته‌ هه‌و‌ینی سه‌ره‌له‌دان‌ی شتی‌کی پاک و جوان.

(ب‌و‌نی مه‌مه‌که‌کانت له‌ ب‌و‌نی به‌هه‌شت ده‌چی،

ئه‌ی که وایه‌ نو‌ی‌ژ ب‌و‌ چی ده‌کا

که ئامیژی منیش بو خوی عهده نیک بێ! ل ۱۶)

(ئۆڧن) ھېچى نەکرد تەنیا ئەو نەبىت، زمانى ئىنگىلىزىيى لہ خلتە پاڭز کردەوہ، (رېلکە) یش وەك (رېبېرت موزىل) دەلېت: ھېچى نەکرد، ئەو نەبىت شىعرى ئەلمانىايىي گەياندە بالاترىن جىگە. لايەنى گەشى شىعرى (نالە عەبدولپەحمان) ئەوہىيە، ھەرچەندە شىعرى درېژ دەنوسىت، كەچى بە درېژايى شىعرەكانى ھەست بە ھەبوونى كۈپەيەك دەكەين، مەگەر بە كورتنە شىعرەوہ، ديار بېت. (نالە عەبدولپەحمان) نە لەگەل پېرەوى پووباردا مەلە دەكات، نە دژ بە پەوتى زى، ئاخىر ئەو سەرقالى لايەنگرتن يان دژايەتيکردنى ئەم يان ئەو دياردە نىيە، خەرىكى گېرآنەوہى چىرۆكى ژيانى خۆى و تەيکردنى زەرياقەى خودى خۆيەتى. ئەو بۆيە ئەگەر بۆ كارەكتەرە سەرەكبيەكانى نىو شىعرى بگەرپىين، ئەو پىرسىارانەن كە لە ناخى خۆيەوہ ھەلدەقولىن و راستگويانە، تەنانت ھەندىك جار وەك ئەنارك فېمىنىستىك، دەبانوروژتېنت.

20.9.1.19

(4) Pia Bergström, Kvinnokamp på liv oh död, Aftonbladet 14. 10. 2009
Stockholm.

(5) människa

(٦) نالھ عہدولپرہمان، ئھو پیاوانھى لھناو رھنگى تابلوکانمدا سھما دھكھن، لھ بلاوكرائوھكانى يھكئھتئى نووسھرائى كورد_ دھووك، جايخانھى ھاوار ٢٠٠٩ دھوك.

(*) ناو نیشانی باسه که، گوته ی (رودولف شتاینه ر) ه.

شاعیر و سۆزانی

پیاو که سهرنجی ژن ده‌دات، وه‌ک خودیک نایبینه‌ت،
 وه‌ک نیچیری‌ک ده‌یینه‌ت و پاوچی ئاسا ده‌خواییت
 چی زووتره‌ پاوی بکات و ده‌ست به‌سهر جه‌سته‌یدا بگری‌ت.

سه‌روه‌ختی ستالین، ناتۆره‌ی (سۆزانی) دوای ئه‌خمتاؤقا
 خرا، به‌و پاساوه‌ی گوايه‌ پیه‌ه‌ندی سی‌کسی‌ی نه‌ینه‌ی هه‌بووه!
 که‌چی سارته‌ر و بو‌قوار به‌ ئاگاداری یه‌کدی، پیه‌ه‌ندی
 سی‌کسی‌ی سه‌رپی‌ی و سه‌فه‌رییان له‌گه‌ل ئه‌م و ئه‌ودا ده‌به‌ست.
 قیرجینیا و‌لف ئه‌و ژنه‌ نووسه‌ره‌ بلیمه‌ته‌، بو‌یه‌ خو‌ی کوشت،
 چونکه‌ که‌وتبووه‌ به‌ر په‌لاماری در‌دانه‌ی پیاوه‌وه.^(*) کو‌مه‌لناسی
 به‌لچیکایی، (سۆل ده‌رفال) پی‌ی وایه‌، ئه‌ده‌ب زاده‌ی، چی‌ژی
 سی‌کسی‌یه‌. جۆلی لی‌بیرنۆ که‌ ژنه‌ سی‌کس‌فرۆشیکی شاعیره‌، که‌ بی
 ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ هی‌چ که‌موکورییه‌ک بکات، سی‌کس ده‌فرۆشی‌ت و
 شی‌عر ده‌نووسی‌ت، ده‌لی‌ت: (شاعیران به‌ گشتی، قوربان‌یی
 ئاره‌زووه‌ سی‌کسی‌یه‌کانیان و ده‌یان ئافره‌ت هه‌یه‌ که‌ هاوزه‌مان
 سی‌کس‌فرۆش و شاعیرن.) جۆلی لی‌بیرنۆ له‌ شی‌عری‌کی‌دا ده‌بی‌ژی‌ت:

له‌ زه‌ریاچه‌یه‌ک‌دا مه‌له‌ ده‌که‌م
 چواره‌ده‌وری به‌ وانیک ته‌نراوه‌.
 پیاوی بی‌ بۆن،
 پیاوی‌که‌ بی‌ وانیک.

پۆژێ دادێ ئاوهزت
 که له نیوان پانه کانتدا شوڤ بووه تهوه، بخۆم.
 که تروپکی وانیکت
 سلاو له گۆی مه مکم دهکا،
 حهزی نوستووی ناو زیم
 دهسته جی بیدار ده بیتهوه.

ده رباره ی پیوه ندیی پتهوی نیوان سیس و داهینان، جۆلی
 لیبیرنۆ ده لیّت: (که به حه فده سالی، (گۆله به ده کان) ی چارلس
 بو دلیرم ده خوینده وه، موچرکم پیدای ده هات و نیوان پانه کانم
 ته ر ده بوو، ئیدی هه ر که حه زم له سیس بووایه، ده چوومه وه
 بو کن ئه و کۆمه له شیعره. هه نووکه که سیس ده فروشم، ئه گه ر
 به زه ییم به سیس کړیکدا بیته وه، شیعیکی خه مناکي رۆمانتیک
 ده نووسم، وه لی که سیس کړیک چیرم پێ ده به خشیت، شیعیکی
 ئیرو تیکم بو دیّت. ئه گه ر له چه ند هه فته یه کدا هیچ شیعرم
 نه نووسی، له سۆنگه ی ئه وه وه یه، ئه و ما وه یه سیسکم به
 پیاوانی هیچو پوچ فروشتووه.

سوزان کۆل که ژنه شاعیریکی سیس فروشی هۆلاندییه،
 ده لیّت: (وام هه ست ده کرد که هه ندیک له شاعیران و
 شیوه کاران، شه وان ه چالاکیی سیسیان هیه، که سهیری
 لیستی ناوی سیس فروشه کانی هۆتیه پینچ ئه ستیره کانی
 برۆکسل و ئه مسته ردام کرد، دیتم ده یان شاعیری به توانا و
 شیوه کاری داهینه ر، له وان ه ی خاوه نی ته کنیکی نوێ و خه یالی

به پیتن، شهوان سیّکس دهفرۆشن. س. عهوالی که ژنه شاعیریکی به رهچه لهک مهغریبییه و به فهره نساایی ده نووسیّت، ده لّیت: (وهک چۆن ئاره زووی سیّکس ده کهم، هه مان په رۆشیم بۆ نووسینی هۆنراوه یش ههیه، ئیلهامی زۆر شیعرم له ئه نجامی کرده ی سیّکسه وه بۆ هاتووه، جاریکیان کاتیّک پیاویک چیژێ له جهسته م وهرده گرت، من شیعرم ده نووسی و به شیعر ئه و خۆشییه کلپه سه ندووهم ده رده بپی که منیش هه ستم پی ده کرد).

سوزان کۆل ههروه ها ده لّیت: (جاریکیان پیاویک کاتیّک که سیّکسی له گه لدا ده کردم، داوای لی کردم، هاوزه مان شیعریشی بۆ بخوینمه وه، من له و کاته دا هه ستم به به های خۆم وهک شاعیریک ده کرد و زیتر له وه ی چاوه رپی ده کرد، چیژم پیی به خشی، چونکه به و داخوازییه ی منی گه یانده لوتکه ی داهینانی بالّا، ئاخ دهینان له کن من له و چیژه دا خه ست ده بیته وه که سیّکس و شیعر ده بیه خشن).

چونکه سۆزانی، ده ربهرینیکی سیاسی و کۆمه لایه تییه و هه یچ پیوه ندییه کی به داهینانه وه نییه، ئه وه بۆیه له روانگه ی زۆربه ی سیاسه تکاران و کۆمه لناسانه وه، ئه و ی سیّکسفرۆش بیّت، ئیدی مافی ئه وه نییه، خۆی پی شیوه کار یان شاعیر بیّت. سوزان کۆل ههروه ها ده لّیت: (جاران که سیّکسم ده فرۆشت، شیعر ی سیّکسیشم ده نووسی، وه لی له وساو ه مالیکی سیّکسفرۆشیم کردوو ه ته وه، له که شه وه وای شیعر دوور

که وتوومه وه . جارێک سیکسکرێک که شاعیریکی ناسراو بوو، که دهیزانی منیش شاعیرم، زۆری پێی سهیر بوو که خهريکی بازرگانیکردنم به سیکسه وه .) نۆرما جان که سیکسفرۆشیکی شیعرنوو سه، ۱۹۹۷ له کۆنگره ی نیوده وه له تی له شفرۆشیدا، شیعرێک دهخوینییه وه، تییدا ده لێت:

سۆزانی وشهیه، وه لێ من ژنم،
 ههر که سنووری دابونه ریتیم به زاند،
 خیرا پیم ده لێن: سۆزانی!
 ئه دی که سۆزانیم
 بوچی وهختی زیڕینی خۆتان به فیرو ده دهن و
 دین جووت ده بن له گه لم؟
 قهت وهک ئینسانیک گویم بو رانادیرن،
 هه میسه وهک سۆزانییهک گویم لی ده گرن!
 (تو له سۆزانی بترازی، هیچی دیکه نیت.)
 به ته ویلی منه وه، ئه و گوته یه تان
 تفیکه ژاراوی. (**)

کۆمه له یهک له ئه مریکا هه یه، ناوی (گورگی ده شتوده ر) ه،
 ئه ندامه کانی سیکسفرۆشتن به هونه ر ده زانن نهک به خه وش.
 ئه وان پێیان ناخۆشه بگو تریت، بازرگانیی سیکس، ئاخر سیکس
 وهک سینه ما به هونه ر ده زانن، بۆیه له گه ل سیکسدا، بازرگانی
 نا، هونه ر به کار ده هیئن و وهک چۆن ده لێن هونه ری شیعر،
 شیوه کاری و سینه ما، ههر به هه مان شیوه ییش ده لێن: هونه ری

سیکس. هه‌رچه‌نده ئه‌وه ئاساییه بگوتریت: پیشه‌سازی
سینه‌ما، که‌چی ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌ی گورگی ده‌شتودەر، به‌و
قایل نابن، بلیین: پیشه‌سازی سیکس، ئاخر له‌ کن وان گوته‌ی
پیشه‌سازی، داهینان ده‌کوژیت.

لال فاگەر که‌ نووسه‌ریکی سیکسفرۆشه، ۱۹۹۵ له‌ چواره‌مین
کۆنگره‌ی نیوده‌وله‌تیی ژناندا که‌ به‌ سه‌رپه‌رشتی یوو ئین، ساز
کرا، وه‌ک نوینه‌ری سیکسفرۆشان گوتی: (له‌شفرۆشی و هونه‌ری
سیکس، دوو شتی جیاوازن، پیویسته‌ جیاوازی له‌ نیوان سۆزانی
و ئه‌وانه‌دا بکریت که‌ له‌ بواری سیکسدا داهینانیان تۆمار
کردوو. له‌ پۆژه‌لات هیچ دوور نییه‌ ژنیک له‌سه‌ر نووسینی
شعیریکی سیکسی که‌ جوژیکه‌ له‌ داهینان، بکوژیت.) لال فاگەر
هه‌ر له‌و کۆنگره‌یه‌دا گوتی:

بۆچی بووم به‌ سۆزانی؟
ئایا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیشه‌؟
پیشه‌یه‌؟ یان شیعره‌؟
یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ هانای ئه‌و پیاوانه‌وه‌ بچم
که‌ له‌ رووی سیکسه‌وه‌ برسین؟
سۆزانیبوون،
فرینه‌ به‌ ئاسمانی چیژدا!

به‌ ده‌گمهن پۆمانیک هه‌یه‌، باسی سیکسی تیدا نه‌بییت،
پۆمانووسی داهینه‌ر ته‌نیا وه‌ختیک باسی سیکس ده‌هینیته‌

گۆڕی، که له پاڤه‌ی هونه‌ری کاره‌که‌یدا بێت و چینی
 پووداووه‌کان و به‌ره‌و لوتکه‌ بردنی درامای پۆمانه‌که‌ی،
 باسکردنی سێکس بخوازی. ئه‌و نووسه‌رانه‌ی بۆ ختووکه‌دانی
 هه‌ز و ئاره‌زووی سێکسی خۆینه‌ر، باس له‌ سێکس ده‌که‌ن،
 گه‌واهی له‌سه‌ر هه‌ژاری فیکری و هونه‌ری خۆیان ده‌ده‌ن.
 سێکس به‌شیکی گرنگه‌ له‌ ژیان و به‌ راشکاوی باسکردنی له‌
 کاره‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا، پێویستی به‌ بویری هه‌یه‌. نووسه‌ری کورد
 له‌ بواری باسکردنی پێوه‌ندییه‌ سێکسییه‌کاندا ئه‌وه‌نده‌ شه‌رمه‌،
 ته‌نانه‌ت که‌ به‌ره‌می نووسه‌رانی عه‌ره‌بی، وه‌ک (مه‌مه‌د
 شوکری) و (عه‌لاء ئه‌سوانی)یش ده‌خوینێته‌وه‌، ده‌حه‌په‌سیه‌.

٢٠٠٨. ١٢. ١٩

(*) رجائی موسی، لماذا نحدق فی النساء؟ ١٤ ديسمبر ٢٠٠٨
 إيلاف.

(**) عدنان ابوزيد، بائعات هوى يروين تجربتهن فى الابداع الادبى
 ١٨ ديسمبر ٢٠٠٨ إيلاف.

خاتوونه شاعیریکی پۆحبریندار

ژیانی دایکم بهرمالیکه
له سهر بانیژهی ترس له دۆزه خ
پاخراوه.

فهرووغ فهرووخزاد (۱۹۳۵ - ۱۹۶۷) که مالی تاریکی دلمانی به گومان پۆشن ده کردهوه، باوهرداریک چه ند پیز له ئابین ده گریت، هینده پیزی له شیعر ده گرت، ئه وه هینده بیفیز بوو، (دوو قله گیلایه ده کرد به گواره). ئه وه کوتریکی خه مناک بوو، له ولاتیکیدا له دایک بوو بوو، تییدا خۆر له سه رماندا هه لده له رزی. ئه وه خه ونی به ئامیزی پر له سۆزی نیشتمان هه وه ده بینی، که چی نیشتمان گۆرستانی هیواکانی بوو. ئه وه پاستی ده کرد که ده یگوت: (شیعر زمانی دل، هه سستی ژن جیاوازه له هه سستی پیاو، ئه گهر وه ک پیاو بدویم، ئه وه بی گومان، ئه وه ی ده یلیم قسه ی دل م نییه).

(نووسین به ده نگ هاواری ناخه وه چوونه، بۆیه ته نیا له ژیر گوشاری ناخی خۆتا بنووسه! ته نیا ئه وه وه خته بنووسه که هه لاتن له نووسین وه ک مه حال وابیت. ئه گهر نووسین نه بووه ته قه ده رت و ده توانیت بژیت و نه نووسیت، چی زووتره، ده ست له نووسین هه لبگره! ته نیا ئه وه وه خته بنووسه که هه یچ چاری

دیکهت نه بیّت، ته نیا ئەو کاته بنووسه که خۆدزینه وه له نووسین، شیتبوونی به دواوه بیّت.⁽¹⁾ نووسین قهدهری فرهووغ فرهووخزاد بوو، ئەوه بۆیه له پیناوی شیعردا دهستبهرداری ژيانی ژنو میردایه تی و ته نانهت کورپه تاقانه کهیشی بوو، ئەوه بۆیه شیعرى ههلبژارد و بییباک بوو به رانبه ر ئەوه هه موو ناتۆرانه ی وه دووی خرا و ئەوه هه موو کۆششه ناپیرۆزانه ی بو زپاندنی ناوی کرا.

پاکژی له ژياندا نییه، پاکژی ئەگهر هه بیّت ته نیا له هونه ردا هه یه. شیعرى خاتوونه شاعیری سویدی: کارین بۆیه (۱۹۰۰ _ ۱۹۴۱) ته ژبیه له پاکژی. جیاوازییه کی زۆر له نیوان ئەوه دا هه یه، ئیمه چۆن ده ژین و پیویستبوو چۆن بزین؟ ئیمه چی ده خوازین و چیمان ده ستگیر ده بیّت؟ شیعرى کارین بۆیه که موزیکی لى ده چۆرپیت، باسی ئەوه جیاوازییه ده کات. هه یچ شیعرى کی وی، هینده ی ئەوه شیعره ی به ناوبانگ نییه که ده لیّت:

گۆپکه سهروه ختی پشکووتن
ئازاری پى ده گات،
ئه گهر نا،
به هار دوودل نه ده بوو.

ژيانى فرهووغ فرهووخزاد زۆر له ژيانى کارین بۆیه که له ته مه نی چلویه ک سالیڤا خۆی کوشت، ده چیت. هه ردووکیان زوو ده ست به نووسینی شیعر ده که ن، هه ردووکیان زوو مالتاواپی له

ژیان ده‌که‌ن، هه‌ردووکیان له‌ ژيانی هاوسه‌ریدا سه‌رکه‌وتوو نابن، هه‌ردووکیان تا پاده‌ی بریندارکردن، راستگۆ ده‌بن و راستگۆیی گران له‌سه‌ریان ده‌که‌وئیت. ژيانی هه‌ردووکیان بریتی ده‌بئیت، له‌ گه‌رانیکی بی‌هووده به‌ دوا‌ی سۆز و ئه‌ویندا. ده‌وروبه‌ر دل‌په‌قانه‌ په‌وتار له‌ته‌ک هه‌ردووکیاندا ده‌کات و شیعری هه‌ردووکیان بۆ ئه‌وه‌ ده‌ست ده‌دات، باسکار بۆ توێژینه‌وه‌ له‌ ژیانیان، سوودی لی ببنییت.

به‌ره‌وپروو
گولئاسا به‌ پرومدا ده‌گه‌شیننه‌وه،
له‌ پاشمله
به‌ شیت و به‌دپه‌وتام له‌ قه‌له‌م ده‌ده‌ن،
شاعیره‌ ساخته‌کاره‌کان
له‌ سه‌ره‌نگوئلکدا
به‌ دوا‌ی کیش و سه‌روادا ده‌گه‌رین.

فه‌رووغ فه‌رووخزاد به‌ هیوا‌ی ئه‌وه‌بوو، (پیاوی خۆویست ده‌رگای قه‌فه‌زی لی بکاته‌وه‌ و بواری فرینی بۆ بره‌خسینییت،) وه‌لی هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای نووسینییه‌وه‌، هه‌ستی به‌وه‌ کردبوو، ئه‌و هیوایه‌ی دره‌ختیکی زپه‌، ئه‌وه‌ بۆیه‌ ناوی (دیل)ی له‌ یه‌که‌مین کۆشیعری خۆی نا، ئاخ‌ر زوو له‌وه‌ تیگه‌یه‌یشت که‌ له‌ کۆمه‌لێکدا ده‌ژی، تییدا ژن زیندانییه‌ و پیاویش وه‌ردیان. فارسه‌کان که‌ خاوه‌نی شاعیرگه‌لی هه‌ره‌مه‌زنی له‌ چه‌شنی خه‌یام، گه‌نجه‌وی، سه‌عدی، حافیز، جامی و نیما یوشیج بوون، ئه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر

ئاسان نەبوو، بەلکوو شتێک بوو وەک مەحال، ژنێک بتوانی،
وێکەو شاعیر هەبوونی خۆی بەسەلمی، بەلام فەرۆغ
فەرۆخزاد توانی ئەو مەحاله مایلی بکات.

زۆر لە میژبوو دانتی کۆمیدیای خودایی و بەلزاک کۆمیدیای
مرویی نووسیوو، وەلێ دەیان سال پیش ئەوەی سەلمان روشدی
ئایەتە شەیتانییەکان بنووسی، فەرۆغ فەرۆخزاد (ئایەتە
زەوینیەکان) نووسیوو. وەک چۆن ئایەتە ئاسمانییەکان بە
نەمریی دەمیننەو، فەرۆغ فەرۆخزادیش خەونی بە
نەمرییەو دەبینی، ئەو بۆیە شیعری خۆی ناو نابوو، ئایەتە
زەوینیەکان. هەر کارێک بکەوێتە خانەی داھێنانەو، زادە
خەباتە لە پێناوی مانەو دا و فاکتەری سەرەکی لە دوا
هەموو داھێنانێکەو، تێکۆشانە بۆ سەلماندن و بەردەوامیدان
بە خودی داھێنەرەکی، ئەو نییە فەرۆغ فەرۆخزاد بە هۆی
شیعرەکانییەو کە داھێنان بوون، تا ئیستایش لەنیوماندا
دەژی.

وەرە ئەی پیاو،

وەرە ئەی بوونەوهری خۆپەرست!

دەرگە قەفەزم بکەو!

با بەرەو ئاسمانی پوونی شیعەر بفرم.

فەرۆغ فەرۆخزاد بە زمانیکی پۆژانە و ئاسان و خۆرسک
دەینووسی، بە زمانیک و بە شیوازیک دەهاتە گۆ، خۆینەرە

وایان ههست دهکرد، لهبری وان قسان دهکات. فهرووغ
 فهرووخزاد دهآیت: (ئهوهی له نیما یوشیج (۱۸۹۵-۱۹۶۰) دا
 سهرنجی رادهکیشام، ئهوهبوو، دهیتوانی ههموو ئالۆزییهکانی
 ژیان و پرسیاره سهختهکانی، به شیوازیکی ئاسان دهبربریت،
 من لهوهوه فییری هونهری دهبربرین به شیوازیکی ئاسان بووم.
 که نیما یوشیج دهخویندهوه، وام ههست دهکرد لهگهڵ
 ئینسانیکدا پووبهپوو بوومهتهوه، نهک لهتهک کۆمهڵیک سوۆزی
 رووکهش و ههندیک وشه ی پووچدا.

پهنگه ژیان
 شهقامیکی زۆر درێژ بئ
 ههموو پوژئ
 ژنیکی زهنبیل به دهستی
 پیا تپپهړئ.

(له دایکبوونیکی دیکه)^(۲) که به (ئیبیراهیم گولستان)ی
 پیشکesh کردوه، ناودارترین شیعی فهرووغ فهرووخزاده.
 ژیانانی ئهوه خانمه شاعیره گۆمیک بوو هیمن، ئیبیراهیم گولستانانی
 هونهرمه ند که ژن و مندالیشی ههبوو، وهک گابه ردیک کهوته
 گۆمی ژیانیهوه و ههژاندی. ههچهنده له کۆمهڵی بابسالاریدا،
 ژن هههمیشه لهژیرهوهیه، فهرووغ فهرووخزاد خهونی بهوهوه
 دهبینی: (مهست به شهراپی سوور، لهسه ر سنگی پیاو ئارام
 بگریت). یان دهیگوت:

دهشی ژیان
 پیکردنی سیگاری بی
 که له پیشووی نیوانی دوو
 ئاویزانبووندا دهیکیشین.

به درپژایی میژووی شیعی فارسی، تهنیا ئهوه پیاو بوو،
 مافی نووسینی شیعی ئهوینداریی ههبوو، فهرووغ فهرووخزاد
 ئهه تابووهی شکاند و راستگۆیانه و به راشکاوی، ههستی خووی
 وهک ژنیککی ئهویندار، به شیعر دهبرپی. پیش فهرووغ
 فهرووخزاد ئهدهبی فارسی ژنی دیکه به خویهوه دیتبوو،
 وهلی شیعی وان، ههر له شیعی پیاوان دهچوو. فهرووغ
 فهرووخزاد وپرای نووسینی شیعر، خهریکی نواندنیش بوو،
 بهلام مهرگ مهودای نهدا، نه لهسهه تهختی شانۆ، نه لهسهه
 شانۆی ژیان، پۆلی جان دارک وازی بکات. بلابوونهوهی
 ههوالی خوگوشتنی سادق هیدایهت (ئهپرێل ۱۹۵۱ پاریس) چ
 دهنگدانهوهیهکی گهورهی ههبوو، ههوالی به پروودای ترافیک
 مردنی، فهرووغ فهرووخزادیش ههمان دهنگدانهوهی ههبوو.

بیجگه له وشهی نهگوتراو
 بیدهنگی، هیچی دی نییه.

فهرووغ فهرووخزاد به هۆی بویری، راستگۆیی و ئهه
 پیوهندییه (قاجاخ)هی که ههشت سال لهگهڵ ئیبراهیم
 گولستاندا ههیبوو، تا له ژیاندا بوو، زووزوو دهبووه نیشانه، بۆ

تیری رەخنەی ناپەرەوا، وەلێ کە کوچی دوایی کرد، تەنانەت ئەوانەیشی لە سەر وەختی ژيانیدا، سەنگەریان لێ گرتبوو، دەستیان کرد بە ھۆنینەوێ شێوەننامە و سینگکوتان بوێ. زۆر بوون ئەوانەى سەرقالی قوتکردنەوێ کو سپ بوون لە بەردەمیدا، کەم نەبوون ئەوانەى لە ھەولێ ئەو دا بوون، بەلەکانی ببەستن، وەلێ فەر و و فەر و خزاد ژنیکی ھیندە بویر بوو، تا دوا لێدانی دلە گەرمەکەى لە فرین نەکەوت.^(٣)

٢٠٠٨/١/١٨

(١) پێلکە.

(٢) کۆشێعێکی لەتێف ھەلمەتیش نزیکەى ھەمان ناوی ھەبە: ئامادەبوون بۆ لەدایکبوونیکی تر.

(٣) مایکل ھلمان، إمراة وحيدة، فروغ فروخزاد وأشعارها، ترجمة: بولس سروغ، مراجعة: أ.د. فكتور الکک، المجلس الوطني للثقافة والفنون، أكتوبر ٢٠٠٧ الكويت.

